

ผลการใช้ชุดกิจกรรม เรื่อง Seasons and Weather โดยการจัดการเรียนรู้
แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

วิทยานิพนธ์

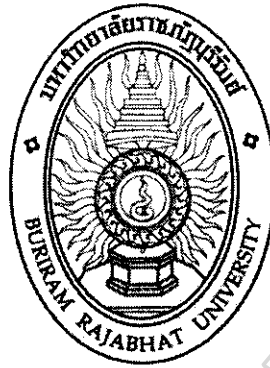
ของ

ละออง แวนศิลา

เสนอต่อมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้

ตุลาคม 2561

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

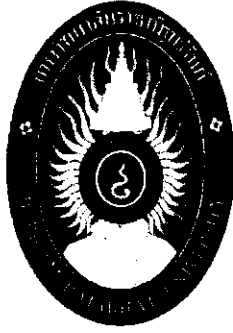
**EFFECTS OF USING ACTIVITY PACKAGES ENTITLED,
“SEASONS AND WEATHER” BY COOPERATIVE LEARNING
METHOD FOR PRATHOMSUKSA THREE STUDENTS**

La-ong Waensila

**A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Education Program in Curriculum and
Learning Management**

October 2018

Copyright of Buriram Rajabhat University

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ได้พิจารณาวิทยานิพนธ์ของ นางละออง แก่นศิลา
เรียบร้อยแล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

คณะกรรมการสอบ

..... ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.ประสาธ นื่องเฉลิม)

..... กรรมการ
(ดร.เบญจพร วรรณปดัมภ์)
ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

..... กรรมการ
(ดร.กระพันธ์ ศรีงาน)
ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเทียบ ละอองทอง)

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์อนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้

.....
(ดร.พัชนี กุลทานันท์)
คณบดีคณะครุศาสตร์
วันที่ 25 ค.ศ. 2561

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นฤมล สมคุณา)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
วันที่ 25 ค.ศ. 2561

ชื่อเรื่อง	ผลการใช้ชุดกิจกรรม เรื่อง Seasons and Weather โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3		
ผู้วิจัย	ละออง แว่นศิลา		
ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	ดร.เบญจพร วรณูปถัมภ์	ที่ปรึกษาหลัก	
	ดร.กระพันธ์ ศรีงาน	ที่ปรึกษาร่วม	
ปริญญา	ครุศาสตรมหาบัณฑิต	สาขาวิชา	หลักสูตรและการจัดการเรียนรู้
สถานศึกษา	มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์	ปีที่พิมพ์	2561

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมาย 1) เพื่อพัฒนาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมเรื่อง Seasons and Weather โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 2) เพื่อศึกษาดัชนีประสิทธิผลของการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมเรื่อง Seasons and Weather โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 3) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยชุดกิจกรรมเรื่อง Seasons and Weather โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และ 4) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยชุดกิจกรรมเรื่อง Seasons and Weather โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนมารีย์อนุสรณ์ จำนวน 35 คน ได้จากการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยการสุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) ชุดกิจกรรมเรื่อง Seasons and Weather โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 3 ชุด 2) แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง Seasons and Weather จำนวน 12 แผน 3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งเป็นแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ 4) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยชุดกิจกรรม เรื่อง Seasons and Weather โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ จำนวน 10 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบสมมติฐานการวิจัย โดยใช้ Dependent Samples t-test

ผลการวิจัย พบว่า

1. ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมเรื่อง Seasons and Weather โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 79.71/87.52 ซึ่งผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนของนักเรียนด้วยชุดกิจกรรมเรื่อง Seasons and Weather โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. ดัชนีประสิทธิผลของการเรียนด้วยชุดกิจกรรมเรื่อง Seasons and Weather โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีความก้าวหน้า เท่ากับ 0.7298 หรือคิดเป็น ร้อยละ 72.98
4. ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการเรียนด้วยชุดกิจกรรมเรื่อง Seasons and Weather โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

TITLE	Effects of Using Activity Package Entitled, “Seasons and Weather” by the Cooperative Learning Method for Prathomsuksa Three Students	
AUTHOR	La-ong Waensila	
THESIS ADVISORS	Dr. Benchaporn Wannupathum	Major Advisor
	Dr. Krapan Sri-ngan	Co - advisor
DEGREE	Master of Education	MAJOR Curriculum and Learning Management
SCHOOL	Buriram Rajabhat University	YEAR 2018

ABSTRACT

The purposes of this study were as follows: 1) To develop the effectiveness of activity package entitled, “Seasons and Weather” by using the cooperative learning method for Prathomsuksa three students, analysis was performed by determining the efficiency of the process and performance (E_1 / E_2) 2) To study the effectiveness index of learning using the cooperative learning method for Prathomsuksa three students. 3) To study learning achievement before and after learning with a series of learning Seasons and Weather activities by the cooperative learning method for Prathomsuksa three students and 4) To analyze the satisfaction of Prathomsuksa three students towards learning by using the learning Seasons and Weather activities using the cooperative learning method for Prathomsuksa three students. The samples used in this study were Prathomsuksa three students from Marie Anusorn School of 35 students were randomly sampled using cluster random sampling. The instruments used in this study were 1) 3 sets of the learning Seasons and Weather activities using the cooperative learning method for Prathomsuksa three students. 2) 3 lesson plans of Seasons and Weather activities using the cooperative learning method for Prathomsuksa three students. 3) 30 items achievement test with 4 multiple choices. 4) 10 items questionnaire on student’ satisfaction with 5 rating scale. The statistics used for analyzing the collected data were percentage, mean, standard deviation. The hypothesis was tested by using dependent sample t – test.

The results were as follows :

1. Results of using learning Seasons and Weather activities by cooperative learning for Prathomsuksa three students; the efficiency (E_1 / E_2) was 79.71/87.52 which was higher than the standard set.

2. The students' learning achievement after the learning Seasons and Weather activities using the cooperative learning method for Prathomsuksa three students was significantly higher than before learning at the .05 level.

3. The effectiveness index of learning through the Seasons and Weather activities using the cooperative learning method for Prathomsuksa three students was 0.7298 which meant that the students learning achievement increased 72.98 %.

4. The satisfaction of the students towards the Seasons and Weather using the cooperative learning method for Prathomsuksa three students as a whole was at a high level.

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
Buriram Rajabhat University

ประกาศคุณูปการ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้โดยได้รับความอนุเคราะห์จากบุคคลหลายฝ่าย ผู้วิจัย ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.ประสาธ เมืองเฉลิม ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ อาจารย์ ดร.เบญจพร วรณูปถัมภ์ ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก อาจารย์ ดร.กระพั่น ศรีงาน ที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์ร่วม และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเทียบ ละอองทอง กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่กรุณาช่วยเหลือให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะต่างๆ ที่มีคุณค่ายิ่ง ผู้วิจัยใคร่ขอขอบพระคุณ เป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 3 ท่าน คือ นางสาวสุภารัตน์ เหลืองรัตนวิมล รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ โรงเรียนมารีย์อนุสรณ์ นายธรรมดา นนทดา ศึกษานิเทศก์ วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 และนางสาววิมลศรี จงย้อยกลาง ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนสองห้องพิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 ที่กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบและแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและให้คำปรึกษา เป็นอย่างดี ขอขอบพระคุณผู้บริหารและครู โรงเรียนมารีย์อนุสรณ์ ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ในการทดลองเครื่องมือและเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยในครั้งนี้

ประโยชน์และคุณค่าอันพึงเกิดขึ้นจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาตอบแทนพระคุณแด่บิดา - มารดา ผู้ให้กำเนิดชีวิต บูรพาจารย์ คณาจารย์ที่ได้อบรมสั่งสอนให้เป็น ผู้ที่มีศีล สมာธิ ปัญญา ตลอดจนทั้งผู้มีส่วนเกื้อกูลให้กำลังใจช่วยเหลือในการศึกษาแก่ผู้วิจัย

ละออง แว่นศิลา

สารบัญ

	หน้า
หน้าอนุมัติ	ก
บทคัดย่อภาษาไทย	ข
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ง
ประกาศคุณูปการ	ฉ
สารบัญ	ช
สารบัญตาราง	ญ
บทที่	
1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	5
สมมติฐานของการวิจัย.....	6
ความสำคัญของการวิจัย.....	6
ขอบเขตของการวิจัย.....	6
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	7
2 เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	9
หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.....	9
หลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โรงเรียนมารีย์อนุสรณ์.....	13
ชุดกิจกรรม.....	28
การเรียนรู้แบบร่วมมือ.....	40
แผนการจัดการเรียนรู้.....	51
ประสิทธิภาพ.....	59
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	62
ดัชนีประสิทธิผล.....	70
ความพึงพอใจ.....	72

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	76
วิจัยในประเทศ.....	76
วิจัยต่างประเทศ.....	77
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	81
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	81
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	81
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	88
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	89
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	90
4 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	91
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	91
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	91
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	92
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	101
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	101
สมมุติฐานของการวิจัย.....	101
วิธีดำเนินการวิจัย.....	102
สรุปผลการวิจัย.....	103
อภิปรายผล.....	104
ข้อเสนอแนะ.....	108
ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้.....	108
ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป.....	109
บรรณานุกรม.....	110

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
ภาคผนวก.....	122
ภาคผนวก ก หนังสือขอความอนุเคราะห์.....	123
ภาคผนวก ข คุณภาพของเครื่องมือ.....	128
ภาคผนวก ค ชุดกิจกรรมเรื่อง Seasons and Weather โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3.....	145
ภาคผนวก ง แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง Seasons and weather โดยการจัดการ จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3.....	260
ประวัติย่อของผู้วิจัย.....	270

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
2.1 โครงสร้างรายวิชาภาษาอังกฤษ กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ โรงเรียนมารีชัยอนุสรณ์.	22
2.2 หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนมารีชัยอนุสรณ์ พุทธศักราช 2553.....	25
2.3 โครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนมารีชัยอนุสรณ์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3.....	27
3.1 แบบแผนการทดลองแบบกลุ่มเดียวทดสอบก่อนและหลังเรียน.....	88
4.1 การวิเคราะห์ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม เรื่อง Seasons and Weather โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3	92
4.2 ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม เรื่อง Seasons and Weather โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 E ₁ /E ₂ ตามเกณฑ์ 75/75.....	95
4.3 ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และผลต่างของคะแนนจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนชุดกิจกรรม เรื่อง Seasons and Weather โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3.....	96
4.4 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยชุดกิจกรรม เรื่อง Seasons and Weather โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3.....	98
4.5 ค่าดัชนีประสิทธิผลของการเรียน ด้วยชุดกิจกรรม เรื่อง Seasons and Weather โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3.....	98
4.6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความพึงพอใจในการเรียนด้วยชุดกิจกรรม เรื่อง Seasons and Weather โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3.....	99

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สังคมโลกปัจจุบันเป็นสังคมข้อมูลข่าวสาร เป็นยุคแห่งความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี มีการเปลี่ยนแปลงในด้านต่างๆ เช่น ด้านการศึกษา สังคม เศรษฐกิจ และการเมือง การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวมีผลกระทบต่อการพัฒนาในทุกๆ ด้าน ของประเทศไทย เช่น มีการติดต่อสื่อสารและเกี่ยวข้องกับนานาประเทศ มีการรับส่งข้อมูลข่าวสาร ผ่านระบบดาวเทียม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระบบการศึกษาไทยปัจจุบัน เป็นยุคแห่งการเรียนรู้ที่เปิดกว้าง มีความหลากหลายในรูปแบบและระบบการศึกษา ได้นำเทคโนโลยีสมัยใหม่เข้ามาพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษา เพื่อให้ก้าวทันโลกยุคใหม่ที่ไร้ขอบเขต ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลของโลกที่ใช้กันอย่างแพร่หลาย และเข้ามามีบทบาทสำคัญในวิถีชีวิตของผู้คนจำนวน ไม่น้อย จากอิทธิพลของความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีและการสื่อสารส่งผลให้ภาษาอังกฤษยิ่งทวีความสำคัญมากยิ่งขึ้น เพราะถือเป็นเครื่องมือที่ใช้ใน การติดต่อสื่อสาร การศึกษาค้นคว้าแสวงหาความรู้จากแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย รวมถึงการประกอบอาชีพ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมุ่งเน้นให้ผู้เรียนใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อทำความเข้าใจซึ่งกันและกัน แลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ ทั้งที่เป็นภาษาพูดและภาษาเขียน สามารถใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารภายในชุมชนและโลก และนอกจากนั้นยังเน้นให้ใช้ภาษาต่างประเทศในการแสวงหาความรู้ที่สัมพันธ์กับกลุ่มสาระอื่น เข้าใจความสัมพันธ์ความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย เป็นพื้นฐานในการประกอบอาชีพ การอยู่ร่วมกันในสังคม และการเรียนรู้ตลอดชีวิต ซึ่งหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานได้กำหนดองค์ความรู้ในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบัน โดยมีจุดมุ่งหมายที่สำคัญประการหนึ่งคือ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารได้ถูกต้อง ทั้งทาง ด้านการฟัง พูด อ่านและเขียน แสวงหาความรู้และใช้ประโยชน์ในการดำรงชีวิตในสังคม ได้อย่าง มีความสุข (กระทรวงศึกษาธิการ. 2551 : 5-6)

วัตถุประสงค์ของการจัดการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารกับผู้อื่น ได้ตามความต้องการในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในชีวิตประจำวันและการประกอบอาชีพ ดังนั้นในการจัดการเรียนการสอนภาษาที่ดี ผู้เรียนควรได้รับโอกาสฝึกทักษะการใช้ภาษาให้มากที่สุดทั้งในและนอกห้องเรียน ครูผู้สอนต้องจัดกระบวนการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับธรรมชาติและลักษณะเฉพาะของภาษา จัดกิจกรรมให้หลากหลาย ทั้งกิจกรรมการฝึกทักษะทางภาษา และฝึกผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้วิธีการเรียนภาษาด้วยตนเอง ควบคู่ไปด้วย อันจะนำไปสู่การเป็นผู้เรียนที่พึ่งตนเองได้ โดยใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือในการค้นคว้าหาความรู้ ในการเรียนสาระการเรียนรู้อื่นๆ ในการศึกษาต่อรวมทั้งในการประกอบอาชีพ ซึ่งเป็นจุดมุ่งหมายสำคัญของการปฏิรูปการเรียนรู้ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2551 : 1)

ในการสอนภาษาอังกฤษนั้น คำศัพท์ บทสนทนา และเรื่องสั้นนับว่าเป็นองค์ประกอบสำคัญอย่างหนึ่ง และเป็นปัจจัยพื้นฐาน ที่มนุษย์สามารถสื่อสารกันได้อย่างเข้าใจ และมีความจำเป็นอย่างยิ่งในการติดต่อสื่อสารกันทั่วโลก ประกอบกับความเจริญก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยี และการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ภาษาอังกฤษจึงมีบทบาทมาก ซึ่งแม้แต่ในการดำเนินชีวิตในสังคมก็มีอาจหลีกเลี่ยงการใช้ภาษาอังกฤษได้ ดังจะสังเกตได้จาก สื่อ โฆษณา ป้ายร้านค้า ฉลากยา ชื่อสถานที่ หรือแม้แต่สิ่งของเครื่องใช้ เครื่องอุปโภค บริโภค ตำราเรียน บทความทางวิชาการ ผลงานวิจัย เป็นต้น ดังนั้นผู้ที่มีความรู้ภาษาอังกฤษจะได้ประโยชน์มากกว่าผู้ที่ไม่รู้ภาษาอังกฤษ และเป็นปัจจัยที่สำคัญในการดำรงชีวิตในโลกปัจจุบัน ซึ่งสอดคล้องกับ คุรุรักษ์ ภิมรย์รักษ์ (2541 : 65- 68) ที่กล่าวว่า วิถีชีวิตของผู้คนในสังคมโลกปัจจุบัน ไม่ว่าโลกจะเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางใดก็ตาม ภาษาอังกฤษก็ยังคงมีความสำคัญอยู่ตลอดเวลาและเป็นปัจจัยเกื้อหนุนที่สำคัญที่จะส่งผลให้การปฏิรูปการศึกษาประสบผลสำเร็จ ส่งผลให้การจัดการเรียนการสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

จากผลการวิเคราะห์การจัดกิจกรรมการเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 พบว่า ส่งผลมาจากการจัดกระบวนการเรียนการสอนนั้นยังขาดสื่อการเรียนการสอน นวัตกรรมที่หลากหลาย ขาดเทคนิคการสอน และรูปแบบการเรียนรู้ที่นำมาใช้ในการจัดกระบวนการเรียนรู้ในชั้นเรียน ทำให้นักเรียนไม่สนใจในการเรียน ไม่กระตือรือร้นส่งผลให้นักเรียนขาดประสิทธิภาพในการเรียนรู้ จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งในการเร่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถ โดยการนำเอาสื่อ นวัตกรรม รวมทั้งเทคนิคการสอน รูปแบบการเรียนรู้มาใช้ในการดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ซึ่งการเรียนยุคใหม่นั้น กิดานันท์ มลิทอง กล่าวว่า กิจกรรมการเรียนการสอนยุคใหม่จะเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางแทนผู้สอน เป็นเหตุให้ผู้สอนมี

ความท้าทายมากขึ้นด้วยการเปลี่ยนแปลงจากเป็นผู้รอบรู้หน้าชั้นเรียนที่มีความเชี่ยวชาญเป็นแหล่งสารสนเทศและคำตอบทั้งมวลที่ผู้เรียนต้องพึ่งอย่างเดียวนมาเป็นผู้ส่งเสริม ผู้สนับสนุนผู้เรียนมีส่วนร่วม ผู้กำกับ (การเรียน) ผู้ฝึก ผู้อำนวยการความสะดวก ผู้ออกแบบ และเป็นสะพานการสื่อสารเพื่อเชื่อมโยงผู้เรียนกับโลกภายนอก (กิดานันท์ มลิทอง. 2548 : 342)

ดังนั้นจึงเชื่อได้ว่า เทคนิคการเรียนรู้ที่ให้นักเรียนเรียนรู้แบบร่วมมือช่วยเหลือ ในด้านการเรียนรู้ในห้องเรียนที่มีนักเรียนเป็นศูนย์กลาง นักเรียนเรียนรู้การทำงานอย่างมีเป้าหมายร่วมกัน มีบทบาทหน้าที่และประสบความสำเร็จร่วมกัน วิจัยจัดการเรียนการสอนแบบนี้เรียกว่า การเรียนแบบร่วมมือ การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นกระบวนการเรียนรู้ที่จัดให้ผู้เรียนได้ร่วมมือและช่วยเหลือกันในการเรียนรู้ โดยแบ่งกลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถต่างกันออกเป็นกลุ่มเล็ก ๆ ซึ่งเป็นลักษณะการรวมกลุ่มอย่างมีโครงสร้างที่ชัดเจน มีการทำงานร่วมกัน มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น มีการช่วยเหลือพึ่งพาอาศัย ซึ่งกันและกัน มีความรับผิดชอบร่วมกันทั้งในส่วนคนและส่วนรวม เพื่อให้ตนเองและสมาชิกประสบความสำเร็จ จอห์นสัน และจอห์นสัน (Johnson & Johnson. 1991: 60) กล่าวว่า การเรียนแบบร่วมมือเป็นการเรียนที่จัดขึ้นโดยการคละกันระหว่างเด็กที่มีความสามารถแตกต่างกันผู้เรียนช่วยเหลือกันทำงาน เพื่อให้ทุกคนประสบความสำเร็จในการเรียน นักเรียนที่เรียนเก่งช่วยเหลือเพื่อนจะเกิดความรู้สึกภาคภูมิใจในตนเอง ที่สามารถช่วยเหลือเพื่อนได้

นอกจากนี้ ยังทำให้เกิดความคิดรวบยอดของเนื้อหา ความรู้สึกซึ่งกว่าเดิมเพราะได้ใช้ความสามารถในการสรุปความรู้ของตนอธิบายแก่เพื่อน ทำให้นักเรียนได้มีโอกาสพัฒนาความสามารถการคิดวิเคราะห์อย่างมีวิจารณญาณ สำหรับนักเรียนเรียนช้า ได้รับความช่วยเหลือจากเพื่อนทำให้ประสบความสำเร็จในการเรียนมากขึ้น ไม่รู้สึกโดดเดี่ยว มีความรู้สึกอบอุ่นภาคภูมิใจที่ตนสามารถเรียนรู้และเป็นส่วนหนึ่งในความสำเร็จของกลุ่ม ซึ่งสอดคล้องกับ กิ่งแก้ว อารีรัตน์ (2540 : 7) ที่กล่าวว่า การเรียนแบบร่วมมือจะทำให้นักเรียนมีโอกาสพัฒนาและบูรณาการภาษา เข้ากับเนื้อหา โดยอาศัยการสื่อสารและการใช้ภาษาสื่อสารทางวิชาการและสังคมได้เป็นอย่างดี เช่นเดียวกันกับ สลาบิน และคณะ (Slavin et al. 1995 : 48) ที่กล่าวว่า การเรียนแบบร่วมมือนั้น ทำให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ผู้เรียนมีความสัมพันธ์ระหว่างกันที่ดี ช่วยเหลือเพื่อนสมาชิกที่มีปัญหาทางการเรียน

การเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) เป็นรูปแบบการเรียนรู้ที่เน้นจัดสภาพแวดล้อมทางการเรียนให้แก่ผู้เรียนได้เรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่มเล็กๆ แต่ละกลุ่มประกอบด้วยสมาชิกที่มีความรู้ความสามารถแตกต่างกัน โดยที่แต่ละคนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้อย่างแท้จริงในการเรียนรู้ และในความสำเร็จของกลุ่มทั้งโดยการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น การแบ่งปันทรัพยากร

การเรียนรู้ รวมทั้งการเป็นกำลังใจแก่กันและกัน คนที่เรียนเก่งจะช่วยเหลือคนเรียนอ่อนกว่าคนในสมาชิกกลุ่ม ไม่เพียงแต่รับผิดชอบต่อการเรียนของตนเท่านั้น หากแต่ต้องร่วมรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของเพื่อนสมาชิกในกลุ่ม ความสำเร็จของแต่ละบุคคลคือความสำเร็จในกลุ่ม (วัฒนาพร กระจับทุกข์. 2545 : 34) การเรียนแบบร่วมมือ ไม่ใช่วิธีการจัดนักเรียนเข้ากันรวมกันแบบธรรมดา แต่เป็นการรวมกลุ่มที่มีโครงสร้างอย่างชัดเจน โดยสมาชิกแต่ละคนในทีมจะมีปฏิสัมพันธ์ต่อกันในการเรียนรู้ และสมาชิกทุกคนจะต้องได้รับการกระตุ้นให้เกิดแรงจูงใจเพื่อที่จะช่วยเหลือและเพิ่มพูนการเรียนรู้ของสมาชิกภายในทีม (สมศักดิ์ ภู่วิภาคารวรรณ. 2545 : 3) การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือได้แก่ เทคนิคกลุ่มเรียนรู้ร่วมกัน (Learning Together : LT) เทคนิคการเรียนรู้แบบย้ายกลุ่มการแข่งขัน (Team Games Tournament) เทคนิคการเรียนรู้แบบกลุ่มการต่อเนื่อง (Jigsaw) เทคนิคการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ (Co-op Co-op) และเทคนิคการเรียนรู้แบบสืบสวนสอบสวน (Group Investigation) เป็นต้น (สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ. 2546 : 88)

การเรียนแบบร่วมมือเป็นวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นการจัดสภาพแวดล้อมทางการเรียนให้แก่ผู้เรียน ได้เรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่มเล็กๆ แต่ละกลุ่มประกอบด้วยสมาชิกที่มีความรู้ ความสามารถแตกต่างกัน โดยที่แต่ละคนมีส่วนร่วมอย่างแท้จริง ในการเรียนรู้ และในความสำเร็จของกลุ่ม ทั้งโดยการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น การแบ่งปันทรัพยากรการเรียนรู้ รวมทั้งการให้กำลังใจแก่กันและกัน คนที่เรียนเก่ง จะช่วยคนที่อ่อนกว่า สมาชิกในกลุ่มไม่เพียงแต่รับผิดชอบต่อการเรียนของตนเองเท่านั้น หากแต่จะต้องร่วมรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของเพื่อนสมาชิกทุกคนในกลุ่ม ความสำเร็จของแต่ละบุคคลคือความสำเร็จของกลุ่ม วัฒนาพร กระจับทุกข์ (2545 : 34)

ชุดกิจกรรมเป็นส่วนเพิ่มเติมหรือเสริมหนังสือเรียนในการเรียนทักษะ เป็นอุปกรณ์การสอนที่ช่วยลดภาระของครูได้มาก เพราะเป็นสิ่งที่จัดทำขึ้นอย่างเป็นระบบระเบียบ ช่วยเสริมทักษะทางการใช้ภาษา เป็นเครื่องมือที่ช่วยให้เด็กฝึกทักษะการใช้ภาษาให้ดีขึ้น ช่วยในเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล เนื่องจากเด็กมีความสามารถในการใช้ภาษาต่างกัน การให้เด็กทำแบบฝึกหัดที่เหมาะสมกับความสามารถ จะช่วยให้ประสบผลสำเร็จด้านจิตใจมากขึ้น นอกจากนี้ยังช่วยเสริมให้ทักษะทางภาษาที่คงทน (นิพนธ์ สุขปรีดี. 2545 : 78)

ชุดกิจกรรมช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเองตามอัธยาศัย ความสามารถของแต่ละบุคคล แก้ปัญหาการขาดแคลนครู ใช้สอนซ่อมเสริมให้ผู้เรียนที่เรียนไม่ทัน ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการอ่าน ไม่ให้เกิดความเบื่อหน่ายจากการเรียน ที่ครูต้องทบทวนซ้ำไปมา ช่วยประหยัดรายจ่ายอุปกรณ์ที่มีผู้เรียนจำนวนมาก การเรียนไม่จำกัดเวลาและสถานที่และส่งเสริมความรับผิดชอบของผู้เรียน (สมจิต สวธนไพบูลย์. 2546 : 39)

ชุดกิจกรรมมีประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอนทุกระดับ ถือว่าเป็นนวัตกรรม การสอนที่ได้รับความนิยมอย่างแพร่หลายและเป็นสื่อที่มีความเหมาะสมช่วยเร้าความสนใจ รวมทั้ง ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความเปลี่ยนแปลง พฤติกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเองตามความสามารถของ แต่ละคน ทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะในการแสวงหาความรู้ไม่เบื่อน่าเบื่อในการเรียน มีส่วนร่วมใน การเรียน และสร้างความมั่นใจให้แก่ครูเพราะชุดกิจกรรมมีการจัดระบบการใช้สื่อ ผลิตสื่อและ กิจกรรมการเรียนรู้รวมทั้งมีข้อเสนอแนะ การใช้สำหรับครู ทำให้ครูมีความพร้อมในการจัดกิจกรรม การเรียนรู้จึงก่อให้เกิดประสิทธิภาพในการเรียนการสอนอย่างแท้จริง

จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยในฐานะเป็นครูผู้สอนจึงได้ ศึกษาหาแนวทางออกแบบการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ ในรูปแบบที่หลากหลายให้นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจพัฒนาชุดกิจกรรม เรื่อง Seasons and Weather โดย การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยหวังว่าจะได้ชุดกิจกรรม ที่มีประสิทธิภาพและสามารถนำไปพัฒนาการจัดการเรียนรู้ให้กับนักเรียนได้อย่างเหมาะสม ส่งผล ให้การเรียนรู้ของนักเรียนมีประสิทธิภาพและมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมเรื่อง Seasons and Weather โดยการจัดการ เรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75
2. เพื่อศึกษาดัชนีประสิทธิผลของการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมเรื่อง Seasons and Weather โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
3. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมก่อน เรียนและหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมเรื่อง Seasons and Weather โดยการจัดการ เรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยชุดกิจกรรมเรื่อง Seasons and Weather โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

สมมติฐานของการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนด้วยชุดกิจกรรมเรื่อง Seasons and Weather โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สูงกว่าก่อนเรียน

ความสำคัญของการวิจัย

1. เป็นแนวทางการสอนสำหรับครูในการพัฒนาชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษ ที่ตรงกับ ความสนใจ เหมาะสมกับวัย ศักยภาพและการเรียนรู้ของนักเรียน
2. เป็นแนวทางในการวิจัย เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนด้วย ชุดกิจกรรม โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ให้แก่ครูผู้สอนระดับชั้นอื่นๆ

ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้น ประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 โรงเรียนมารีย์อนุสรณ์ ตำบลชุมเห็ด อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ จำนวน 7 ห้อง รวม 247 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ใน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 โรงเรียนมารีย์อนุสรณ์ ตำบลชุมเห็ด อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ จำนวน 35 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster random sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยการสุ่ม

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมเรื่อง Seasons and Weather โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และประสิทธิผลของการเรียน

3. เนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ เนื้อหาที่จัดทำเพื่อเป็นสื่อในการสอน กลุ่มสาระ การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาดังประเทศ ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เรื่อง Seasons and Weather สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร มาตรฐาน ค 1.2 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิด รวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน

4. ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 โดยใช้เวลาในการวิจัย จำนวน 3 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 4 ชั่วโมง รวม 12 ชั่วโมง โดยทดลอง 3 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 4 ชั่วโมง ทั้งนี้ไม่รวมการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **ชุดกิจกรรม** หมายถึง สื่อที่ช่วยให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง มีการจัดสื่อไว้อย่างเป็นระบบ ช่วยให้นักเรียนเกิดความสนใจตลอดเวลา เกิดทักษะในการแสวงหาความรู้ และทำให้การเรียนการสอนบรรลุผลตามเป้าหมายของการเรียนรู้ มีลำดับขั้นตอนการใช้ชุดกิจกรรมตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่สอน โดยใช้การสอนแบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีจำนวน 3 ชุด คือ

- 1.1 ชุดกิจกรรมคำศัพท์ (Vocabulary)
- 1.2 ชุดกิจกรรมบทสนทนา (Conversation)
- 1.3 ชุดกิจกรรมเรื่องสั้น (Short story)

2. **เทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ** หมายถึง การจัดการเรียนการสอนที่ผู้วิจัยได้จัดให้ผู้เรียนได้เรียนรู้แบบร่วมมือด้วยชุดกิจกรรม 3 ชุด และได้นำเทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือมาใช้ 3 เทคนิค ดังนี้ ชุดกิจกรรมที่ 1 (Vocabulary) ใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือกันแข่งขันด้วยเกม (TGT) ชุดกิจกรรมที่ 2 (Conversation) ใช้เทคนิคกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อนเป็นรายบุคคล (TAI) และชุดกิจกรรมที่ 3 (Short story) ใช้เทคนิคปริศนาความคิด (Jigsaw)

3. **แผนการจัดการเรียนรู้** หมายถึง การจัดเตรียมกิจกรรมการสอนล่วงหน้าอย่างเป็นระบบและเป็นลายลักษณ์อักษร เรื่อง Seasons and Weather โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 3 แผน โดยแผนการจัดการเรียนรู้ประกอบด้วยสาระสำคัญ จุดประสงค์การเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ สื่อการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล

4. **ประสิทธิภาพ** หมายถึง ผลของการใช้กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้จากสื่อและนวัตกรรม ที่ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ในระดับพึงพอใจ โดยกำหนดประสิทธิภาพเป็น E_1 คือ ประสิทธิภาพของกระบวนการ และ E_2 คือ ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ที่ทำให้เกิดการเรียนรู้ตามเกณฑ์ 75/75 ซึ่งมีความหมายดังนี้

75 ตัวแรก หมายถึง ร้อยละ 75 ของคะแนนเฉลี่ยรวมของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่ได้จากการทำแบบทดสอบก่อนเรียน ใบงาน แบบฝึกทักษะ และแบบทดสอบหลังการเรียนด้วยชุดกิจกรรม เรื่อง Seasons and Weather โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ทั้งหมด 3 ชุด

75 ตัวหลัง หมายถึง ร้อยละ 75 ของคะแนนเฉลี่ยรวมของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน เรื่อง Seasons and Weather ที่เรียน โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

5. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คะแนนของนักเรียนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

6. ดัชนีประสิทธิผล หมายถึง ตัวเลขที่แสดงความก้าวหน้าของผู้เรียนที่แสดงถึงความรู้ที่เพิ่มขึ้นหลังจากการเรียนของผู้เรียน โดยเปรียบเทียบคะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียนด้วยชุดกิจกรรม เรื่อง Seasons and Weather โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

7. ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกชอบ ความพอใจ ความสนใจ ความมุ่งมั่น ใฝ่ใจของผู้เรียน ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษด้วยชุดกิจกรรม เรื่อง Seasons and Weather โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้มาจากการตอบแบบสอบถามความพึงพอใจ ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น จำนวน 10 ข้อ

บทที่ 2

เอกสารงานและวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยผลการใช้ชุดกิจกรรมเรื่อง Seasons and Weather โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาเป็นกรอบแนวคิดในการศึกษา โดยได้ลำดับการนำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
2. หลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โรงเรียนมารีย์อนุสรณ์
3. ชุดกิจกรรม
4. การเรียนรู้แบบร่วมมือ
5. แผนการจัดการเรียนรู้
6. ประสิทธิภาพ
7. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
8. คำนีประสิทธิผล
9. ความพึงพอใจ
10. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 10.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 10.2 งานวิจัยต่างประเทศ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

กระทรวงศึกษาธิการ (2551 : 57) กล่าวถึงหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 พอสรุปได้ดังนี้

วิสัยทัศน์

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคน ซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึก ในความเป็นพลเมืองไทยและเป็นพลเมืองโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้และทักษะพื้นฐานรวมทั้งเจตคติที่จำเป็น

ต่อการศึกษาคือการประกอบอาชีพและการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่า ทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ

หลักการ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มีหลักการที่สำคัญ ดังนี้

1. เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อความเป็นเอกภาพของชาติ มีจุดหมายและมาตรฐานการเรียนรู้เป็นเป้าหมายสำหรับพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีความรู้ ทักษะ เจตคติและคุณธรรมบนพื้นฐานของความเป็นไทยควบคู่กับความเป็นสากล
2. เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อปวงชนที่ประชาชนทุกคนมีโอกาสดำเนินการศึกษาอย่างเสมอภาค และมีคุณภาพ
3. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่สนองการกระจายอำนาจให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น
4. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่มีโครงสร้างยืดหยุ่นทั้งด้านสาระการเรียนรู้ เวลาและการจัดการเรียนรู้
5. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
6. เป็นหลักสูตรการศึกษาสำหรับการศึกษาในระบบ นอกกระบบและตามอัธยาศัย ครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมาย สามารถเทียบโอนผลการเรียนรู้และประสบการณ์

จุดหมาย

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ จึงกำหนดเป็นจุดหมายเพื่อให้เกิดกับผู้เรียน เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังนี้

1. มีคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์ เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัยและปฏิบัติตนตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนาหรือศาสนาที่ตนนับถือ ยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
2. มีความรู้ความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา การใช้เทคโนโลยี และการมีทักษะชีวิต
3. มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี มีสุนทรีย์และรักการออกกำลังกาย
4. มีความรักชาติ มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ยึดมั่นในวิถีชีวิตและการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

5. มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย การอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อม มีจิตสาธารณะที่มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามในสังคมและอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มุ่งให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญ 5 ประการ ดังนี้

1. ความสามารถในการสื่อสาร เป็นความสามารถในการรับและส่งสาร มีวัฒนธรรมในการใช้ภาษาถ่ายทอดความคิด ความรู้ความเข้าใจ ความรู้สึก และทัศนะของตนเองเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและประสบการณ์อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม รวมทั้งการเจรจาต่อรองเพื่อขจัดและลดปัญหาความขัดแย้งต่าง ๆ การเลือกรับหรือไม่รับข้อมูลข่าวสาร ด้วยหลักเหตุผลและความถูกต้อง ตลอดจนการเลือกใช้วิธีการสื่อสาร ที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อตนเองและสังคม

2. ความสามารถในการคิด เป็นความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การคิดอย่างสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการคิดเป็นระบบ เพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้หรือสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม

3. ความสามารถในการแก้ปัญหา เป็นความสามารถในการแก้ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่เผชิญได้อย่างถูกต้องเหมาะสมบนพื้นฐานของหลักเหตุผล คุณธรรมและข้อมูลสารสนเทศ เข้าใจความสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่าง ๆ ในสังคม แสวงหาความรู้ ประยุกต์ความรู้มาใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหา และมีการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพ โดยคำนึงถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อตนเอง สังคมและสิ่งแวดล้อม

4. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต เป็นความสามารถในการนำกระบวนการต่าง ๆ ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง การทำงาน และการอยู่ร่วมกันในสังคมด้วยการสร้างเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล การจัดการปัญหาและความขัดแย้งต่าง ๆ อย่างเหมาะสม การปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสภาพแวดล้อม และการรู้จักหลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น

5. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี เป็นความสามารถในการเลือก และใช้เทคโนโลยีด้านต่าง ๆ และมีทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยี เพื่อการพัฒนาตนเองและสังคม ในด้านการเรียนรู้ การสื่อสาร การทำงาน การแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ถูกต้อง เหมาะสม และมีคุณธรรม

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข ในฐานะเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ดังนี้

1. ความรักชาติ ศาสน์ กษัตริย์
2. ความซื่อสัตย์สุจริต
3. มีวินัย
4. ใฝ่เรียนรู้
5. อยู่อย่างพอเพียง
6. มุ่งมั่นในการทำงาน
7. รักความเป็นไทย
8. มีจิตสาธารณะ

นอกจากนี้สถานศึกษาสามารถกำหนดคุณลักษณะอันพึงประสงค์เพิ่มเติมให้สอดคล้องตามบริบทและจุดเน้นของตนเอง

มาตรฐานการเรียนรู้

การพัฒนาผู้เรียนให้เกิดความสมดุล ต้องคำนึงถึงหลักพัฒนาการทางสมองและพหุปัญญา หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน จึงกำหนดเป็น 8 กลุ่ม ดังนี้

1. ภาษาไทย
2. คณิตศาสตร์
3. วิทยาศาสตร์
4. สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม
5. สุขศึกษาและพลศึกษา
6. ศิลปะ
7. การงานอาชีพและเทคโนโลยี
8. ภาษต่างประเทศ

ในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ได้กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้เป็นเป้าหมายสำคัญของการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน มาตรฐานการเรียนรู้ระบุสิ่งที่ผู้เรียนพึงรู้ ปฏิบัติได้ มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน นอกจากนั้นมาตรฐานการเรียนรู้ยังเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนพัฒนาการศึกษาทั้งระบบ เพราะมาตรฐานการเรียนรู้จะสะท้อนให้ทราบว่า ต้องการอะไร จะสอนอย่างไร และประเมินอย่างไร รวมทั้งเป็นเครื่องมือในการตรวจสอบ

เพื่อการประกันคุณภาพภายในการประเมินคุณภาพภายนอก ซึ่งรวมถึงการทดสอบระดับเขตพื้นที่ การศึกษา และการทดสอบระดับชาติ ระบบการตรวจสอบเพื่อประกันคุณภาพดังกล่าวเป็นสิ่งสำคัญ ที่ช่วยสะท้อนภาพการจัดการศึกษาว่าสามารถพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามที่มาตรฐานการเรียนรู้ กำหนดเพียงใด

สรุปได้ว่า หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ต้องการให้ สถานศึกษานำไปเป็นกรอบและทิศทางพัฒนาหลักสูตรและจัดการเรียนการสอนที่มีความเหมาะสม ชัดเจน ทั้งเป้าหมายของหลักสูตรในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน พัฒนาเศรษฐกิจและสังคมพัฒนา ประเทศพื้นฐานในการดำรงชีวิต การพัฒนาสมรรถนะ และทักษะกระบวนการ โดยได้มีการกำหนด วิสัยทัศน์ จุดหมาย สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ มาตรฐานการเรียนรู้และ ตัวชี้วัดที่ชัดเจน เพื่อใช้เป็นทิศทางในการจัดทำหลักสูตร การเรียนการสอนในแต่ละระดับ

หลักสูตรสถานศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โรงเรียนมารีย์อนุสรณ์

หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนมารีย์อนุสรณ์ พุทธศักราช 2553 ตามหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เป็นแผนหรือแนวทาง หรือข้อกำหนดของการจัดการศึกษา ของโรงเรียนมารีย์อนุสรณ์ ที่จะใช้ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพ ตามมาตรฐานที่กำหนด มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพในการศึกษา ต่อ และประกอบอาชีพ โดยมุ่งหวังให้มีความสมบูรณ์ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ และสติปัญญา อีกทั้ง มีความรู้และทักษะที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิต และมีคุณภาพได้มาตรฐานสากลดังนั้นหลักสูตร สถานศึกษาโรงเรียนมารีย์อนุสรณ์ พุทธศักราช 2553 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 จึงประกอบด้วยสาระสำคัญของหลักสูตรแกนกลาง สาระความรู้ที่เกี่ยวข้องกับ ชุมชนท้องถิ่น และสาระสำคัญที่สถานศึกษาพัฒนาเพิ่มเติม โดยจัดเป็นสาระการเรียนรู้รายวิชา พื้นฐานตามมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด และสาระการเรียนรู้รายวิชาเพิ่มเติม จัดกิจกรรม พัฒนาผู้เรียนเป็นรายปีในระดับประถมศึกษา เป็นรายภาคในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และกำหนด คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของสถานศึกษาตามคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

ความสำคัญ

หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนมารีย์อนุสรณ์ พุทธศักราช 2553 ตามหลักสูตร แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มีความสำคัญในการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพ ตามมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามที่กำหนดไว้เป็นแนวทางให้ ผู้บริหารสถานศึกษา ครู อาจารย์ ตลอดจนผู้เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาของสถานศึกษา

ในการจัดมวลประสบการณ์ให้แก่ผู้เรียนได้พัฒนาให้บรรลุถึงคุณภาพตามมาตรฐาน ในการพัฒนาเยาวชนของชาติ นอกเหนือจากการใช้เป็นแนวทางหรือข้อกำหนด ในการจัดการศึกษาของสถานศึกษา ให้บรรลุตามจุดหมายของการจัดการศึกษาแล้ว หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนมารีย์อนุสรณ์ พุทธศักราช 2553 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ที่พัฒนาขึ้น ยังเป็นหลักสูตรที่มีจุดมุ่งหมายให้ครอบคลุม วิชา ชุมชน องค์กร ในท้องถิ่น ทั้งภาครัฐและเอกชนเข้าร่วมจัดการศึกษาของสถานศึกษา

ลักษณะของหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนมารีย์อนุสรณ์

หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนมารีย์อนุสรณ์ พุทธศักราช 2553 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เป็นหลักสูตรที่สถานศึกษาได้พัฒนาขึ้น เพื่อพัฒนาผู้เรียนในระดับประถมศึกษา และมัธยมศึกษาตอนต้น โดยยึดองค์ประกอบหลักสำคัญ 3 ส่วนคือ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สารการเรียนรู้ท้องถิ่น และสาระสำคัญที่สถานศึกษาพัฒนาเพิ่มเติม เป็นกรอบในการจัดทำรายละเอียดเพื่อให้เป็นไปตามมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานที่กำหนด เหมาะสมกับสภาพชุมชนและท้องถิ่นและจุดเน้นของสถานศึกษา

วิสัยทัศน์

หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนมารีย์อนุสรณ์ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคน ซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและเป็นพลโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้และทักษะพื้นฐาน รวมทั้งเจตคติ ที่จำเป็นต่อการศึกษต่อ การประกอบอาชีพและการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่า ทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเอง ได้เต็มตามศักยภาพ

หลักการ

หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนมารีย์อนุสรณ์ พุทธศักราช 2553 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มีหลักการที่สำคัญตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มีหลักการที่สำคัญ ดังนี้

1. เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อความเป็นเอกภาพของชาติ มีจุดหมายและมาตรฐานการเรียนรู้เป็นเป้าหมายสำหรับพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีความรู้ ทักษะ เจตคติ และคุณธรรมบนพื้นฐานของความเป็นไทยควบคู่กับความเป็นสากล

2. เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อปวงชน ที่ประชาชนทุกคนมีโอกาสได้รับการศึกษาอย่างเสมอภาคและมีคุณภาพ

3. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่สนองการกระจายอำนาจ ให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น

4. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่มีโครงสร้างยืดหยุ่นทั้งด้านสาระการเรียนรู้ เวลาและการจัดการเรียนรู้

5. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

6. เป็นหลักสูตรการศึกษาสำหรับการศึกษาในระบบ นอกระบบ และตามอัธยาศัย ครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมาย สามารถเทียบโอนผลการเรียนรู้ และประสบการณ์

จุดหมาย

หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนมารีย์อนุสรณ์ พุทธศักราช 2553 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพในการศึกษาต่อ และประกอบอาชีพ จึงกำหนดเป็นจุดหมายเพื่อให้เกิด กับผู้เรียนเมื่อ จบการศึกษาตามหลักสูตร ดังนี้

1. มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัยและปฏิบัติตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนา หรือศาสนาที่ตนนับถือ ยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

2. มีความรู้ ความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา การใช้เทคโนโลยี และมีทักษะชีวิต

3. มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี มีสุขนิสัย และรักการออกกำลังกาย

4. มีความรักชาติ มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ยึดมั่นในวิถีชีวิตและการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

5. มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย การอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อม มีจิตสาธารณะที่มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามในสังคม และอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน และคุณลักษณะอันพึงประสงค์

ในการพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนมารีย์อนุสรณ์ พุทธศักราช 2553 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มุ่งเน้นพัฒนาผู้เรียน ให้มีคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนด ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญและคุณลักษณะ อันพึงประสงค์ ดังนี้

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนมารีย์อนุสรณ์ พุทธศักราช 2553 ตามหลักสูตร
แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มุ่งให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญ 5 ประการ ดังนี้

1. ความสามารถในการสื่อสาร เป็นความสามารถในการรับและส่งสาร มีวัฒนธรรม
ในการใช้ภาษาถ่ายทอดความคิด ความรู้ความเข้าใจ ความรู้สึก และทัศนะของตนเอง เพื่อแลกเปลี่ยน
ข้อมูลข่าวสารและประสบการณ์อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม รวมทั้ง
การเจรจาต่อรองเพื่อขจัดและลดปัญหาความขัดแย้งต่าง ๆ การเลือกรับหรือไม่รับข้อมูลข่าวสาร
ด้วยหลักเหตุผลและความถูกต้อง ตลอดจนการเลือกใช้วิธีการสื่อสาร ที่มีประสิทธิภาพ
โดยคำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อตนเองและสังคม

2. ความสามารถในการคิด เป็นความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์
การคิดอย่างสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการคิดเป็นระบบ เพื่อนำไปสู่การสร้าง
องค์ความรู้หรือสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม

3. ความสามารถในการแก้ปัญหา เป็นความสามารถในการแก้ปัญหาและอุปสรรค
ต่าง ๆ ที่เผชิญได้อย่างถูกต้องเหมาะสมบนพื้นฐานของหลักเหตุผล คุณธรรมและข้อมูลสารสนเทศ
เข้าใจความสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่าง ๆ ในสังคม แสวงหาความรู้ ประยุกต์
ความรู้มาใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหา และมีการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึง
ผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อตนเอง สังคมและสิ่งแวดล้อม

4. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต เป็นความสามารถในการนำกระบวนการต่าง ๆ
ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง การทำงาน และ
การอยู่ร่วมกันในสังคมด้วยการสร้างเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล การจัดการปัญหาและ
ความขัดแย้งต่าง ๆ อย่างเหมาะสม การปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและ
สภาพแวดล้อม และการรู้จักหลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น

5. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี เป็นความสามารถในการเลือก และใช้ เทคโนโลยี
ด้านต่าง ๆ และมีทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยี เพื่อการพัฒนาตนเองและสังคม ในด้านการเรียนรู้
การสื่อสาร การทำงาน การแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ถูกต้อง เหมาะสม และมีคุณธรรม

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนมารีย์อนุสรณ์ พุทธศักราช 2553 ตามหลักสูตร
แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะ อันพึงประสงค์
เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข ในฐานะเป็นพลเมืองไทยและพลโลก
ดังนี้

1. รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์
2. ซื่อสัตย์สุจริต
3. มีวินัย
4. ใฝ่เรียนรู้
5. อยู่อย่างพอเพียง
6. มุ่งมั่นในการทำงาน
7. รักความเป็นไทย
8. มีจิตสาธารณะ
9. รักเมตตา
10. กตัญญู

โครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนมารีย์อนุสรณ์

หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนมารีย์อนุสรณ์ พุทธศักราช 2553 ตามหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดโครงสร้างของหลักสูตรสถานศึกษา เพื่อให้ ผู้สอน และผู้ที่เกี่ยวข้องในการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรของสถานศึกษา มีแนวปฏิบัติ ดังนี้

1. ระดับการศึกษา กำหนดหลักสูตรเป็น 2 ระดับ ตามโครงสร้างของหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และตามภารกิจหลักของการจัดการเรียน การสอนในระดับ ประถมศึกษาและมัธยมศึกษาตอนต้นของสถานศึกษา ดังนี้

1.1 ระดับประถมศึกษา (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 – 6) การศึกษาระดับนี้ เป็นช่วงแรก ของการศึกษภาคบังคับ มุ่งเน้นทักษะพื้นฐานด้านการอ่าน การเขียน การคิดคำนวณ ทักษะการคิด พื้นฐาน การติดต่อสื่อสารเทคโนโลยี กระบวนการเรียนรู้ทางสังคม และพื้นฐาน ความเป็นมนุษย์ การพัฒนาคุณภาพชีวิตอย่างสมบูรณ์และสมดุลทั้งในด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ สังคม และ วัฒนธรรม โดยเน้นจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ

1.2 ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 – 3) เป็นช่วงสุดท้าย ของ การศึกษภาคบังคับ มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้สำรวจความถนัดและความสนใจของตนเอง ส่งเสริม การพัฒนาบุคลิกภาพส่วนบุคคล มีทักษะในการคิดวิจารณ์ญาณ คิดสร้างสรรค์ และคิดแก้ปัญหา มี ทักษะในการดำเนินชีวิต มีทักษะการใช้เทคโนโลยีเพื่อเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ มีความ รับผิดชอบต่อสังคม มีความสมดุลทั้งด้านความรู้ ความคิด ความดีงาม และมีความภูมิใจ ในความ เป็นไทย ตลอดจนใช้เป็นพื้นฐานในการประกอบอาชีพหรือการศึกษาต่อ

2. สารการเรียนรู้ สารการเรียนรู้ในหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนมารีย์อนุสรณ์ พุทธศักราช 2553 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดไว้ในหลักสูตร ประกอบด้วยองค์ความรู้ ทักษะหรือกระบวนการเรียนรู้ และคุณลักษณะหรือค่านิยม คุณธรรม จริยธรรมของผู้เรียน 8 กลุ่ม คือ

- 2.1 ภาษาไทย
- 2.2 คณิตศาสตร์
- 2.3 วิทยาศาสตร์
- 2.4 สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม
- 2.5 สุขศึกษาและพลศึกษา
- 2.6 ศิลปะ
- 2.7 การงานอาชีพและเทคโนโลยี
- 2.8 ภาษาอังกฤษ

3. กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน มุ่งให้ผู้เรียน ได้พัฒนาตนเองตามศักยภาพ พัฒนาอย่างรอบด้านเพื่อความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ทั้งร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และสังคม เสริมสร้างให้เป็นผู้มีศีลธรรม จริยธรรม มีระเบียบวินัย ปลูกฝังและสร้างจิตสำนึกของการทำประโยชน์เพื่อสังคม สามารถจัดการตนเองได้ และอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข แบ่งเป็น 3 ลักษณะ ดังนี้

3.1 กิจกรรมแนะแนว เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริม และพัฒนาผู้เรียนให้รู้จักตนเอง รู้รักษ์สิ่งแวดล้อม สามารถคิดตัดสินใจ คิดแก้ปัญหา กำหนดเป้าหมาย วางแผนชีวิตทั้งด้านการเรียน และอาชีพ สามารถปรับตนได้อย่างเหมาะสม นอกจากนี้ยังช่วยให้ครูรู้จักและเข้าใจผู้เรียน ทั้งยังเป็นกิจกรรมที่ช่วยเหลือและให้คำปรึกษาแก่ผู้ปกครองในการมีส่วนร่วมพัฒนาผู้เรียน

3.2 กิจกรรมนักเรียน เป็นกิจกรรมที่มุ่งพัฒนาความมีระเบียบวินัย ความเป็นผู้นำ ผู้ตามที่ดี ความรับผิดชอบ การทำงานร่วมกัน การรู้จักแก้ปัญหา การตัดสินใจที่เหมาะสม การมีเหตุผล การช่วยเหลือแบ่งปันกัน เอื้ออาทร และสมานฉันท์ โดยจัดให้สอดคล้องกับความสามารถ ความถนัด และความสนใจของผู้เรียน ให้ได้ปฏิบัติด้วยตนเองในทุกชั้นตอน ได้แก่ การศึกษา วิเคราะห์วางแผน ปฏิบัติตามแผน ประเมินและปรับปรุงการทำงาน เน้นการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม ตามความเหมาะสมและสอดคล้องกับวุฒิภาวะของผู้เรียน บริบทของสถานศึกษาและท้องถิ่น กิจกรรมนักเรียนในหลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนมารีย์อนุสรณ์ พุทธศักราช 2553 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ประกอบด้วย

3.2.1 กิจกรรมลูกเสือ - เนตรนารี

3.2.2 กิจกรรมชุมนุม – ชมรม

3.3 กิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์ เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนบำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์ต่อสังคม ชุมชน และท้องถิ่นตามความสนใจในลักษณะอาสาสมัคร เพื่อแสดงถึงความรับผิดชอบ ความดีงาม ความเสียสละต่อสังคม มีจิตสาธารณะ โดยบูรณาการกับกิจกรรมนักเรียน (ลูกเสือ - เนตรนารี)

4. เวลาเรียน หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนมารีย์อนุสรณ์ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดกรอบโครงสร้างเวลาเรียนขั้นต้นสำหรับกลุ่มสาระการเรียนรู้ 8 กลุ่ม และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ซึ่งผู้สอนสามารถเพิ่มเติมได้ตามความพร้อมและจุดเน้นของสถานศึกษา โดยสามารถปรับให้เหมาะสมตามบริบทของสถานศึกษาและสภาพของผู้เรียน ดังนี้

4.1 ระดับชั้นประถมศึกษา (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 – 6) ให้จัดเวลาเรียนเป็นรายปี โดยมีเวลาเรียนวันละ ไม่เกิน 6 ชั่วโมง รวมต่อปี 1,200 ชั่วโมง

4.2 ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 – 3) ให้จัดเวลาเรียนเป็นรายภาค มีเวลาเรียนวันละไม่เกิน 6 ชั่วโมง คำนวณหน้าหนึ่งของรายวิชาที่เรียนเป็นหน่วยกิต ใช้เกณฑ์ 40 ชั่วโมง ต่อภาคเรียนมีค่าน้ำหนักวิชา เท่ากับ 1 หน่วยกิต (นก.)

โครงสร้างและอัตรเวลาการจัดการเรียนรู้

คำอธิบายรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน อ13101 อ13102 ภาษาอังกฤษ
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เวลา 40 ชั่วโมง

เข้าใจคำสั่ง คำขอร้องที่ใช้ในห้องเรียน การอ่านออกเสียง คำ กลุ่มคำ ประโยคเดี่ยว และบทพูด เข้าใจหะ และการสะกดคำ ตามหลักการอ่านออกเสียง และการใช้พจนานุกรม การเลือก / ระบุภาพ ให้ตรงกับความหมายของคำ กลุ่มคำและประโยคเดี่ยว เกี่ยวกับ ตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อมใกล้ตัว อาหาร สุขภาพ เครื่องดื่ม และนันทนาการ ภายในวงคำศัพท์ประมาณ 350 - 450 คำ การตอบคำถาม จากการฟังประโยคสนทนา หรือนิทานง่าย ๆ ที่มีภาพประกอบ การพูดโต้ตอบ ด้วยคำตอบสั้น ๆ ง่าย ๆ ในการสื่อสารระหว่างบุคคล เช่น การกล่าวทักทาย กล่าวลา ขอบคุ้ม ขอโทษ การใช้ประโยคหรือข้อความที่ใช้แนะนำตนเอง การใช้คำสั่ง คำขอร้องง่าย ๆ ที่ใช้ในห้องเรียน การใช้คำศัพท์ สำนวนภาษาและประโยคที่ใช้บอกความต้องการหรือการพูดขอและให้ข้อมูลง่าย ๆ เกี่ยวกับตนเองและเรื่องใกล้ตัว คำ และประโยคที่ใช้แสดงความรู้สึกเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ ใกล้ตัว หรือกิจกรรมต่าง ๆ คำและประโยคที่ใช้ในการพูดให้ข้อมูล เกี่ยวกับตนเอง บุคคลใกล้ตัว และเรื่องใกล้ตัว คำ กลุ่มคำที่มีความหมายเกี่ยวกับบุคคล

สัปดาห์ และสิ่งของ การพูดและทำท่าประกอบตามมารยาททางสังคม วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา คำศัพท์เกี่ยวกับเทศกาล วันสำคัญ งานฉลอง และชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษาและการเข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรม การเปรียบเทียบความแตกต่างของเสียงตัวอักษร คำ กลุ่มคำ และประโยคของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย การค้นคว้า การรวบรวม และการนำเสนอ คำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้ การสืบค้น และการรวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องใกล้ตัว จากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ ให้ข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่สำคัญ ประเพณี วัฒนธรรม อาหาร ในท้องถิ่นของตนกับเจ้าของภาษา โดยใช้ทักษะ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน เพื่อให้มีความรู้ ความเข้าใจ และมีทักษะในการสื่อสารทางภาษา สามารถแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก แสดงความคิดเห็น ได้อย่างเหมาะสมกับวัย เพื่อให้เห็นความสำคัญของการเรียน ภาษาอังกฤษ พัฒนาพฤติกรรมด้านความรู้ เจตคติ คุณธรรม มีความรักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ มีวินัย มีความภูมิใจในความเป็นไทย สามารถปฏิบัติงานร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข ซื่อสัตย์ และใช้ชีวิต อย่างพอเพียง

มาตรฐาน / ตัวชี้วัด

ต.1.1 ป.3/1 ป.3/2 ป.3/3 ป.3/4

ต.1.2 ป.3/1 ป.3/2 ป.3/3 ป.3/4 ป.3/5

ต.1.3 ป.3/1 ป.3/2/

ต.2.1 ป.3/1 ป.3/2 ป.3/3/

ต.2.2 ป.3/1

ต.3.1 ป.3/1

ต.4.1 ป.3/1

ต.4.2 ป.3/1 รวม 18 ตัวบ่งชี้

ตาราง 2.1 แสดงโครงสร้างรายวิชาภาษาอังกฤษ กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศโรงเรียนมารีย์อนุสรณ์

ลำดับที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้ / ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา ชั่วโมง	น้ำหนัก คะแนน
1	Personal Identification	ต.1.1 ป.3/1 ต.1.2 ป.3/1 ต.1.2 ป.3/2 ต.1.2 ป.3/4 ต.1.3 ป.3/1 ต.2.2 ป.3/1 ต.4.1 ป.3/1	การพูดบทสนทนาที่ใช้ในการทักทาย กล่าวลา ขอบค้อม ขอโทษ และ ประโยค / ข้อความที่ใช้ในการแนะนำ ตัว การพูดขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับ ตนเอง บุคคลใกล้ตัว และเรื่องใกล้ ตัว เช่น บอกชื่อ อายุ รูปร่าง ส่วนสูง เรียกสิ่งต่าง ๆ จำนวน 1-50 สี ขนาด สถานที่อยู่ของสิ่งของ การปฏิบัติตามคำสั่งหรือคำขอร้องที่ ใช้ฟัง / พูดในสถานการณ์ง่าย ๆ ที่ เกิดขึ้นในห้องเรียน การบอกความ แตกต่างของเสียง ตัวอักษร คำ กลุ่มคำ และประโยคของภาษาต่างประเทศ และภาษาไทย มีเจตคติที่ดี คุณธรรม สามารถปฏิบัติงานร่วมกับผู้อื่นอย่างมี ความสุข ซื่อสัตย์ และใช้ชีวิตอยู่อย่าง พอเพียง	6	20

ตาราง 2.1 (ต่อ)

ลำดับที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้ / ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา ชั่วโมง	น้ำหนัก คะแนน
2	Home sweet home	ต.1.3 ป.3/2	การจัดหมวดหมู่คำ กลุ่มคำที่มีความหมายเกี่ยวกับบุคคล สัตว์ และสิ่งของ เช่น การระบุ / เชื่อมโยงความสัมพันธ์ของภาพกับคำหรือกลุ่มคำ โดยใช้ภาพ แผนภูมิ แผนภาพ แผนผัง	5	10
3	Food and drinks	ต.1.3 ป.3/3 ต.1.2 ป.3/3 ต.3.1 ป.3/1	การเลือก / ระบุภาพเกี่ยวกับคำ ประโยคเดี่ยว สัญลักษณ์และความหมายเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อมใกล้ตัว อาหาร และเครื่องคั้น การพูดบอกความต้องการของตนเอง การพูดขอและให้คำแนะนำ การบอกคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับสาระการเรียนรู้อื่น * ท้องถิ่นของตนเอง มีความรัก เมตตา เอื้อเฟื้อต่อกัน มีวินัย มีความภูมิใจในความเป็นไทย สามารถปฏิบัติงานร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข ซื่อสัตย์ และใช้ชีวิตอย่างพอเพียง	5	10

ตาราง 2.1 (ต่อ)

ลำดับที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้ / ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา ชั่วโมง	น้ำหนัก คะแนน
4	Things we wear	ต.1.2 ป.3/4 ต.4.2 ป.3/1	พูดโต้ตอบด้วยคำสั้นๆ ง่ายๆ ในการสื่อสารระหว่างบุคคลตามแบบที่ฟัง ใช้คำสั่งและคำขอร้องง่ายๆ ตามแบบที่ฟัง บอกความต้องการง่ายๆ ของตนเองตามแบบที่ฟัง พูดขอและให้ข้อมูลง่ายๆ เกี่ยวกับตนเอง และเพื่อนตามแบบที่ฟังบอกความรู้สึกของตนเองเกี่ยวกับสิ่งต่างๆ ใกล้เคียงตัว หรือกิจกรรมต่างๆ ตามแบบที่ฟัง ใช้ภาษาต่างประเทศ เพื่อรวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องใกล้เคียงตัว	5	10
5	Seasons and Weather	ต.1.3 ป.3/3 ต.4.2 ป.3/1 ต.1.3 ป.3/2	การเลือก / ระบุภาพเกี่ยวกับคำ ประโยคเดียว สัญลักษณ์และความหมายเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อมใกล้เคียงตัว ใช้ภาษาต่างประเทศในการรวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องใกล้เคียงตัวจากสื่อต่างๆ คำ กลุ่มคำที่มีความหมายเกี่ยวกับบุคคล สัตว์ และสิ่งของ เช่น การระบุ/เชื่อมโยงความสัมพันธ์ของภาพกับคำ หรือกลุ่มคำ โดยใช้ แผนภูมิ แผนภาพ แผนผัง	12	20

ตาราง 2.1 (ต่อ)

ลำดับที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้ / ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา ชั่วโมง	น้ำหนัก คะแนน
6	Celebration	ต.2.1 ป.3/2 ต. 2.1 ป.3/3	การบอกคำศัพท์เกี่ยวกับเทศกาล / วันสำคัญ / งานฉลอง / ฤดูกาล / เครื่องแต่งกายและวิถีความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษาและของไทย การเข้ากิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาและของไทย *ท้องถิ่นของตนเอง มีเจตคติ คุณธรรม มีความรักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ มีวินัย มีความภูมิใจในความเป็นไทย สามารถปฏิบัติงานร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข ซื่อสัตย์ และใช้ชีวิตอย่างพอเพียง	5	10
สอบปลายภาค				2	20
รวม				40	100

ตาราง 2.2 แสดงหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนมารีย์อนุสรณ์ พุทธศักราช 2553

กลุ่มสาระการเรียนรู้ / กิจกรรม	เวลาเรียน								
	ระดับประถมศึกษา						ระดับมัธยมศึกษา		
กลุ่มสาระการเรียนรู้	ป.1	ป.2	ป.3	ป.4	ป.5	ป.6	ม.1	ม.2	ม.3
ภาษาไทย	200	200	200	160	160	160	120 (3 นก.)	120 (3 นก.)	120 (3 นก.)
คณิตศาสตร์	200	200	200	160	160	160	120 (3 นก.)	120 (3 นก.)	120 (3 นก.)
วิทยาศาสตร์	80	80	80	80	80	80	120 (3 นก.)	120 (3 นก.)	120 (3 นก.)
สังคมศึกษา ศาสนาและ วัฒนธรรม	80	80	80	80	80	80	120 (3 นก.)	120 (3 นก.)	120 (3 นก.)
ประวัติศาสตร์	40	40	40	40	40	40	30 (1 นก.)	30 (1 นก.)	30 (1 นก.)
ดุขศึกษาและพลศึกษา	80	80	80	80	80	80	80 (2 นก.)	80 (2 นก.)	80 (2 นก.)
ศิลปะ	80	80	80	80	80	80	80 (2 นก.)	80 (2 นก.)	80 (2 นก.)
การงานอาชีพและเทคโนโลยี	40	40	40	80	80	80	80 (2 นก.)	80 (2 นก.)	80 (2 นก.)
ภาษาอังกฤษ	40	40	40	80	80	80	120 (3 นก.)	120 (3 นก.)	120 (3 นก.)

ตาราง 2.2 (ต่อ)

กลุ่มสาระการเรียนรู้/ กิจกรรม	เวลาเรียน								
	ระดับประถมศึกษา						ระดับมัธยมศึกษา		
กลุ่มสาระการเรียนรู้	ป.1	ป.2	ป.3	ป.4	ป.5	ป.6	ม.1	ม.2	ม.3
รวมเวลาเรียน (พื้นฐาน)	840	840	840	840	840	840	880 (22 นก.)	880 (22 นก.)	880 (22 นก.)
กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	120	120	120	120	120	120	120	120	120
รายวิชา/กิจกรรมที่สถาน ศึกษาจัดเพิ่มเติมตามความ พร้อมและจุดเน้น	ปีละ 240 ชั่วโมง			ปีละ 240 ชั่วโมง			ปีละ 240 ชั่วโมง		
รวมเวลาเรียนทั้งหมด	1,200 ชั่วโมง/ปี						1,200 ชั่วโมง/ปี		

ตาราง 2.3 แสดงโครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนมารีย์อนุสรณ์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3		
รายวิชา / กิจกรรม	เวลาเรียน (ชั่วโมง / ปี)	ชั่วโมง : สัปดาห์
รายวิชาพื้นฐาน	(840)	-
ท 13101 ภาษาไทย	200	5
ค 13101 คณิตศาสตร์	200	5
ว 13101 วิทยาศาสตร์	80	2
ส 13101 สังคมศึกษา	80	2
ส 13102 ประวัติศาสตร์	40	1
พ 13101 สุขศึกษาและพลศึกษา	80	2
ศ 13101 ศิลปะ	80	2

ตาราง 2.3 (ต่อ)

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3		
รายวิชา / กิจกรรม	เวลาเรียน (ชั่วโมง / ปี)	ชั่วโมง : สัปดาห์
ง 13101 การงานอาชีพและเทคโนโลยี	40	1
อ 13101 ภาษาคำต่างประเทศ	40	4
รายวิชาเพิ่มเติม	(240)	-
ท 13201 เขียนสวยด้วยมือเรา	40	1
ค 13201 คณิตคิดสร้างสรรค์ 3	40	1
ง 13201 คอมพิวเตอร์เพื่อการสื่อสาร	40	1
ค 13201 English for kids	120	3
กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	(120)	-
■ กิจกรรมแนะแนว	40	1
■ กิจกรรมนักเรียน		
ลูกเสือ-เนตรนารี	40	1
ชมรม โครงการตามกลุ่มสนใจ	40	1
■ กิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์	(10)	
รวมเวลาเรียน	1,200	

ชุดกิจกรรม

สื่อและนวัตกรรมที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วยสื่อสำเร็จรูปและสื่อครูผลิตขึ้น การสร้างและนำมาใช้จึงควรสนองความแตกต่างระหว่างบุคคลและความสนใจของนักเรียน ชุดกิจกรรมเป็นนวัตกรรมอีกรูปแบบหนึ่งที่มีความเหมาะสม เพราะสามารถออกแบบกิจกรรมได้อย่างหลากหลาย สาระสำคัญที่เกี่ยวข้องกับชุดกิจกรรมมีดังนี้

ความหมายของชุดกิจกรรม

ชุดการเรียนหรือชุดกิจกรรม มาจากคำว่า Instructional Packages หรือ Learning Packages เดิมทีเคยมักใช้คำว่า ชุดการสอน เพราะเป็นสื่อที่ครูนำมาใช้ประกอบการสอนแต่ต่อมาแนวคิดในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญได้เข้ามามีบทบาทมากขึ้นนัก

การศึกษา จึงเปลี่ยนมาใช้คำว่า ชุดการเรียน เพราะการเรียนรู้เป็นกิจกรรมของนักเรียนและ การสอนเป็นกิจกรรมของครู กิจกรรมของครูและนักเรียนจะต้องเกิดคู่กัน (บุญเกื้อ ควรหาเวช. 2542 : 91) ชุดกิจกรรมบางครั้งเรียกชุดการสอนหรือชุดการเรียน นักการศึกษากล่าวถึงความหมาย ของชุดกิจกรรม ไว้ดังนี้

สุนันทา สุนทรประเสริฐ (2550 : 41) กล่าวว่าชุดกิจกรรม หมายถึง เอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อใช้ประกอบการสอนในเนื้อหาวิชาใดวิชาหนึ่ง เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ ตามที่หลักสูตรกำหนด

สุวิทย์ มูลคำและอรทัย มูลคำ (2550 : 51) กล่าวว่า ชุดกิจกรรม หมายถึง สื่อประสม ตั้งแต่สองชนิดขึ้นไป อาจจัดขึ้นสำหรับหน่วยการเรียนรู้ เนื้อหาและประสบการณ์ หรือจัดเป็นชุด ๆ บรรจุในกล่อง ซองหรือกระเป๋า ประกอบด้วยเนื้อหาสาระ บัตรคำสั่ง ใบงาน วัสดุอุปกรณ์ เอกสาร ใบความรู้ เครื่องมือหรือสื่อที่จำเป็น และแบบประเมินผลการเรียน

สุคนธ์ สนิทรพานนท์ (2552 : 14) กล่าวว่า ชุดกิจกรรม หมายถึง นวัตกรรมที่ใช้จัดการเรียนรู้ที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญ นักเรียนจะได้ศึกษาและใช้สื่อต่างๆ ที่สร้างขึ้นเน้นรูปแบบ ของการสื่อสารระหว่างครูและนักเรียน ประกอบด้วย คำแนะนำในการทำกิจกรรม นักเรียนได้ ศึกษาชุดกิจกรรมด้วยตนเอง โดยครูเป็นที่ปรึกษาและให้คำแนะนำ จนกระทั่งนักเรียนบรรลุตาม วัตถุประสงค์

ธัญชนก แคนโพธิ์ (2554 : 1) กล่าวว่าชุดกิจกรรม หมายถึง ชุดของสื่อประสมที่มีการนำสื่อและกิจกรรมหลายๆอย่างมาประกอบกันเพื่อใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยมี จุดประสงค์การเรียนรู้ที่ชัดเจน มีความสมบูรณ์ในตนเองทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพครูมีการเตรียมความพร้อมก่อนจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทำให้ประสบความสำเร็จ ใน การสอนประเภทของชุดกิจกรรม

สุจิต เหมวัล (2555 : 33) กล่าวว่าชุดกิจกรรม หมายถึง สื่อการเรียนประเภทหนึ่ง ประกอบด้วย ชุดสื่อประสมที่มีการนำสื่อและกิจกรรมหลากหลายมาประกอบกัน เพื่อใช้ในการ จัดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีความสมบูรณ์ในตนเอง เพื่อให้ นักเรียน ได้เรียนรู้จากการปฏิบัติกิจกรรม ฝึกทักษะ กระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์และ การประยุกต์ความรู้

จากความหมายข้างต้น สรุปได้ว่า ชุดกิจกรรม หมายถึง สื่อที่ช่วยให้นักเรียนสามารถ เรียนรู้ได้ด้วยตนเอง มีการจัดสื่อไว้อย่างเป็นระบบ ช่วยให้นักเรียนเกิดความสนใจตลอดเวลา เกิดทักษะในการแสวงหาความรู้ และทำให้การเรียนการสอนบรรลุผลตามเป้าหมายของการเรียนรู้

แนวคิด ทฤษฎี และหลักการในการสร้างชุดกิจกรรมการเรียนรู้

แนวความคิดทางทฤษฎีการเรียนรู้ที่เป็นแนวทางในการสร้างชุดกิจกรรมให้มี

ประสิทธิภาพมีอยู่ 3 กลุ่มใหญ่ ๆ คือ (Kemp & Dayton. 1985 : 13 – 14)

1. กลุ่มพฤติกรรมนิยม (Behaviorism) เป็นการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้า (Stimulus) และการตอบสนอง (Responses) บางทีเรียกว่าการเรียนรู้แบบ S-R สิ่งเร้าก็คือข่าวสารหรือเนื้อหาวิชาที่ส่งไปให้ผู้เรียนโดยผ่านกระบวนการเรียนการสอน โปรแกรมการเรียนการสอนอิงหลักการทฤษฎีนี้มาก โดยจะแตกลำดับขั้นของการเรียนรู้ออกเป็นขั้นตอนย่อย ๆ และเมื่อผู้เรียนเกิดการตอบสนองก็จะสามารถทราบผลได้ทันทีว่าเกิดการเรียนรู้หรือไม่ถ้าตอบสนองถูกต้องก็จะมีเสริมแรง โปรแกรมการเรียนการสอนจำเป็นสำหรับบุคคลที่อิงทฤษฎีนี้มาก

2. กลุ่มเกสตัลท์หรือความรู้ความเข้าใจ (Gestalt Field or Cognitive Theories) เป็นกลุ่มเน้นกระบวนการความรู้ ความเข้าใจ และความสามารถในการจัดกระทำ อันเป็นคุณสมบัติพื้นฐานของพฤติกรรมมนุษย์ ทฤษฎีนี้ถือว่าการเรียนรู้ของมนุษย์นั้นขึ้นอยู่กับคุณภาพของสติปัญญา และความสามารถในการสร้างความสัมพันธ์

3. กลุ่มจิตวิทยาทางสังคมหรือการเรียนรู้ทางสังคม (Social Psychology or Social Learning Theory) เป็นกลุ่มที่เริ่มได้รับความสนใจมากขึ้น ทฤษฎีเน้นปัจจัยทางบุคลิกภาพและปฏิสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์ การเรียนรู้ส่วนใหญ่เกี่ยวข้องกับการกระทำทางสังคมโดยเรียนรู้จากประสบการณ์โดยตรงหรือผ่านการเรียนการสอนโดยใช้สื่อ

สตาร์จัน แพ่งซัง (2554 : 8-9) กล่าวว่าในการผลิตสื่อการสอนเพื่อให้ได้ประสิทธิภาพและประสิทธิผลที่จะถ่ายทอดความรู้ให้ผู้เรียนนั้นจำเป็นต้องอาศัยหลักการจากแนวคิดของทฤษฎีทางจิตวิทยา ซึ่งพอสรุปหลักสำคัญได้ดังนี้

1. สื่อการสอนที่มีประสิทธิภาพต้องให้ผู้เรียนเข้ามามีส่วนร่วม ไม่ว่าจะการผลิตการใช้หรือการประเมินผล
2. สื่อการสอนที่ดีต้องสามารถให้ผู้เรียนทราบผลในการเรียนได้ทันที
3. สื่อการสอนที่ดีต้องให้ความรู้แก่ผู้เรียนเป็นขั้นตอนทีละน้อย ๆ จากง่ายไปหายาก
4. สื่อการสอนที่ดีต้องเร้าความสนใจของผู้เรียน และผู้เรียนสามารถตอบสนองได้ทันที
5. สื่อการสอนที่ดีต้องเหมาะกับวุฒิภาวะความสามารถของผู้เรียน

6. สื่อการสอนที่ผลิตสามารถตอบสนองตามหลักการดังกล่าวข้างต้นได้นั้นก็ย่อมไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพตามจุดมุ่งหมายที่ต้องการ

สรุปได้ว่า จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และหลักการในการสร้างชุดกิจกรรม จะต้องคำนึงถึงจุดประสงค์ในการสร้างชุดกิจกรรม ธรรมชาติและระดับความรู้ ตลอดจนความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียน เมื่อศึกษาสิ่งต่าง ๆ เหล่านั้นเรียบร้อยแล้วต้องดำเนินการสร้างชุดกิจกรรมตามขั้นตอน เพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมได้อย่างเต็มที่และมั่นคง ให้มีการพัฒนาทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา

ประเภทของชุดกิจกรรมการเรียนรู้

ชุดกิจกรรมที่จะส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดประสบการณ์หรือการเรียนรู้ที่นักเรียนหลายคนได้แบ่งประเภทของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ดังนี้

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2549 : 118) การพัฒนาการของชุดกิจกรรมนั้นมีลักษณะที่เป็นไปอย่างต่อเนื่องจึงทำให้เกิดชุดกิจกรรมประเภทต่างๆขึ้นภายหลังและชุดการสอนบางประเภทก็ทั้งลักษณะดั้งเดิมไปบ้างชุดกิจกรรมที่ใช้กันในปัจจุบันมีอยู่ 3 ประเภท ได้แก่

1. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้บรรยายหรือชุดกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับครู เป็นชุดกิจกรรมการเรียนรู้สื่อประสมที่ผลิตขึ้นมาสำหรับครูใช้ประกอบการบรรยาย โดยจะกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ครูสามารถใช้ประกอบการบรรยาย เพื่อเปลี่ยนบทบาทการพูดบรรยายของครูให้ลดน้อยลงและเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมกิจกรรมการเรียนรู้มากยิ่งขึ้น ภายในชุดกิจกรรมการเรียนรู้จะจัดลำดับเนื้อหาและสื่อการสอนที่ครูจะใช้บรรยายในชั้นเรียน

2. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกิจกรรมกลุ่มหรือชุดการสอนแบบศูนย์การเรียนรู้ เป็นชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นที่ตัวผู้เรียนให้ทำกิจกรรมร่วมกัน โดยจะจัดกิจกรรมการเรียนรู้การเรียนในรูปแบบศูนย์การเรียนรู้ ภายในมีชุดกิจกรรมย่อยที่มีจำนวนเท่ากับศูนย์กิจกรรมที่แบ่งไว้ในแต่ละหน่วยการสอน มีสื่อการเรียนหรือบทเรียนครบชุดตามจำนวนผู้เรียนในศูนย์ ทั้งกลุ่มก็ได้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้รายบุคคลหรือร่วมกัน การดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ผู้เรียนจะปฏิบัติตามคำสั่งที่ชี้แจงในสื่อการสอน โดยครูเป็นเพียงผู้ควบคุมดูแลและประสานงานการดำเนินกิจกรรมให้สมบูรณ์

3. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบรายบุคคล เป็นชุดสื่อประสมที่จัดระบบไว้เป็นขั้นตอนให้ผู้เรียนใช้เรียนด้วยตนเองตามลำดับขั้นตอน ตามความสามารถของแต่ละบุคคล และสามารถประเมินผลความก้าวหน้าของตนเองได้ ครูผู้สอนจะทำหน้าที่เป็นที่ปรึกษาเมื่อผู้เรียนเกิดปัญหาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ชนิดนี้ จะช่วยส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพการเรียนรู้ของผู้เรียนแต่ละบุคคลให้มีการพัฒนาไปได้จนถึงขีดความสามารถ โดยไม่ต้องเสียเวลารอคอยผู้อื่น ซึ่งชุดกิจกรรม

การเรียนรู้รายบุคคลจะเป็นลักษณะเดียวกับบทเรียน โมดูล (Instructional Modules) ซึ่งมีลักษณะและองค์ประกอบเป็นหน่วยการสอนย่อย

บุญเกื้อ ควรรหาเวช (2545 : 94-95) ได้แบ่งประเภทของชุดกิจกรรมไว้ 3 ประเภท

1. ชุดกิจกรรมสำหรับประกอบการบรรยาย สำหรับครูใช้เป็นตัวกำหนดกิจกรรมและสื่อการเรียน ให้ครูใช้ประกอบการบรรยาย เพื่อเปลี่ยนบทบาทการพูดของครูให้ลดน้อยลง และเปิดโอกาสให้นักเรียนร่วมกิจกรรมมากขึ้น ชุดกิจกรรมนี้จะมีเนื้อหาหน่วยเดียวใช้กับนักเรียนทั้งชั้น

2. ชุดกิจกรรมสำหรับกิจกรรมแบบกลุ่ม ชุดกิจกรรมนี้ มุ่งเน้นที่ตัวนักเรียนได้ประกอบกิจกรรมร่วมกัน ชุดกิจกรรมนี้จะประกอบด้วยชุดกิจกรรมย่อย ที่มีจำนวนเท่ากับศูนย์กิจกรรมนั้น นักเรียนอาจจะต้องการความช่วยเหลือจากครูเพียงเล็กน้อย ในระยะเริ่มเท่านั้น ในขณะที่ทำกิจกรรม หากมีปัญหา นักเรียนสามารถซักถามครูได้เสมอ

3. ชุดกิจกรรมเป็นรายบุคคล เป็นชุดกิจกรรมที่จัดระบบขั้นตอนเพื่อให้นักเรียนใช้เรียนด้วยตนเอง ตามลำดับขั้น ความสามารถของแต่ละบุคคล เมื่อจบแล้วจะทำการทดสอบประเมินความก้าวหน้าและศึกษาชุดอื่นต่อไปตามลำดับ เมื่อมีปัญหาจะปรึกษากันได้ระหว่างนักเรียนและผู้สอนพร้อมที่จะให้ความช่วยเหลือทันที ในฐานะผู้ประสานงานหรือผู้ชี้แนะแนวทาง วาสนา ชาวหา (2545 : 32-33) ยังได้กล่าวว่า ชุดกิจกรรมมี 3 ประเภท คือ

1. ชุดกิจกรรมสำหรับครูใช้สอนนักเรียนเป็นกลุ่มใหญ่หรือชั้นเรียน ซึ่งประกอบด้วยสิ่งต่าง ๆ ที่ครูใช้เสนอความรู้ให้นักเรียนเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ในเวลาเดียวกัน ได้แก่

1.1 คู่มือครู ซึ่งเปรียบเหมือนแผนการสอนหรือบันทึกการสอนของครู

1.2 สื่อการเรียนการสอนที่ใช้ประกอบการสอน เพื่อให้บรรลุความมุ่งหมายมีหลายชนิด เช่น รูปภาพ แผนภูมิ เทป หรืออื่น ๆ ซึ่งเลือกสรรให้เหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนการสอน

1.3 แบบฝึกหัดเสริมทักษะ

1.4 แบบทดสอบที่ใช้ในการทดสอบก่อนและหลังการเรียนการสอน

2. ชุดกิจกรรมสำหรับนักเรียนเรียนตามลำพัง เป็นกลุ่มเล็ก ๆ โดยดำเนินขั้นตอน หรือลำดับการเรียนไปตามบัตรคำสั่ง ชุดการเรียนประเภทนี้ประกอบด้วย บัตรคำสั่ง เนื้อหาวิชา สื่อการเรียน เครื่องเขียน กระดาษ หรือสิ่งอื่น ๆ ที่ระบุในบัตรคำสั่ง

3. ชุดกิจกรรมสำหรับนักเรียนใช้เรียนด้วยตนเองเป็นรายบุคคลซึ่งประกอบด้วยสิ่งต่าง ๆ เหมือนประเภทที่ 2 แต่มีบทเรียนสำเร็จรูปเป็นสิ่งที่สำคัญอยู่

สรุปได้ว่า การศึกษาประเภทของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ สามารถแบ่งประเภทชุดกิจกรรมการเรียนรู้ได้ 3 ประเภท ได้แก่ ชุดกิจกรรมการเรียนรู้บรรยายหรือชุดกิจกรรม

การเรียนรู้สำหรับครู ชุมกิจกรรมการเรียนรู้แบบกิจกรรมกลุ่มหรือชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบศูนย์
ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบรายบุคคล แต่ละประเภทมีความเหมาะสมต่างกัน มีการวางแผน
การจัดเนื้อหาและกิจกรรมตามลำดับขั้นตอนทำให้นักเรียนดำเนินกิจกรรมบรรลุวัตถุประสงค์
ที่ตั้งไว้ในแต่ละชุดกิจกรรมการเรียนรู้ อีกทั้งนักเรียนสามารถรู้พัฒนาการเรียนรู้ด้วยตนเอง

ขั้นตอนในการสร้างชุดกิจกรรมการเรียนรู้

ชุดกิจกรรมการเรียนรู้มีขั้นตอนในการสร้างหลายขั้นตอน จึงจะได้ชุดกิจกรรมที่มี
คุณภาพ ซึ่งมีนักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงขั้นตอนในการสร้างดังนี้

ชัยงค์ พรหมวงศ์ (2551 : 75) ได้อธิบายขั้นตอนการสร้างชุดกิจกรรม การเรียนรู้
อย่างมีระบบ ในการผลิตชุดกิจกรรมการเรียนรู้แผนจุฬาหรือเรียกย่อ ๆ ว่า CHULAPLAN โดยมี
รายละเอียด 10 ขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดหมวดหมู่เนื้อหาและประสบการณ์ เป็นการกำหนดหมวดวิชากลุ่ม
ประสบการณ์หรืออาจจะเป็นการบูรณาการกับเนื้อหาวิชาอื่น
2. การกำหนดหน่วยการสอน เป็นการแบ่งเนื้อหาวิชาออกเป็นหน่วย สำหรับ
ในการสอนแต่ละครั้ง ซึ่งอาจเป็นหน่วยการสอนละ 60 นาที 120 นาที หรือ 180 นาที โดยจะขึ้น
อยู่กับเนื้อหาวิชาหรือระดับชั้น
3. การกำหนดหัวเรื่อง เป็นการแบ่งเนื้อหาของหน่วยการสอนให้ย่อยลงมา โดย
พิจารณาเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนในเนื้อหานั้น ๆ ประกอบกัน
4. การกำหนดมโนทัศน์และหลักการ เป็นการกำหนดสาระสำคัญจากหัวเรื่องในหน่วย
นั้น ๆ โดยพิจารณาว่าในหัวเรื่องนั้นมีสาระสำคัญหรือหลักเกณฑ์อะไร ที่นักเรียนจะต้องเรียนรู้
หรือให้เกิดขึ้นหลังจากเรียนจากเรียนชุดกิจกรรม
5. การกำหนดวัตถุประสงค์ เป็นการเขียนจุดประสงค์ของการสอนในหน่วยนั้น ๆ
เพื่อจะทราบได้ว่านักเรียนควรจะต้องมีพฤติกรรมอย่างไร หลังจากเรียนเรื่องนั้นแล้ว
6. การกำหนดกิจกรรมการเรียน จะต้องกำหนดให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์เชิง
พฤติกรรมที่กำหนดไว้ ซึ่งจะเป็นแนวทางในการผลิตสื่อการสอนต่อไป
7. การกำหนดการประเมินผล เป็นการกำหนดวิธีการที่จะวัดว่านักเรียนเรียนแล้ว
สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ของหน่วยเนื้อหานั้น ๆ หรือไม่ โดยพิจารณาวัตถุประสงค์เชิง
พฤติกรรมที่เตรียมไว้
8. การเลือกและผลิตสื่อการสอน ลักษณะเนื้อหาและลักษณะนักเรียนตามที่กำหนดไว้
สื่อชนิดใดหรือกิจกรรมการเรียนแบบใดจึงเหมาะสมสอดคล้อง และทำให้นักเรียนบรรลุ
วัตถุประสงค์ของการเรียนได้มากที่สุด

9. การหาประสิทธิภาพชุดกิจกรรม เป็นการนำชุดกิจกรรมไปทดลองใช้เพื่อตรวจดูว่าชุดกิจกรรมนั้นสามารถทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์เพียงใดและหากพบว่า ยังมีข้อบกพร่องก็จะนำไปปรับปรุงแก้ไขจนทำให้การเรียนรู้จากชุดการสอนนั้นบรรลุวัตถุประสงค์ที่วางไว้

10. การใช้ชุดกิจกรรมที่ผ่านการทดลองหาประสิทธิภาพและปรับปรุงแล้วจึงจะสามารถนำไปใช้ในห้องเรียนปกติได้ โดยจะมีขั้นตอนในการใช้ ดังนี้

10.1 นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน เพื่อพิจารณาความรู้พื้นฐานของนักเรียนก่อนเรียนเนื้อหานั้น ๆ

10.2 การนำเข้าสู่บทเรียน

10.3 การประกอบกิจกรรมการเรียนการสอน

10.4 การสรุปบทเรียน

10.5 นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน เพื่อพิจารณาว่านักเรียนบรรลุวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอนมากน้อยเพียงใด

วาสนา ชาวหา (2545 : 132 - 137) ได้กล่าวถึงหลักการสร้างไว้ ดังนี้

1. ขั้ววางแผนทางวิชาการ ซึ่งประกอบด้วย

1.1 กำหนดเนื้อเรื่อง ขอบข่ายเรื่องและระดับชั้น เพื่อจะได้ดำเนินเรื่องให้เหมาะสมกับวัยของผู้เรียนและถูกต้อง

1.2 การวางจุดมุ่งหมายเพื่อเป็นแนวทางในการเขียนบทเรียนให้เป็นไปตามจุดหมายที่วางไว้ ซึ่งแบ่งเป็น 2 ชนิด

1.2.1 จุดมุ่งหมายทั่วไป เป็นจุดมุ่งหมายกว้าง ๆ ของวิชานั้น

1.2.2 เชิงพฤติกรรม ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญมาก เพราะจะทำให้ดำเนินเรื่องได้ตามความมุ่งหมายเพราะจุดมุ่งหมายนี้กระจ่างที่สุด ซึ่งทุกคนสามารถเข้าใจตรงกัน และผู้วัดสามารถวัดในสิ่งที่ต้องการจะวัดได้

1.3 การวิเคราะห์เนื้อหา เป็นการแตกเนื้อหาให้ละเอียดและเรียงลำดับจากง่ายไปยาก โดยระมัดระวังการข้ามขั้นตอนที่ควรจะต้องกล่าวถึงและความสับสนในการเรียงลำดับเนื้อหา สิ่งใด ควรกล่าวก่อนสิ่งใดควรกล่าวทีหลัง การกระทำขั้นนี้เรียกว่า “การวิเคราะห์ภารกิจ” ซึ่งเป็นสิ่งที่สำคัญมากเพราะจะทำให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจได้ตลอดบทเรียน

1.4 สร้างแบบทดสอบเพื่อนำไปใช้สอบก่อนเรียน และหลังจากได้เรียนบทเรียนแล้ว ซึ่งจะเป็นเครื่องชี้ว่าบทเรียนนี้ใช้ได้หรือไม่ แบบทดสอบที่ใช้ก่อนและหลังชุดกิจกรรมนี้ควร

จะเป็นฉบับเดียวกัน หรือถ้าเป็นคนละฉบับก็ควรจะเป็นแบบทดสอบที่วัดในเนื้อหาเดิมและตรงตามจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม เพียงแต่ว่าข้อความหรือวิธีการพลิกแพลงแตกต่างกันออกไป

2. ขั้นตอนการเขียนในการเขียนบทเรียนนั้น ประกอบด้วยหน่วยย่อย ๆ ที่เรียกว่ากรอบ โดยเริ่มจากกรอบเริ่มต้น แล้วตามด้วยกรอบฝึก ทั้งสองกรอบนี้รวมเรียกว่ากรอบสอน ในกรอบสอนนี้จะป้อนความรู้ให้ทีละน้อย จนคาดว่าผู้เรียนเข้าใจดีในเรื่องย่อยหรือจุดสอน ในจุดสุดท้ายของกรอบสอนจะมีกรอบสอบ เพื่อดูว่าผู้เรียนเข้าใจในเรื่องที่เรียนหรือยัง แล้วจึงจะไปยังกรอบสอนและกรอบฝึกต่อไป

3. ขั้นนำออกทดลอง ซึ่งแบ่งเป็น 3 ระยะดังนี้

ระยะที่ 1 การทดลองเป็นรายบุคคลและแก้ไข ควรเลือกผู้เรียนในการทดลองที่อ่อนกว่าปานกลางเล็กน้อย โดยการทดสอบเสียก่อน จากนั้นให้ผู้เรียนเรียนบทเรียน ในขณะที่เดียวกัน ผู้วิจัยสร้างบทเรียนต้องคอยสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนและจดบันทึกไว้เพื่อที่จะได้นำไปจัดเวลาบทเรียนให้ใช้ได้เหมาะสมต่อไป เมื่อผู้เรียนเรียนจบแล้วให้ทำแบบทดสอบอีกครั้งหนึ่ง

ระยะที่ 2 การทดลองเป็นกลุ่มและปรับปรุงแก้ไข ผู้เรียนที่จะนำมาทดลอง ในระยะนี้ควรจะเป็นผู้เรียนปานกลาง 5 - 8 คน ก่อนจะทำการทดลองควรจะได้สร้างความเข้าใจแก่ผู้เรียนเสียก่อน เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจว่าคนที่เป็นที่ปรึกษา และให้ความช่วยเหลือและแก้ไขปรับปรุงบทเรียนให้ดีขึ้น จากนั้นก็ดำเนินการเหมือนการทดลองในระยะที่ 1

ระยะที่ 3 การทดลองภาคสนาม หรือทดลองกับห้องเรียนจริง และปรับปรุงแก้ไข ดำเนินการเหมือนระยะแรก ๆ เพื่อนำผลที่ได้มาปรับปรุงแก้ไขจนเป็นที่แน่ใจว่าเหมาะสมที่จะนำมาใช้

4. ขั้นใช้ผลผลิต เป็นขั้นที่นำบทเรียนที่ผ่านการทดลองทั้ง 3 ครั้งไปใช้กับผู้เรียนที่อยู่ในสภาพชั้นเรียนทั่ว ๆ ไป ซึ่งผู้สร้างจะต้องติดตามผลการใช้อยู่เสมอ เพื่อเป็นแนวทางในการแก้ไขปรับปรุงให้ดีขึ้น

สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2545 : 53-55) ได้เสนอขั้นตอนในการสร้างชุดกิจกรรมการเรียนรู้สรุปได้ดังนี้คือ

1. กำหนดเรื่องเพื่อทำชุดกิจกรรม อาจจะทำตามหลักสูตรหรือกำหนดเรื่องใหม่ขึ้นมาก็ได้ การจัดแบ่งเรื่องย่อยจะขึ้นอยู่กับลักษณะของเนื้อหาวิชา และลักษณะของการใช้ชุด การสอนนั้น ๆ การแบ่งเนื้อเรื่องเพื่อทำชุดกิจกรรมในแต่ละระดับไม่เหมือนกัน

2. กำหนดหมวดหมู่เนื้อหาและประสบการณ์ อาจกำหนดเป็นหมวดวิชาหรือจะนำมาบูรณาการแบบสหวิทยาการได้ตามความเหมาะสม

3. จัดหน่วยการสอน จะแบ่งเป็นที่หน่วยในหน่วยหนึ่งๆ จะใช้เวลาเท่าใดควรพิจารณาให้เหมาะสมกับวัยและระดับผู้เรียน

4. กำหนดหัวข้อเรื่องจัดแบ่งหน่วยการสอน เป็นหัวข้อย่อย ๆ เพื่อความสะดวกแก่การเรียนรู้ซึ่งแต่ละหน่วย ควรประกอบด้วยหัวข้อย่อยหรือประสบการณ์ประมาณ 4 - 6 หัวข้อ

5. กำหนดความคิดรวบยอดหรือหลักการ ต้องกำหนดให้ชัดเจนว่าจะให้ผู้เรียนเกิดความคิดรวบยอดหรือสามารถสรุปหลักการแนวคิดอะไร

6. กำหนดจุดประสงค์การสอนหมายถึงจุดประสงค์ทั่วไป และจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมรวมทั้งการกำหนดเกณฑ์การตัดสินผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ไว้ให้ชัดเจน

7. กำหนดกิจกรรมการเรียนต้องกำหนดให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ เชิงพฤติกรรม ซึ่งจะเป็นแนวทางในการผลิตสื่อการสอน

8. กำหนดแบบประเมินผลต้องออกแบบประเมิน ให้สอดคล้องกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมโดยใช้การสอบแบบอิงเกณฑ์ เพื่อให้ผู้สอนทราบว่าหลังจากที่ผู้เรียนได้ผ่านกิจกรรมมาแล้ว ได้เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมเรียนตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้มากน้อยเพียงใด

9. เลือกและผลิตสื่อการสอนแล้ว ควรจะจัดไว้เป็นหมวดหมู่ก่อนที่จะนำไปหาประสิทธิภาพ

10. สร้างแบบทดสอบก่อนและหลังเรียน พร้อมทั้งเฉลยต้องสร้างให้ครอบคลุมเนื้อหาและกิจกรรมที่กำหนด ให้เกิดการเรียนรู้โดยพิจารณาจากจุดประสงค์การเรียนรู้ ที่สำคัญเมื่อสร้างเสร็จแล้วควรทำเฉลยไว้ให้พร้อมก่อนส่ง ไปหาประสิทธิภาพ

11. หาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เมื่อสร้างเสร็จเรียบร้อยแล้วต้องนำชุดกิจกรรมนั้นไปหาประสิทธิภาพก่อนนำไปใช้จริง

จากการศึกษาขั้นตอนในการสร้างชุดกิจกรรมการเรียนรู้ สรุปได้ว่า ต้องมีการกำหนดเนื้อหาและประสบการณ์ กำหนดหน่วย หัวเรื่อง สำคัญ วัตถุประสงค์ วิเคราะห์เนื้อหาเรียงลำดับง่ายไปยากของ กิจกรรมการเรียน การเลือกและผลิตสื่อ แบบฝึกนำเสนอ ทำทายกำหนดหลักการ สร้างแบบทดสอบก่อนและหลังเพื่อใช้ในการประเมินผล มีการนำไปทดลองเพื่อปรับให้เหมาะสม และการหาประสิทธิภาพชุดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพิจารณาว่าชุดกิจกรรมบรรลุวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอนมากน้อยเพียงใด

ประโยชน์ของชุดกิจกรรมการเรียนรู้

ชุดกิจกรรมทุกประเภทที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ เมื่อนำไปใช้ย่อมเกิดประโยชน์ต่อการเพิ่มประสิทธิภาพและคุณภาพในการเรียนการสอน ซึ่งนักการศึกษาได้กล่าวถึงประโยชน์และคุณค่าของชุดกิจกรรมไว้ดังนี้

นิพนธ์ สุขปริดี (2545 : 78) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ไว้ ดังนี้

1. เป็นส่วนเพิ่มเติม หรือเสริมหนังสือเรียนในการเรียนทักษะ เป็นอุปกรณ์การสอนที่ช่วยลดภาระของครูได้มาก เพราะเป็นสิ่งที่จัดทำขึ้นอย่างเป็นระบบระเบียบ
2. ช่วยเสริมทักษะทางการใช้ภาษา เป็นเครื่องมือที่ช่วยให้เด็กฝึกทักษะการใช้ภาษาให้ดีขึ้นแต่ต้องอาศัยการส่งเสริมและการเอาใจใส่จากผู้สอน
3. ช่วยในเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล เนื่องจากเด็กมีความสามารถในการใช้ภาษาต่างกัน การให้เด็กทำแบบฝึกหัดที่เหมาะสมกับความสามารถของเขา จะช่วยให้เขาประสบความสำเร็จด้านจิตใจมากขึ้น
4. ช่วยเสริมให้ทักษะทางภาษาที่คงทน โดยการกระทำดังนี้
 - 4.1 ฝึกทันทีหลังจากที่ผู้เรียนได้เรียนรู้เรื่องนั้นๆ แล้ว
 - 4.2 ฝึกซ้ำหลาย ๆ ครั้ง
 - 4.3 เน้นเฉพาะเรื่องที่ต้องการฝึก
5. เป็นเครื่องมือวัดผลการเรียนหลังจบบทเรียนในแต่ละครั้ง
6. เมื่อจัดทำเป็นรูปเล่มแล้ว ผู้เรียนสามารถเก็บรักษาไว้เป็นแนวทางเพื่อทบทวนด้วยตนเองได้
7. ช่วยให้ครูมองเห็นคุณค่าเด่น หรือปัญหาต่าง ๆ ของผู้เรียนได้ชัดเจนที่จะช่วยให้ครูดำเนินการปรับปรุงแก้ไขปัญหานั้น ได้ทันที
8. ชุดกิจกรรมที่จัดทำขึ้นเป็นรูปเล่มนอกเหนือจากบทเรียน จะช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนเต็มที่
9. ชุดกิจกรรมที่จัดทำไว้แล้ว จะช่วยให้ครูประหยัดทั้งแรงงานและเวลาในการที่จะต้องเตรียมแบบฝึกอยู่เสมอ ในด้านผู้เรียนไม่ต้องเสียเวลาออกเรียนแบบฝึกจากตำราเรียนทำให้มีโอกาสฝึกฝนทักษะต่าง ๆ ได้เต็มที่
10. ช่วยประหยัดค่าใช้จ่ายการจัดพิมพ์ขึ้นเป็นรูปเล่มที่แน่นอน ลงทุนต่ำกว่าที่พิมพ์ในกระดาษไขทุกครั้ง และผู้เรียนสามารถบันทึกและมองเห็นความก้าวหน้าของตนเอง ได้อย่างมีระบบและเป็นระเบียบ

วาสนา ชาวหา (2545 : 139 - 140) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของชุดกิจกรรมการสอน ไว้ ดังนี้

1. ผู้เรียนสามารถเรียนได้ตามลำพัง เป็นกลุ่มหรือรายบุคคลโดยไม่ต้องอาศัยครูผู้สอน และเป็นไปตามความสามารถของผู้เรียน ในอัตราความเร็วของแต่ละคนโดยไม่ต้องกังวลว่าจะตามเพื่อนไม่ทัน หรือต้องเสียเวลารอคอยเพื่อน

2. ผู้เรียนสามารถนำไปที่ไหนก็ได้ตามสะดวก
3. แก้ปัญหาการขาดครูได้บ้างบางโอกาส อาจใช้กับผู้เรียนเนื่องจากครูไม่เพียงพอ หรือมีความจำเป็นมาสอนไม่ได้
4. ฝึกผู้เรียนให้เรียนรู้ โดยการกระทำที่นอกเหนือไปจากสภาพการณ์ในชั้นเรียนปกติ ที่ปฏิบัติอยู่เป็นประจำ เป็นการสร้างประสบการณ์ทางการเรียนแก่ผู้เรียนอย่างกว้างขวาง และเป็น การเน้นกระบวนการเรียนรู้ (Process) มากกว่าเนื้อหา

สมจิต สวธนไพบูลย์ (2546 : 39) ได้กล่าวถึงข้อดีของชุดกิจกรรมการสอนไว้ ดังนี้

1. ช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเองตามอัธยาศัย ความสามารถของแต่ละบุคคล
2. ช่วยแก้ปัญหาการขาดแคลนครู
3. ใช้สอนซ่อมเสริมให้ผู้เรียนที่เรียนไม่ทัน
4. ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการอ่าน
5. ช่วยไม่ให้เกิดความเบื่อหน่ายจากการเรียน ที่ครูต้องทบทวนซ้ำซาก
6. สนองความแตกต่างระหว่างบุคคล ไม่จำเป็นต้องเรียนให้พร้อมกัน
7. ผู้เรียนคอยคิด ไม่มีผู้เยาะเย้ย
8. ผู้เรียนไม่ต้องคอยฟังการสอนของครู
9. ช่วยลดภาระของครูในการสอน
10. ช่วยประหยัดรายจ่ายอุปกรณ์ที่มีผู้เรียนจำนวนมาก
11. ผู้เรียนจะเรียนเมื่อใดก็ได้ ไม่ต้องรอฟังครูสอน
12. การเรียนไม่จำกัดเวลาและสถานที่
13. ส่งเสริมความรับผิดชอบของผู้เรียน

จากการศึกษาประโยชน์และคุณค่าของชุดกิจกรรมการเรียนรู้สรุปได้ว่า ประโยชน์ และคุณค่าของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ สามารถช่วยให้นักเรียนเรียนรู้ด้วยตนเอง เรียนรู้ได้ทุกเวลา ทุกสถานที่ เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล นักเรียนมีส่วนร่วมในการปฏิบัติกิจกรรม และตอบสนองความต้องการของนักเรียนได้ถูกต้อง สำหรับครู ช่วยครูในด้านการขาดแคลนบุคลากรทางการสอน ครูที่มีประสบการณ์น้อย ช่วยสร้างความพร้อมและความมั่นใจให้กับครู และช่วยครู ทางด้านการสอน ให้นักเรียนเข้าใจการเรียนรู้ได้รวดเร็วขึ้น

จากการศึกษาความหมาย แนวคิด ทฤษฎีและหลักการ ประเภท ขั้นตอน และ ประโยชน์ของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ดังกล่าว ผู้วิจัยได้นำมาประยุกต์สร้างชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ในครั้งนี้ ซึ่งแต่ละชุดประกอบด้วย วัสดุ อุปกรณ์ ของจริง มุ่งจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ให้ผู้เรียน

ลงมือปฏิบัติจริงในลักษณะเป็นกลุ่ม ซึ่งการลงมือปฏิบัติตามกิจกรรมการเรียนการสอน นักเรียนต้องช่วยกันพิจารณาหาข้อสรุป ความรู้ ข้อเท็จจริง และวิธีการต่าง ๆ ที่ถูกต้องด้วยตนเอง

การเรียนรู้แบบร่วมมือ

การเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นการจัดการเรียนการสอนที่แบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่มเล็ก ๆ สมาชิกในกลุ่มมีความสามารถแตกต่างกันมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น มีการช่วยเหลือสนับสนุนซึ่งกันและกัน และมีความรับผิดชอบร่วมกันทั้งในส่วนตน และส่วนรวม เพื่อให้กลุ่มได้รับความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนด

การจัดกระบวนการเรียนรู้ในปัจจุบัน มุ่งเน้นความสำคัญที่ตัวผู้เรียน โดยเปิดโอกาสให้เลือกเรียนตามความถนัดและความสนใจ ส่งเสริมให้มีส่วนร่วมในทุกกระบวนการเรียนรู้ พัฒนาความสามารถในการแสวงหาความรู้ และการนำความรู้มาประยุกต์ใช้เพื่อพัฒนาศักยภาพของตนเองอย่างเต็มที่ รวมทั้งปลูกฝังความมีคุณธรรม ค่านิยม และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ วิธีการจัดการเรียนรู้ที่จะช่วยให้ผู้เรียน เกิดการเรียนรู้ และเกิดทักษะต่าง ๆ จากการเรียนมีหลายวิธี เช่น การสอนแบบบรรยาย การสอนทักษะปฏิบัติ การสอนอภิปราย การสอนสัมมนา และการสอนโดยให้ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง (ปรีชาพร วงศ์อนุตรโรจน์ 2544 : 114 - 118) การจัดการเรียนการสอนจะต้องมุ่งให้ผู้เรียนมีความรับผิดชอบร่วมกัน และทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ (กรมวิชาการ. 2535 : 6) โดยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการใช้ความคิด และการแก้ไขปัญหาร่วมกัน จะนำไปสู่การปรับเปลี่ยนโครงสร้างทางปัญญา สร้างสังคมที่มีการร่วมมือ จะทำให้ระดับความคิดและปัญญาพัฒนาขึ้น

การเรียนแบบร่วมมือเป็นวิธีหนึ่งที่ส่งเสริมให้ผู้เรียน ได้เรียนรู้แบบมีส่วนร่วมซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับชีวิตจริง ได้รับการฝึกฝนทักษะกระบวนการแสวงหาความรู้ ทักษะการบันทึกความรู้ ทักษะการคิด ทักษะการจัดการกับความรู้ ทักษะการแสดงออก ทักษะการสร้างความรู้ใหม่ และทักษะการทำงานเป็นกลุ่มจัดว่าเป็นวิธีเรียนที่สามารถนำมาประยุกต์ให้เหมาะสมกับการเรียนการสอนที่มีคุณภาพได้อีกวิธีหนึ่ง จึงนับว่าเป็นวิธีเรียนที่ควรนำมาใช้ได้ดีกับการเรียนการสอนปัจจุบัน เพื่อให้การเรียนรู้ของนักเรียนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

ความหมายของการเรียนแบบร่วมมือ

มีนักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของการเรียนแบบร่วมมือ ดังนี้

พิมพันธ์ เคะคุปต์ (2544 : 6) การเรียนแบบร่วมมือ หมายถึง วิธีสอนแบบหนึ่ง

โดยกำหนดให้นักเรียนที่มีความสามารถต่างกัน ทำงานพร้อมกันเป็นกลุ่มขนาดเล็ก โดยทุกคนมี

ความรับผิดชอบงานของตนเอง และงานส่วนรวมร่วมกันมีปฏิสัมพันธ์กันและกันมีทักษะการทำงานกลุ่ม เพื่อให้งานบรรลุเป้าหมาย ส่งผลให้เกิดความพอใจอันเป็นลักษณะเฉพาะของกลุ่มร่วมมือ

ไสว พิกขาว (2544 : 193) กล่าวถึงการเรียนรู้แบบร่วมมือไว้ว่า เป็นการจัดการเรียนการสอนที่แบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่มเล็ก ๆ สมาชิกในกลุ่มมีความสามารถแตกต่างกัน มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น มีการช่วยเหลือสนับสนุนซึ่งกันและกัน และมีความรับผิดชอบร่วมกันทั้งในส่วนตัวและส่วนรวม เพื่อให้กลุ่มได้รับความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนด

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2550 : 121) ได้กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือหรือแบบมีส่วนร่วม หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถต่างกัน ได้ร่วมมือกันทำงานกลุ่มด้วยความตั้งใจและเต็มใจรับผิดชอบในบทบาทหน้าที่ในกลุ่มของตน ทำให้งานของกลุ่มดำเนินไปสู่เป้าหมายของงานได้

วัฒนาพร ระงับทุกข์ (2545 : 34) กล่าวว่า การเรียนแบบร่วมมือเป็นวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นการจัดสภาพแวดล้อมทางการเรียนให้แก่ผู้เรียน ได้เรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ แต่ละกลุ่มประกอบด้วยสมาชิกที่มีความรู้ ความสามารถแตกต่างกัน โดยที่แต่ละคนมีส่วนร่วมอย่างแท้จริง ในการเรียนรู้และในความสำเร็จของกลุ่ม ทั้งโดยการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น การแบ่งปันทรัพยากรการเรียนรู้ รวมทั้งการให้กำลังใจแก่กันและกัน คนที่เรียนเก่งจะช่วยคนที่อ่อนกว่า สมาชิกในกลุ่มไม่เพียงแต่รับผิดชอบต่อการเรียนของตนเองเท่านั้น หากแต่จะต้องร่วมรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของเพื่อนสมาชิกทุกคนในกลุ่ม ความสำเร็จของแต่ละบุคคลคือความสำเร็จของกลุ่ม

จอห์นสัน และจอห์นสัน (Johnson & Johnson 1991 : 6 -7) ได้กล่าวถึงการเรียนรู้แบบร่วมมือไว้ว่า หมายถึง เป็นการเรียนแบบร่วมมือ เป็นการเรียนที่จัดขึ้นโดยการคละกันระหว่างนักเรียนที่มีความสามารถต่างกัน นักเรียนทำงานร่วมกันและช่วยเหลือกัน เพื่อให้กลุ่มของตนประสบผลสำเร็จในการเรียน

สลาวิน (Slavin, 1995 : 2 - 7) ได้ให้ความหมายว่า การเรียนแบบร่วมมือเป็นวิธีสอนที่นำไปประยุกต์ใช้ได้หลายวิชาและหลายระดับชั้น โดยแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มย่อย โดยทั่วไปมีสมาชิก 4 คน ที่มีความสามารถแตกต่างกันเป็นนักเรียนเก่ง 1 คน ปานกลาง 2 คน และอ่อน 1 คน นักเรียนในกลุ่มที่ต้องเรียนและรับผิดชอบงานกลุ่มร่วมกัน นักเรียนจะประสบผลสำเร็จก็ต่อเมื่อเพื่อนสมาชิกในกลุ่มทุกคนประสบผลสำเร็จบรรลุเป้าหมายร่วมกัน จึงทำให้นักเรียนช่วยเหลือพึ่งพากัน และสมาชิกในกลุ่มจะได้รับรางวัลร่วมกัน เมื่อกลุ่มทำคะแนนได้ถึงเกณฑ์ที่กำหนดไว้

จากความหมายของการเรียนแบบร่วมมือข้างต้น สรุปได้ว่า การเรียนแบบร่วมมือเป็นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ที่นักเรียนมีความสามารถแตกต่างกัน โดยแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มเล็ก ๆ ในการเรียนร่วมกัน มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ซึ่งนักเรียนจะบรรลุถึงเป้าหมายของการเรียนรู้ได้ก็ต่อเมื่อสมาชิกคนอื่น ๆ ในกลุ่มไปถึงเป้าหมายเช่นเดียวกัน ความสำเร็จของตนเองก็คือความสำเร็จของกลุ่มด้วย

วัตถุประสงค์ของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

สำหรับวัตถุประสงค์ของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ อารมณ์ ใจเที่ยง (2550 : 121) ได้กล่าวไว้ ดังนี้

1. เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และฝึกทักษะกระบวนการกลุ่มได้ฝึกบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบในการทำงานกลุ่ม
2. เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะการคิดค้นคว้า ทักษะการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ทักษะการคิดสร้างสรรค์ การแก้ปัญหา การตัดสินใจ การตั้งคำถาม ตอบคำถาม การใช้ภาษาการพูด ฯลฯ
3. เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะทางสังคม การอยู่ร่วมกับผู้อื่น การมีน้ำใจช่วยเหลือผู้อื่น การเสียสละ การยอมรับกันและกัน การไว้วางใจ การเป็นผู้นำ ผู้ตาม ฯลฯ

ประโยชน์ของการเรียนแบบร่วมมือ

การเรียนแบบร่วมมือเป็นวิธีการเรียนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ทำให้นักเรียนได้ทำงานร่วมกัน มีเป้าหมายในการทำงานร่วมกัน ซึ่งจะช่วยให้มีทักษะในการทำงานกลุ่ม ซึ่งมีนักการศึกษาได้กล่าวถึงประโยชน์ของการเรียนแบบร่วมมือไว้ ดังนี้

จอห์นสัน และจอห์นสัน (Johnson & Johnson. 1990 : 27 - 30) กล่าวถึงประโยชน์ของการเรียนแบบร่วมมือไว้ สรุปได้ 9 ประการ ดังนี้

1. นักเรียนเก่งที่เข้าใจคำสอนของครูได้ดี จะเปลี่ยนคำสอนของครูเป็นภาษาพูดของนักเรียน แล้วอธิบายให้เพื่อนฟังได้และทำให้เพื่อนเข้าใจได้ดีขึ้น
2. นักเรียนที่ทำหน้าที่อธิบายบทเรียนให้เพื่อนฟัง จะเข้าใจบทเรียนได้ดีขึ้น
3. การสอนเพื่อนเป็นการสอนแบบตัวต่อตัวทำให้นักเรียน ได้รับความเอาใจใส่และมีความสนใจมากยิ่งขึ้น
4. นักเรียนทุกคนต่างก็พยายามช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เพราะครูคิดคะแนนเฉลี่ยของทั้งกลุ่มด้วย

5. นักเรียนทุกคนเข้าใจดีว่าคะแนนของตน มีส่วนช่วยเพิ่มหรือลดค่าเฉลี่ยของกลุ่ม ดังนั้นทุกคนต้องพยายามปฏิบัติหน้าที่ของตนเองอย่างเต็มความสามารถ เพื่อให้กลุ่มประสบความสำเร็จ

6. นักเรียนทุกคนมีโอกาสฝึกทักษะทางสังคม มีเพื่อนร่วมกลุ่มและเป็นการเรียนรู้วิธีการทำงานเป็นกลุ่ม ซึ่งจะเป็นประโยชน์มากเมื่อเข้าสู่ระบบการทำงานอันแท้จริง

7. นักเรียนได้มีโอกาสเรียนรู้กระบวนการกลุ่ม เพราะในการปฏิบัติงานร่วมกันนั้น ก็ต้องมีการทบทวนกระบวนการทำงานของกลุ่ม เพื่อให้ประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน หรือคะแนนของกลุ่มดีขึ้น

8. นักเรียนเก่งจะมีบทบาททางสังคมในชั้นมากขึ้น เขาจะรู้ดีกว่าเขาไม่ได้เรียนหรือหลบไปท่องหนังสือเฉพาะตน เพราะเขาต้องมีหน้าที่ต่อสังคมด้วย

9. ในการตอบคำถามในห้องเรียน หากตอบผิดเพื่อนจะหัวเราะ แต่เมื่อทำงานเป็นกลุ่ม นักเรียนจะช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ถ้าหากตอบผิดก็ถือว่าผิดทั้งกลุ่ม คนอื่น ๆ อาจจะทำให้ความช่วยเหลือบ้าง ทำให้นักเรียนในกลุ่มมีความผูกพันกันมากขึ้น

บาร์ดี (Baroody, 1993 : 2 - 102) ได้กล่าวถึงประโยชน์ที่สำคัญของการเรียนแบบร่วมมือไว้ ดังนี้

1. การเรียนแบบร่วมมือช่วยส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้เนื้อหาได้ดี
 2. การเรียนแบบร่วมมือช่วยส่งเสริมให้เกิดความสามารถในการแก้ปัญหาและการให้เหตุผล แนวทางในการพัฒนาทักษะการแก้ปัญหา และช่วยให้เกิดการช่วยเหลือกันในกลุ่มเพื่อน
- 3 แนวทาง คือ

2.1 การอภิปรายร่วมกันกับเพื่อนในกลุ่มย่อย ให้นักเรียนได้แก้ปัญหาโดยคำนึงถึงบุคคลอื่น ซึ่งช่วยให้นักเรียนได้ตรวจสอบและปรับปรุงแนวคิดและคำตอบ

2.2 ช่วยให้เห็นใจปัญหาของแต่ละคนในกลุ่ม เนื่องจากพื้นฐานความรู้ของแต่ละคนต่างกัน

2.3 นักเรียนเข้าใจการแก้ปัญหาจากการทำงานกลุ่ม

3. การเรียนแบบร่วมมือส่งเสริมความมั่นใจในตนเอง

4. การเรียนแบบร่วมมือส่งเสริมทักษะทางสังคมและทักษะการสื่อสาร

อาเรนดส์ (Arends, 1998 : 345 - 346) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการเรียนแบบร่วมมือไว้สรุปได้ 5 ประการ ดังนี้

1. ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การเรียนแบบร่วมมือนี้ เป็นการเรียนที่จัดให้นักเรียนได้ร่วมมือกันเรียนเป็นกลุ่มเล็กประมาณ 2 - 6 คน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายทางการเรียนร่วมกัน

นับว่าเป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนทุกคนในกลุ่มได้แสดงความคิดเห็น และแสดงออกตลอดจนลงมือกระทำอย่างเท่าเทียมกัน มีการให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เช่น นักเรียนที่เก่งช่วยนักเรียนที่ไม่เก่ง ทำให้นักเรียนที่เก่งมีความรู้สึภาคภูมิใจ รู้จักใช้เวลา และช่วยให้เข้าใจในเรื่องที่ดีขึ้น ส่วนนักเรียนที่ไม่เก่งก็จะซาบซึ้งในน้ำใจเพื่อน มีความอบอุ่น รู้สึกเป็นกันเอง กล้าซักถามในข้อสงสัยมากขึ้น จึงง่ายต่อการทำความเข้าใจในเรื่องที่เรียน ที่สำคัญในการเรียนแบบร่วมมือนี้คือ นักเรียนในกลุ่มได้ร่วมกันคิด ร่วมกันทำงาน จนกระทั่งสามารถหาคำตอบที่เหมาะสมที่สุดได้ ถือว่าเป็นการสร้างความรู้ด้วยตนเอง ช่วยให้ความรู้ที่ได้รับเป็นความรู้ที่มีความหมายต่อนักเรียนอย่างแท้จริง จึงมีผลทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสูงขึ้น

2. ด้านการปรับปรุงความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล การเรียนแบบร่วมมือเปิดโอกาสให้นักเรียนที่มีภูมิหลังต่างกันได้มาทำงานร่วมกัน พึ่งพาซึ่งกันและกัน มีการรับฟังความคิดเห็นกัน เข้าใจและเห็นใจสมาชิกในกลุ่ม ทำให้เกิดการยอมรับกันมากขึ้น เกิดความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ซึ่งจะส่งผลให้มีความรู้สึกที่ดีต่อผู้อื่นในสังคมมากขึ้น

3. ด้านทักษะในการทำงานร่วมกันให้เกิดผลสำเร็จที่ดี และการรักษาความสัมพันธ์ที่ดีทางสังคม การเรียนแบบร่วมมือช่วยปลูกฝังทักษะในการทำงานเป็นกลุ่ม ทำให้นักเรียนไม่มีปัญหาในการทำงานร่วมกับผู้อื่น และส่งผลให้งานกลุ่มประสบความสำเร็จตามเป้าหมายร่วมกัน ทักษะทางสังคมที่นักเรียนจะเกิดการเรียนรู้ได้แก่ ความเป็นผู้นำ การสร้างความไว้วางใจกัน การตัดสินใจ การสื่อสาร การจัดการกับข้อขัดแย้ง ทักษะเกี่ยวกับการจัดกลุ่มสมาชิกภายในกลุ่ม เป็นต้น

4. ด้านทักษะการร่วมมือกันแก้ปัญหา ในการทำงานกลุ่มสมาชิกกลุ่มจะได้รับทำความเข้าใจในปัญหาร่วมกัน จากนั้นก็ระดมความคิดช่วยกันวิเคราะห์หาสาเหตุของปัญหา เมื่อทราบสาเหตุของปัญหาสมาชิกในกลุ่มก็จะแสดงความคิดเห็น เพื่อหาวิธีการแก้ไขปัญหาก็ปรากฏให้เหตุผลซึ่งกัน และกันจนสามารถตกลงร่วมกันได้ว่า จะเลือกวิธีการใดในการแก้ปัญหาจึงเหมาะสม พร้อมกับลงมือร่วมกันแก้ปัญหามาตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ ตลอดจนทำการประเมินกระบวนการแก้ปัญหาของกลุ่มด้วย

5. ด้านการทำให้รู้จักและตระหนักในคุณค่าของตนเอง ในการทำงานกลุ่มสมาชิกกลุ่มทุกคนจะได้แสดงความคิดเห็นร่วมกัน การที่สมาชิกในกลุ่มยอมรับในความคิดเห็นของเพื่อนสมาชิกด้วยกัน ย่อมทำให้สมาชิกในกลุ่มนั้นมีความรู้สึภาคภูมิใจในตนเอง และคิดว่าตนเองมีคุณค่าที่สามารถช่วยให้กลุ่มประสบความสำเร็จได้

กรมวิชาการ (2543 : 45 - 46) กล่าวถึงประโยชน์ที่สำคัญของการเรียนแบบร่วมมือสรุปได้ดังนี้

1. สร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างสมาชิก เพราะทุก ๆ คนร่วมมือในการทำงานกลุ่ม ทุก ๆ คน มีส่วนร่วมเท่าเทียมกันทำให้เกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียน

2. ส่งเสริมให้สมาชิกทุกคนมีโอกาสคิด พูด แสดงออก แสดงความคิดเห็น ลงมือกระทำอย่างเท่าเทียมกัน

3. ส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เช่น เด็กเก่งช่วยเด็กที่เรียนไม่เก่ง ทำให้เด็กเก่งภาคภูมิใจ รู้จักใช้เวลา ส่วนเด็กอ่อนเกิดความซาบซึ้งในน้ำใจของเพื่อนสมาชิกด้วยกัน

4. ทำให้รู้จักรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น การร่วมคิด การระดมความคิด นำข้อมูลที่ได้มาพิจารณาร่วมกัน เพื่อหาคำตอบที่เหมาะสมที่สุด เป็นการส่งเสริมให้ช่วยกันคิดหาข้อมูลให้มาคิดวิเคราะห์ และเกิดการตัดสินใจ

5. ส่งเสริมทักษะทางสังคม ทำให้ผู้เรียนรู้จักปรับตัวในการอยู่ร่วมกันด้วย อย่างมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อกันเข้าใจกันและกัน

6. ส่งเสริมทักษะการสื่อสาร ทักษะการทำงานเป็นกลุ่ม สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ สิ่งเหล่านี้ล้วนส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สูงขึ้น

จากการศึกษาประโยชน์ของการเรียนแบบร่วมมือสรุปได้ว่า การเรียนแบบร่วมมือมีประโยชน์ต่อผู้เรียน ทั้งในด้านการมีส่วนร่วมในการเรียน การมีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกัน และการทำให้ผู้เรียนรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของสังคม เพราะการเรียนแบบร่วมมือในห้องเรียน เป็นการฝึกให้นักเรียนมีความรับผิดชอบร่วมกัน มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน รู้จักคิด รู้จักแก้ปัญหา ซึ่งจะทำให้นักเรียนเป็นพลเมืองที่มีคุณภาพในการช่วยพัฒนาประเทศต่อไปในอนาคต

เทคนิคที่ใช้ในการเรียนแบบร่วมมือ

วัฒนาพร ระงับทุกข์ (2545 : 177 – 195) ; อ่างใน อารมณ์ ใจเที่ยง (2550 : 123 – 125) กล่าวถึง เทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ไว้ว่า เทคนิคที่นำมาใช้ในการเรียนรู้แบบร่วมมือ มีหลายวิธี ได้แนะนำไว้ดังนี้

1. ปริศนาความคิด (Jigsaw) ปริศนาความคิด เป็นเทคนิคที่สมาชิกในกลุ่มแยกย้ายกันไปศึกษาหาความรู้ ในหัวข้อเนื้อหาที่แตกต่างกัน แล้วกลับเข้ากลุ่มมาถ่ายทอดความรู้ที่ได้มาให้สมาชิกกลุ่มฟัง วิธีนี้คล้ายกับการต่อภาพจิกซอร์ จึงเรียกวิธีนี้ว่า Jigsaw หรือปริศนาการคิด

ลักษณะการจัดกิจกรรม ผู้เรียนที่มีความสามารถต่างกันเข้ากลุ่มร่วมกันเรียกว่า กลุ่มบ้าน (Home Group) สมาชิกในกลุ่มบ้านจะรับผิดชอบศึกษาหัวข้อที่แตกต่างกัน แล้วแยกย้ายไปเข้ากลุ่มใหม่ในหัวข้อเดียวกัน กลุ่มใหม่นี้เรียกว่า กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ (Expert Group) เมื่อ

กลุ่มผู้เชี่ยวชาญทำงานร่วมกันเสร็จ ก็จะย้ายกลับไปกลุ่มเดิมคือ กลุ่มบ้านของตน นำความรู้ที่ได้จากการอภิปรายจากกลุ่มผู้เชี่ยวชาญมาสรุปให้กลุ่มบ้านฟัง ผู้สอนทดสอบและให้คะแนน

2. กลุ่มร่วมมือแข่งขัน (Teams – Games – Tournaments : TGT) เทคนิคกลุ่มร่วมมือแข่งขัน เป็นกิจกรรมที่สมาชิกในกลุ่มเรียนรู้เนื้อหาสาระจากผู้สอนด้วยกัน แล้วแต่ละคนแยกย้ายไปแข่งขันทดสอบความรู้ คะแนนที่ได้ของแต่ละคนจะนำมารวมกันเป็นคะแนนของกลุ่ม กลุ่มที่ได้คะแนนรวมสูงสุดได้รับรางวัล

ลักษณะการจัดกิจกรรม สมาชิกกลุ่มจะช่วยกันเตรียมตัวเข้าแข่งขัน โดยผลัดกันถามตอบให้เกิดความแม่นยำในความรู้ที่ผู้สอนจะทดสอบ เมื่อได้เวลาแข่งขัน แต่ละทีมจะเข้าประจำโต๊ะแข่งขัน แล้วเริ่มเล่นเกมพร้อมกันด้วยชุดคำถามที่เหมือนกัน เมื่อการแข่งขันจบลง ผู้เข้าร่วมแข่งขันจะกลับไปเข้าทีมเดิมของคนพร้อมคะแนนที่ได้รับ ทีมที่ได้คะแนนรวมสูงสุดถือว่าเป็นทีมชนะเลิศ

3. กลุ่มร่วมมือช่วยเหลือ (Team Assisted Individualization : TAI) เทคนิคการเรียนรู้วิธีนี้ เป็นการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้สมาชิกแต่ละคนได้แสดงความสามารถเฉพาะตนก่อน แล้วจึงจับคู่ตรวจสอบกันและกัน ช่วยเหลือกันทำใบงานจนสามารถผ่านได้ ต่อจากนั้นจึงนำคะแนนของแต่ละคนมารวมเป็นคะแนนของกลุ่ม กลุ่มที่ได้คะแนนสูงสุดจะเป็นฝ่ายได้รับรางวัล

ลักษณะการจัดกิจกรรม กลุ่มจะมีสมาชิก 2 - 4 คน จับคู่กันทำงานตามใบงานที่ได้รับมอบหมาย แล้วแลกเปลี่ยนกันตรวจผลงาน ถ้าผลงานยังไม่ถูกต้องสมบูรณ์ ต้องแก้ไขจนกว่าจะผ่าน ต่อจากนั้นทุกคนจะทำข้อทดสอบ คะแนนของทุกคนจะมารวมกันเป็นคะแนนของกลุ่ม กลุ่มที่ได้คะแนนสูงสุดจะได้รับรางวัล

4. กลุ่มสืบค้น (Group Investigation : GI) กลุ่มสืบค้น เป็นเทคนิคการจัดกิจกรรมที่ให้ผู้เรียน ได้ฝึกทักษะการศึกษาค้นคว้าแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ผู้เรียนแต่ละกลุ่มได้รับมอบหมายให้ค้นคว้าหาความรู้มานำเสนอ ประกอบเนื้อหาที่เรียน อาจเป็นการทำงานตามใบงานที่กำหนด โดยที่ทุกคนในกลุ่มรับรู้และช่วยกันทำงาน

ลักษณะการจัดกิจกรรม สมาชิกกลุ่มจะช่วยกันศึกษาค้นคว้าหาคำตอบ หรือความรู้มานำเสนอต่อชั้นเรียน โดยผู้สอนแบ่งเนื้อหาเป็นหัวข้อย่อย แต่ละกลุ่มศึกษากลุ่มละ 1 หัวข้อ เมื่อพร้อม ผู้เรียนจะนำเสนอผลงานที่ละกลุ่ม แล้วร่วมกันประเมินผลงาน

5. กลุ่มเรียนรู้ร่วมกัน (Learning Together : LT) กลุ่มเรียนรู้ร่วมกัน เป็นเทคนิคการจัดกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนในกลุ่มได้รับฝึกหัด มีบทบาทหน้าที่ทุกคน เช่น เป็นผู้อ่าน เป็นผู้

จดบันทึก เป็นผู้รายงานนำเสนอ เป็นต้น ทุกคนช่วยกันทำงาน จนได้ผลงานสำเร็จ ส่งและนำเสนอผู้สอน

ลักษณะการจัดกิจกรรมกลุ่ม ผู้เรียนจะแบ่งหน้าที่กันทำงาน เช่น เป็นผู้อ่านคำสั่งใบงาน เป็นผู้จดบันทึกงาน เป็นผู้หาคำตอบ เป็นผู้ตรวจคำตอบ กลุ่มจะได้ผลงานที่เกิดจากการทำงานของทุกคน

6. กลุ่มร่วมกันคิด (Numbered Heads Together : NHT) กิจกรรมนี้เหมาะสำหรับการทบทวนหรือตรวจสอบความเข้าใจ สมาชิกกลุ่มจะประกอบด้วยผู้เรียนที่มีความสามารถก่งปานกลาง และอ่อนคละกัน จะช่วยกันค้นคว้าเตรียมตัวตอบคำถามที่ผู้สอนจะทดสอบ ผู้สอนจะเรียกถามทีละคน กลุ่มที่สมาชิกสามารถตอบคำถามได้มากแสดงว่าได้ช่วยเหลือกันดี

ลักษณะการจัดกิจกรรม สมาชิกกลุ่มที่มีความสามารถแตกต่างกัน จะร่วมกันอภิปรายปัญหาที่ได้รับเพื่อให้เกิดความพร้อมและความมั่นใจที่จะตอบคำถามผู้สอน ผู้สอนจะเรียกสมาชิกกลุ่มให้ตอบทีละคน แล้วนำคะแนนของแต่ละคนมารวมเป็นคะแนนของกลุ่ม

7. กลุ่มร่วมมือ (Co - op Co - op) กลุ่มร่วมมือเป็นเทคนิคการทำงานกลุ่มวิธีหนึ่ง โดยสมาชิกในกลุ่มที่มีความสามารถและความถนัดแตกต่างกัน ได้แสดงบทบาทตามหน้าที่ที่ตนเองถนัดอย่างเต็มที่ ทำให้งานประสบผลสำเร็จ วิธีนี้ทำให้ผู้เรียนได้ฝึกความรับผิดชอบการทำงานกลุ่มร่วมกัน และสนองต่อหลักการของการเรียนรู้ และร่วมมือที่ว่า “ความสำเร็จแต่ละคน คือความสำเร็จของกลุ่ม ความสำเร็จของกลุ่ม คือ ความสำเร็จของทุกคน”

ลักษณะการจัดกิจกรรม สมาชิกกลุ่มที่มีความสามารถแตกต่างกันจะแบ่งหน้าที่รับผิดชอบ ไปศึกษาหัวข้อย่อยที่ได้รับมอบหมาย แล้วนำงานจากการศึกษาค้นคว้ามารวมกันเป็นงานกลุ่มปรับปรุงให้ต่อเนื่องเชื่อมโยง มีความสละสลวย เสร็จแล้วจึงนำเสนอต่อชั้นเรียน ทุกกลุ่มจะช่วยกันประเมินผลงาน

จากที่กล่าวมาทั้งหมดสรุปได้ว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือ เป็นวิธีการที่ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่นอย่างแท้จริง ได้ฝึกความรับผิดชอบ ฝึกเป็นผู้นำ ผู้ตามกลุ่ม ฝึกการทำงานให้ประสบผลสำเร็จ และฝึกทักษะทางสังคม ผู้สอนควรเลือกใช้เทคนิควิธีต่าง ๆ ดังกล่าวมาให้เหมาะสมกับเนื้อหาสาระ และจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้

รูปแบบการจัดการเรียนแบบร่วมมือ

ทิตนา แจมมณี (2548 : 102) ได้อธิบายถึงรูปแบบการเรียนรู้การสอนแบบร่วมมือว่า รูปแบบการเรียนการสอนที่ส่งเสริมการเรียนรู้แบบร่วมมือมีหลายรูปแบบ จะมีวิธีการหลัก ๆ

ซึ่งได้แก่ การจัดกลุ่มการศึกษาเนื้อหาสาระ การทดสอบ การคิดคะแนน และระบบการให้รางวัล แตกต่างกันไป เพื่อสนองวัตถุประสงค์เฉพาะ แต่ไม่ว่าจะเป็นรูปแบบใดต่างก็ใช้หลักการ เดียวกันคือ หลักการเรียนรู้แบบร่วมมือ 5 ประการและมีวัตถุประสงค์มุ่งตรงไปในทิศทางเดียวกัน คือ เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ในเรื่องที่ศึกษาอย่างมากที่สุด โดยอาศัยการร่วมกัน ช่วยเหลือ กันและแลกเปลี่ยนความรู้กันระหว่างกลุ่มผู้เรียนด้วยกัน ความแตกต่างของรูปแบบแต่ละรูป จะอยู่ที่เทคนิคในการศึกษาเนื้อหาสาระและวิธีการเสริมแรงและการให้รางวัล รูปแบบการเรียนรู้แบบ ร่วมมือที่นิยมใช้ทั่วไปในปัจจุบันมี 8 รูปแบบ ดังนี้

1. กระบวนการเรียนการสอนของรูปแบบจิ๊กซอว์ (JIGSAW) จัดผู้เรียนเข้ากลุ่มและ ความสามารถ (เก่ง - กลาง - อ่อน) กลุ่มละ 4 คน กลุ่มนี้เรียกว่ากลุ่มบ้าน (Home - group) มอบหมายเนื้อหาให้ช้อย่อยแตกต่างกัน แล้วกลับไปกลุ่มที่มีเนื้อหาเดียวกัน เรียกว่ากลุ่ม ผู้เชี่ยวชาญ เมื่อศึกษาเนื้อหาอย่างละเอียดก็กลับไปกลุ่มบ้านสอนเพื่อนในกลุ่มในเรื่องสาระของตน สมาชิกของกลุ่มได้รายละเอียดของเนื้อหาทั้งหมดและทดสอบ นำคะแนนทดสอบรายบุคคลมา รวมกันหาค่าเฉลี่ยเป็นคะแนนของกลุ่ม กลุ่มที่ได้คะแนนสูงสุดได้รับรางวัล

2. กระบวนการเรียนการสอนของรูปแบบ เอส.ที.เอ.ดี (STAD) จัดผู้เรียนเข้ากลุ่มคละ กันตามความสามารถ (เก่ง - กลาง - อ่อน) กลุ่มละ 4 คนเรียกว่า กลุ่มบ้านของเราสมาชิกในกลุ่ม รับเนื้อหาสาระศึกษาร่วมกันเป็นหลายตอน และสมาชิกในกลุ่มทำแบบทดสอบแต่ละตอน เก็บ คะแนนไว้แล้วหาค่าเฉลี่ยของตนไว้ สมาชิกทดสอบรวมยอดครั้งสุดท้าย เอาคะแนนรวมยอดลบ คะแนนเฉลี่ยก็จะ ได้คะแนนเฉลี่ย คะแนนพัฒนาการมารวมกันในกลุ่ม กลุ่มใดได้คะแนนสูงได้รับ รางวัล

3. กระบวนการเรียนการสอนของรูปแบบ แอล.ที (LT) (Learning Together) จัดกลุ่ม ผู้เรียนเข้ากลุ่มละความสามารถ (เก่ง - ปานกลาง - อ่อน) กลุ่มละ 4 คน ศึกษาเนื้อหาสาระร่วมกัน โดยกำหนดบทบาทให้แต่ละคนมีหน้าที่ช่วยเหลือกลุ่มในการเรียนรู้ กลุ่มสรุปคำตอบร่วมกันส่ง คำตอบเป็นผลงานของกลุ่ม ผลงานกลุ่มได้คะแนนเท่าไร สมาชิกทุกคนในกลุ่มนั้นจะได้คะแนน เท่ากันทุกคน ในการทำกิจกรรมครั้งนี้ได้ใช้เทคนิคการเรียนรู้รูปแบบแอล.ที (LT)

4. กระบวนการเรียนการสอนของรูปแบบ จี.ไอ (G.I) (Group Investigation) รูปแบบนี้ ส่งเสริมให้ผู้เรียนช่วยกันสืบค้นข้อมูลมาใช้ในการเรียนรู้ร่วมกัน โดยมีขั้นตอนเริ่มจากจัดผู้เรียน เข้ากลุ่มละความสามารถ (เก่ง - ปานกลาง - อ่อน) กลุ่มละ 4 คน ศึกษาเนื้อหาสาระร่วมกัน โดย แบ่งหัวช้อย่อยให้สมาชิกไปศึกษาหาคำตอบ โดยให้ผู้เรียนอ่อนเลือกก่อนเมื่อศึกษาเสร็จแล้วก็มาให้ กลุ่มอภิปรายร่วมกัน สรุปผลการศึกษา นำเสนอหน้าชั้น

5. กระบวนการเรียนการสอนของรูปแบบ ที.เอ.ไอ (TAI) (Team Assisted Individualization) จัดผู้เรียนเข้ากลุ่มความสามารถ (เก่ง-ปานกลาง-อ่อน) เรียกกลุ่ม “บ้านของเรา” สมาชิกในกลุ่มได้รับเนื้อหาสาระศึกษาร่วมกัน และสมาชิกจับคู่ทำแบบฝึกหัดแล้วใครทำแบบฝึกหัดได้ 75% ไปรับการทดสอบรวบยอด นักเรียนไม่ช่วยเหลือกัน คนที่ซ่อมต้องช่วยจนทำได้ จึงจะได้ทดสอบรวบยอด เพื่อแต่ละกลุ่มแข่งขันเสร็จ เอาคะแนนสมาชิกของคนมารวมกันเป็นคะแนนของกลุ่ม

6. กระบวนการเรียนการสอนของรูปแบบ ที.จี.ที (TGT) (Team Games Tournament) จัดผู้เรียนเข้ากลุ่มความสามารถ (เก่ง – ปานกลาง - อ่อน) กลุ่มละ 4 คน เรียกกลุ่มนี้ว่า กลุ่มบ้านของเรา สมาชิกในบ้านรับเนื้อหาสาระศึกษาร่วมกัน สมาชิกในกลุ่มแยกย้ายไปแข่งขันกับกลุ่มอื่นตามความสามารถคือ คนเก่งแข่งกับคนเก่ง คนอ่อนแข่งกับคนอ่อน และรวมคะแนนของคนได้ตามโบนัสที่กำหนด เมื่อแต่ละกลุ่มแข่งขันเสร็จ เอาคะแนนสมาชิกของคนมารวมกันเป็นคะแนนของกลุ่ม

7. กระบวนการเรียนการสอนของรูปแบบ ซี.ไอ.อาร์.ซี (CIRC) (Co-operative Integrated Reading and Composition) เป็นกระบวนการเรียนการสอนที่ใช้สอนอ่านและเขียน โดยเฉพาะมีขั้นตอนดังนี้ แบ่งกลุ่มนักเรียนตามความสามารถในการอ่าน สมาชิกในกลุ่มมี 4 คน มีพื้นความรู้เท่ากัน 2 คนอีก 2 คน แยกต่างหาก ครูจะเรียกคู่ที่มีระดับความรู้เท่ากันมาสอนให้ กลับเข้ากลุ่มแล้วเรียกคู่ต่อไปที่มีความรู้ต่างกันมาสอน และทดสอบรายบุคคลคะแนนที่ได้เป็นทั้งรายบุคคลและทีม

8. กระบวนการเรียนการสอนของรูปแบบคอมเพล็กซ์ (Complex Instruction) รูปแบบนี้คล้ายคลึงกับรูปแบบ ที.เอ.ไอ ซึ่งมีขั้นตอนคือ จัดผู้เรียนเข้ากลุ่มความสามารถ (เก่ง – ปานกลาง - อ่อน) กลุ่มรับเนื้อหาสาระมาร่วมกัน ไปศึกษาสืบค้นโดยสมาชิกรับเนื้อหาตามความสามารถ ให้คนอ่อนเลือกเนื้อหาก่อน เมื่อแต่ละคนศึกษาเนื้อหาแล้ว กลับเข้ากลุ่มเอาคำตอบให้กลุ่มร่วมกันอภิปราย และสรุปผลการศึกษาเสนอผลงานหน้าชั้น

สรุปเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ 9 เทคนิค มีลักษณะที่ตรงกันคือ มีกระบวนการเรียนรู้ที่ต้องช่วยเหลือกัน ปรึกษาหารือกันทุกคน มีหน้าที่ที่ต้องรับผิดชอบ มีปฏิสัมพันธ์กันเพื่อประสิทธิภาพและคุณภาพของการทำงานร่วมกัน และที่ไม่เหมือนกันก็คือ วิธีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และบรรยากาศของกลุ่ม

ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเลือกเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ คือ เทคนิค Jigsaw เทคนิค TAI และเทคนิค TGT

ข้อดีของการเรียนรู้แบบร่วมมือ

Thirteen Organization (2004 : 6) ได้สรุปข้อดีของสิ่งแวดล้อมในการเรียนรู้แบบร่วมมือจากการเรียนของนักเรียนในกลุ่มเล็ก ซึ่งรวมถึงเรื่องต่าง ๆ ดังนี้

1. โครครวญในความหลากหลาย : นักเรียนได้เรียนรู้การทำงานกับคนที่มีความหลากหลาย มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มเล็ก นักเรียนได้ค้นพบโอกาสจากการสะท้อนกลับ และการตอบกลับต่อการตอบสนองที่หลากหลายของผู้เรียนแต่ละคน นำมาซึ่งการเพิ่มคำถาม กลุ่มเล็กได้อนุญาตให้นักเรียนเพิ่มมุมมองในประเด็นที่มีฐานบนความแตกต่างด้านวัฒนธรรม จึงเป็นการแลกเปลี่ยนความช่วยเหลือต่อนักเรียนที่คิดว่าการเข้าใจวัฒนธรรมอื่น ๆ และการซึ่มมองเท่านั้น

2. ยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคล : เมื่อมีคำถามเพิ่มขึ้น นักเรียนที่มีความแตกต่างกันจะมีการตอบสนองที่หลากหลาย อย่างน้อยนักเรียนคนหนึ่งสามารถช่วยกลุ่มในการสร้างผลผลิตที่สะท้อนกลับในพิสัยอันกว้างของมุมมอง และมีความสมบูรณ์และกว้างขวางครอบคลุม

3. การพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล : นักเรียนจะสร้างความสัมพันธ์กับเพื่อนและผู้เรียนคนอื่น ๆ จากการทำงานร่วมกันในกลุ่มกิจการ โครงการต่าง ๆ เหล่านี้สามารถช่วยเหลือเป็นการเฉพาะต่อนักเรียนที่ประสบอุปสรรคในด้านทักษะทางสังคม ซึ่งพวกเขาสามารถได้รับผลประโยชน์จากโครงสร้างการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น

4. การรวมนักเรียนที่มีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ : สมาชิกแต่ละคนมีโอกาสได้รับการช่วยเหลือในกลุ่มเล็ก นักเรียนมีแนวโน้มในการแสดงความเป็นเจ้าเข้าเจ้าของต่อวัสดุอุปกรณ์ และการคิดเชิงวิพากษ์เกี่ยวกับประเด็นความสัมพันธ์ เมื่อพวกเขาได้ทำงานเป็นทีม

5. มีโอกาสมากกว่าสำหรับการป้อนกลับส่วนบุคคล : ด้วยเหตุที่มีการแลกเปลี่ยนในนักเรียนกลุ่มเล็กมากกว่าการป้อนกลับส่วนบุคคล ที่นักเรียนได้รับเป็นส่วนตัวกับแนวคิดและการตอบสนองของหลายคน ซึ่งการป้อนกลับไม่สามารถพบได้ในการเรียนการสอนแบบกลุ่มใหญ่ ซึ่งมีนักเรียนหนึ่งหรือสองคนที่ได้แลกเปลี่ยนแนวคิด ส่วนนักเรียนคนอื่น ๆ ในห้องเรียนได้แต่หยุดเงียบเพื่อฟัง เป็นผู้ฟังเท่านั้น

ข้อจำกัดที่พบในกระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือ

1. การเรียนรู้แบบกลุ่มเล็ก บ่อยครั้งพบปัญหาที่สัมพันธ์กับความคลุมเครือของวัตถุประสงค์ และมีความคาดหวังในความรับผิดชอบต่ำ การขึ้นอยู่กับกลุ่มทำงานกลุ่มเล็ก การเรียกร้องสิทธิบางประการ เป็นการหลีกเลี่ยงการสอนกับการวิจารณ์ต่าง ๆ นั้น จะทำให้ไม่เห็นด้วยกับห้องเรียนในกลุ่มเล็ก ที่ทำให้ผู้สอนหลบหลีกความรับผิดชอบต่อผู้เรียน

2. วิคกี แรนคอลลด์ (Vicki Randall) เป็นครูผู้สอนในระดับประถมศึกษา (Elementary) โรงเรียนมัธยม (High school) และนักเรียนระดับวิทยาลัย (College - Level Students) เป็นผู้มี

ความรอบคอบในการต่อต้านการใช้ในทางที่ผิด และใช้บ่อยเกินไปของการทำงาน เป็นกลุ่ม เนื่องจากผลประโยชน์มากมายที่ได้รับจากการเรียนรู้แบบร่วมมือ บางครั้งจึงทำให้มองไม่เห็น อุปสรรคขัดขวางต่าง ๆ ซึ่งจำแนกการปฏิบัติในจุดอ่อนด้านต่าง ๆ ดังนี้

2.1 การสร้างความรับผิดชอบของสมาชิกในกลุ่ม เพื่อการเรียนรู้ของคนอื่น ๆ แต่ละคนนั้นในการผสมผสานความสามารถของคนในกลุ่ม ผลลัพธ์ที่ได้บ่อยครั้งก็คือ นักเรียนที่เก่งจะไม่สอนงานนักเรียนที่อ่อน และจะทำงานนั้นเองเป็นส่วนใหญ่

2.2 การส่งเสริมระดับความคิดระดับต่ำเพียงอย่างเดียว จะเป็นการปิดกั้นความคิด อันเป็นประโยชน์ จำเป็นสำหรับการวิเคราะห์หรือความคิดระดับสูงเข้าด้วยกันในการทำงานกลุ่ม เล็กนั้น บางครั้งเวลาที่ใช้ไปสำหรับภาระกิจหนึ่ง ส่วนมากจะเป็นเพียงความคิดในระดับพื้นฐาน เท่านั้น

แผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ เป็นการจัดประสบการณ์การเรียนรู้วิชาใดวิชาหนึ่งไว้ล่วงหน้า เป็นการเตรียมการก่อนที่ครูจะสอนในแต่ละครั้ง จะใช้วิธีการสอนอย่างไรจัดเตรียมสื่ออุปกรณ์ ครบเพียงพอกับผู้เรียนหรือไม่ มีการวัดประเมินผลอย่างไร เมื่อได้เตรียมล่วงหน้าจะช่วยให้ครูมีความมั่นใจในการจัดการสอนมากยิ่งขึ้น ซึ่งก็ส่งผลให้ครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้

เครื่องมือสำคัญสำหรับครูผู้สอน ที่จะทำให้การสอนบรรลุเป้าหมายที่ต้องการ คือ แผนการจัดการเรียนรู้หรือแผนการสอน มีนักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ดังนี้

รุจิร ภูสาระ (2546 : 159) ได้ให้ความหมายไว้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง เครื่องมือที่ใช้เป็นแนวทางในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ให้ผู้เรียนได้เรียนตามที่กำหนดไว้ในสาระการเรียนรู้ของแต่ละกลุ่ม

วัฒนาพร ระงับทุกข์ (2545 : 1) กล่าวว่า แผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง แผนการหรือโครงการที่จัดทำขึ้นเป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รายวิชาใดวิชาหนึ่ง เป็นกิจกรรมการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ เป็นเครื่องมือที่ครูผู้สอนใช้พัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ไปสู่จุดประสงค์การเรียนรู้และจุดมุ่งหมายของหลักสูตร

สุวิทย์ มูลคำ (2549 : 58) ได้ให้ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้ว่า เป็นการเตรียมการสอนหรือกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้อย่างเป็นระบบและจัดทำไว้เป็นลายลักษณ์อักษร โดยมีการรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ มากำหนดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนบรรลุจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ โดยเริ่มจากการกำหนดวัตถุประสงค์จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงด้านใด (สติปัญญา เจตคติ ทักษะ) จะจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิธีใด ใช้สื่อการเรียนการสอนหรือ แหล่งเรียนรู้ใด จะประเมินผลอย่างไร

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2550 : 205) กล่าวว่า แผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง แผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การใช้สื่อการสอน การวัดและประเมินผลให้สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ และจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

ผานิตา เพิ่มพูนทรัพย์ (2551 : 31) กล่าวว่า แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ คือ การเตรียมการสอนอย่างเป็นลายลักษณ์อักษรไว้ล่วงหน้า เพื่อเป็นแนวทางการสอนสำหรับครู อันจะช่วยให้การเรียนการสอนบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีรายละเอียดเกี่ยวกับสาระสำคัญ (สาระการเรียนรู้) กิจกรรมการเรียนการสอน รวมทั้งการวัดและประเมินผล เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงด้านสติปัญญา/เจตคติ/ทักษะ

สรุปได้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้ คือ การจัดเตรียมกิจกรรมการสอนล่วงหน้าอย่างเป็นระบบและเป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อใช้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้สำหรับนักเรียน โดยมีความสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด สาระการเรียนรู้ มีการใช้สื่อ นวัตกรรม การวัดและประเมินผล เพื่อให้ผู้เรียนบรรลุตามมาตรฐานการเรียนรู้อย่างครบถ้วนตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร เป็นการวางแผนเพื่อเป็นแนวทางในการสอน ซึ่งส่งผลให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้ให้ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงด้านสติปัญญา เจตคติ ทักษะ

ความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้เป็นแนวทางในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น มีนักการศึกษาที่มองเห็นความสำคัญและสรุปความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ดังนี้

โกวิท ปรเวลาพฤกษ์ (2545 : 5) ได้กล่าวสนับสนุนให้ผู้สอนทำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ไว้ว่า “คุณภาพการศึกษาของประเทศ ดูได้ที่แผนจัดการเรียนรู้ของผู้สอน ” โดยให้ความสำคัญของแผนจัดการเรียนรู้ไว้ดังนี้

1. ส่งเสริมให้ผู้สอนไปศึกษาหาความรู้ทั้งหลักสูตรและแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้เหมาะสม
2. ผู้สอนได้เตรียมกิจกรรมการเรียนรู้ไว้ล่วงหน้า

3. อำนวยความสะดวกสำหรับผู้สอนที่ไม่มีประสบการณ์
4. ใช้เป็นคู่มือสำหรับผู้สอนที่มาสอนแทน เมื่อติดธุระหรือลา
5. ทำให้การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นไปตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้
6. เป็นแนวทางในการแนะนำหรือนิเทศการเรียนการสอน

สมนึก ภัททิยธนี (2546 : 5) ได้กล่าวถึงลักษณะที่ดีของแผนต้องมีขั้นตอน ดังนี้

1. เนื้อหาต้องเขียนเป็นรายคาบ หรือรายชั่วโมงตารางสอน โดยเขียนให้สอดคล้องกับชื่อเรื่องให้อยู่ในโครงการสอน และเขียนเฉพาะเนื้อหาสาระสำคัญพอสังเขป (ไม่ควรบันทึกแผนการสอนอย่างละเอียดมาก ๆ เพราะจะทำให้เกิดความเบื่อหน่าย)
2. ความคิดรวบยอด (Concept) หรือหลักการสำคัญ ต้องเขียนให้ตรงกับเนื้อหาที่จะสอนส่วนนี้ถือว่าเป็นหัวใจของเรื่องครูต้องทำความเข้าใจในเนื้อหาที่จะสอน จนสามารถเขียนความคิดรวบยอดได้อย่างมีคุณภาพ
3. จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม ต้องเขียนให้สอดคล้องกลมกลืนกับความคิดรวบยอดมิใช่เขียนตามอำเภอใจมิใช่เขียนสอดคล้องเฉพาะเนื้อหาที่จะสอนเท่านั้นเพราะจะได้เฉพาะพฤติกรรมที่เกี่ยวกับความรู้ความจำ สมองหรือการพัฒนาของนักเรียนจะไม่ได้รับการพัฒนาเท่าที่ควร
4. กิจกรรมการเรียนการสอน โดยยึดเทคนิคการสอนต่าง ๆ ที่จะช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้
5. สื่อที่ใช้ควรเลือกให้สอดคล้องกับเนื้อหา สื่อดังกล่าวต้องช่วยให้นักเรียนเกิดความเข้าใจในหลักการได้ง่าย
6. วัดผล โดยคำนึงถึงเนื้อหา ความคิดรวบยอด จุดประสงค์เชิงพฤติกรรมและช่วงที่ทำการวัด (ก่อนเรียน ระหว่างเรียน หลังเรียน) เพื่อตรวจสอบว่าการสอนของครูบรรลุจุดหมายที่ตั้งไว้หรือไม่

บุรชัย ศิริมหาสาคร (2547 : 16) กล่าวถึง ความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้ เป็นหลักฐานที่แสดงถึงการเป็นครูมืออาชีพ มีการเตรียมการล่วงหน้า แผนการจัดการเรียนรู้ของครู สะท้อนให้เห็นถึงการใช้เทคนิคการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ สื่อนวัตกรรม และจิตวิทยาการเรียนรู้ของเด็ก หรือประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับสภาพของผู้เรียน
2. แผนการจัดการเรียนรู้ ช่วยส่งเสริมให้ครูได้ศึกษาค้นคว้าหาความรู้เกี่ยวกับหลักสูตร เทคนิคการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ สื่อนวัตกรรม และวิธีการวัดและประเมินผล เพื่อพัฒนาวิชาชีพของตน
3. แผนการจัดการเรียนรู้ทำให้ครูผู้สอน และครูที่ทำการสอนแทน สามารถจัดกิจกรรมได้อย่างมั่นใจและมีประสิทธิภาพ

4. แผนการจัดการเรียนรู้เป็นหลักฐานที่แสดงข้อมูลด้านการเรียนการสอน การวัดผล และประเมินผล ที่จะนำไปใช้ประโยชน์ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ครั้งต่อไป

5. แผนการจัดการเรียนรู้ เป็นหลักฐานที่แสดงถึงความเชี่ยวชาญในวิชาชีพครูซึ่งสามารถนำไปเสนอผลงานทางวิชาการ เพื่อประกอบการพิจารณาความดีความชอบประจำปีเพื่อขอเลื่อนตำแหน่ง หรือระดับให้สูงขึ้น และเพื่อใช้ประกอบการขอใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู

พิมพ์นธ์ เคชะคุปต์ (2548 : 164) ได้กล่าวถึงความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

1. กำหนดแนวทางการสอน จะสอนอะไร จะสอนทำไม จะสอนอย่างไร และจะประเมินผลอย่างไร

2. ทำให้ผู้สอนมั่นใจในการสอน เพราะได้เตรียมการไว้พร้อมแล้ว

3. ทำให้การสอนมีประสิทธิภาพ เพราะผู้สอนมีความพร้อม มีความมั่นใจ และทราบเนื้อหาที่จะสอนแล้ว

4. ทำให้ประหยัดเวลาในการสอน

สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2550 : 58) ได้กล่าวถึงความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ ดังนี้

1. ทำให้เกิดการวางแผนการสอน และวิธีเรียนที่ดี

2. ช่วยให้ครูมีคู่มือการจัดการเรียนรู้ที่ทำไว้ล่วงหน้าด้วยตนเอง และทำให้มีความมั่นใจในการจัดการเรียนรู้

3. ช่วยให้ครูทราบว่าสอนไปในทิศทางใด สอนอะไร วิธีใด สอนอย่างไร ใช้สื่อและแหล่งเรียนรู้อย่างไร และประเมินผลอย่างไร

4. ส่งเสริมให้ครูใฝ่หาความรู้ ทั้งเรื่องหลักสูตรและวิธีการจัดการเรียนรู้

5. ใช้เป็นคู่มือสำหรับครูที่สอนแทน

6. แผนการจัดการเรียนรู้ที่นำมาใช้และพัฒนาแล้วจะเป็นประโยชน์ต่อการศึกษา

7. เป็นผลงานทางวิชาการที่แสดงถึงความชำนาญและความเชี่ยวชาญของครูผู้สอน

สรุปได้ว่าแผนการจัดการเรียนรู้มีความสำคัญ ที่จะช่วยให้เกิดการวางแผนการเตรียมตัวล่วงหน้าของครูผู้สอนทำให้มีความพร้อม มั่นใจ มีจุดมุ่งหมายแน่วแน่ในการสอน ส่งเสริมให้ครูใฝ่หาความรู้ ครูที่สอนแทนสามารถนำไปใช้สอนให้เกิดประโยชน์ และมีประสิทธิภาพวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นไปตามจุดประสงค์ที่กำหนด ช่วยให้ครูจัดกิจกรรมการสอนได้อย่างเป็นระบบตามลำดับขั้นตอน สอนตามเนื้อหาและเวลาที่กำหนด ส่งผลให้ครูสอนได้อย่างมี

ประสิทธิภาพ เป็นหลักฐานแสดงถึงความเป็นครูมืออาชีพรวมทั้งเป็นผลงานทางวิชาการของครูผู้สอนด้วย

องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้

องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ นั้น มีนักการศึกษากล่าวถึงไว้ดังนี้

วิลสัน สุนทรโรจน์ (2545 : 298) กล่าวว่า องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ เกิดจากความพยายามตอบคำถามต่อไปนี้

1. สอนอะไร (หน่วย เรื่อง ความคิดรวบยอด หรือสาระสำคัญ)
2. เพื่อจุดประสงค์อะไร (จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม)
3. ตัวสาระอะไร (โครงร่างเนื้อหา)
4. ใช้วิธีการใด (กิจกรรมการเรียนการสอน)
5. ใช้เครื่องมืออะไร (สื่อการเรียนการสอน)
6. ทราบได้อย่างไรว่าประสบความสำเร็จหรือไม่ (การวัดประเมินผล)

เพื่อหาคำตอบดังกล่าว จึงกำหนดให้แผนการจัดการเรียนรู้ มีองค์ประกอบดังนี้ วิชา หน่วยที่สอน และสาระสำคัญ (ความคิดรวบยอดของเรื่อง) จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม เนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอน วัดผลประเมินผล ดังนั้นในการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้จึงต้องเขียนให้ครบทุกหัวข้อดังกล่าว

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2546 : 213 - 216) แผนการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วยหัวข้อสำคัญ ดังต่อไปนี้

ส่วนนำ : รายวิชา / กลุ่ม ชั้น ชื่อหน่วยการเรียนรู้ หรือชื่อแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน เวลาที่สอน

1. จุดประสงค์การเรียนรู้/ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง
2. สาระการเรียนรู้
3. กระบวนการจัดการเรียนรู้
4. การวัดผล ประเมินผลการเรียนรู้
5. แหล่งการเรียนรู้
6. บันทึกผลการจัดการเรียนรู้

กระทรวงศึกษาธิการ (2546 : 93) ได้กล่าวถึง องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้

ดังนี้

1. ชื่อหน่วยที่ และชื่อหน่วย ชั้นที่สอน และเวลาที่สอน
2. หน่วยการเรียนรู้จัดเป็นแผนการจัดการเรียนรู้ย่อย ก็คือหัวข้อเรื่องการเรียนรู้ จะเป็น
ที่แผนขึ้นกับหัวข้อการเรียนรู้ที่กำหนดในสาระการเรียนรู้
3. จุดประสงค์การเรียนรู้ กำหนดมาจากผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง
4. สาระการเรียนรู้ คือ เนื้อหาการเรียนรู้ที่เป็นหัวข้อย่อยที่จะสอน
5. กระบวนการจัดการเรียนรู้ คือ การจัดวิธีการสอนและกิจกรรมการเรียนรู้ที่ครูและ
นักเรียนจะต้องปฏิบัติในการจัดการเรียนการสอน
6. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ คือ การกำหนดวิธีการวัดผลและประเมินผล เช่น
การสังเกต การตรวจผลงาน การทดสอบ เป็นต้น การวัดผลและประเมินผลจะกำหนดเกณฑ์
การสังเกต การตรวจผลงาน และพฤติกรรมกรเรียน ซึ่งเป็นการประเมินจากสภาพจริง
7. สื่อและแหล่งการเรียนรู้ จะกำหนดหนังสือประกอบการเรียน สถานที่ที่จะศึกษา
วิทยากร เป็นต้น

สรุปองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ ไม่มีรูปแบบที่ตายตัวขึ้นอยู่กับครูผู้สอน
จะเลือกใช้รูปแบบใด แต่มีองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ที่สำคัญดังนี้ ลำดับแผน
การจัดการเรียนรู้ เรื่องที่จะสอน ชื่อผู้สอน ระยะเวลาในการสอน สาระสำคัญ จุดประสงค์
เนื้อหา กระบวนการหรือกิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการสอนหรือแหล่งการเรียนรู้ การวัดและ
ประเมินผล บันทึกหลังสอน

ลักษณะของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดี

แผนการจัดการเรียนรู้ควรมีรายละเอียดที่ชัดเจนในการจัดกิจกรรมของครู นักเรียนว่า
ทำอะไร ใช้สื่ออะไร วัดและประเมินผลอย่างไร ทั้งนี้การวางแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีจะส่งผลให้
นักเรียนบรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้ ดังนั้นจึงมีนักการศึกษาได้กล่าวถึงลักษณะของแผนการจัด
การเรียนรู้ที่ดีไว้ ดังนี้

บุรชัย ศิริมหาสาคร (2547 : 1) กล่าวว่า แผนการสอนหรือแผนการจัดการเรียนรู้ก็
คล้ายกับแผนที่ ซึ่งจะนำผู้เดินทางไปสู่จุดหมายปลายทางที่ต้องการ ดังนั้น แผนการจัดการเรียนรู้
ที่ดี ต้องตอบคำถามหลัก ๆ 3 ข้อนี้ได้ สอนเพื่ออะไร สอนอย่างไร และสอนแล้วได้ผลตามที่
ต้องการหรือไม่ ซึ่งแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีและสมบูรณ์จะต้องประกอบด้วย 3 ส่วน คือ

1. จุดประสงค์การเรียนรู้ที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน
2. การเรียนการสอนที่จะทำให้บรรลุวัตถุประสงค์การเรียนรู้ที่ตั้งไว้
3. การวัดและประเมินผลเพื่อตรวจสอบว่า ผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์การเรียนรู้ที่ตั้งไว้
จริงหรือไม่

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2545 : 321) กล่าวว่า แผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีควรเป็นแผนการสอนที่ให้แนวทางการสอนแก่ผู้สอนอย่างชัดเจน ทั้งด้านจุดประสงค์การสอนเนื้อหา การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การวัดผลประเมินผล โดยเฉพาะแนวทางการจัดกิจกรรมควรเป็นกิจกรรมที่เน้นให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติ ได้คิด ได้ทำ ได้แก้ปัญหา จะได้เกิดทักษะกระบวนการสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

กระทรวงศึกษาธิการ (2546 : 125) ได้กล่าวถึง ข้อคิดเบื้องต้นในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นกระบวนการว่า แผนจัดการเรียนรู้ที่ดีควรมีกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีลักษณะ 4 ประการ คือ

1. มีกิจกรรมให้นักเรียนเป็นผู้ลงมือปฏิบัติให้มากที่สุด โดยครูผู้สอนคอยชี้แนะส่งเสริมหรือกระตุ้นนักเรียนให้ดำเนินกิจกรรมเป็นไปตามความมุ่งหมาย
2. เปิดโอกาสให้นักเรียนเป็นผู้ค้นพบคำตอบหรือทำสำเร็จด้วยตนเอง โดยครูผู้สอนพยายามลดบทบาทจากผู้บอกคำตอบมาเป็นผู้คอยกระตุ้นด้วยคำถาม หรือปัญหาให้นักเรียนคิดแก้ปัญหา หาแนวทางไปสู่ความสำเร็จในการจัดทำกิจกรรมเอง
3. เน้นทักษะกระบวนการ มุ่งเน้นให้นักเรียนรับรู้ และนำกระบวนการไปใช้จริง
4. ส่งเสริมการใช้วัสดุอุปกรณ์ที่สามารถจัดหาได้ในท้องถิ่นหลีกเลี่ยงการใช้วัสดุอุปกรณ์สำเร็จรูป

จากลักษณะแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีข้างต้น สรุปได้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีนั้น ต้องมีการกำหนดจุดประสงค์ เนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อแหล่งเรียนรู้ การวัดประเมินผล ไว้อย่างชัดเจน สอดคล้องกับสภาพผู้เรียน ให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง สามารถเชื่อมโยงความรู้เดิมไปสู่ประสบการณ์ใหม่ได้ และการจัดการเรียนรู้จะประสบผลสำเร็จได้ดี ผู้สอนต้องมีทั้งความรู้ และเทคนิคการจัดการเรียนรู้

รายละเอียดแผนการเรียนรู้

แผนการเรียนรู้ (Lesson Plan) ประกอบด้วย 9 หัวข้อ โดยการบูรณาการของหน่วยศึกษานิเทศก์ (สำลี รักสุทธี และคณะ. 2541 : 136 - 137)

1. สาระสำคัญ (Concept) เป็นความคิดรวบยอดหรือหลักการของเรื่องหนึ่งที่ต้องการให้เกิดกับนักเรียน เมื่อเรียนตามแผนการสอนแล้ว
2. จุดประสงค์การเรียนรู้ (Learning objective) เป็นการกำหนดจุดประสงค์ที่ต้องการให้เกิดกับนักเรียน เมื่อเรียนจบตามแผนการสอนแล้ว
3. เนื้อหา (Content) เป็นเนื้อหาที่จัดกิจกรรมและต้องการให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้
4. กิจกรรมการเรียนการสอน (Instructional activities) เป็นการสอนขั้นตอนหรือ

กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งนำไปสู่จุดประสงค์ที่กำหนด

5. สื่อและอุปกรณ์ (Instructional media) เป็นสื่อ และอุปกรณ์ที่ใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอน ที่กำหนดไว้ในแผนการสอน

6. การวัดผลและประเมินผล (Measurement and evaluation) เป็นการกำหนดขั้นตอนหรือวิธีการวัดและประเมินผล ว่านักเรียนบรรลุจุดประสงค์ตามที่ระบุไว้ในกิจกรรมการเรียนการสอน แยกเป็นก่อนสอน ระหว่างสอน และหลังสอน

7. กิจกรรมเสนอแนะ เป็นกิจกรรมที่บันทึกการตรวจแผนการสอน

8. ข้อเสนอแนะของผู้บังคับบัญชา เป็นการบันทึกตรวจแผนการสอนเพื่อเสนอแนะ หลังจากได้ตรวจสอบความถูกต้อง การกำหนดรายละเอียดในหัวข้อต่าง ๆ ในแผนการสอน

9. บันทึกการสอน เป็นการบันทึกของผู้สอน หลังจากนำแผนการสอนไปใช้แล้ว เพื่อเป็นการปรับปรุงและใช้ในคราวต่อไปมี 3 หัวข้อ คือ

9.1 ผลการเรียนรู้ เป็นการบันทึกผลการเรียนด้านสุขภาพและปริมาณทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย ซึ่งกำหนดในขั้นกิจกรรมการเรียนการสอนและการประเมิน

9.2 ปัญหาและอุปสรรค เป็นการบันทึก ปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นในขณะสอน ก่อนสอน และหลังทำการสอน

9.3 ข้อเสนอแนะ / แนวทางแก้ไข เป็นการบันทึกข้อเสนอแนะเพื่อแก้ไขปรับปรุงการเรียนการสอน ให้เกิดการเรียนรู้ บรรลุจุดประสงค์ของบทเรียนที่หลักสูตรกำหนดรูปแบบของแผนการเรียนรู้

ประโยชน์ของแผนการจัดการเรียนรู้

ถ้าครูได้ทำแผนการสอนและใช้แผนการสอนที่จัดทำขึ้น เพื่อนำไปใช้สอนในคราวต่อไป แผนการสอนดังกล่าวจะเกิดประโยชน์ดังนี้ (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ 2534 : 134)

1. ครูรู้วัตถุประสงค์ของการสอน
2. ครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยความมั่นใจ
3. ครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน
4. ครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้อย่างมีคุณภาพ
5. ถ้าครูประจำชั้น ไม่ได้สอน ครูที่มาทำการสอนแทนสามารถสอนแทนได้ตามจุดประสงค์ที่กำหนด

จากการศึกษาสรุปได้ว่า ครูต้องศึกษาหลักสูตรประกอบการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้อย่างมีความชัดเจน จะทำให้ได้แผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้น สำหรับจัดกิจกรรมการเรียนรู้แก่ผู้เรียน

มีความสอดคล้องในทุก ๆ ด้าน ได้แก่ ด้านความรู้ ด้านทักษะ ด้านลักษณะอันพึงประสงค์ และสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน ส่งผลให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

ประสิทธิภาพ

ประสิทธิภาพเป็นกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้จากสื่อและเทคโนโลยีการเรียนการสอนทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้

ความหมายของประสิทธิภาพ

มีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของประสิทธิภาพ ดังนี้

ราชบัณฑิตยสถาน (2546 : 667) ได้ให้ความหมายของประสิทธิภาพว่า หมายถึงความสามารถอันทำให้เกิดผลในงาน

วาโร เฟ็งสวัสดิ์ (2546 : 42) กล่าวว่า ประสิทธิภาพ หมายถึง เกณฑ์ระดับที่ผู้ผลิตแบบฝึกพอใจ ถ้าหากแบบฝึกมีประสิทธิภาพถึงระดับที่กำหนดแล้ว ก็มีคุณค่าพอที่จะนำไปใช้ได้และคุ้มค่าแก่การลงทุน โดยกำหนดค่าประสิทธิภาพเป็น E_1 คือ ประสิทธิภาพของกระบวนการ และ E_2 คือ ประสิทธิภาพของผลลัพธ์

สรุปได้ว่าประสิทธิภาพ หมายถึง ความสามารถในการดำเนินงานด้านต่าง ๆ ให้สำเร็จลุล่วงตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้โดยใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์ และมีเกณฑ์ในการประเมินประสิทธิภาพ แบ่งออกได้สองแบบ คือ พิจารณาจากผู้เรียนจำนวนมาก และพิจารณาจาก ผลระหว่างการดำเนินการ และผลเมื่อสิ้นสุดการดำเนินการซึ่งมาจากผลลัพธ์ของการคำนวณ (E_1) เป็นเลขตัวแรก และ (E_2) เป็นเลขตัวหลัง ถ้าตัวเลขเข้าใกล้ร้อยมาก ก็ถือได้ว่ากระบวนการจัดการเรียนรู้จากสื่อการเรียนการสอนหรือนวัตกรรม ที่มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

การกำหนดเกณฑ์การหาประสิทธิภาพ

การกำหนดเกณฑ์การหาประสิทธิภาพกระทำได้โดยการประเมินพฤติกรรมของผู้เรียน 2 ประเภท คือ พฤติกรรมต่อเนื่อง (กระบวนการ) และพฤติกรรมขั้นสุดท้าย (ผลลัพธ์) โดยกำหนดค่าประสิทธิภาพ เป็น (เผชิญ กิจระการ. 2544 : 46)

E_1 แทน ประสิทธิภาพของกระบวนการ

E_2 แทน ประสิทธิภาพของผลลัพธ์

E_1 คือ การประเมินพฤติกรรมต่อเนื่อง (Transition behavior) หมายถึง การประเมินผลต่อเนื่องซึ่งประกอบกิจกรรมกลุ่มและรายงานบุคคลหลาย ๆ พฤติกรรม เรียกว่า “กระบวนการ” ของผู้เรียน

ที่สังเกตจากการประกอบกิจกรรมกลุ่ม (รายงานของกลุ่ม) ได้แก่ งานที่มอบหมาย และกิจกรรมอื่นใดที่ผู้สอนกำหนดไว้

E_2 คือ การประเมินพฤติกรรมขั้นสุดท้าย (Terminal Behavior) หมายถึง การประเมินผลลัพธ์ (Product) ของผู้เรียน โดยพิจารณาการสอบหลังเรียนและการสอบไล่

ประสิทธิภาพของสื่อการเรียนการสอน จะกำหนดเป็นเกณฑ์ที่ผู้ศึกษาคาดหมายว่าผู้เรียนจะเปลี่ยนพฤติกรรมเป็นที่น่าพอใจ โดยกำหนดให้เป็นร้อยละของผลเฉลี่ยของคะแนนการทำงานและการประกอบกิจกรรมของผู้เรียนทั้งหมด ต่อร้อยละของผลการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียนของผู้เรียนทั้งหมด นั่นคือ E_1/E_2 คือ ประสิทธิภาพของกระบวนการ/ประสิทธิภาพของผลลัพธ์

ตัวอย่าง 80/80 หมายถึง เมื่อเรียนจากสื่อการเรียนการสอนนั้นแล้วผู้เรียน จะสามารถปฏิบัติแบบฝึกหัด กิจกรรม หรืองานที่ได้รับมอบหมาย ทั้งในรูปแบบรายบุคคล และรายกลุ่มได้ ผลเฉลี่ยร้อยละ 80 และทำข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้ผลเฉลี่ยร้อยละ 80

สรุปได้ว่า การที่จะกำหนดเกณฑ์ E_1/E_2 ให้มีค่าเท่าใดนั้นผู้ศึกษาเป็นผู้พิจารณาตามความพอใจหรือตามเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด โดยปกติเนื้อหาเป็นความรู้ความจำมักจะตั้งไว้ 80/80, 85/85 หรือ 90/90 ส่วนเนื้อหาที่เป็นทักษะหรือคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตั้งไว้ต่ำกว่านี้ คือ 75/75 เป็นต้น

ขั้นตอนการหาประสิทธิภาพสื่อการเรียนการสอน

เมื่อผลิตสื่อการเรียนการสอนชนิดหนึ่งเป็นต้นแบบแล้ว ต้องนำสื่อการเรียนการสอนนั้นไปทดสอบประสิทธิภาพ หลังจากการหาประสิทธิภาพเชิงทฤษฎีจากผู้เชี่ยวชาญแล้ว (เมธีญ กิจระการ. 2544 : 47)

ขั้นที่ 1 แบบเดี่ยว (1:1) เป็นการทดลองรายบุคคล (One to one testing) โดยทดลองกับเด็กอ่อนเสียก่อน จากนั้นก็ใช้เด็กปานกลาง และเด็กเก่งตามลำดับ โดยใช้การให้เหตุผลของเด็กอ่อน ปานกลาง และเก่ง เท่ากับ 1:2:1 ตามลำดับ คำนวณหาประสิทธิภาพเสร็จแล้วปรับปรุงให้ดีขึ้น โดยปกติคะแนนที่ได้จากการทดลองครั้งนี้จะ ได้คะแนนต่ำกว่าเกณฑ์มาก

ขั้นที่ 2 แบบกลุ่ม (1:10) เป็นการทดลองแบบกลุ่มย่อย (Small group testing) โดยเป็นกลุ่มทดลองกับผู้เรียน 6-10 คน คณะผู้เรียนเก่ง ปานกลาง และอ่อนตามการให้เหตุผล เท่ากับ 1:2:1 ตามลำดับ คำนวณหาประสิทธิภาพและปรับปรุงบทเรียนอีกครั้ง

ขั้นที่ 3 ภาคสนาม (1:100) เป็นการทดลองในกลุ่มใหญ่ (Field testing) โดยทดลองกับผู้เรียนประมาณ 30 - 100 คน คำนวณหาประสิทธิภาพแล้วทำการปรับปรุง

สรุปได้ว่า จากขั้นตอนการทดลองประสิทธิภาพสื่อการเรียนการสอนดังที่ได้กล่าวมาแล้วนี้ จะเห็นได้ว่าเป็นการทดสอบประสิทธิภาพนั้นจะค่อย ๆ ดำเนินการไปที่ละขั้นอย่างช้า ๆ และสุขุมรอบคอบ พร้อม ๆ กับการปรับปรุงสื่อการเรียนการสอนไปด้วย ซึ่งอาจจะเป็นการปรับปรุงเนื้อหา กิจกรรม แบบฝึก แบบทดสอบ เวลา หรือรูปแบบการจัดการเรียนการสอน ใดอย่างหนึ่งที่มีข้อบกพร่องปรากฏขึ้นในสัปดาห์ใด และเมื่อปรับปรุงแล้ว ก็นำไปทดลองในขั้นต่อไป จนถึงขั้นสุดท้าย

สูตรการหาประสิทธิภาพสื่อการเรียนการสอน

สื่อการเรียนการสอนที่ดีนั้น เมื่อทำการสร้างเสร็จสมบูรณ์จะต้องผ่านการทดลองใช้ (Try out) ตามขั้นตอนและวิธีการที่กำหนด แล้วมาปรับปรุงแก้ไขให้ได้ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ โดยการนำสื่อการเรียนการสอนไปทดลองใช้ทั้ง 3 กลุ่มจากขั้นตอนการหาประสิทธิภาพ กับกลุ่มประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง และนำข้อมูลที่ได้มาคำนวณหาประสิทธิภาพ โดยใช้สูตร (เมธีชัย กิจระการ. 2544 : 48)

สูตรการหาประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) โดยคำนวณจากสูตร

$$E_1 = \frac{\sum X}{A} \times 100$$

โดย E_1	แทน	ประสิทธิภาพของกระบวนการ
$\sum X$	แทน	คะแนนรวมของแบบฝึกหัดหรืองานขั้นสุดท้ายของกระบวนการย่อยแต่ละกระบวนการ
A	แทน	คะแนนเต็มของแบบฝึกหัดหรืองานขั้นสุดท้ายของกระบวนการย่อยแต่ละกระบวนการ
N	แทน	จำนวนนักเรียน

สูตรการหาประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) โดยคำนวณจากสูตร

$$E_2 = \frac{\sum X}{B} \times 100$$

โดย E_2	แทน	ประสิทธิภาพของผลสัมฤทธิ์
$\sum X$	แทน	คะแนนรวมของผลสัมฤทธิ์หลังเรียน คะแนนแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์
B	แทน	คะแนนเต็มของผลสัมฤทธิ์หลังเรียน คะแนนแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์
N	แทน	จำนวนนักเรียน

สรุปได้ว่าเกณฑ์ในการหาประสิทธิภาพของสื่อการเรียนการสอนจะตั้งโดยขึ้นอยู่กับธรรมชาติของวิชาและเนื้อหาที่นำมาสร้างสื่อ ถ้าเป็นวิชาที่เป็นความรู้ ความจำ มักตั้งเกณฑ์ไว้ 80/80, 85/85, และ 90/90 ส่วนเนื้อหาที่เป็นทักษะอาจจะตั้งไว้ต่ำกว่านี้ เช่น 75/75 หรือ 70/70 เป็นต้น สำหรับการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยตั้งเกณฑ์ประสิทธิภาพไว้ที่ 75/75 โดยใช้สูตรและวิธีคำนวณ (เมฆิณู กิจระการ. 2544 : 48)

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นความสามารถของนักเรียนในด้านต่างๆ ซึ่งเกิดจากนักเรียนได้รับประสบการณ์จากกระบวนการเรียนการสอนของครู โดยครูต้องศึกษาแนวทางในการวัดและประเมินผล การสร้างเครื่องมือวัดให้มีคุณภาพนั้น

ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ได้มีผู้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ดังนี้

ภพ เลหาไพบุลย์ (2542 : 329) ได้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่า หมายถึงพฤติกรรมที่แสดงออกถึงความสามารถในการกระทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดได้ จากที่ไม่เคยกระทำหรือเคยกระทำได้น้อย ก่อนที่จะมีการเรียนการสอน ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่มีการวัดได้

นงนาฏ คันทิเสวี (2545 : 14) ได้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความสามารถในการที่จะพยายามเข้าถึงความรู้ ซึ่งเกิดจากการทำงานที่ประสานกัน และต้องอาศัยความพยายามอย่างมาก ทั้งองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับสติปัญญา และองค์ประกอบที่ไม่ใช่สติปัญญาแสดงออกในรูปคะแนน ซึ่งสามารถสังเกตและวัดได้ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั่วไป

บุญชม ศรีสะอาด (2545 : 53) ได้กล่าวแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Achievement Test) หมายถึง แบบทดสอบที่ใช้วัดความรู้ความสามารถของบุคคลในด้านวิชาการ ซึ่งเป็นผลจากการเรียนรู้ในเนื้อหาสาระและจุดประสงค์ของวิชาหรือเนื้อหาที่สอนนั้น โดยทั่วไป

จะวัดผลสัมฤทธิ์ในวิชาต่าง ๆ ที่เรียนในโรงเรียนวิทยาลัยมหาวิทยาลัยหรือสถาบันการศึกษาต่าง ๆ อาจจำแนกออกได้เป็น 2 ประเภทคือ

1. แบบทดสอบอิงเกณฑ์ (Criterion Referenced Test) หมายถึง แบบทดสอบที่สร้างขึ้นตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมมีคะแนนจุดตัดหรือคะแนนเกณฑ์สำหรับใช้ตัดสินว่าผู้สอบมีความรู้ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้หรือไม่การวัดตรงตามจุดประสงค์เป็นหัวใจสำคัญของข้อสอบในแบบทดสอบประเภทนี้

2. แบบทดสอบอิงกลุ่ม (Norm Referenced Test) หมายถึง แบบทดสอบที่มุ่งสร้างเพื่อวัดให้ครอบคลุมหลักสูตร จึงสร้างตามตารางวิเคราะห์หลักสูตร ความสามารถในการจำแนกผู้สอบตามความเก่งอ่อนได้ดีเป็นหัวใจของข้อสอบ ในแบบทดสอบประเภทนี้การรายงานผลการสอนอาศัยคะแนนมาตรฐาน ซึ่งเป็นคะแนนที่สามารถให้ความหมายแสดงถึงสถานภาพความสามารถของบุคคลนั้น เมื่อเปรียบเทียบกับบุคคลอื่น ๆ ที่ใช้เป็นกลุ่มเปรียบเทียบ

พรณี ชูทัยเงินจิต (2545 : 58) ให้ความหมายว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นคุณลักษณะและความสามารถของบุคคลที่พัฒนาการดีขึ้น อันเกิดจากการเรียนการสอน การฝึกอบรม ซึ่งประกอบด้วยความสามารถทางสมอง ความรู้ ทักษะ ความรู้สึก และค่านิยมต่าง ๆ

พิมพ์พันธ์ เศษะคุปต์ และเพชรวิทย์ ยินดีสุข (2548 : 125) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ขนาดของความสำเร็จที่ได้จากกระบวนการเรียนการสอน

จากความหมายข้างต้นสรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลการวัด การตัดสิน การเปลี่ยนแปลงและประสบการณ์การเรียนรู้ด้านวิชาการ ในเนื้อหาสาระที่เรียนมาแล้วว่าการเรียนรู้เท่าใดมีความสามารถชนิดใด โดยสามารถวัดได้จากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในลักษณะต่าง ๆ และการวัดผลตามสภาพจริง เพื่อบอกถึงคุณภาพการศึกษาความหมายของการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยวัดได้ทั้งภาคปฏิบัติและเนื้อหา โดย แบ่งได้เป็นอิงกลุ่มและอิงเกณฑ์

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

มีนักวิชาการได้ให้ความหมายของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังนี้ สมศักดิ์ สินธุระเวชญ์ (2542 : 34) ได้ให้ความหมายแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ว่า เป็นแบบทดสอบที่วัดความรู้ความสามารถด้านต่าง ๆ เมื่อได้รับประสบการณ์เฉพาะอย่างไปแล้ว ซึ่งจะเป็นการวัดความสามารถทางวิชาการต่าง ๆ โดยมุ่งวัดว่านักเรียนมีความรู้หรือมีทักษะใน วิชา นั้น มากน้อยเพียงใด

ชาติรี เกิดธรรม (2542 : 16) ได้ให้ความหมายของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ว่า หมายถึง แบบทดสอบที่ใช้วัดปริมาณความรู้ ความสามารถ ทักษะเกี่ยวกับด้านวิชาการ ที่ได้เรียนรู้

มาในอดีตว่ารับรู้ไว้ได้มากน้อยเพียงไร โดยทั่วไปแล้วมักใช้วัดหลังจากทำกิจกรรมเรียบร้อยแล้ว เพื่อประเมินการเรียนการสอนว่าได้ผลอย่างไร

พิชิต ฤทธิจรูญ (2545 : 96) กล่าวว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง แบบทดสอบที่ใช้วัดความรู้ ทักษะ และความสามารถทางวิชาการที่นักเรียนได้เรียนรู้มาแล้วว่า บรรลุผลสำเร็จตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้เพียงใด

สิริพร ทิพย์คง (2545 : 193) กล่าวว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ชุดคำถามที่มุ่งวัดพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนว่ามีความรู้ ทักษะ และสมรรถภาพด้านสมองด้านต่าง ๆ ในเรื่องที่เรียนรู้ไปแล้วมากน้อยเพียงใด

จากการศึกษาสรุปได้ว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง แบบทดสอบที่ใช้วัดความรู้ความเข้าใจหรือความสามารถทางการเรียนด้านเนื้อหา ด้านวิชาการและทักษะต่าง ๆ ของวิชาต่าง ๆ

ประเภทของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีหลายประเภท แต่ที่นิยมใช้มี 6 แบบ (สมนึก ภัททิยธนี. 2551 : 73) ดังนี้

1. ข้อสอบอัตนัยหรือความเรียง (Subjective or Essay test) เป็นข้อสอบที่มีเฉพาะคำถามแล้วให้นักเรียนเขียนตอบอย่างเสรี เขียนบรรยายตามความรู้และเขียนข้อคิดเห็นของแต่ละคน
2. ข้อสอบแบบกาถูก-ผิด (True-false Test) คือข้อสอบแบบเลือกตอบที่มี 2 ตัวเลือก แต่ตัวเลือกดังกล่าวเป็นแบบคงที่และมีความหมายตรงกันข้าม เช่น ถูก-ผิด ใช่-ไม่ใช่ จริง-ไม่จริง เหมือนกัน-ต่างกัน เป็นต้น
3. ข้อสอบแบบเติมคำ (Completion Test) เป็นข้อสอบที่ประกอบด้วยประโยค หรือข้อความที่ยังไม่สมบูรณ์แล้วให้ตอบเติมคำหรือประโยค หรือข้อความลงในช่องว่างที่เว้นไว้ นั้น เพื่อให้มีใจความสมบูรณ์และถูกต้อง
4. ข้อสอบแบบตอบสั้น ๆ (Short Answer Test) เป็นข้อสอบที่คล้ายกับข้อสอบ แบบเติมคำ แต่แตกต่างกันที่ข้อสอบแบบตอบสั้น ๆ เขียนเป็นประโยคคำถามสมบูรณ์ (ข้อสอบเติมคำ เป็นประโยคหรือข้อความที่ยังไม่สมบูรณ์) แล้วให้ผู้ตอบเขียนตอบ คำตอบที่ต้องการจะสั้นและกะทัดรัดได้ใจความสมบูรณ์ไม่ใช่เป็นการบรรยายแบบข้อสอบอัตนัยหรือความเรียง
5. ข้อสอบแบบจับคู่ (Matching Test) เป็นข้อสอบแบบเลือกตอบชนิดหนึ่ง โดยมีคำหรือข้อความแยกออกจากกันเป็น 2 ชุดแล้วให้ผู้ตอบเลือกจับคู่ว่าแต่ละข้อความในชุดหนึ่งจะคู่กับคำหรือข้อความใดในอีกชุดหนึ่งซึ่งมีความสัมพันธ์กันอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่ผู้ออกข้อสอบกำหนดไว้

6. ข้อสอบแบบเลือกตอบ (Multiple Choice Test) คำถามแบบเลือกตอบโดยทั่วไปจะประกอบด้วย 2 ตอน คือ ตอนนำหรือคำถาม (Stem) กับตอนเลือก (Choice) ในตอนเลือกนั้นจะประกอบด้วยตัวเลือกที่เป็นคำตอบถูกและตัวเลือกลวง ปกติจะมีคำถามที่กำหนดให้พิจารณา แล้วหาตัวเลือกที่ถูกต้องมากที่สุดเพียงตัวเลือกเดียวจากตัวเลือกอื่น ๆ และคำถามแบบเลือกตอบที่นิยมใช้ตัวเลือกที่ใกล้เคียงกัน

บุญชม ศรีสะอาด (2553 : 56) กล่าวถึง แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่า จำแนกออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. แบบทดสอบอิงเกณฑ์ หมายถึง แบบทดสอบที่สร้างขึ้นตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม มีคะแนนจุดตัดหรือคะแนนเกณฑ์ สำหรับใช้ตัดสินว่าผู้สอบมีความรู้ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้หรือไม่ การวัดตรงตามจุดประสงค์เป็นหัวใจสำคัญของข้อสอบในแบบทดสอบประเภทนี้

2. ข้อสอบแบบอิงกลุ่ม หมายถึง แบบทดสอบที่มุ่งสร้างเพื่อวัดให้ครอบคลุมหลักสูตร จึงสร้างตามตารางวิเคราะห์หลักสูตร ความสามารถในการจำแนกผู้สอบตามความเก่งอ่อนได้ดี การรายงานผลการสอบอาศัยคะแนนมาตรฐาน ซึ่งเป็นคะแนนที่สามารถให้ความหมายแสดงถึงสถานภาพ ความสามารถของบุคคลนั้นเมื่อเทียบกับบุคคลอื่น ๆ ที่ใช้เป็นกลุ่มเปรียบเทียบ

จากการศึกษาสรุปได้ว่า ประเภทของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สามารถแบ่งได้เป็นหลายประเภท เพื่อให้เลือกใช้ได้เหมาะสมกับการจัดการเรียนรู้ที่ครูสร้างขึ้น ซึ่งมีวิธีการสร้างคำถาม เพื่อวัดความรู้ความสามารถของผู้เรียนด้านการนำไปใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินค่า

ขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์

ผู้วิจัยได้ศึกษาขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบทดสอบที่ถูกต้องจาก บุญชม ศรีสะอาด (2553 : 59 - 66) ได้กล่าวถึงการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดังนี้

1. วิเคราะห์จุดประสงค์เนื้อหา ขั้นแรกจะต้องทำการวิเคราะห์ดูว่ามีหัวข้อเนื้อหาใดบ้างที่ต้องการให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และที่จะต้องวัดแต่ละหัวข้อเหล่านั้นต้องการให้ผู้เรียนเกิดพฤติกรรมหรือสมรรถภาพอะไรกำหนดออกมาให้ชัดเจน

2. กำหนดพฤติกรรมย่อยที่จะออกข้อสอบ จากขั้นแรกพิจารณาต่อไปว่าจะวัดพฤติกรรมย่อยอะไรบ้างอย่างละกี่ข้อ พฤติกรรมย่อยดังกล่าว คือ จุดประสงค์เชิงพฤติกรรมนั่นเอง เมื่อกำหนดจำนวนข้อที่ตกลงจริงเสร็จแล้ว ต่อมาพิจารณาว่าจะต้องออกข้อสอบเกินไว้หัวข้อละกี่ข้อควรออกเกินไว้ไม่ต่ำกว่า 25% ทั้งนี้หลักจากที่นำไปทดลองใช้และวิเคราะห์หาคุณภาพของ

ข้อสอบรายชื่อแล้วจะตัดข้อที่มีคุณภาพไม่เข้าเกณฑ์ออกข้อสอบที่เหลือจะได้ไม่น้อยกว่าจำนวนที่ต้องการจริง

3. กำหนดรูปแบบของข้อคำถามและศึกษาวิธีเขียนข้อสอบ ขั้นนี้จะเหมือนกับขั้นตอนที่ 2 ของการวางแผนสร้างข้อสอบแบบอิงกลุ่มทุกประการ คือตัดสินใจว่าจะใช้คำถามรูปแบบใด และศึกษาวิธีเขียนข้อสอบ เช่น ศึกษาหลักในการเขียนคำถามแบบนั้น ๆ ศึกษาวิธีเขียนข้อสอบเพื่อวัตถุประสงค์ประสงค์ประเภทต่าง ๆ ศึกษาเทคโนโลยีในการเขียนข้อสอบเพื่อที่จะได้นำมาใช้ในการเขียนข้อสอบของตน

4. เขียนข้อสอบลงมือเขียนข้อสอบตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมตามตารางที่กำหนด จำนวนข้อสอบของแต่ละจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมและใช้รูปแบบเทคนิคการเขียนตามที่ได้ศึกษาในขั้นที่ 3

5. ตรวจสอบข้อสอบนำข้อสอบที่ได้เขียนไว้แล้วในข้อ 4 มาพิจารณาทบทวนอีกครั้งหนึ่งโดยพิจารณาความถูกต้องตามหลักวิชาแต่ละข้อ วัดพฤติกรรมย่อยหรือจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมที่ต้องการหรือไม่ภาษาที่ใช้เขียนมีความชัดเจน เข้าใจง่ายหรือไม่ตัวถูกตัวลงเหมาะสม เข้าเกณฑ์หรือไม่ทำการปรับปรุงให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

6. ให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความเที่ยงตรงตามเนื้อหา นำจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมและข้อสอบที่วัดแต่ละจุดประสงค์ไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดผลและค่านเนื้อหา จำนวนไม่ต่ำกว่า 3 คนพิจารณาว่าข้อสอบแต่ละข้อวัดตามจุดประสงค์ที่ระบุไว้นั้น หรือไม่ถ้ามีข้อที่ไม่เข้าเกณฑ์ควรพิจารณาปรับปรุงให้เหมาะสม เว้นแต่จะไม่สามารถปรับปรุงให้ดีขึ้นได้อย่างชัดเจน

7. พิมพ์แบบทดสอบฉบับทดลอง นำข้อสอบทั้งหมดที่ผ่านการพิจารณาว่าเหมาะสม เข้าเกณฑ์ในขั้นตอนที่ 6 มาพิมพ์เป็นแบบทดสอบ มีคำชี้แจงเกี่ยวกับแบบทดสอบ วิธีตอบจัดวางรูปแบบการพิมพ์ให้เหมาะสม

8. ทดลองใช้วิเคราะห์คุณภาพและปรับปรุง

9. พิมพ์แบบทดสอบฉบับจริง นำข้อสอบที่มีค่าอำนาจจำแนกเข้าเกณฑ์จากผลการวิเคราะห์ในขั้นที่ 8 มาพิมพ์เป็นแบบทดสอบฉบับจริงต่อไป โดยเน้นรูปแบบการพิมพ์ที่ประณีตมีความถูกต้อง มีคำชี้แจงที่ละเอียดชัดเจนผู้อ่านเข้าใจง่าย

จากการศึกษาสรุปได้ว่า ขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ เริ่มจากการวิเคราะห์จุดประสงค์ กำหนดชนิดและรูปแบบของข้อสอบและวิธีสร้าง ออกข้อสอบ ตรวจสอบข้อสอบ พิมพ์แบบทดสอบฉบับทดลอง ทดลองและตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบ จัดพิมพ์แบบทดสอบฉบับจริง

ลักษณะของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ที่ดี

แบบทดสอบเป็นเครื่องมือที่ดี ที่สามารถนำไปวัดความรู้ความสามารถกับผู้เรียน เป็นเครื่องมือวัดที่มีความเที่ยงตรง ความเชื่อมั่น มีความยุติธรรม เป็นเครื่องมือที่อ่านคำถามแล้วเข้าใจตรงกัน มีนักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงลักษณะของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังนี้

ลัว่น สายยศ และอังคณา สายยศ (2532 : 47) ได้สรุปลักษณะของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ที่ดีไว้ ดังนี้

1. ความเที่ยงตรง (Validity) เป็นลักษณะที่สำคัญที่สุดที่ทำให้เครื่องมือวัดผลนั้น มีคุณภาพ เพราะเป็นการแสดงให้เห็นว่า เครื่องมือวัดนั้นสามารถวัดได้อย่างมีประสิทธิภาพ นั่นคือ วัดได้ตรงและครบถ้วนตามเนื้อหาที่ต้องการวัด วัดได้ตรงตามจุดประสงค์ วัดได้ตรงตามสภาพความเป็นจริง และวัดแล้วสามารถนำผลการวัดไปพยากรณ์หรือคาดคะเนอนาคตได้
2. มีความเชื่อมั่นสูง (Reliability) เครื่องมือวัดผลที่ดีวัดสิ่งเดียวกันหลาย ๆ ครั้ง ผลที่ได้จากการวัดจะเหมือนกันหรือแตกต่างกันน้อยมาก
3. มีความเป็นปรนัย (Objectivity) เครื่องมือที่มีความเป็นปรนัยจะมีความชัดเจนในตัวเอง เช่น ข้อสอบที่มีความเป็นปรนัย จะมีความชัดเจนอยู่ 3 ประการ คือ คำถามชัดเจนอ่านแล้วเข้าใจตรงกัน คำตอบแน่นอน ใครตรวจก็ให้คะแนนตรงกัน และประการสุดท้ายคือ แปลความหมายคะแนนได้ตรงกัน
4. มีความยากง่ายพอเหมาะ (Difficulty) ไม่ยากเกินไปและไม่ง่ายเกินไป ข้อสอบข้อใดที่มีคนตอบถูกมากแสดงว่าง่าย ข้อที่มีคนตอบถูกน้อยแสดงว่ายาก ค่าความยากง่ายของข้อสอบ (p) มีค่าอยู่ระหว่าง 0 ถึง 1.00 ข้อสอบที่ดีมีค่า p อยู่ระหว่าง 0.20 ถึง 0.80 ซึ่งเป็นข้อสอบที่ค่อนข้างยากปานกลางและค่อนข้างง่าย
5. มีอำนาจจำแนก (Discrimination) หมายถึง สามารถแบ่งแยกคนออกเป็นประเภทต่าง ๆ ได้ถูกต้อง ข้อสอบที่จำแนกได้ หมายถึง ข้อสอบที่คนเก่งตอบถูก คนอ่อนตอบผิด ข้อสอบที่จำแนกกลับ คนเก่งจะตอบผิดแต่คนอ่อนจะตอบถูก และข้อสอบที่จำแนกไม่ได้ คนเก่งและคนอ่อนจะตอบถูกและผิดพอ ๆ กัน ไม่ค่อยมีความแตกต่างกันมากนัก อำนาจจำแนกของข้อสอบมีค่า r อยู่ระหว่าง -1.00 ถึง +1.00 ค่า r เป็นเครื่องหมายลบ หมายความว่า จำแนกไม่ได้ คนเก่งตอบถูกน้อยกว่าคนอ่อน r เป็นเครื่องหมายลบ หมายความว่า จำแนกได้ คนเก่งตอบถูกมากกว่าคนอ่อน ข้อสอบที่มีค่า r ใกล้ศูนย์ ($r = -0.19$ ถึง $+0.19$) เป็นข้อสอบที่จำแนกไม่ได้ เพราะคนเก่งตอบถูก พอ ๆ กับคนอ่อน ข้อสอบที่ดีควรมีค่า r อยู่ระหว่าง 0.20 ถึง 1.00

6. มีประสิทธิภาพ (Efficiency) คือ เครื่องมือที่สามารถทำให้ได้ข้อมูลที่ดีที่สุดเชื่อถือได้มาก โดยใช้วิธีการที่สะดวก รวดเร็ว คล่องตัว แต่เสียเวลาน้อย ลงทุนน้อยและใช้แรงงานน้อย

7. มีความยุติธรรม (Fair) ไม่เปิดโอกาสให้มีการได้เปรียบเสียเปรียบกันระหว่าง ผู้ที่ถูกวัดด้วยกัน

8. ใช้คำถามถามลึก (Searching) ข้อสอบที่ดีต้องการให้ผู้ตอบ ใช้ความสามารถในการคิดค้นก่อนที่จะตอบ

9. ใช้คำถามขั้วยุ (Exemplary) มีลักษณะที่ทำให้ผู้สอบอยากคิดอยากตอบและทำด้วยความเต็มใจ

10. คำถามจำเพาะเจาะจง (Definite) ไม่ถามวงกว้างเกินไป หรือถามคลุมเครือให้คิดได้หลายแง่หลายมุม

จากที่กล่าวมาแล้วเกี่ยวกับลักษณะของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ที่ดี สรุปได้ว่าแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ที่ดีจะต้องมีลักษณะดังนี้ มีความเที่ยงตรง มีความเชื่อมั่นสูง มีความเป็นปรนัย มีความยากง่ายพอเหมาะ มีอำนาจจำแนก มีประสิทธิภาพ มีความยุติธรรม ใช้คำถามถามลึก ใช้คำถามขั้วยุ และคำถามจำเพาะเจาะจง

ดัชนีประสิทธิผล

ความหมายของดัชนีประสิทธิผล

มีนักวิชาการกล่าวถึงความหมายของดัชนีประสิทธิผลเป็นตัวเลขที่แสดงถึงความก้าวหน้าทางการเรียนรู้ของผู้เรียนไว้หลายท่าน ดังนี้

เผชิญ กิจระการและสมนึก ภักขิธรณี (2546 : 1) ได้ให้ความหมายของดัชนีประสิทธิผลว่า หมายถึง ตัวเลขที่แสดงถึงความก้าวหน้าในการเรียนของนักเรียน โดยการเทียบคะแนนที่เพิ่มขึ้นจากคะแนนการทดสอบก่อนเรียนกับคะแนนที่ได้จากการทดสอบหลังเรียน และคะแนนเต็มหรือคะแนนสูงสุดกับคะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียน เมื่อมีการประเมินสื่อการสอนที่ผลิตขึ้น ตามปกติแล้วเป็นการประเมินความแตกต่างของค่าคะแนนใน 2 ลักษณะ คือ ความแตกต่างของคะแนนทดสอบก่อนเรียน และคะแนนทดสอบหลังเรียน หรือเป็นการทดสอบเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ในทางปฏิบัติส่วนมากจะเน้นที่ผลความแตกต่างที่แท้จริงมากกว่าผลของความแตกต่างทางสถิติ แต่ในบางกรณีการเปรียบเทียบเพียง 2 ลักษณะก็อาจยังไม่เพียงพอ เช่น ในกรณีของการทดลองใช้สื่อ ในการเรียนการสอนครั้งหนึ่งปรากฏว่า กลุ่มที่ 1 การทดสอบก่อนเรียน ได้คะแนนร้อยละ 27 การทดสอบหลังเรียน ได้คะแนน ร้อยละ 74 ซึ่งเมื่อทำผลวิเคราะห์ทางสถิติ ปรากฏคะแนนทดสอบก่อนเรียนและ

หลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทั้งสองกลุ่ม เมื่อเปรียบเทียบคะแนนการทดสอบ หลังเรียนระหว่าง 2 กลุ่ม ปรากฏว่า ไม่มีความแตกต่างกัน ซึ่งไม่สามารถระบุได้ว่าเกิดขึ้นเพราะ สิ่งที่ทดลอง (Treatment) นั้นหรือไม่ เนื่องจาก การทดสอบทั้งสองกรณีมีคะแนนพื้นฐาน (คะแนน ทดสอบก่อนเรียน) แตกต่างกันซึ่งจะส่งผลถึงคะแนนการทดสอบหลังเรียนที่จะเพิ่มขึ้นสูงสุดของ แต่ละกรณี

บุญชม ศรีสะอาด (2553 : 157-159) กล่าวว่า ค่าดัชนีประสิทธิผล หมายถึง วิธี ตรวจสอบคุณภาพของสื่อ เพื่อให้ทราบว่าสื่อการเรียนการสอนหรือวิธีการสอนหรือนวัตกรรม ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น ส่งผลให้ผู้เรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียนมากน้อยเพียงใด โดยการนำสื่อ ที่พัฒนาขึ้นนั้น ไปทดลองกับผู้เรียนที่อยู่ในระดับที่เหมาะสมกับสื่อที่สร้างขึ้น แล้วนำผลจาก การทดลองมาวิเคราะห์หาค่าประสิทธิผล เพื่อให้ทราบถึงความสามารถในการให้ผลอย่างชัดเจน และแม่นยำจากการใช้สื่อ

สรุปได้ว่าค่าดัชนีประสิทธิผล หมายถึง เป็นค่าหรือตัวเลขที่แสดงความก้าวหน้าของผล การเรียนของผู้เรียน โดยใช้สื่อหรือชุดกิจกรรม ซึ่งประเมินจากความแตกต่างของค่าคะแนน ทดสอบก่อนเรียนและคะแนนทดสอบหลังเรียน

การหาค่าดัชนีประสิทธิผล

การหาพัฒนาการที่เพิ่มขึ้นของผู้เรียนโดยอาศัยการหาค่าดัชนีประสิทธิผล

(Effectiveness Index : E.I.) มีสูตรดังนี้ (เพชฌัญญู กิจระการ. 2546 : 31-35)

$$E.I. = \frac{P_2 - P_1}{\text{Total} - P_1}$$

เมื่อ	E.I.	หมายถึง	ค่าดัชนีประสิทธิผล
	P_1	หมายถึง	ผลรวมของคะแนนก่อนเรียนทุกคน
	P_2	หมายถึง	ผลรวมของคะแนนหลังเรียนทุกคน
	Total	หมายถึง	ผลคูณของจำนวนนักเรียนกับคะแนนเต็ม

การหาค่า E.I. เป็นการพิจารณาพัฒนาการ ในลักษณะที่ว่าเพิ่มขึ้นเท่าไร ไม่ได้ทดสอบ ว่าเพิ่มขึ้นอย่างน่าเชื่อถือหรือไม่ เช่น ถ้าคำนวณค่า E.I. ได้ 0.6240 จะกล่าวว่า “ค่าดัชนีประสิทธิผล เท่ากับ 0.6240 แสดงว่า นักเรียนมีความรู้เพิ่มขึ้น 0.6240 หรือคิดเป็นร้อยละ 62.40”

ค่า E.I. จะมีค่าสูงสุดเป็น 1.00 ส่วนค่าต่ำสุดไม่สามารถกำหนดได้ เพราะอาจมีค่าต่ำกว่า -1.00 ก็ได้ และถ้าเป็นค่าลบ แสดงว่า คะแนนผลสอบก่อนเรียนมากกว่าหลังเรียน ซึ่งมีความหมายว่า กระบวนการเรียนการสอนหรือสื่อที่ใช้ไม่มีคุณภาพ

บุญชม ศรีสะอาด (2546 : 157-159) กล่าวว่า การวิเคราะห์หาประสิทธิผลของสื่อ วิธีสอนหรือนวัตกรรมที่ครูผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีประสิทธิผล (Effectiveness) เพียงใด ก็นำสื่อที่พัฒนาขึ้นไปทดลองใช้กับผู้เรียนที่อยู่ในระดับที่เหมาะสมที่ได้ออกแบบมา แล้วนำผลจากการทดลองมาวิเคราะห์หาประสิทธิผล ซึ่งนิยมวิเคราะห์และแปลผล 2 วิธี คือ

1. จากการพิจารณาผลของการพัฒนา วิธีนี้เป็นการเปรียบเทียบระหว่าง ก่อนเรียนกับหลังเรียนเพื่อเห็นพัฒนาการหรือความงอกงาม ครูผู้วิจัยจะต้องสร้างเครื่องมือ ในตัวแปรที่สนใจศึกษา เช่น แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นเครื่องมือที่สร้าง เพื่อวัดผลการเรียนรู้ หลังจากเรียนเรื่องนั้นหรือคุณลักษณะที่มุ่งวัด สร้างไว้ล่วงหน้าเมื่อก่อนจะเริ่มสอนหรือเริ่มทดลองก็จะนำแบบทดสอบหรือเครื่องมือดังกล่าวมาวัดกับผู้เรียน เรียกว่า การทดสอบก่อนเรียนหรือก่อนการทดลอง (Pre-test) และหลังจากเรียนเรื่องนั้นจบแล้วก็จะนำแบบทดสอบชุดเดิมมาทดสอบกับผู้เรียนกลุ่มเดิม (Post-test) นำผลสอบทั้งสองครั้งมาเปรียบเทียบกัน โดยเขียนคะแนนก่อนเรียนไว้ก่อนคะแนนหลังเรียน โดยจำแนกเป็น 2 กลุ่ม คือการพิจารณารายบุคคล และพิจารณารายกลุ่ม

2. จากการหาดัชนีประสิทธิผล โดยในการหาดัชนีประสิทธิผล (Effectiveness Index) กรณีรายบุคคลตามแนวคิดของ ฮอฟแลนด (Hofland) จะใช้สารสนเทศที่ชัดเจนโดยใช้สูตรดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2546 : 157-159)

$$\text{ดัชนีประสิทธิผล} = \frac{\text{คะแนนหลังเรียน} - \text{คะแนนก่อนเรียน}}{\text{คะแนนเต็ม} - \text{คะแนนก่อนเรียน}}$$

โดยทั่วไปการหาดัชนีประสิทธิผลมักหาโดยใช้คะแนนของกลุ่ม ซึ่งทำให้สูตรเปลี่ยนไปดังนี้

$$\text{ดัชนีประสิทธิผล} = \frac{\text{ผลรวมของคะแนนหลังเรียน} - \text{ผลรวมของคะแนนก่อนเรียนของทุกคน}}{(\text{จำนวนนักเรียน} \times \text{คะแนนเต็ม}) - \text{ผลรวมของคะแนนก่อนเรียนของทุก}}$$

ค่าดัชนีประสิทธิผล จะมีค่าอยู่ระหว่าง -1.00 ถึง 1.00 หากค่าทดสอบก่อนเรียนเป็น 0 และการทดสอบหลังเรียนปรากฏว่านักเรียนไม่มีการเปลี่ยนแปลง คือ ได้คะแนน 0 เท่าเดิม แต่ถ้าคะแนนทดสอบก่อนเรียนเท่ากับ 0 และคะแนนทดสอบหลังเรียน นักเรียนทำได้สูงสุด คือ เต็ม 100 ค่า E.I. จะมีค่าเท่ากับ 1.00 และในทางตรงกันข้าม ถ้าคะแนนทดสอบหลังเรียนน้อยกว่าคะแนนทดสอบก่อนเรียน ค่าที่ได้ออกมาจะมีค่าเป็นลบ เช่น $P_1 = 73\%$ $P_2 = 45\%$ ค่า E.I. = -0.38 สภาพของการเรียนเพื่อรอบรู้ซึ่งนักเรียนแต่ละคนจะต้องเรียนให้ถึงเกณฑ์ที่กำหนดไว้ดัชนีประสิทธิผลสามารถนำมาตัดแปลงเพื่ออ้างอิงเกณฑ์ด้วยค่าของเกณฑ์สูงสุดที่สามารถเป็นไปได้ ซึ่งในกรณีค่าดัชนีประสิทธิผลอาจจะมีค่าได้ถึง 1.00

ดัชนีประสิทธิผลสามารถใช้ได้กับข้อมูลมาตราส่วน เช่นการประเมินระหว่างการทดลองใช้สื่อ 2 ชนิด ผลการประเมินก่อนใช้ คือ 2.99 และการประเมินหลังใช้ คือ 3.51 โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง 86 คน ในกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2 การประเมินก่อนใช้สื่อ คือ 1.64 และการประเมินหลังใช้สื่อ คือ 2.21 ซึ่งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ขึ้นไป ความแตกต่างของค่าคะแนนระหว่างการประเมินก่อนการใช้สื่อ (การทดสอบก่อนเรียน) และการประเมินหลังการใช้สื่อ (คะแนนทดสอบหลังเรียน) คือ .052 ระหว่าง 2 กลุ่ม มีเพียงเล็กน้อย การเปรียบเทียบผลการทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียนสามารถใช้ E.I. ในการคำนวณได้ โดยเปลี่ยนแปลงคะแนนเป็นค่าร้อยละทั้งหมด

กล่าวได้ว่า ดัชนีประสิทธิผลเป็นค่าตัวเลขในทางสถิติที่มีประโยชน์มากที่จะช่วยบอกความก้าวหน้าของนักเรียน หรือผู้เรียนหลังจากที่เรียนรู้โดยใช้สื่อหรือวิธีการต่าง ๆ ซึ่งจะช่วยให้ครูหรือผู้เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้ได้ประเมินสื่อหรือวิธีการที่ใช้จัดการเรียนรู้ว่ามีประสิทธิภาพเพียงใดที่จะใช้ในการพัฒนาความก้าวหน้าด้านการเรียน และเมื่อประเมินแล้วต้องพิจารณาว่าสามารถใช้พัฒนาการเรียนรู้ถึงระดับที่ยอมรับได้ขึ้นไปหรือไม่เพื่อหาแนวทางปรับปรุงหรือพัฒนาสื่อ หรือวิธีการที่ใช้เหล่านั้นให้ดียิ่งขึ้นต่อไป

ความพึงพอใจ

ในการปฏิบัติกิจกรรมใด ๆ ก็ตาม ทุกคนย่อมต้องตั้งความคาดหวังเอาไว้ และถ้ากิจกรรมนั้นประสบผลสำเร็จก็จะทำให้เกิดความพึงพอใจตามมาด้วย และความพึงพอใจจะมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับแรงจูงใจ ดังนั้น การสร้างแรงจูงใจขึ้นเพื่อให้การปฏิบัติกิจกรรมลุล่วงวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

ความหมายของความพึงพอใจ

ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ หากผู้เรียนเกิดความพึงพอใจในการเรียน จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ ได้มีนักการศึกษากล่าวถึงความความพึงพอใจไว้ดังนี้

สมนึก กัททิษณี (2546 : 36-42) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจว่า หมายถึง ความรู้สึกหรืออารมณ์ของบุคคล ที่มีต่อความสัมพันธ์ของสิ่งเร้าต่าง ๆ เป็นผลมาจากการที่บุคคล ประเมินสิ่งเร้า นั้น แล้วพอใจต้องการหรือคืออย่างไร

ลักขณา สิริวัฒน์ (2549 : 132) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจว่า หมายถึง พฤติกรรมที่สนองความต้องการของมนุษย์ และพฤติกรรมที่นำไปสู่จุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้

กู๊ด (Good. 1973 : 163) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง สภาพหรือระดับความพอใจ เป็นผลมาจากความสนใจและเจตคติของบุคคลที่มีต่องาน

วรูม (Vroom. 1990 : 90) ความพึงพอใจกับทัศนคติเป็นคำที่มีความหมายคล้ายคลึงกัน มากจนสามารถใช้แทนกันได้โดยให้คำอธิบายความหมายของทั้งสองคำนี้ว่า หมายถึง ผลจากการที่บุคคลเข้าไปมีส่วนร่วมในสิ่งนั้นและทัศนคติด้านลบจะแสดงให้เห็นสภาพความไม่พึงพอใจ

จากที่กล่าวมานี้ สรุปได้ว่า ความหมายของความพึงพอใจ เป็นท่าทีและการแสดงออก ถึงความพอใจที่มีต่อสิ่งเร้าที่สนองความต้องการของมนุษย์ ซึ่งเป็นผลมาจากการประเมินของบุคคล ที่เข้าไปมีส่วนร่วมในสิ่งนั้นในเชิงบวก ดังนั้นถ้านักเรียนเกิดความพึงพอใจ ทำให้นักเรียนได้ เรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ และในการเรียนการสอนให้แก่ นักเรียน ครูผู้สอนจะต้องคำนึงถึงการ จัดบรรยากาศและสถานการณ์รวมทั้งสื่อการจัดการเรียนรู้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เอื้ออำนวยในการจัด การเรียนรู้ เพื่อสนองตอบความพึงพอใจของนักเรียนให้มีแรงจูงใจ เพื่อผลสัมฤทธิ์จะได้สูงขึ้น

ทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ

ในการปฏิบัติงานใด ๆ ก็ตาม การที่ผู้ปฏิบัติงานจะเกิดความพึงพอใจต่องานนั้นมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับสิ่งจูงใจหรือแรงกระตุ้นในการทำงาน เพื่อให้การปฏิบัติงานนั้น ๆ เป็นไปตาม วัตถุประสงค์ที่วางไว้มีการศึกษาในสาขาต่าง ๆ ได้คิดทฤษฎีเกี่ยวกับการจูงใจในการทำงาน ดังนี้

มาสโลว์ (Maslow, A.H. : 1962 ; อ้างถึงในทิตานา แคมมณี. 2550 : 69) กล่าวว่า ทฤษฎีความพึงพอใจของมาสโลว์ ซึ่งเป็นทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์ โดยนักจิตวิทยาชื่อ มาสโลว์ มองว่าความต้องการของมนุษย์มีลักษณะเป็นลำดับขั้น จากระดับ คำสุด ไปยังระดับสูงสุด เมื่อความต้องการในระดับหนึ่งได้รับการตอบสนองแล้วมนุษย์ก็จะมี

ความต้องการอื่นในระดับที่สูงขึ้นต่อไป มนุษย์ทุกคนมีความต้องการพื้นฐานตามธรรมชาติเป็นลำดับขั้น คือ

1. ความต้องการทางร่างกาย (Physiological needs) เป็นความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์เพื่อความอยู่รอด เช่น อาหาร เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัย ยารักษาโรค อากาศ น้ำดื่ม การพักผ่อน
2. ความต้องการความปลอดภัยและมั่นคง (Security or safety needs) เมื่อมนุษย์สามารถตอบสนองความต้องการทางร่างกายได้แล้ว มนุษย์ก็จะเพิ่มความต้องการในระดับที่สูงขึ้นต่อไป เช่น ความต้องการความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ความต้องการความมั่นคงในชีวิตและหน้าที่การงาน
3. ความต้องการความผูกพันหรือการยอมรับความต้องการทางสังคม (Affiliation or acceptance needs) เป็นความต้องการเป็นส่วนหนึ่งของสังคม ซึ่งเป็นธรรมชาติอย่างหนึ่งของมนุษย์ เช่น ความต้องการให้และได้รับซึ่งความรัก ความชื่นชมจากผู้อื่น
4. ความต้องการการยกย่อง (Esteem needs) หรือความภาคภูมิใจในตนเองเป็นความต้องการได้รับการยกย่อง นับถือ และสถานะจากสังคม เช่น ความต้องการได้รับความเคารพนับถือ ความต้องการมีความรู้ความสามารถ เป็นต้น
5. ความต้องการความสำเร็จในชีวิต (Self-actualization) เป็นความต้องการสูงสุด
6. มนุษย์มีความต้องการที่จะรู้จักตนเองและพัฒนาตนเอง ประสบการณ์ที่เรียกว่า "Peak Experience" เป็นประสบการณ์ของบุคคลที่รู้จักตนเองตามสภาพความเป็นจริง เป็นช่วงเวลาที่คุณคนเข้าใจเรื่องใดเรื่องหนึ่งโดยแท้ เป็นสภาพที่สมบูรณ์ลักษณะผสมผสาน เป็นช่วงเวลาแห่งการรู้จักตนเองอย่างจะสามารถพัฒนาตน ไปสู่ความเป็นมนุษย์อย่างสมบูรณ์

การนำทฤษฎีความพึงพอใจไปใช้ในการจัดการศึกษาและการสอน

1. การเข้าใจถึงความต้องการพื้นฐานของมนุษย์ สามารถให้เข้าใจพฤติกรรมของบุคคลได้เนื่องจากพฤติกรรมเป็นการแสดงออกความต้องการของบุคคล
2. การที่จะช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดี จำเป็นต้องตอบสนองความต้องการพื้นฐานของเขาเสียก่อน
3. ในกระบวนการเรียนการสอน หากครูสามารถหาได้ว่านักเรียนแต่ละคนมีความต้องการอยู่ในระดับใดขั้นใด ครูสามารถใช้ความต้องการพื้นฐานของนักเรียนนั้นเป็นแรงจูงใจช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้

4. การช่วยให้นักเรียนได้รับการตอบสนองความต้องการพื้นฐานของคนอย่างพอเพียง การให้อิสรภาพและเสรีภาพแก่นักเรียนในการเรียนรู้ การจัดบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้จะช่วยส่งเสริมให้นักเรียนเกิดประสบการณ์ในการรู้จักตนเองตรงตามสภาพความจริง

สรุปได้ว่า ทฤษฎีของความพึงพอใจ เป็นการศึกษาความต้องการของมนุษย์ ที่แสดงถึงความต้องการของมนุษย์ที่ไม่เท่ากัน เช่น ความต้องการที่จะทำทุกสิ่งทุกอย่างได้สำเร็จ ความต้องการทำทุกอย่างเพื่อตอบสนองความต้องการของตนเอง และความพึงพอใจของบุคคล จะมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับได้รับการตอบสนอง

โครงสร้างแบบสอบถาม

บุญชม ศรีสะอาด (2545 : 72) ได้กล่าวถึง โครงสร้างแบบสอบถาม โดยทั่วไปมีส่วนประกอบ 3 ส่วน ดังนี้

1. คำชี้แจงการตอบ ซึ่งมักจะระบุถึงจุดประสงค์ อธิบายลักษณะของแบบสอบถาม วิธีการตอบแบบสอบถามพร้อมตัวอย่าง

2. สถานภาพส่วนตัวผู้ตอบ เช่น ชื่อ-สกุล เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ ฯลฯ

3. ข้อคำถามเกี่ยวกับข้อเท็จจริงและความคิดเห็น เป็นส่วนสุดท้ายและเป็นส่วนที่สำคัญที่สุด ซึ่งจะช่วยให้ได้ข้อมูลรายละเอียดเกี่ยวกับเรื่องที่ต้องการศึกษา

รูปแบบของแบบสอบถาม

ประสิทธิ์ สุวรรณรักษ์ (2542 : 194) ได้กล่าวถึง รูปแบบของการสอบถาม เป็นข้อคำถามในแบบสอบถาม มีลักษณะดังนี้

1. ข้อคำถามแบบปลายเปิด (Open-ended form or unstructured questionnaire) เป็นคำถามที่ไม่ได้กำหนดคำตอบไว้ให้เลือก แต่เปิดโอกาสให้ผู้ตอบใช้คำพูดของตนเอง

2. ข้อคำถามปลายปิด (Closed form or structured questionnaire) เป็นคำถามที่มีคำตอบให้ผู้ตอบเขียนเครื่องหมาย / ลงหน้าข้อความหรือตรงช่องข้อกับความจริงหลักการในสร้างแบบสอบถามเพื่อวัดความพึงพอใจ เพื่อให้แบบสอบถามที่สร้างขึ้นมีคุณภาพสูง ควรยึดหลักการสร้างดังนี้

1. กำหนดจุดมุ่งหมายที่แน่นอนว่าต้องการถามอะไร
2. สร้างคำถามให้ตรงตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้และให้ครอบคลุม
3. เรียงข้อคำถามตามลำดับ ตามหัวข้อที่ได้วางโครงสร้างไว้
4. ไม่ควรให้ผู้ตอบ ตอบมากเกินไป เพราะจะทำให้เกิดความเบื่อหน่ายไม่ให้ความร่วมมือหรือตอบแบบไม่ตั้งใจ

5. สร้างคำถามให้มีลักษณะที่ดี ดังนี้

- 5.1 ใช้ภาษาให้ชัดเจน เข้าใจง่าย ไม่มีความซับซ้อน
- 5.2 ใช้ข้อความที่กะทัดรัด ไม่มีความฟุ่มเฟือย
- 5.3 เป็นข้อความที่เหมาะสมกับผู้ตอบโดยคำนึงถึงสติปัญญา ระดับการศึกษา

ความสนใจของผู้ตอบ

- 5.4 แต่ละข้อถามเพียงคำถามเดียว
- 5.5 หลีกเลี่ยงคำถามที่จะตอบได้หลายทาง
- 5.6 หลีกเลี่ยงคำถามที่จะให้ผู้ตอบตีความแตกต่างกัน เช่น บ่อย ๆ เสมอ ๆ
- 5.7 หลีกเลี่ยงคำถามที่จะเกิดความเบื่อหน่ายหรือไม่สามารถตอบได้
- 5.8 ไม่เป็นคำถามที่ให้ผู้ตอบเกิดความอึดอัด ลำบากใจ
- 5.9 ไม่ถามในเรื่องที่เป็นความลับ

การเก็บรวบรวมข้อมูล อาจทำได้ 3 วิธี

1. การรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง
2. การเก็บรวบรวมข้อมูลโดยวิธีสัมภาษณ์
3. การเก็บรวบรวมข้อมูลโดยส่งทางไปรษณีย์

การตรวจสอบคุณภาพแบบสอบถาม

แบบสอบถามที่มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ที่จะนำมาวิเคราะห์เพื่อสรุปหาข้อมูลจะต้องเป็นแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์ จะต้องพิจารณาคุณภาพด้านอำนาจจำแนกรายข้อ ความเชื่อมั่นทั้งฉบับ

สรุปได้ว่า แบบสอบถามเป็นเครื่องมือที่ใช้วัดความพึงพอใจได้แต่ต้องพิจารณาเกี่ยวกับตัวแบบสอบถามคือ คำถามต้องครอบคลุมประเด็นทั้งหมด และในด้านคำตอบของผู้ตอบแบบสอบถามต้องมีจำนวนพอเหมาะ คำตอบแต่ละข้อไม่มีข้อขัดแย้งกัน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้ชุดกิจกรรม โดยการสอนแบบร่วมมือ ซึ่งได้ข้อมูลที่น่าสนใจดังต่อไปนี้

งานวิจัยในประเทศ

สายใจ ชลสินทรวัฒน์ (2550 : 78 – 79) ได้ศึกษาผลของการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้เป็นนักเรียน

โรงเรียนอุดมวิทยาจำนวน 90 คน คัดเลือกโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง ในการดำเนินการวิจัยได้แบ่งออกเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมโดยแบ่งเป็นกลุ่มๆ ละ 45 คน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนแบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิคแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์มีผลสัมฤทธิ์สูงกว่านักเรียนที่เรียนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01

ศศิธร พรหมประเสริฐ (2555 : 85 – 86) การสร้างชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 พบว่า ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 88.89 / 93.33 ตามค่าประสิทธิภาพ $E_1 / E_2 = 80/80$ นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนมีเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษอยู่ในระดับดี

วิฉนกร สายมี (2556 : 78) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ โดยการสอนแบบร่วมมือ (ซี ไอ อาร์ ซี) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่า ผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ โดยการสอนแบบร่วมมือ (ซี ไอ อาร์ ซี) สูงขึ้นมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ความพึงพอใจในการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ โดยการสอนแบบร่วมมือ (ซี ไอ อาร์ ซี) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยรวมอยู่ในระดับมาก

เพ็ญประภา มีเพ็ชร (2557 : 74) ที่ใดศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ที่เน้นภาระงานเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัย พบว่า ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานเพื่อการพัฒนาทักษะการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 77.31/75.04 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ที่เน้นภาระงานเพื่อการพัฒนาทักษะการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สูงกว่าผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

งานวิจัยต่างประเทศ

สติลล์ (Stalls. 1990 : 1564) ได้ศึกษาด้านการอ่านและการเขียน โดยใช้ยุทธวิธีการสอนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค Cooperative Integrated Reading and Composition (CIRC) กับนักเรียนเกรด 9 และ 11 จำนวน 81 คน ผลการทดลองพบว่า คะแนนสอบมาตรฐานในการอ่าน และเขียนของนักเรียนกลุ่มเกรด 9 เป็นที่น่าพอใจ ส่วนกลุ่มทดลองในกลุ่มนักเรียนเกรด 11 มีคะแนนเพิ่มขึ้นในด้านการอ่าน คะแนนของกลุ่มควบคุมของนักเรียนกลุ่มเกรด 11 ลดลงทั้งการอ่านและการเขียน

แบรมเลตต์ (Bramlet. 1994 : 67-84) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน ซึ่งพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการเรียนรู้แบบร่วมมือ มีผลสัมฤทธิ์สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู

แกลดัน (Galton. 1996 : Abstract) ทำการวิจัยเพื่อศึกษาผลของการเรียนรู้แบบร่วมมือ ที่มีต่อนักเรียนที่มีความแตกต่างกัน ทั้งในด้านพื้นฐานครอบครัวและความแตกต่างในเชื้อชาติ การนำวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือมาใช้ พบว่า นักเรียนมีความสามารถทางการเรียนเพิ่มขึ้น แต่ครู ต้องชี้แจงให้นักเรียนเข้าใจจุดประสงค์ของการเรียนรู้แบบร่วมมือ จึงจะเกิดผลดีกับนักเรียนอย่างแท้จริง

มอร์แกน (Morgan. 1998 : Abstract) ได้ศึกษาเรื่องการเรียนแบบรายบุคคลและการเรียนรู้แบบร่วมมือที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทัศนคติของนักเรียนเกรด 3 เพื่อเปรียบเทียบการเรียนรู้แบบร่วมมือกับการเรียนเป็นรายบุคคลใน 3 ด้าน คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความคงทนในการเรียนรู้และทัศนคติที่มีต่อ โรงเรียน ภายในแต่ละกลุ่มทั้งกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง กำหนดให้มีนักเรียนกลุ่มเรียนเก่งและกลุ่มเรียนอ่อน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือทั้งกลุ่มเรียนเก่งและกลุ่มเรียนอ่อน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนเป็นรายบุคคลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ การเปรียบเทียบความคงทนในการเรียนรู้ที่ได้จากผลการทดสอบก่อนและหลัง การทดลองพบว่านักเรียนที่เรียนด้วยวิธีแบบร่วมมือ และวิธีเรียนเป็นรายบุคคลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และนักเรียนที่เรียนอ่อนในกลุ่มที่เรียนด้วยวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือประสบความสำเร็จในการเรียนรู้สูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยวิธีเรียนเป็นรายบุคคล

อาชลิส (Ahles. 2004 : Abstract) ซึ่งศึกษาเกี่ยวกับการใช้กลวิธีการเรียนการสอน โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือว่า สามารถอธิบายพฤติกรรมความช่วยเหลือซึ่งกันและกันในห้องเรียนที่มีสภาพจำกัดได้หรือไม่ ผลการทดลองพบว่ากลวิธีการเรียนการสอนแบบร่วมมือนั้นช่วยส่งเสริมพฤติกรรมความช่วยเหลือกันในการทำงานตามสถานการณ์ที่สร้างขึ้นได้ แสดงให้เห็นว่าการทำงานร่วมกันให้มีประสิทธิภาพนั้นนักเรียนจำเป็นต้องอาศัยทักษะทางสังคมก็ต้องมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นและมีส่วนร่วมในการทำงาน

เจียน (Chien. 2004 : Abstract) ศึกษาเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน กระบวนการพูดและการพัฒนาด้านทัศนคติที่มีต่อการเรียนภาษา โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือในชั้นเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน ได้พบว่านักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษในฐานะเป็นภาษาต่างประเทศ พบว่าการเรียนการสอนแบบร่วมมือสามารถพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนได้

อิวาอิ (Iwai. 2004 : Abstract) ได้ศึกษาการใช้วิธีการเรียนการสอนโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือในการเรียนภาษาญี่ปุ่นในฐานะเป็นภาษาต่างประเทศ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ในระดับมหาวิทยาลัย โดยทำการวิจัยในลักษณะของการวิจัยเชิงปฏิบัติการและศึกษาเกี่ยวกับประสิทธิภาพและความเหมาะสมในการเรียนภาษาญี่ปุ่น พบว่านักเรียนชื่นชอบและเกิดการเรียนรู้การอยู่ร่วมกันในสังคมและการทำงานกลุ่ม ได้เป็นอย่างดี

เฉิน (Chen. 2005 : Abstract) ได้ศึกษาเกี่ยวกับผลของการใช้วิธีการเรียนการสอนโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือต่อความสามารถในการฟัง การอ่านและการพูดภาษาอังกฤษ และแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษในฐานะเป็นภาษาต่างประเทศของนักเรียน ได้หวั่นด้วยเช่นกัน พบว่าการเรียนการสอนแบบร่วมมือมีผลในเชิงบวกต่อความสามารถในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

เซลเลอร์ (Sellers. 2005 : Abstract) ได้ศึกษาการใช้วิธีการเรียนการสอนโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือในเนื้อหาสาระวิชาภาษาสเปนของชาวละตินอเมริกา พบว่า การเรียนการสอนแบบร่วมมือเป็นรูปแบบการสอนที่มีประสิทธิภาพต่อรายวิชานี้

ฟาง (Fang. 2007) ได้ศึกษาผลของพื้นความรู้เดิมในภาษาจีนของนักเรียนระดับประถมศึกษา และการใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ แบบบูรณาการการอ่านและการเขียนเพื่อ ความเข้าใจในการอ่าน ความเข้าใจในการฟัง โครงสร้างไวยากรณ์และความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาจีนเป็นภาษาที่ 2 โดยกลุ่มตัวอย่างมีจำนวน 30 คน แบ่งเป็นกลุ่มที่มีพื้นความรู้เดิมในระดับสูงและกลุ่มที่มีพื้นความรู้เดิมในระดับต่ำ พบว่า ไม่มีความแตกต่างทางนัยสำคัญทางสถิติระหว่างกลุ่มที่มีพื้นความรู้เดิมในระดับสูงและกลุ่มที่มีพื้นความรู้เดิมต่ำในด้านคะแนนที่เพิ่มขึ้นและระดับของปฏิสัมพันธ์ภายในกลุ่ม การเรียนรู้แบบร่วมมือกันช่วยพัฒนาระดับความสามารถในการใช้ภาษาจีนของทั้งสองกลุ่ม

สมิทซ์และสปินเดิล (Smith & Spindle. 2007) ได้ศึกษาผลของกลุ่มที่มีต่อบรรยากาศในการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ จากการศึกษาครั้งนี้พบว่าบรรยากาศการเรียนรู้ความเข้าใจและการเรียนรู้ของนักเรียนในกลุ่มที่มีความสามารถแตกต่างกันมีการพัฒนามากกว่านักเรียนที่เลือกกลุ่มด้วยตนเอง ในบางพฤติกรรมนักเรียนที่มีความสามารถสูงของกลุ่มมีคะแนน การปฏิบัติสูงกว่าเพื่อนในกลุ่มเดียวกัน นักเรียนที่มีความสามารถต่ำมีการพัฒนาการปฏิบัติได้ดีขึ้นลักษณะการเป็นผู้นำของนักเรียนมีระดับสูงซึ่งเป็นผลจากการร่วมมือกันเรียนรู้และการพัฒนาทักษะการทำงานกลุ่ม

ลาติฟา (Latifah. 2008) ได้ศึกษาผลจากการใช้วิธีการสอนโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ ส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่าน ทักษะคิดของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือกันและแรงจูงใจในการอ่านของนักเรียนหญิงระดับมัธยมศึกษาในประเทศซาอุดีอาระเบีย จำนวน 60 คน

โดยแบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ผลการวิจัยพบว่า ไม่มีความแตกต่างทางนัยสำคัญทางสถิติระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมในด้านแรงจูงใจในการอ่าน แต่มีความแตกต่างทางนัยสำคัญทางสถิติระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมในด้านความเข้าใจในการอ่านและทัศนคติ ที่มีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือ

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เป็นการจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับที่น่าพอใจ นักเรียนมีพฤติกรรมการเรียนไปในทิศทางที่ดีขึ้น มีความมั่นใจในตนเอง กล้าแสดงออก ยอมรับความสามารถของผู้อื่น ผู้วิจัยมีความเชื่อว่า ในการจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบการสอนโดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ จะเป็นแนวทางหนึ่งที่สามารถส่งผลให้ผู้เรียน มีความสนใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษ และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษสูงขึ้น

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องผลการใช้ชุดกิจกรรม เรื่อง Seasons and Weather โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยได้ดำเนินการลำดับขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนมารีย์อนุสรณ์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 7 ห้องเรียนปกติ รวม 247 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนมารีย์อนุสรณ์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 35 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยการสุ่ม

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้มี 4 ชนิด ดังนี้

1. ชุดกิจกรรม เรื่อง Seasons and Weather โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ จำนวน 3 ชุด
2. แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง Seasons and Weather จำนวน 12 แผน แผนละ 1 ชั่วโมง

ชั่วโมง

3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ
4. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยชุดกิจกรรม เรื่อง Seasons and Weather โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ จำนวน 10 ข้อ

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือและการหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. การสร้างชุดกิจกรรม เรื่อง Seasons and Weather โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนมารีย์อนุสรณ์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เกี่ยวกับสาระการเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น แนวทางดำเนินการ การวัดผลประเมินผลและคำอธิบายรายวิชา

1.2 ศึกษาแนวคิด หลักการ ทฤษฎี ที่เกี่ยวข้องกับการสร้างชุดกิจกรรม เพื่อเป็นแนวทางในการสร้าง ชุดกิจกรรม เรื่อง Seasons and Weather โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

1.3 ศึกษารายละเอียดเนื้อหาบทสนทนา บทความและเรื่องสั้น นำมาจัดทำชุดกิจกรรม เรื่อง Seasons and Weather โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 3 ชุด ดังนี้

1.3.1 ชุดที่ 1 ชุดกิจกรรมการอ่านคำศัพท์เกี่ยวกับ Seasons and Weather

1.3.2 ชุดที่ 2 ชุดกิจกรรมการอ่านบทสนทนาเกี่ยวกับ Seasons and Weather

1.3.3 ชุดที่ 3 ชุดกิจกรรมการอ่านเรื่องสั้นเกี่ยวกับ Seasons and Weather

1.4 นำชุดกิจกรรม เรื่อง Seasons and Weather โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่สร้างเสร็จแล้วเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ด้าน โครงสร้างของชุดกิจกรรมและให้ข้อเสนอแนะเพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไข

1.5 นำชุดกิจกรรม เรื่อง Seasons and Weather โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์แล้ว พร้อมแบบประเมินชุดกิจกรรม ไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ซึ่งประกอบด้วย

1.5.1 นางสาวสุภารัตน์ เหลืองรัตนวิมล ุฒิการศึกษา (กศ.ม.) สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ตำแหน่งรองผู้อำนวยการโรงเรียนมารีย์อนุสรณ์ อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1 ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและแผนการจัดการเรียนรู้

1.5.2 นางสาววิมลศรี จงย่อกลาง วุฒิกการศึกษา (ศษ.ม.) สาขาภาษาอังกฤษ ตำแหน่งครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนสองห้องพิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษ

1.5.3 นายธรรมดา นนท์ตา วุฒิกการศึกษา (กศ.ม.) วิชาการวัดผลและประเมินผล ตำแหน่งศึกษานิเทศก์ วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดผลและประเมินผล

เป็นผู้ตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา การใช้คำข้อความ และรูปแบบในชุดกิจกรรม ทั้งประเมินความเหมาะสมของชุดกิจกรรม โดยใช้แบบประเมินที่มีลักษณะเป็นมาตราส่วน ประมาณค่า (Rating scale) ของลิเคอร์ท (Likert) 5 ระดับ (บุญชม ศรีสะอาด. 2553 : 70 - 71) ดังนี้

คะแนน 5 หมายถึง มีความเหมาะสมระดับมากที่สุด
 คะแนน 4 หมายถึง มีความเหมาะสมระดับมาก
 คะแนน 3 หมายถึง มีความเหมาะสมระดับปานกลาง
 คะแนน 2 หมายถึง มีความเหมาะสมระดับน้อย
 คะแนน 1 หมายถึง มีความเหมาะสมระดับน้อยที่สุด

1.6 นำคะแนนจากการประเมินชุดกิจกรรม ทั้ง 3 ชุด ของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน มาหาค่าเฉลี่ย แล้วนำไปเทียบกับเกณฑ์การประเมิน ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2553 : 70 - 71)

ค่าเฉลี่ย	ระดับความเหมาะสม
1.00 - 1.50	เหมาะสมน้อยที่สุด
1.51 - 2.50	เหมาะสมน้อย
2.51 - 3.50	เหมาะสมปานกลาง
3.51 - 4.50	เหมาะสมมาก
4.51 - 5.00	เหมาะสมมากที่สุด

1.7 นำชุดกิจกรรม เรื่อง Seasons and Weather โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ตรวจสอบอีกครั้งหนึ่ง แล้วนำมาปรับปรุงเพื่อให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

1.8 นำชุดกิจกรรม เรื่อง Seasons and Weather โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ทั้ง 3 ชุด ไปทดลอง (Try out) หากคุณภาพโดยทดลองควบคู่กับแผนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งมีขั้นตอนการหาคุณภาพ ดังนี้

1.8.1 การทดลองแบบหนึ่งต่อหนึ่ง ผู้วิจัยได้ทำการทดลองเพื่อหาคุณภาพของชุดกิจกรรมกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนมารีย์อนุสรณ์ อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1 ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ นักเรียน 3 คน เป็นนักเรียนที่เรียนเก่ง ปานกลาง และอ่อน ประเภทละ 1 คน ขณะทำการทดลองผู้วิจัยได้สังเกตพฤติกรรมการเรียนของนักเรียน ดูความเหมาะสมเกี่ยวกับเวลา สื่อการสอน กิจกรรมและปริมาณของเนื้อหาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในกิจกรรมอย่างใกล้ชิด พบว่ากิจกรรมและปริมาณเนื้อหาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนด้วยชุดกิจกรรมบางชุดผู้เรียนทำไม่ทันเวลา จึงได้นำข้อมูลที่ได้ปรับปรุงแก้ไขตัดเนื้อหาบางส่วนให้กระชับเข้าใจได้ง่ายและให้เหมาะสมกับเวลา

1.8.2 การทดลองกับกลุ่มเล็ก ผู้วิจัยทำการทดลองเพื่อหาคุณภาพของชุดกิจกรรม เรื่อง Seasons and Weather โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 (โรงเรียนเดียวกันกับแบบหนึ่งต่อหนึ่ง) โดยนำ ชุดกิจกรรม เรื่อง Seasons and Weather โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ที่ได้รับการปรับปรุงการทดลองแบบหนึ่งต่อหนึ่ง มาทดลองใช้กับนักเรียนจำนวน 9 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มทดลองแบบหนึ่งต่อหนึ่ง โดยเป็นนักเรียนที่เรียนเก่ง ปานกลาง และอ่อน ประเภทละ 3 คน เพื่อจับเวลาในการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรม เรื่อง Seasons and Weather โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 พบว่าผู้เรียนไม่สามารถทำกิจกรรมต่างๆในชุดกิจกรรมได้ทันเวลาที่กำหนดตามแผนการสอน จากนั้นผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้ไปปรับปรุงแก้ไขชุดกิจกรรม เรื่อง Seasons and Weather โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ให้มีเนื้อหาครอบคลุม กระชับและเหมาะสมกับเวลา

1.8.3 การทดลองภาคสนาม ผู้วิจัยได้ทำการทดลองเพื่อหาคุณภาพของชุดกิจกรรม โดยนำชุดกิจกรรมที่ปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องแล้วกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนมารีย์อนุสรณ์ อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1 ซึ่งเป็นนักเรียนทั้งห้องเรียน จำนวน 35 คน เสมือนการใช้ทดลองจริง แต่ไม่ใช่ นักเรียนกลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมตามเกณฑ์ 75/75 ผลปรากฏว่า ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม เรื่อง Seasons and Weather และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีประสิทธิภาพเท่ากับ 74.86/ 84.76 ผู้วิจัยจึงได้นำเครื่องมือดังกล่าวไปดำเนินการทดลองกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

1.9 นำชุดกิจกรรม เรื่อง Seasons and Weather โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ปรับปรุงแก้ไขเรียบร้อยแล้วให้คณะกรรมการที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์ตรวจสอบอีกครั้งหนึ่ง แล้วนำมาปรับปรุงเพื่อให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

1.10 นำชุดกิจกรรม เรื่อง Seasons and Weather โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปจัดพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้ในการทดลองจริงกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

2. การสร้างและหาคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

2.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนมารีย์อนุสรณ์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ จุดมุ่งหมายของหลักสูตร สาระและมาตรฐานการเรียนรู้และผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

2.2 ศึกษารายละเอียด หลักการ แนวคิดและเทคนิคในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.3 ศึกษารายละเอียดของคำศัพท์ บทสนทนา และเรื่องสั้น

2.4 สร้างแผนการจัดการเรียนรู้ ให้สอดคล้องกับชุดกิจกรรม เรื่อง Seasons and Weather โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 12 แผน โดยกำหนดหัวข้อในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

2.4.1 มาตรฐานการเรียนรู้ / ตัวชี้วัด

2.4.2 สาระสำคัญ

2.4.3 จุดประสงค์การเรียนรู้

2.4.4 คุณลักษณะอันพึงประสงค์

2.4.5 สาระการเรียนรู้

2.4.6 กระบวนการจัดการเรียนรู้

2.4.7 สื่อและแหล่งเรียนรู้

2.4.8 การวัดและประเมินผล

2.4.9 กิจกรรมเสนอแนะ

2.4.10 ความคิดเห็นผู้บริหาร โรงเรียน

2.4.11 บันทึกผลหลังสอน

2.5 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างเสร็จแล้ว เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้องและให้ข้อเสนอแนะ

2.6 นำแผนการจัดการเรียนรู้ ที่ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของคณะกรรมการ ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ไปให้ผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม (ข้อ 1.5.1 - 1.5.3) ตรวจสอบความถูกต้องในด้าน เนื้อหาการเรียนรู้ สื่อการเรียนการสอนและการวัดผลประเมินผล โดยใช้แบบประเมินที่มีลักษณะ เป็นมาตราส่วนแบบประมาณค่า (Rating scale) ของลิเคอร์ท (Likert) 5 ระดับ (ข้อ 1.5)

2.7 นำคะแนนจากการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 3 แผน ของผู้เชี่ยวชาญ ทั้ง 3 ท่านมาหาค่าเฉลี่ยแล้วนำไปเทียบกับเกณฑ์ประเมินเช่นเดียวกันกับข้อ 1.6

2.8 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขเรียบร้อยแล้ว ให้คณะกรรมการ ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบอีกครั้ง แล้วนำมาปรับปรุงเพื่อให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

2.9 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ได้รับการแก้ไขข้อบกพร่องแล้ว ไปทดลอง (Try Out) เพื่อหาคุณภาพ โดยใช้ร่วมกับชุดกิจกรรม เรื่อง Seasons and Weather โดยการจัดการเรียนรู้ แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนมารีย์อนุสรณ์ อำเภอเมือง จังหวัด บุรีรัมย์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง

2.10 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขเรียบร้อยแล้ว ไปจัดพิมพ์เป็น แผนการจัดการเรียนรู้ ฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

3. การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและหา คุณภาพตามลำดับขั้นตอนต่อไปนี้

3.1 ศึกษาทฤษฎีและวิธีสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และเกณฑ์ การตรวจให้คะแนนจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3.2 ศึกษาเนื้อหา ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง ในแผนการจัดการเรียนรู้ ทั้ง 12 แผน

3.3 สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 60 ข้อ ต้องการใช้จริง 30 ข้อ

3.4 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ที่สร้างขึ้นเสนอคณะกรรมการ ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้องและให้ข้อเสนอแนะ

3.5 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วให้ผู้เชี่ยวชาญ ชุดเดิม (ข้อ 1.5.1 - 1.5.3) ประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อสอบแต่ละข้อกับจุดประสงค์ โดยมี เกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

ให้คะแนน +1 เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้

ให้คะแนน 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้

ให้คะแนน -1 เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดไม่ตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้

ถ้า IOC มีค่า 0.50 ขึ้นไปถือว่าใช้ได้ ผลปรากฏว่าข้อสอบได้ค่า IOC ผ่านเกณฑ์ จำนวน 50 ข้อ (รายละเอียดดังภาคผนวก ข หน้า 139 - 141)

3.6 ปรับปรุงและพิมพ์แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นฉบับทดลองไว้ จำนวน 50 ข้อ

3.7 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามข้อ 3. ไปทดลอง (Try Out) กับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนมารีย์อนุสรณ์ อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1 จำนวน 35 คน

3.8 นำกระดาษคำตอบที่นักเรียนสอบเสร็จแล้วมาตรวจให้คะแนน โดยตอบถูกให้ 1 คะแนน ตอบผิดหรือไม่ตอบ หรือตอบมากกว่า 1 ข้อ ให้ 0 คะแนน

3.9 นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์คุณภาพของแบบทดสอบ โดยการกำหนด คุณลักษณะเพื่อประเมินตามเกณฑ์ดังต่อไปนี้

3.9.1 ค่าความยากและค่าอำนาจจำแนกรายข้อ โดยคัดเลือกข้อที่มีค่าความยาก รายข้อ ระหว่าง 0.20 ถึง 0.80 และค่าอำนาจจำแนกรายข้อ ตั้งแต่ .20 ถึง 1.00 ไว้ (ประสิทธิ์ สุวรรณรักษ์. 2542 : 238 - 239) ผลปรากฏว่าผ่านเกณฑ์ทุกข้อ โดยมีค่าความยากระหว่าง 0.31- 0.69 และค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.31 - 0.72

3.9.2 คัดเลือกข้อสอบที่มีค่าความยากและค่าอำนาจจำแนกที่เข้าเกณฑ์ไว้ 30 ข้อ

3.9.3 นำแบบทดสอบที่ได้ไปทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนมารีย์อนุสรณ์ จำนวน 35 คน ที่เคยเรียน เรื่อง Seasons and Weather เพื่อหาค่าความ เชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยใช้วิธีของโลเวท (Lovett) (สมนึก กัททิษณี. 2549 : 230) ผลปรากฏว่าได้รับความเชื่อมั่น 0.91 (รายละเอียดดังภาคผนวก ข หน้า 135)

4. การสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วย ชุดกิจกรรม เรื่อง Seasons and Weather โดยใช้การสอนแบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพตามลำดับ ดังนี้

4.1 กำหนดกรอบเนื้อหา แนวคิดและขอบข่ายโครงสร้างของคำถามในด้านเนื้อหา รูปแบบ โดยศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ได้แบบสอบถามที่ครอบคลุมเนื้อหาทุกด้าน

4.2 นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษามาสร้างแบบสอบถาม มีลักษณะมาตราส่วน ประมาณค่า 5 ระดับ ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2553 : 70 - 71)

1 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อยที่สุด

2 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อย

3 หมายถึง มีความพึงพอใจปานกลาง

4 หมายถึง มีความพึงพอใจมาก

5 หมายถึง มีความพึงพอใจมากที่สุด

4.3 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอต่อคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
ตรวจสอบความถูกต้องและให้ข้อเสนอแนะ

4.4 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วให้ผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม (ข้อ 1.5.1 - 1.5.3)
ตรวจสอบความตรงเชิงประจักษ์ (Face Validity) ด้านเนื้อหา ความถูกต้อง และความเหมาะสม
แล้วปรับปรุงแก้ไขตามที่ผู้เชี่ยวชาญแนะนำ

4.5 นำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยชุดกิจกรรม
เรื่อง Seasons and Weather โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 3 ที่ปรับปรุงแล้วไปจัดพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังต่อไปนี้

แบบแผนการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงทดลองใช้แบบแผนการทดลองแบบกลุ่มเดียวทดสอบ
ก่อนและหลังเรียน (One Group Pretest Posttest Design) (ประสิทธิ์ สุวรรณรักษ์, 2542 : 182 -
183) มีแบบแผนการทดลองดังแสดงในตาราง 3.1 ดังนี้

ตาราง 3.1 แบบแผนการทดลองแบบกลุ่มเดียวทดสอบก่อนและหลังเรียน

Group	Pre-test	Treatment	Post-test
R	T ₁	X	T ₂

R แทน กลุ่มตัวอย่าง

T₁ แทน การทดสอบก่อนเรียน

X แทน การทดลองใช้ชุดกิจกรรม เรื่อง Seasons and Weather โดยใช้การจัด
การเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

T₂ แทน การทดสอบหลังเรียน

การดำเนินการทดลอง

ในการวิจัยครั้งนี้ได้ดำเนินการทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนมารีย์อนุสรณ์ อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 35 คน โดยใช้ชุดกิจกรรม เรื่อง Seasons and Weather โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ชั้นตอนในการทดลอง ดังนี้

1. ก่อนทำการทดลอง ผู้วิจัยได้ทำความเข้าใจกับนักเรียนเกี่ยวกับขั้นตอนการใช้ชุดกิจกรรม
2. ทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน (Pretest) เพื่อทดสอบความรู้เดิม จำนวน 30 ข้อ เป็นแบบทดสอบชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก แล้วตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ พร้อมทั้งเก็บข้อมูลไว้
3. ดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรม เรื่อง Seasons and Weather โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้เวลาเรียน 3 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 1 ชั่วโมง รวมเวลาที่ใช้ในการทดลอง 12 ชั่วโมง ไม่รวมเวลาในการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน
4. ทดสอบหลังเรียน (Posttest) หลังการทดลองสิ้นสุดลง โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนฉบับเดียวกับที่ทดสอบก่อนเรียน
5. สอบถามความพึงพอใจของนักเรียน โดยใช้แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วย ชุดกิจกรรม เรื่อง Seasons and Weather โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
6. นำผลที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งหมด มาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติเพื่อหาค่าประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม คำนีประสิทธิผล และความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนชุดกิจกรรม เรื่อง Seasons and Weather โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ตรวจสอบความมีนัยสำคัญของค่าเฉลี่ยของคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลผลการใช้ชุดกิจกรรม เรื่อง Seasons and Weather โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยได้ประยุกต์ใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ โดยได้ดำเนินการดังนี้

1. วิเคราะห์ประสิทธิภาพของ ชุดกิจกรรม เรื่อง Seasons and Weather โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ตามเกณฑ์ 75/75 โดยหาประสิทธิภาพของกระบวนการ และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_1/E_2)

75 ตัวแรก หมายถึง ร้อยละ 75 ของคะแนนเฉลี่ยรวมของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่ได้จากการทำใบงานและแบบทดสอบย่อยหลังการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรม เรื่อง Seasons and Weather โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ทั้งหมด 3 ชุด

75 ตัวหลัง หมายถึง ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรม ได้คะแนนเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า ร้อยละ 75

2. วิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยชุดกิจกรรม เรื่อง Seasons and Weather โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้ค่า Dependent Samples t-test

3. วิเคราะห์ดัชนีประสิทธิผลของการเรียนรู้ด้วย ชุดกิจกรรม เรื่อง Seasons and Weather โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้สูตรการหาค่าดัชนีประสิทธิผล (E.I.)

4. ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรม เรื่อง Seasons and Weather โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วนำค่าเฉลี่ยมาแปลความหมายโดยกำหนดเกณฑ์ ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2553 : 121)

คะแนน 4.51 - 5.00	มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด
คะแนน 3.51 - 4.50	มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก
คะแนน 2.51 - 3.50	มีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง
คะแนน 1.51 - 2.50	มีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อย
คะแนน 1.00 - 1.50	มีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้สถิติ ดังต่อไปนี้

1. สถิติพื้นฐาน

1.1 ร้อยละ (Percentage) มีสูตร ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2553 : 122)

$$P = \frac{f}{N} \times 100$$

เมื่อ	P	แทน	ร้อยละ
	f	แทน	ความถี่ที่ต้องการแปลงให้เป็นร้อยละ
	N	แทน	จำนวนความถี่ทั้งหมด

1.2 ค่าเฉลี่ย (Mean) มีสูตร ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2553 : 105)

$$\bar{X} = \frac{\sum fX}{N}$$

เมื่อ	\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย
	$\sum fX$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	N	แทน	จำนวนคะแนนทั้งหมด

1.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) มีสูตร ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2553 : 126)

$$S.D. = \sqrt{\frac{N \sum (X^2) - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ	S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	X	แทน	คะแนนของนักเรียนแต่ละคน
	N	แทน	จำนวนคะแนนในกลุ่ม
	\sum	แทน	ผลรวม

2. สูตรที่ใช้ในการวิเคราะห์ประสิทธิภาพ

โดยใช้สูตร E_1/E_2 ดังนี้ (เผชิญ กิจระการ. 2554 : 49)

2.1.1 การคำนวณหาค่าประสิทธิภาพของกระบวนการ

$$E_1 = \frac{\frac{\sum x}{N}}{A} \times 100$$

เมื่อ	E_1	แทน	ประสิทธิภาพของกระบวนการ
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนที่ได้จากการวัดระหว่างเรียน
	N	แทน	จำนวนนักเรียน
	A	แทน	คะแนนเต็มจากการวัดระหว่างเรียน

2.1.2 การคำนวณหาค่าประสิทธิภาพของผลลัพธ์

$$E_2 = \frac{\sum Y}{N} \times 100$$

เมื่อ	E_2	แทน	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
	$\sum Y$	แทน	ผลรวมของคะแนนที่ได้จากการทดสอบหลังเรียน
	N	แทน	จำนวนนักเรียน
	B	แทน	คะแนนเต็มของการทดสอบหลังเรียน

3. สูตรที่ใช้ในการวิเคราะห์ประสิทธิผล

ดัชนีประสิทธิผล = ผลรวมของคะแนนหลังเรียนทุกคน - ผลรวมของคะแนนก่อนเรียนทุกคน

(จำนวนนักเรียน x คะแนนเต็ม) - ผลรวมของคะแนนก่อนเรียนทุกคน

หรือ
$$E.I. = \frac{P_2 - P_1}{100 - P_1}$$

เมื่อ	$E.I.$	แทน	ดัชนีประสิทธิผล
	P_1	แทน	คะแนนทดสอบก่อนเรียน
	P_2	แทน	คะแนนทดสอบหลังเรียน
	Total	แทน	ผลคูณของจำนวนนักเรียนกับคะแนนเต็ม

4. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

สถิติเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้ค่าสถิติ t-test (Dependent Samples) ตามสูตรดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2553 : 133)

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{n-1}}}$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าสถิติที่จะใช้เปรียบเทียบค่าวิกฤต เพื่อทราบ ความมีนัยสำคัญ
	D	แทน	ค่าผลต่างระหว่างคู่คะแนน
	n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่างหรือจำนวนคะแนนแต่ละคู่

มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
Buriram Rajabhat University

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยผลการใช้ชุดกิจกรรม เรื่อง Seasons and Weather โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลและนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
2. การวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน ในการแปลความหมายของข้อมูล ผู้ศึกษาค้นคว้าได้กำหนดความหมายของสัญลักษณ์ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

\bar{x}	แทน	ค่าเฉลี่ย
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
E_1	แทน	ประสิทธิภาพของกระบวนการ
E_2	แทน	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
t	แทน	สถิติทดสอบที่ใช้เปรียบเทียบกับค่าวิกฤตเพื่อทราบความมีนัยสำคัญ
E.I.	แทน	ค่าดัชนีประสิทธิผล
**	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ($P < 0.01$)

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์และแปลความหมายตามลำดับดังนี้
ตอนที่ 1 ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม เรื่อง Seasons and Weather โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75

ตอนที่ 2 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน และ หลังเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดกิจกรรม เรื่อง Seasons and Weather โดยการจัดการเรียนรู้ แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ตอนที่ 3 คำนึงประสิทธิผลของการเรียนด้วยชุดกิจกรรม เรื่อง Seasons and Weather โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ตอนที่ 4 ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยชุดกิจกรรม เรื่อง Seasons and Weather โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม เรื่อง Seasons and Weather โดยการจัดการ เรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 ดังตาราง 4.1

ตาราง 4.1 การวิเคราะห์ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม เรื่อง Seasons and Weather โดยการจัด การเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

คนที่	คะแนนแบบทดสอบย่อยหลังเรียนของชุดกิจกรรม เรื่อง Seasons and Weather โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ			รวม	คะแนน สอบ
	ชุดกิจกรรมที่ 1	ชุดกิจกรรมที่ 2	ชุดกิจกรรมที่ 3	คะแนน	คะแนน
	(10)	(10)	(10)	(30)	(30)
1	7	8	8	21	25
2	7	8	8	21	24
3	8	8	8	24	28
4	8	7	8	23	26
5	8	9	8	25	30
6	8	7	8	23	27
7	8	8	8	24	29
8	7	8	8	23	25
9	8	8	9	25	29

ตาราง 4.1 (ต่อ)

คนที่	คะแนนแบบทดสอบย่อยหลังเรียนของชุดกิจกรรม เรื่อง Seasons and Weather โดยการเรียนรู้แบบร่วมมือ			รวม	คะแนนสอบ
	ชุดกิจกรรมที่ 1	ชุดกิจกรรมที่ 2	ชุดกิจกรรมที่ 3	คะแนน	คะแนน
	(10)	(10)	(10)	(30)	(30)
10	9	8	8	25	30
11	9	8	8	25	28
12	7	7	8	22	25
13	9	9	9	27	30
14	7	8	8	23	26
15	8	8	8	24	28
16	8	9	8	25	29
17	8	9	8	25	28
18	8	8	8	24	26
19	8	8	8	24	27
20	8	7	8	23	26
21	7	8	8	23	27
22	7	8	8	23	27
23	8	8	9	25	30
24	8	7	8	23	26
25	8	9	8	25	29
26	8	8	8	24	28
27	9	8	8	25	29
28	7	7	8	22	24
29	7	8	8	23	26
30	7	8	8	23	26
31	8	8	8	24	28
32	8	7	8	23	26
33	8	9	8	25	28

ตาราง 4.1 (ต่อ)

คนที่	คะแนนทดสอบย่อยหลังเรียนของชุดกิจกรรม เรื่อง Seasons and Weather โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ			รวม	คะแนนสอบ
	ชุดกิจกรรมที่ 1	ชุดกิจกรรมที่ 2	ชุดกิจกรรมที่ 3	คะแนน	คะแนน
	(10)	(10)	(10)	(30)	(30)
34	9	8	8	25	30
35	7	8	9	24	28
รวม	274	279	284	837	919
\bar{X}	7.83	7.97	8.12	23.80	26.26
S.D.	0.66	0.62	0.32	1.28	2.41
ร้อยละ	78.28	79.71	81.14	79.71	87.52
$(E_1)/(E_2) = 79.71/87.52$					

จากตาราง 4.1 พบว่านักเรียนได้คะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบย่อยระหว่างเรียน โดยใช้ชุดกิจกรรม เรื่อง Seasons and Weather ทั้ง 3 ชุด เท่ากับ 23.80 จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.28 คะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 79.71 ดังนั้นประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) เท่ากับ 79.71

คะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน โดยใช้ชุดกิจกรรม เรื่อง Seasons and Weather โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เท่ากับ 26.26 จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.41 คะแนน เฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 87.52 ดังนั้นการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน โดยใช้ชุดกิจกรรม เรื่อง Seasons and Weather โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จึงมีประสิทธิภาพ (E_2) เท่ากับ 87.52

ตาราง 4.2 ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม เรื่อง Seasons and Weather โดยการจัดการเรียนรู้แบบ
ร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 E₁/E₂ ตามเกณฑ์ 75/75

ประสิทธิผล	คะแนน เต็ม	คะแนน เฉลี่ย	S.D.	ร้อยละ
คะแนนการทำแบบทดสอบย่อย (E ₁)	30	23.80	1.28	79.71
คะแนนวัดหลังเรียน (E ₂)	30	26.26	2.41	87.52

จากตาราง 4.2 นักเรียนได้คะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบย่อยระหว่างเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรม เรื่อง Seasons and Weather ทั้ง 3 ชุด เท่ากับ 23.80 จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.28 คะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 79.71 (E₁) และมีคะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน เท่ากับ 26.26 คะแนนจากคะแนนเต็ม 30 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.41 คะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 87.52 (E₂) ดังนั้นชุดกิจกรรม เรื่อง Seasons and Weather มีประสิทธิภาพ E₁/E₂ เท่ากับ 79.71/87.52

ตอนที่ 2 วิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนชุดกิจกรรม เรื่อง Seasons and Weather โดยการจัดการเรียนการรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ปรากฏผลดังตาราง 4.3 และ 4.4

ตาราง 4.3 ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และผลต่างของคะแนนจากแบบทดสอบ
วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยชุดกิจกรรม เรื่อง Seasons and Weather โดยการจัด
การเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

คนที่	คะแนนก่อน เรียน(30)	คะแนนหลังเรียน (30)	ผลต่าง (D)	ผลต่างกำลังสอง (D ²)
1	15	25	10	100
2	14	24	10	100
3	18	28	10	100
4	18	26	8	64
5	19	30	11	121
6	18	27	9	81
7	17	29	12	144
8	14	25	11	121
9	19	29	10	100
10	21	30	9	81
11	17	25	8	64
12	16	22	6	36
13	18	27	9	81
14	16	23	7	49
15	16	24	8	64
16	12	25	13	169
17	18	25	7	49
18	16	24	8	64
19	15	24	9	81
20	16	23	7	49
21	11	23	12	144
22	17	23	6	36
23	18	30	12	144

ตาราง 4.3 (ต่อ)

คนที่	คะแนนก่อนเรียน(30)	คะแนนหลังเรียน(30)	ผลต่าง (D)	ผลต่างกำลังสอง (D^2)
24	18	26	8	64
25	15	29	14	196
26	18	28	10	100
27	18	29	11	121
28	10	24	14	196
29	11	26	15	225
30	16	26	10	100
31	16	28	12	144
32	20	26	6	36
33	15	28	13	169
34	13	30	17	289
35	16	28	12	144
รวม	565	958	354	3,826
\bar{X}	16.14	26.26	11.80	109.31
S.D.	2.55	2.41	2.69	58.23
ร้อยละ	53.81	87.52		

จากตาราง 4.3 พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยชุดกิจกรรมเรื่อง Seasons and Weather โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เท่ากับ 16.14 จากคะแนนเต็ม 30 คะแนนคิดเป็นร้อยละ 53.81 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.55

ค่าเฉลี่ยของคะแนนการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยชุดกิจกรรมเรื่อง Seasons and Weather โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เท่ากับ 26.26 จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 87.52 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.41

ตาราง 4.4 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน ด้วยชุดกิจกรรม เรื่อง Seasons and Weather โดยการจัดการเรียนรู้สอนแบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

กลุ่มตัวอย่าง	จำนวนนักเรียน	\bar{X}	S.D.	$\sum D$	$\sum D^2$	t
ก่อนเรียน	35	16.14	2.55	10.11	2.69	22.27*
หลังเรียน	35	26.26	2.41			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4.4 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน โดยใช้ชุดกิจกรรม เรื่อง Seasons and Weather โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05

ตอนที่ 3 วิเคราะห์หาค่าดัชนีประสิทธิผลของการเรียน โดยใช้ชุดกิจกรรม เรื่อง Seasons and Weather โดยการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ผู้วิจัยได้นำคะแนนจากการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นทำการทดสอบก่อนเรียน เมื่อทำการสอนเสร็จแล้ว ทำการทดสอบหลังเรียนโดยใช้แบบทดสอบชุดเดียวกันแล้วนำมาตรวจให้คะแนน และวิเคราะห์หาค่าดัชนีประสิทธิผลของการเรียน ปรากฏผลดังตาราง 4.5

ตาราง 4.5 ค่าดัชนีประสิทธิผลของการเรียนด้วยชุดกิจกรรม เรื่อง Seasons and Weather โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

จำนวนนักเรียน	คะแนนเต็ม	รวมคะแนน		E.I.
		ก่อนเรียน	หลังเรียน	
35	30	565	919	0.7298

จากตาราง 4.5 พบว่า คำนีประสิทธิผลของชุดกิจกรรม เรื่อง Seasons and Weather โดย การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีค่าเท่ากับ 0.7627 แสดงว่านักเรียนมีความรู้เพิ่มขึ้น 0.7298 หรือคิดเป็นร้อยละ 72.98

ตอนที่ 4 วิเคราะห์หาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรม เรื่อง Seasons and Weather โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ตาราง 4.6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความพึงพอใจในการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรม เรื่อง Seasons and Weather โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ข้อความ	\bar{X}	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
1. ข้าพเจ้าชอบเรียนภาษาอังกฤษด้วยชุดกิจกรรม เรื่อง Seasons and Weather เพราะทำให้สามารถเข้าใจเนื้อหาได้ดีขึ้น	4.83	0.44	มากที่สุด
2. หลังจากที่ได้เรียนภาษาอังกฤษด้วยชุดกิจกรรม เรื่อง Seasons and Weather แล้ว ข้าพเจ้ารู้สึกอยากสนทนาภาษาอังกฤษมากขึ้นกว่าเดิม	4.98	0.16	มากที่สุด
3. ข้าพเจ้ารู้สึกพอใจในความรู้และความสามารถในการสนทนาต่างๆ ภาษาอังกฤษของตัวเอง	4.88	0.40	มากที่สุด
4. ข้าพเจ้ามีความกระตือรือร้นอยากรู้คำศัพท์และสำนวนภาษาอังกฤษใหม่ ๆ เพิ่มเติมมากขึ้นกว่าเดิม	4.85	0.48	มากที่สุด
5. ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษจัดกิจกรรมที่ทำให้ผู้เรียนได้ฝึกอ่านและสนทนาภาษาอังกฤษมากขึ้น	4.90	0.37	มากที่สุด
6. หลังจากที่ได้เรียนวิชาภาษาอังกฤษด้วยชุดกิจกรรม เรื่อง Seasons and Weather ข้าพเจ้ามีความสนใจหนังสือที่เกี่ยวกับภาษาอังกฤษมากขึ้น	4.85	0.42	มากที่สุด
7. หลังจากที่ได้เรียนวิชาภาษาอังกฤษด้วยชุดกิจกรรม เรื่อง Seasons and Weather แล้ว ข้าพเจ้ารู้สึกว่า การอ่านและการสนทนาภาษาอังกฤษ เป็นสิ่งที่มีประโยชน์ และนำฝึกฝนต่อไป	4.95	0.22	มากที่สุด

ตาราง 4.6 (ต่อ)

ข้อความ	\bar{X}	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
8. ข้าพเจ้ามีความกระตือรือร้นในการทำการบ้านหรืองานที่ได้รับมอบหมายในวิชาภาษาอังกฤษที่ครูสั่งมากขึ้น	4.93	0.26	มากที่สุด
9. ครูสอนวิชาภาษาอังกฤษมีวิธีการช่วยเหลือนักเรียนเมื่อมีปัญหาหรือติดขัดในการอ่านและการสนทนาภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดี	4.90	0.30	มากที่สุด
10. ข้าพเจ้าตั้งใจจะหาโอกาสอ่านภาษาอังกฤษให้มากขึ้นกว่าเดิม	4.85	0.48	มากที่สุด
รวมทั้งหมด	4.90	0.33	มากที่สุด

จากตาราง 4.6 พบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนความพึงพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังจากที่ผู้เรียนเรียนด้วยชุดกิจกรรม เรื่อง Seasons and Weather โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ในภาพรวม เท่ากับ 4.90 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.33 แสดงว่านักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยชุดกิจกรรม เรื่อง Seasons and Weather โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 อยู่ในระดับมากที่สุด

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องผลการใช้ชุดกิจกรรมเรื่อง Seasons and Weather โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำเสนอรายละเอียดตามลำดับ ดังนี้

1. ความมุ่งหมายของการวิจัย
2. สมมติฐานของการวิจัย
3. วิธีดำเนินการวิจัย
4. สรุปผลการวิจัย
5. อภิปรายผล
6. ข้อเสนอแนะ
 - 6.1 ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้
 - 6.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม เรื่อง Seasons and Weather โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75
2. เพื่อศึกษาค้นคว้าประสิทธิผลของการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดกิจกรรม เรื่อง Seasons and Weather โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
3. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดกิจกรรม เรื่อง Seasons and Weather โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยชุดกิจกรรม เรื่อง Seasons and Weather โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

สมมติฐานของการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนด้วยชุดกิจกรรม เรื่อง Seasons and Weather โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สูงกว่าก่อนเรียน

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 โรงเรียนมารีย์อนุสรณ์ ตำบลชุมเห็ด อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ จำนวน 7 ห้อง รวม 247 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 โรงเรียนมารีย์อนุสรณ์ ตำบลชุมเห็ด อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ จำนวน 35 คน ได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยการสุ่ม

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรม เรื่อง Seasons and Weather โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และประสิทธิผลของการเรียน

3. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้มี 4 ชนิด ดังนี้

1. ชุดกิจกรรม เรื่อง Seasons and Weather โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ จำนวน 3 ชุด

2. แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง Seasons and Weather จำนวน 12 แผน แผนละ 1 ชั่วโมง

3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อใช้วัดคุณภาพชุดกิจกรรม เรื่อง Seasons and Weather โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ หลังจากที่นักเรียนเรียนจบทุกแผนการจัดการเรียนรู้ซึ่งเป็นแบบปรนัย ชนิดตัวเลือก 4 คำเลือก จำนวน 30 ข้อ

4. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยชุดกิจกรรม เรื่อง Seasons and Weather โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 10 ข้อ

4. การดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ได้ดำเนินการทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนมารีย์อนุสรณ์ อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 35 คน โดยใช้ชุดกิจกรรม เรื่อง Seasons and Weather โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ชั้นตอนในการทดลอง ดังนี้

1. ก่อนทำการทดลอง ผู้วิจัยได้ทำความเข้าใจกับนักเรียนเกี่ยวกับขั้นตอนการใช้ชุดกิจกรรม
2. ทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน (Pretest) เพื่อทดสอบความรู้เดิมจำนวน 30 ข้อ เป็นแบบทดสอบชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก แล้วตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ พร้อมทั้งเก็บข้อมูลไว้
3. ดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ ชุดกิจกรรม เรื่อง Seasons and Weather โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้เวลาเรียน 3 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 4 ชั่วโมง รวมเวลาที่ใช้ในการทดลอง 12 ชั่วโมง ไม่รวมเวลาในการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน
4. ทดสอบหลังเรียน (Posttest) หลังการทดลองสิ้นสุดลง โดยใช้แบบสอบถามวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนฉบับเดียวกับที่ทดสอบก่อนเรียน
5. สอบถามความพึงพอใจของนักเรียน โดยใช้แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วย ชุดกิจกรรม เรื่อง Seasons and Weather โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังจากเสร็จกิจกรรมการเรียนการสอน
6. นำผลที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งหมด มาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติเพื่อหาค่าประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม คำนวณประสิทธิผล และความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนชุดกิจกรรม เรื่อง Seasons and Weather โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ตรวจสอบความมีนัยสำคัญของค่าเฉลี่ยของคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัย เรื่อง ผลการใช้ชุดกิจกรรม เรื่อง Seasons and Weather โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ปรากฏผลดังนี้

1. ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้ชุดกิจกรรม เรื่อง Seasons and Weather โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพ 79.71/87.52 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 75/75 ที่ตั้งไว้

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดกิจกรรม เรื่อง Seasons and Weather โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ดัชนีประสิทธิผลของการเรียนด้วยชุดกิจกรรม เรื่อง Seasons and Weather โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนเรียนและหลังเรียนพบว่า ความก้าวหน้าของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดกิจกรรม เรื่อง Seasons and Weather โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีความรู้เพิ่มขึ้นร้อยละ 72.98

4. ความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนด้วยชุดกิจกรรม เรื่อง Seasons and Weather โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีค่าเฉลี่ยโดยรวมเท่ากับ 4.90 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.33 สรุปได้ว่านักเรียนมีความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรม เรื่อง Seasons and Weather โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 อยู่ในระดับมากที่สุด

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยเรื่อง ผลการใช้ชุดกิจกรรม เรื่อง Seasons and Weather โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนมารีย์อนุสรณ์ อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ ในครั้งนี้สามารถอภิปรายได้ดังนี้

1. ผลจากการนำ ชุดกิจกรรม เรื่อง Seasons and Weather โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ไปใช้ พบว่า ชุดกิจกรรม เรื่อง Seasons and Weather โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพ 79.71/87.52 ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 75/75 ที่ตั้งไว้ อาจเนื่องจากการพัฒนาชุดกิจกรรม เรื่อง Seasons and Weather โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ได้ผ่านการสร้างตามขั้นตอนอย่างเป็นระบบ โดยผ่านการตรวจสอบและแก้ไขข้อบกพร่องตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ รวมทั้งผ่านการทดลองใช้ตามขั้นตอน แล้วนำมาปรับปรุงให้มีความสมบูรณ์ และมีประสิทธิภาพที่เหมาะสม สามารถนำไปใช้เพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนได้ โดยในขั้นตอนของการทดลองแบบ 1:1 กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 3 คน เป็นนักเรียนที่เรียนอ่อน 1 คน ปานกลาง 1 คน และเก่ง 1 คน ผู้วิจัยได้เริ่มทดลองกับ

นักเรียนที่เรียนอ่อนก่อน จากนั้นนำชุดกิจกรรมที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองกับนักเรียนที่เรียน ปานกลาง และเก่ง ตามลำดับทีละคน ระหว่างจัดการเรียนการสอนนั้น ได้พบว่า ชุดกิจกรรมยัง ต้องมีการปรับปรุงเนื้อหาการเรียนรู้ซึ่งมีความยากเกินไปสำหรับนักเรียนที่เรียนอ่อน การใช้คำถาม กระตุ้นความคิดของนักเรียนยังไม่สามารถจุดประกายความคิดให้นักเรียนตอบคำถามได้ อีกทั้ง สื่อการเรียนรู้ที่เป็นรูปภาพประกอบยังไม่มีภาพชัดเจนเท่าที่ควร โดยเฉพาะนักเรียนที่เรียนอ่อน ยังไม่สามารถสื่อความหมายจากรูปภาพได้ จากข้อบกพร่องดังกล่าวผู้วิจัยจึงได้นำมาปรับปรุง แก้ไข ให้มีความเหมาะสมมากยิ่งขึ้น และนำไปทดลองอีกครั้งในชั้นทดลองแบบ 1:10 กับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 10 คน เป็นนักเรียนที่เรียนอ่อน 3 คน ปานกลาง 4 คน และเก่ง 3 คน จากการสังเกตได้พบว่า นักเรียนทั้ง 10 คนมีพัฒนาการด้านการเรียน สูงขึ้น เนื้อหาการเรียนรู้ ในชุดกิจกรรมมีความง่ายเหมาะสมกับผู้เรียน นักเรียนสามารถตอบคำถามได้อย่างถูกต้อง และสามารถสื่อความหมายจากรูปภาพได้โดยภาพรวม ในชั้นทดลองแบบ 1:10 นักเรียนมีพัฒนาการ การเรียนสูงขึ้น บรรลุวัตถุประสงค์ในการเรียนรู้ ส่งผลให้ชุดกิจกรรมมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ กำหนดไว้ แต่อย่างไรก็ตามผู้วิจัยยังได้ปรับปรุง ขั้นตอนของกิจกรรมการเรียนรู้ในชั้นนำเข้าสู่ บทเรียนให้มีความน่าสนใจมากขึ้น โดยการใช้คำถามที่ท้าทายความคิดของนักเรียน และใช้เกมที่ เพิ่มความสนุกสนานในการเรียนรู้สอดแทรกอยู่ในชุดกิจกรรม ภายในชุดกิจกรรมการเรียนรู้ได้มีการ เน้นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนได้ฝึกฝนการอ่าน เพื่อความเข้าใจโดยผ่าน การเรียนรู้ในเรื่อง ของภาษาอังกฤษ มีการเรียงลำดับเนื้อหาจากง่ายไปหายาก โดยกิจกรรมที่พัฒนาความสามารถใน การอ่าน ให้กับผู้เรียนนั้นเป็นกิจกรรมที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญเปิด โอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมใน การปฏิบัติกิจกรรมอย่างเต็มศักยภาพ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของนันทา กุมภา (2554 : 99) ที่ได้ ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาชุดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้เทคนิคการ สร้างแผนที่ความคิด เรื่อง My House and Home สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัย พบว่า ชุดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้เทคนิคการสร้างแผนที่ความคิด เรื่อง My House and Home สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพเป็นไปตาม เกณฑ์ที่ตั้งไว้คือ 77.32 / 75.78 และงานวิจัยของเพ็ญประภา มีเพียร (2557 : 74) ที่ได้ศึกษาวิจัย เกี่ยวกับการพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ การเรียนรู้ที่เน้นภาระงานเพื่อพัฒนาทักษะการเขียน คำศัพท์ภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ การเรียนรู้ที่ เน้นภาระงานเพื่อการพัฒนาทักษะการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษา ปีที่ 3 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 77.31/75.04 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ ที่ตั้งไว้

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนด้วยชุดกิจกรรม เรื่อง Seasons and Weather โดยการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สูงกว่า

ก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องจาก การจัดการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรม เรื่อง Seasons and Weather โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ได้จัดเนื้อหาให้นักเรียนเรียนรู้ตามขั้นตอน โดยเริ่มจากขั้นเตรียมงาน ปฏิบัติ ผู้สอนจะช่วยผู้เรียน ให้เข้าใจประเด็นสำคัญและจุดประสงค์ของงานปฏิบัติที่ไม่ซับซ้อน เป็นข้อความให้ผู้เรียนอ่าน ข้อความเพื่อทำความเข้าใจ จากนั้นเข้าสู่ขั้นตอนระหว่างการทำงาน โดยให้ผู้เรียนทำกิจกรรม กลุ่ม ผู้เรียนได้มีโอกาสนำภาษาอังกฤษเพื่อแสดงความคิดเห็น และได้รับการกระตุ้นให้พยายามใช้ ภาษาในการสื่อสาร โดยครูผู้สอนได้ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้แสดงออกทางภาษา คำนี้ถึงความ สามารถในการสื่อความหมายให้ชัดเจน มีความถูกต้องเหมาะสมเมื่อมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคล อื่น ด้วยประโยคและบทสนทนาสั้น ๆ ซึ่งนอกจากจะได้ส่งเสริมความสามารถในการอ่านแล้ว ครูผู้สอนยังได้ส่งเสริม ความรู้ความสามารถการใช้ทักษะทั้ง 4 ด้าน คือ ฟัง พูด อ่าน เขียน โดยมี องค์ประกอบทางภาษา คือ เสียง คำศัพท์ โครงสร้างที่เป็นแกนในการสื่อความหมายตามระดับชั้น และวัยของผู้เรียน ทำให้นักเรียนสามารถสื่อสารได้อย่างเข้าใจ ขั้นตอนสุดท้ายเป็นขั้นหลัง การปฏิบัติงาน ซึ่งในชุดกิจกรรมการเรียนรู้ได้สอดแทรกกิจกรรมให้นักเรียนฝึกการวิเคราะห์ภาษา โดยผู้สอนเตรียมรูปแบบโครงสร้างทางภาษาให้ผู้เรียนร่วมกันวิเคราะห์กับเพื่อน ๆ และผู้สอนคอย ให้ความช่วยเหลือขณะที่ผู้เรียนร่วมกันทำงาน เปิดโอกาสให้ผู้เรียนถามคำถาม ซึ่งขั้นตอนนี้ จากการสังเกตได้พบว่าผู้เรียนทำกิจกรรมฝึกใช้ภาษาและสรุปโครงสร้างทางภาษาได้อย่างเข้าใจ และสามารถอธิบายได้อย่างชัดเจน สอดคล้องกับงานวิจัยของ วิชชุตา กรุงเทพฯ (2554 : 116) ที่ได้ ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการสร้างชุดกิจกรรมการเรียนรู้ การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เรื่อง Plants for Life โดย ใช้รูปแบบการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ การเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพิ่มสูงขึ้น โดยได้คะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 86.53 และงานวิจัยของเพ็ญประภา มีเพียร (2557 : 74) ที่ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับ การพัฒนาชุด กิจกรรมการเรียนรู้ การเรียนรู้ที่เน้นภาระงานเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังเรียนด้วยชุดกิจกรรม การเรียนรู้ การเรียนรู้ที่เน้นภาระงานเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สูงกว่าผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 นอกจากนี้ จากการศึกษางานวิจัยของฉัตรพร พรหมโยธิน (2550 : 83) ที่ได้ศึกษาวิจัยการพัฒนาชุดการสอน ภาษาอังกฤษ เรื่อง “Safety at Work” โดยใช้กิจกรรมแบบเน้นงานปฏิบัติ สำหรับนักเรียนระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าร้อยละ 80

3. ค่าดัชนีประสิทธิผลของชุดกิจกรรมเรื่อง Seasons and Weather โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้เพิ่มขึ้น เท่ากับ 0.7298 หรือคิดเป็นร้อยละ 72.98 ทั้งนี้อาจมีสาเหตุจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง นักเรียนได้เรียนรู้จากการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง อันเป็นการฝึกให้นักเรียนคิดเป็น ทำเป็น และแก้ปัญหาเป็น เปิดโอกาสให้นักเรียนได้เป็นผู้ลงมือปฏิบัติมากที่สุด เรียนรู้ด้วยการปฏิบัติกิจกรรมเป็นกลุ่มและรายบุคคลจนเกิดความสำเร็จ และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้เพิ่มขึ้น 0.7298 หรือคิดเป็นร้อยละ 72.98 ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎี แนวคิดและหลักการทางจิตวิทยาที่นำมาใช้ในการสร้างชุดกิจกรรมของ Kemp และเคย์ตัน (Kemp & Dayton, 1985 : 13 - 15) และบุญเกื้อ ควรหาเวช (2542 : 92) สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศศิธร พรหมประเสริฐ (2555 : 85 - 86) การสร้างชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 พบว่า ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 88.89 / 93.33 ตามค่าประสิทธิภาพ $E_1 / E_2 = 80/80$ นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนมีเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษอยู่ในระดับดี

4. ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมเรื่อง Seasons and Weather โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.90 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.33 อาจเนื่องจากชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่พัฒนาขึ้นนั้น ได้ผ่านขั้นตอนการทดลองใช้เพื่อหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ให้เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ซึ่งทำให้ได้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสม กับนักเรียน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งการพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยได้ศึกษาสภาพของปัญหาที่สอดคล้องกับบริบทของนักเรียนในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษให้ประสบความสำเร็จ มีการศึกษาวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเนื้อหากับจุดประสงค์การเรียนรู้ การวัดและประเมินผลที่หลากหลายในแต่ละกิจกรรม และสามารถนำไปปฏิบัติได้จริงมีการกำหนดและเลือกใช้สื่อการเรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถในการสื่อสารที่เหมาะสมกับวัยของนักเรียน โดยมุ่งให้นักเรียนบรรลุจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ นอกจากนี้การสังเกตการณ์ปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียนได้พบว่า นักเรียนได้เรียนรู้ไปตามขั้นตอนของการปฏิบัติเป็นฐานการเรียนรู้ ตามความสามารถและความสนใจ เมื่อนักเรียนได้เรียนรู้จากการปฏิบัติจริงแล้ว ทำให้มีความเข้าใจเรื่องราวสถานการณ์และสื่อสารด้วยประโยคสั้น ๆ ได้ถูกต้อง ในระหว่างที่ปฏิบัติกิจกรรมตามขั้นตอนนั้นนักเรียนมีความสุขสนุกสนาน กับการจัดประสบการณ์ที่ครูผู้สอนได้เตรียมไว้โดยมีความยากง่ายที่เหมาะสม สะดวกต่อการปฏิบัติ นักเรียนได้ใช้ความสามารถอย่างเต็มศักยภาพจนประสบผลสำเร็จตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ในแต่ละชุดกิจกรรม และจากการประเมินด้วยแบบวัดความพึงพอใจ

ต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษ เรื่อง Seasons and Weather โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 พบว่า ทุกข้อมีระดับความพึงพอใจมากที่สุด โดยมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.83 - 4.98 ข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยระดับความพึงพอใจสูงสุด คือ ข้อที่ 8 ข้าพเจ้ามีความกระตือรือร้นในการทำการบ้านหรืองานที่ได้รับมอบหมายในวิชาภาษาอังกฤษที่ครูสั่งมากขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของนันทา กุมภา (2554 : 99) ที่ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาชุดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้เทคนิคการสร้างแผนที่ความคิด เรื่อง My House and Home สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า ความพึงพอใจของ นักเรียนที่มีต่อการเรียน โดยใช้ชุดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจอยู่ในระดับมาก ซึ่งผลการวิจัยดังกล่าวมีความสอดคล้องกัน กล่าวคือ ชุดกิจกรรมได้พัฒนาขึ้นโดยคำนึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ในด้านความสามารถ สติปัญญา ความต้องการ ความสนใจ อารมณ์ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีอิสระในการเรียนความแตกต่างของแต่ละบุคคล โดยมีครูเป็นผู้ให้คำแนะนำและการจัดการเรียนการสอนได้นำหลักการจัดการเรียนรู้มาใช้เพื่อให้นักเรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเอง ทีละขั้นตอนตามความสามารถและสามารถตรวจสอบผลการเรียนของคนได้ทันที ตลอดจนมีการเพิ่มการเสริมแรงให้กับผู้เรียน ได้ภูมิใจ จึงทำให้นักเรียนมีความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมระดับมากที่สุด ดังนั้นการพัฒนาชุดกิจกรรมเรื่อง Seasons and Weather โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพสามารถพัฒนทักษะกระบวนการทางภาษา ขึ้นพื้นฐานให้กับนักเรียนได้เป็นอย่างดี ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นนอกจากนี้ยังนำไปใช้แก้ปัญหาในสถานการณ์ต่างๆ ในชีวิตประจำวันได้อีกด้วย

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1. ก่อนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมเรื่อง Seasons and Weather โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ครูควรศึกษารายละเอียดในแผนการจัดการเรียนรู้ให้เข้าใจ การจัดนักเรียนเข้ากลุ่ม และจัดทำ/จัดหา สื่อการเรียน เช่น บัตรคำ เกมต่าง ๆ ให้พร้อมก่อน จึงจะทำให้การจัดการเรียนรู้ประสบความสำเร็จ
2. ความแตกต่างระหว่างบุคคลของนักเรียนที่เรียนรู้แบบร่วมมือ จะช่วยให้เกิดการช่วยเหลือกันภายในกลุ่มจะเกิดความรู้สึกในความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในความร่วมมือของกลุ่ม ทำให้ได้มาซึ่งความสำเร็จของกลุ่ม ฝึกให้มีความรับผิดชอบต่อส่วนรวมเป็นอย่างดี
3. ระยะเวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ครูควรยืดหยุ่นให้เหมาะสม

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการวิจัยเพื่อศึกษาผลของการใช้ชุดกิจกรรม โดยใช้การสอนแบบร่วมมือกับนักเรียนในระดับชั้นอื่นๆ
2. ควรมีการวิจัยเพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษในกลุ่มของผู้เรียนที่มีลักษณะที่แตกต่างกันทางด้านพื้นฐานการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ
3. ควรมีการวิจัยเพื่อค้นหาตัวแปรที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา เช่น วิธีสอน การสอนเสริม ความพร้อมของสถานศึกษา และการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กมล เว็สุวรรณ และ นิตยา เว็สุวรรณ. (2540). แนวคิดการพัฒนาสื่อการเรียนการสอน. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : คอมแพคท์พริ้นท์.
- กรมวิชาการ. (2535). ความคิดสร้างสรรค์ หลักการ ทฤษฎี การเรียนการสอน การวัดผลประเมินผล. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ครุสภา.
- กรมวิชาการ. (2543). เอกสารชุดเทคนิคการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่ผู้เรียนสำคัญที่สุด การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา กรมศาสนา.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).
- _____. (2546). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2545. กรุงเทพฯ : กุรุสภา.
- _____. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กาญจนา จันทะดวง. (2542). พฤติกรรมการสอนภาษาอังกฤษ. สกลนคร : สถาบันราชภัฏสกลนคร.
- กิดานันท์ มลิทอง. (2548). เทคโนโลยีทางการศึกษาและนวัตกรรม. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กิ่งแก้ว อารีรักษ์. (2540). การจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบหลากหลาย. กรุงเทพฯ : เมธิปัส.
- โกวิท ประวาลพฤษย์. (2544). แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อคุณภาพการศึกษาของประเทศ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : สถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ..
- _____. (2545). แนวทางการทำวิจัยของครูในชั้นเรียนเพื่อรองรับหลักสูตรใหม่. สถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ (พว.) กรุงเทพฯ .
- คุรุรักษ์ ภิมย์รักษ์. (2541). “ทำอย่างไรให้รักการเป็นนักอ่าน”, วารสารวิชาการ. 6 : 65-68.

โหมสิต จัตุรัสวัฒนากุล. (2543). การเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคการสอนเป็นกลุ่มที่ช่วยเหลือ เป็นรายบุคคลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการถ่ายโยงความรู้ใน วิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

นถอย พร้อมมูล. (2542). พฤติกรรมการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา. สงขลา : สถาบัน ราชภัฏสงขลา.

ชาติรี เกิดธรรม. (2542). การเรียนการสอนวิทยาศาสตร์เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง. กรุงเทพฯ : เซ็นเตอร์ดีคิสคัพเวอร์.

ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2549). นวัตกรรมและเทคโนโลยีการศึกษา. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่ง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

_____. (2551). การพัฒนาหลักสูตรและสื่อการสอน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมชนสหกรณ์ การเกษตรแห่งประเทศไทย.

ฉัฐพร พรหมโยธิน. (2550). การพัฒนาชุดการสอนภาษาอังกฤษ เรื่อง "Safety at Work" โดยใช้กิจกรรมแบบเน้นงานปฏิบัติ สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตรและการสอน). อุตรดิตถ์ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์.

คณวรรณ พวงวิภาต. (2554). ผลการเรียนรู้และความคงทนเรื่องคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากการเรียน ด้วยหนังสือนิทานอิเล็กทรอนิกส์ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. มหาวิทยาลัยศิลปากร: ม.ป.ท.

ทีศนา แชนมณี. (2548). รูปแบบการเรียนการสอนทางเลือกที่หลากหลาย. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

_____. (2550). ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มี ประสิทธิภาพ. พิมพ์ครั้งที่ 5 (ฉบับปรับปรุง). กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.

_____. (2551). ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มี ประสิทธิภาพ. พิมพ์ครั้งที่ 7 (ฉบับปรับปรุง). กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.

เทียนจันทร์ พานิชย์ผลินไชย. (2540, พฤษภาคม – สิงหาคม). “สถิติเพื่อการวิจัย”, วารสาร
ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร. 2 (1) : 32-46.

ธัญชนก แคนโพธิ์. (2554). รายงานวิจัยการพัฒนาและหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมฝึก
ทักษะการอ่านจับใจความ. กรุงเทพฯ : เมืองโบราณ.

นงนาฏ ดันติเสวี. (2545). แนวทางการตรวจสอบและประเมินคุณภาพแผนการสอน
/ แผนการจัดการเรียนรู้ : เพื่อการประกันคุณภาพการจัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษา.
กรุงเทพฯ : กรมอาชีวศึกษา.

นงลักษณ์ วิรัชชัย. (2552, มกราคม-มิถุนายน). “ความสัมพันธ์ระหว่างสถิติกับการวิจัย”, สักทอง :
วารสารการวิจัย. 15(1) : 1-13.

นิพนธ์ สุขปรีดี. (2545). นวัตกรรมเทคโนโลยี สื่อสารการศึกษา. กรุงเทพฯ : นีลนารากการพิมพ์.

บันลือ พดกษะวัน. (2534). ยุทธศาสตร์การสอนตามแนวหลักสูตรใหม่. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนา
พานิช.

บุญเกื้อ คชรหาเวช. (2542). นวัตกรรมการศึกษา. กรุงเทพฯ : ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์.

_____. (2545). นวัตกรรมการศึกษา. กรุงเทพฯ : เอส อาร์ พรินติ้ง.

บุญชม ศรีสะอาด. (2540ก). การวัดเชาว์ปัญญาและความถนัด. มหาสารคาม : สำนักพิมพ์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม.

_____. (2540ข). การวัดเชาว์ปัญญาและความถนัด. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม.

_____. (2543). การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.

_____. (2545). การวิจัยเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.

_____. (2546). การพัฒนาหลักสูตรและการวิจัยเกี่ยวกับหลักสูตร. กรุงเทพฯ : ชมรมเด็ก.

_____. (2553). การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.

บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธ์. (2549). ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์. (พิมพ์ครั้งที่ 9)
กรุงเทพฯ : จามจุรี โปรดักท์.

บุรชัย ศิริมหาสาคร. (2547). แผนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง. กรุงเทพฯ : บุ๊คพอยท์.

- ประสิทธิ์ สุวรรณรักษ์. (2542). ระเบียบวิธีวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. ภาควิชา
ทดสอบ และวิจัยทางการศึกษา : คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏบุรีรัมย์.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2535). การบริหารงานวิชาการ. กรุงเทพฯ : สหมิตรออฟเซต.
_____. (2544). เทคนิคและการสอนอาชีวศึกษา. กรุงเทพฯ : พิมพ์ดี.
- ผานิดา เพ็ญฤทธิ์. (2551). ผลการเรียนรู้ภาษาไทยด้านการอ่านสำหรับนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 1 ด้วยกลุ่มร่วมมือ ที่ใช้แผนผังความคิด และกลุ่มร่วมมือที่ใช้แบบ
ฝึกทักษะ. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- เพชญ์ กิจระการ. (2544). การหาค่าดัชนีประสิทธิผล. มหาสารคาม : ภาควิชาเทคโนโลยีและ
สื่อสารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
_____. (2546). ดัชนีประสิทธิผล. มหาสารคาม : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย
มหาสารคาม.
- เพชญ์ กิจระการ และสมนึก ภัททิยธนี. (2546). ดัชนีประสิทธิผล (Effectiveness Index : E.I.)
ในการวัดผลการศึกษา. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- เพียน ไชยสร. (2529, กันยายน-ธันวาคม). “การจัดการผลงานภาคปฏิบัติ”, วารสารการวัดผล
การศึกษา. 8(23) : 43-45.
- พรรณี ชูทัยเงินจิต. (2545). จิตวิทยาการเรียนการสอน. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : ดันอ้อแกรมมี.
- พิชิต ฤทธิ์จรูญ. (2545). หลักการวัดและประเมินผลการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : เฮาส์
ออฟ เคอร์มิสท์.
- พิมพ์พันธ์ เชนะคุปต์. (2544ก). การเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ : แนวคิดวิธีและเทคนิค
การสอน2. กรุงเทพฯ : สถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ.
_____. (2544ข). การเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ : แนวคิดวิธีและเทคนิคการสอน
2. กรุงเทพฯ : สถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ.
_____. (2548). การเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง. กรุงเทพฯ :
สำนักพิมพ์เดอะมาสเตอร์กรุ๊ป.

เพ็ญประภา มีเพียร. (2557). การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานเพื่อพัฒนาทักษะ

การเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตร และ การสอน). อุบลราชธานี : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.

ไพศาล หวังพานิช. (2533). การจัดการผลการศึกษา. กรุงเทพฯ : กรมอาชีวศึกษา.

ภพ เลหาไพบุลย์. (2542). แนวการสอนวิทยาศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.

ยุทธพงษ์ ไกยวรรณ. (2541ก). เทคนิคและวิธีการสอน. กรุงเทพฯ : ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพฯ. พิมพ์ดี.

_____. (2541ข). เทคนิคและวิธีการสอน. กรุงเทพฯ : ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพมหานคร : พิมพ์ดี.

รักชนก แสงภักคิจิต. (2548). “การเพิ่มทักษะการอ่านภาษาต่างประเทศให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น”, วารสารนวัตกรรมการเรียนการสอน. 2(3) : 1- 3.

ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ : นานมีบุ๊คพับลิเคชันส์ จำกัด.

รุจิร ภูสาระ. (2546). การเขียนแผนการเรียนรู้. กรุงเทพฯ : บั๊กพอยท์.

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2540). สถิติวิทยาทางการวิจัย. (พิมพ์ครั้งที่ 3). ภาควิชาการวัดผลและวิจัยการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.

_____. (2532). เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.

ลักขณา สิริวัฒน์. (2549). การคิด. พิมพ์ครั้งที่ 1 กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.

ลำควน ชาวไรสง. (2549). การเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) เรื่อง คำกริยา คำคุณศัพท์ คำบุพบท ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีการเรียนโดยใช้โปรแกรมบทเรียน และการเรียนร่วมมือแบบ STAD.

วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

วาสนา ชาวหา. (2545). เทคโนโลยีทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : อักษรสยาม.

วาโร เฟ็งสวัสต์. (2546). การวิจัยในชั้นเรียน. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.

วิชชุดา กรุงศรี. (2554). สร้างชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เรื่อง Plants for Life โดยใช้รูปแบบการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านแม่ทราย (คุรุราษฎร์เจริญวิทย์) อำเภอร่องวาง จังหวัดแพร่. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การจัดการเรียนรู้). พระนครศรีอยุธยา : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.

วิชากร, กรม. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา.

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. (2545). เอกสารประกอบการสอนวิชา 0506703 พัฒนาการเรียนการสอน. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

_____. (2549). การพัฒนาการเรียนการสอนภาควิชาหลักสูตรและการสอน. มหาสารคาม : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

วัฒนาพร ระงับทุกข์. (2545). เทคนิคและกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์พริกหวานกราฟฟิค.

วันเพ็ญ จันทร์เจริญ. (2547). การเรียนการสอนปัจจุบัน. สกลนคร : ฝ่ายโครงการเอกสารและตำราสถาบันราชภัฏสกลนคร.

สมจิต สวธนไพบูลย์. (2546). การพัฒนาชุดกิจกรรมการจัดกระบวนการเรียนรู้ ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญด้วยกิจกรรมหลากหลาย. กรุงเทพฯ : ศูนย์วิทยาศาสตร์ศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

สมนึก ภัททิยชนี. (2546). พื้นฐานการวิจัยการศึกษา. กทม. : ประสานการพิมพ์.

_____. (2548). การวัดผลการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 4. กทม. : ประสานการพิมพ์.

_____. (2551). การวัดผลการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 6. กทม. : ประสานการพิมพ์.

สมลักษณ์ ภาพันธ์. (2547). “การพัฒนาสถานศึกษาให้เป็นองค์การแห่งการเรียนรู้และสังคมแห่งปัญญา”, วารสารข้าราชการครู. 8(80) : 24-31 ; กรกฎาคม.

สมศักดิ์ ภูวิภาคารวรรณ. (2545). การยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางและการประเมินตามสภาพจริง. พิมพ์ครั้งที่ 2. เชียงใหม่ : เดอะ โนเลต เซนเตอร์.

- สมศักดิ์ สินธุระเวชชัย. (2542). มุ่งสู่คุณภาพการศึกษา. กรุงเทพฯ. ไทยพัฒนาพานิช.
- สันศักดิ์ ภิบาลสุข และพิมพ์ใจ ภิบาลสุข. (2523). การใช้สื่อการสอน. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ :
พีระพัธนา.
- สาโรจน์ แผงยัง. (2554). คู่มือสื่อการสอน. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สิทธิ์ ชีรธรรม. (2552). เทคนิคการเขียนรายงานวิจัย. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่ง
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สิริพร ทิพย์คง. (2545). หลักสูตรและการสอนคณิตศาสตร์. กรุงเทพฯ : พัฒนาคุณภาพวิชาการ.
- สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. (2534). คู่มือการอบรมครูแนวการใช้หลักสูตร
ประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์
การศาสนา.
- สำลี รักสุทธี และคณะ. (2541). เทคนิคการพัฒนาหลักสูตรแบบบูรณาการ. กรุงเทพฯ : พัฒนา
การศึกษา.
- เสาวภา ฉายะบุระกุล. (2546). วิธีสอนภาษาอังกฤษ. เพียร์สัน เอ็ดดูเคชั่น อินโดไชน่า จำกัด :
กรุงเทพฯ.
- สุจิต เหมวัล. (2555). ศาสตร์การสร้างและพัฒนาชุดกิจกรรม. ขอนแก่น : ทรัพย์สุนทรการพิมพ์.
- สุคนธ์ สินธพานนท์. (2552). พัฒนาการคิดตามแนวปฏิรูปการศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ เลียง
เจียง.
- สุนันทา สุนทรประเสริฐ. (2550). การใช้กิจกรรมการสอนเพื่อแก้ปัญหาการคัดลอกงาน.
กรุงเทพฯ : อี เค บู้คส์.
- สุแพรวพรรณ ดันดีพลาผล. (2527). การศึกษาชุดสื่อประสม. ขอนแก่น : มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ. (2545). 21 วิธีการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนากระบวนการคิด.
(พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ : ภาพพิมพ์.
- _____. (2546). 19 วิธีจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาความรู้และทักษะ. กรุงเทพฯ : ภาพพิมพ์.
- _____. (2549). การเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการคิด. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ :
ห้างหุ้นส่วนจำกัดภาพพิมพ์.
- _____. (2550). กลยุทธ์การสอนสังเคราะห์. (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ : ภาพพิมพ์.
- ไสว พักขาว. (2544). การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง. กรุงเทพฯ : เอ็มพันธ์.

- ศิริชัย กาญจนวาสิ ทวีวัฒน์ ปิตยานนท์ และดิเรก ศรีสุโข. (2551). การเลือกใช้สถิติที่เหมาะสมสำหรับการวิจัย. (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศิวาพร ฉายชัยภูมิ. (2548). การพัฒนาสื่อประสมเพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. การศึกษาค้นคว้าอิสระ การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- อรุณี อ่อนสวัสดิ์. (2551). ระเบียบวิธีวิจัย. (พิมพ์ครั้งที่ 3). พิษณุโลก : ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- อารมณ เพชรชื่น. (2547). เทคนิคการวัดและประเมินผลการศึกษาระดับประถมศึกษา. วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ : กรุงเทพฯ.
- อากรณ์ ใจเที่ยง. (2546). หลักการสอน. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- _____. (2550). หลักการสอน. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : โอเอสพรีนติ้งเฮาส์.
- Ahles, P. M. (2004). *Attribution Theory in a Cooperative Learning Situation: Can it Explain Helping Behavior?*. Doctor of Philosophy's Thesis Philosophy Arizona University, U.S.A.
- Artzt, A. F; & Newman, C. M. (1990,September). Cooperative Learning. *The Mathematics Teacher*. 83(6): 488-452.
- Applewhite, P. B. (1973). *Organization*. New York : McGraw-Hill.
- Arends, R. I. (1998). *Learning to Teach, Ninth Edition*. New York : Mc Graw-Hill
- Baroody, A. J. (1993). *Children's thinking Mathematical*. New York : Teacher College.
- Bramlet, R. K. (1994). "Implementing Cooperative Learning : A Field Study Evaluating Issues for School – based Consultants." *Journal of School Psychology*. 32 : 67 – 84.
- Chen, M. L. (2005). *The Effect of the Cooperative Learning Approach on Taiwanese ESL Students Motivation, English Listening, Reading, and Speaking Competencies (China)*. Doctor of Philosophy's Thesis Education University of Central Florida, U.S.A.
- Chien, Y. C. (2004). *Incorporating Cooperative Learning in Taiwan English as a Foreign Language (EFL) Classrooms (China)*. Doctor of Philosophy's Thesis Education University of Central Florida, U.S.A.
- Companies. Baroody, A.J. (1993). *Children's Mathematical thinking*. New York : Teacher College.

- Brown, J. W. (1973). **Instruction Technology Media and Method**. New York : McGraw - Hill.
- Confer, C. S. (2001, January). "Student Participation in a Process of Teacher Change : Toward Student - Centered Teaching and Learning." **Dissertation Abstracts International**. 61(7) : 2573-A.
- Dunn R. and Dunn, K. (1972). **Practical Approaches to Individualizing In Instruction Contract and other Effective Teaching Strategies**. New York : Preaker Publishing Company, Inc.
- Fang, Y. Y. (2007). **Elementary Students' Prior Knowledge and the Cooperative Integrated Reading and Composition (CIRC) Model in Second- language Reading Comprehension**. Retrieved 4 May 2007, from <http://proquest.umi.com>.
- Galton, M. (1996). "Meeting the Challenge of Diversity through Cooperative Learning." **Asia Pacific Journal of Education**. 8. (5) : 14-19.
- Gaytan and Jogde. (2000, October). "Multimedia Technology Integration and Instructional Practices in a College of Business Administration." **Dissertation Abstracts International**. 61(4) : 1368-A .
- Geogiady, N. P. et.al. (1976, May). "Increase Learning Trough Multi - -media Approach." **Audiovisual Instruction**. 22(6) : 255.
- Good, C. V. (1973). **Dictionary of Education**. New York : McGraw - Hill.
- Hutchins, Reva. (2000, February). "Multimedia Presentation Software Usage in the Delivery of Education and Training to Adult Learners." **Dissertation Abstracts International**. 60(8) : 2878-A.
- Iwai, T. (2004). **Learning Language in Cooperatively Structured Groups in a First- year Level University Classroom: A Case Study of Japanese as a Foreign Language**. Doctor's Thesis Philosophy University of Toronto, Canada.
- Johnson, D. W; & Johnson, R. T. (1990). **Using Cooperative Learning in Math**. In Cooperative Learning in Mathematics. Davidson, Neil. pp. 105-107. 2nd ed. United States of Amarica: Addison-Wesley.
- _____. (1991). **"Cooperative Learning Increasing College Faculty Instructional Productivity"** Washington D.C. : The George Washington University.

- Jones, L. C. (2001, August). "Listening Comprehension in Multimedia Learning : An Extension of the Generative Theory of Multimedia Learning." **Dissertation Abstracts International**. 62(02) : 538-A .
- Kemp, J. E. & Deane, K.D. (1985). **Planning and producing instructional media**. New York : Harper & Row.
- Lee, E. A. (2000. October). "A Study of the Effectiveness of Interactive Multimedia in Adult ESL Education." **Dissertation Abstracts International**. 61(4) : 1330-A.
- Letifah, A. A. (2010). **The Effectiveness of Using Cooperative Learning Method on ESL Reading Comprehension Performance, Students' Attitudes toward CL, and Students' Motivation toward Reading of Secondary Stage in Saudi Public Girls' School**. Retrieved 4 May 2007, from <http://proquest.umi.com>.
- Maslow, A. H. (1962). **Motivation and Personality**. New York : Harper & Row.
- Morgan, J. C. (1998). **Individual Accountability in Cooperative Learning Groups : Its Impact on Achievement and on Attitude with Grade Three Students**. MAI 36/3,665. U.S.A. Retrieved 28 January 2007, from <http://proquest.umi.com>.
- Morse, W.C. & Wingo, G. M. (1955). **Psychology and Teaching**. Bombay D.B. : Tarpaper Yalasons & Private.
- Scott , M. M. (1970). **Every Employer a Manager : More Meaningful work Through Jop Environment**. New York : McGraw-Hill.
- Sellers, J. A. (2005). **Using Cooperative Learning in a Content-based Spanish Course : The Latin American Telenovela**. Doctor of Philosophy's Thesis. University of Wyoming, U.S.A.
- Skinner, B. F. (1971). **Beyond Freedom and Dignity**. Toronto : A Bantam Vintage Book.
- Slavin, R. E. (1995). **Cooperative Learning**. 2nd ed. USA : Allyn and Bacon.
- Smith, J. L. & Spindle, R. M. (2007). "The Impact of Group Formation in a Cooperative Learning Environment." **Journal of Accounting Education**. Retrieved 4 May 2007, from <http://proquest.umi.com>.
- Steals, M. H. (1990, November). "Development to an Adapted Cooperative Learning Strategy in a Secondary." **Reading English Language**. Retrieved 4 May 2007, from <http://proquest.umi.com>.

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

ภาคผนวก ก

หนังสือขอความอนุเคราะห์

ที่ ศธ. ๐๕๔๕.๑๑/ว๑๔

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถนนจิระ อำเภอเมืองบุรีรัมย์
จังหวัดบุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๕

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

เรียน นางสาวสุภารัตน์ เหลืองรัตนวิมล

ด้วย นางละออง แว่นศิลา นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ผลการใช้ชุดกิจกรรม เรื่อง Seasons and weather โดยใช้ในการสอนแบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ โดยมี อาจารย์ ดร.เบญจพร วรณุปถัมภ์ เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ พิจารณาแล้วว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ในเรื่องนี้อย่างดียิ่ง จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการทำวิจัยและศึกษาข้อมูลครั้งนี้ เพื่อให้ผู้ทำวิจัยจะได้ดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดอนุเคราะห์และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นฤมล สมคุณา)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานบัณฑิตศึกษา

โทร ๐ ๔๔๖๑ ๑๒๒๑ ต่อ ๓๔๐๑ - ๒

โทรสาร ๐ ๔๔๖๑ ๒๘๕๕ มือถือ ๐๘ ๖๔๖๘ ๑๖๕๖

ที่ ศธ. ๐๕๔๕.๑๑/๖๑๔

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถนนจิระ อำเภอเมืองบุรีรัมย์
จังหวัดบุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๕

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

เรียน นางสาววิมลศรี จงย่อกลาง

ด้วย นางละออง แวนศิลา นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ผลการใช้ชุดกิจกรรม เรื่อง Seasons and weather โดยใช้การสอนแบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ โดยมี อาจารย์ ดร.เบญจพร วรณุปัตติก เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ พิจารณาแล้วว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ในเรื่องนี้อย่างดียิ่ง จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการทำวิจัยและศึกษาข้อมูลครั้งนี้ เพื่อให้ผู้ทำวิจัยจะได้ดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดอนุเคราะห์และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นงมล สมคณา)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานบัณฑิตศึกษา

โทร ๐ ๔๔๖๑ ๑๒๒๑ ต่อ ๗๔๐๑ - ๒

โทรสาร ๐ ๔๔๖๑ ๒๘๕๘

มือถือ ๐๘ ๖๔๖๘ ๑๖๕๖

ที่ ศธ. ๐๕๔๕.๑๑/๖๑๔

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถนนจิระ อำเภอเมืองบุรีรัมย์
จังหวัดบุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๕

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

เรียน นายธรรมดา นนทดา

ด้วย นางละออง แว่นศิลา นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ผลการใช้ชุดกิจกรรม เรื่อง Seasons and weather โดยใช้การสอนแบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ โดยมี อาจารย์ ดร.เบญจพร วรรณปลัมภ์ เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ พิจารณาแล้วว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ในเรื่องนี้อย่างดียิ่ง จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการทำวิจัยและศึกษาข้อมูลครั้งนี้ เพื่อให้ผู้ทำวิจัยจะได้ดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดอนุเคราะห์และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นฤมล สมคุณา)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานบัณฑิตศึกษา

โทร ๐ ๔๔๖๑ ๑๒๒๑ ต่อ ๗๔๐๑ - ๒

โทรสาร ๐ ๔๔๖๑ ๒๘๕๘

มือถือ ๐๘ ๖๔๖๘ ๑๖๕๖

ที่ ศธ. ๐๕๔๕.๑๑/๑๕

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถนนจิระ อำเภอเมืองบุรีรัมย์
จังหวัดบุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๒๑ กรกฎาคม ๒๕๕๕

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ทดลองเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนมารีย์อนุสนธิ์

ด้วย นางละออง แว่นศิลา นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ผลการใช้ชุดกิจกรรมเรื่อง Seasons and weather โดยใช้การสอนแบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ โดยมี อาจารย์ ดร.เบญจพร วรณุปัตติก เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ในการนี้นักศึกษามีความประสงค์ในการทดลองใช้เครื่องมือ ในการวิจัยที่จะใช้กลุ่มตัวอย่างจริงเพื่อหาประสิทธิภาพของเครื่องมือในการวิจัย

ดังนั้นจึงขออนุญาตให้ นางละออง แว่นศิลา ใช้เครื่องมือในการวิจัยกับกลุ่มตัวอย่างสำหรับ กำหนดการทำงานผู้ทำการวิจัยจะประสานในรายละเอียดอีกครั้ง มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นฤมล สมคณา)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานบัณฑิตศึกษา

โทร ๐ ๔๔๖๑ ๑๒๒๑ ต่อ ๗๔๐๑ - ๒

โทรสาร ๐ ๔๔๖๑ ๒๘๕๘

มือถือ ๐๘ ๖๔๖๘ ๑๖๕๖

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

ภาคผนวก ข

คุณภาพของเครื่องมือ

ตาราง 1 แบบประเมินชุดกิจกรรม เรื่อง Seasons and Weather โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 (สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

รายการประเมิน	สำหรับผู้เชี่ยวชาญ			\bar{X}	S.D.	ระดับ ความ เหมาะสม
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1. ด้านคำชี้แจง						
1.1 สื่อความหมายชัดเจน เข้าใจง่าย	5	4	4	4.33	0.58	มาก
1.2 สอดคล้องกับเนื้อหา สามารถปฏิบัติได้จริง	4	4	5	4.33	0.58	มาก
2. ด้านจุดประสงค์						
2.1 สื่อความหมายชัดเจน เข้าใจง่าย	4	4	4	4.00	0.58	มาก
2.2 สอดคล้องกับเนื้อหา	4	5	5	4.67	0.58	มากที่สุด
2.3 สามารถปฏิบัติได้ เหมาะสมกับวัยของนักเรียน	5	5	4	4.67	0.58	มากที่สุด
3. ด้านเนื้อหา						
3.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์	5	5	4	4.67	0.58	มากที่สุด
3.2 สื่อความหมายชัดเจน เข้าใจง่าย	5	4	5	4.67	0.58	มากที่สุด
3.3 เหมาะสมกับวัยและความสนใจของนักเรียน	4	5	4	4.33	0.58	มาก
3.4 เรียงลำดับเนื้อหาจากง่ายไปหายาก	5	5	4	4.67	0.58	มากที่สุด
3.5 มีความง่ายพอเหมาะ	4	4	5	4.33	0.58	มาก
3.6 เหมาะสมกับเวลาที่ปฏิบัติกิจกรรม	4	5	5	4.67	0.58	มากที่สุด
3.7 ส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษ	5	4	4	4.33	0.58	มากที่สุด
4. ด้านรูปแบบ						
4.1 ภาพประกอบดึงดูดความสนใจของนักเรียน	5	5	4	4.67	0.58	มากที่สุด
4.2 ขนาดตัวหนังสือเหมาะสมกับวัยของนักเรียน	4	4	5	4.33	0.58	มาก
4.3 มีความคงทนและสะดวกต่อการใช้งาน	4	4	5	4.33	0.58	มาก
เฉลี่ย				4.47	0.58	มาก

ตาราง 2 แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรม เรื่อง Seasons and Weather

โดยการ จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

(สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

รายการประเมิน	สำหรับผู้เชี่ยวชาญ			\bar{X}	S.D.	รวม
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1. สาระสำคัญ						
1.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์	5	4	4	4.33	0.58	มาก
1.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	5	5	4	4.67	0.58	มากที่สุด
2. จุดประสงค์การเรียนรู้						
2.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	5	4	5	4.67	0.58	มากที่สุด
2.2 ภาษาที่ใช้มีความชัดเจน เข้าใจง่าย	4	4	5	4.33	0.58	มาก
2.3 ระบุพฤติกรรมที่ต้องการประเมินชัดเจน	5	4	5	4.67	0.58	มากที่สุด
3. สาระการเรียนรู้						
3.1 สอดคล้องกับการดำเนินกิจกรรม	5	4	4	4.33	0.58	มาก
3.2 มีความยากง่ายพอเหมาะ	4	5	4	4.33	0.58	มาก
4. กระบวนการเรียนรู้						
4.1 สอดคล้องกับสื่อการเรียนรู้และแหล่งเรียนรู้	5	4	5	4.67	0.58	มากที่สุด
4.2 เรียงลำดับกิจกรรมได้เหมาะสม	4	5	4	4.33	0.58	มาก
4.3 เหมาะสมกับวัยและเร้าความสนใจของนักเรียน	5	5	4	4.67	0.58	มากที่สุด
4.4 นักเรียนมีส่วนร่วมในการปฏิบัติกิจกรรม	5	5	4	4.67	0.58	มากที่สุด
4.5 มีความเหมาะสมกับเวลาที่จัดกิจกรรม	5	4	4	4.33	0.58	มาก
5. สื่อการเรียนรู้						
5.1 เหมาะสมกับการดำเนินกิจกรรม	5	5	4	4.67	0.58	มากที่สุด
5.2 สื่อความหมายชัดเจน	4	5	5	4.67	0.58	มากที่สุด
5.3 นักเรียนมีส่วนร่วมในการใช้สื่อ	4	5	5	4.67	0.58	มากที่สุด
6. การวัดและประเมินผล						
6.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	4	4.67	0.58	มากที่สุด
6.2 ประเมินได้ครอบคลุมสาระการเรียนรู้	4	4	5	4.33	0.58	มาก
6.3 เครื่องมือที่ใช้มีความเหมาะสม	4	4	5	4.33	0.58	มาก

ตาราง 3 ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมของแบบทดสอบ
วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของการเรียนด้วยชุดกิจกรรม เรื่อง Seasons and Weather
โดยการจัด การเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	IOC	สรุปผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
3	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
4	0	+1	+1	2	0.67	ใช้ได้
5	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
6	+1	-1	-1	1	0.33	ใช้ไม่ได้
7	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
8	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
9	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
10	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
11	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
12	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
13	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
14	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
15	-1	0	0	-1	-0.33	ใช้ไม่ได้
16	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
17	-1	+1	-1	1	0.33	ใช้ไม่ได้
18	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
19	0	+1	0	1	0.33	ใช้ไม่ได้
20	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
21	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
22	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
23	-1	-1	-1	-3	-1.00	ใช้ไม่ได้

ตาราง 3 (ต่อ)

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	IOC	สรุปผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
24	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
25	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
26	+1	0	0	1	0.33	ใช้ไม่ได้
27	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
28	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
29	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
30	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
31	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
32	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
33	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
34	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
35	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
36	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
37	-1	-1	-1	-3	-1.00	ใช้ไม่ได้
38	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
39	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
40	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
41	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
42	0	+1	0	1	0.33	ใช้ไม่ได้
43	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
44	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
45	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
46	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
47	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
48	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
49	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้

ตาราง 3 (ต่อ)

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	IOC	สรุปผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
51	+1	-1	-1	1	0.33	ใช้ไม่ได้
52	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
53	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
54	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
55	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
56	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
57	-1	-1	-1	-3	-1.00	ใช้ไม่ได้
58	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
59	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
60	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้

ตาราง 4 ค่าความยาก ค่าอำนาจจำแนกและความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของการเรียนด้วยชุดกิจกรรม เรื่อง Seasons and Weather โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ข้อที่	ความยาก	อำนาจจำแนก	ข้อที่	ความยาก	อำนาจจำแนก
1	0.35	0.49	16	0.50	0.31
2	0.55	0.43	17	0.50	0.31
3	0.46	0.39	18	0.62	0.49
4	0.42	0.32	19	0.60	0.33
5	0.38	0.40	20	0.55	0.43
6	0.54	0.56	21	0.65	0.32
7	0.52	0.43	22	0.54	0.48
8	0.54	0.54	23	0.31	0.30
9	0.50	0.50	24	0.69	0.38
10	0.54	0.38	25	0.35	0.36
11	0.50	0.46	26	0.58	0.37
12	0.46	0.70	27	0.47	0.47
13	0.55	0.50	28	0.54	0.65
14	0.65	0.44	29	0.65	0.32
15	0.35	0.33	30	0.69	0.72

ค่าความเชื่อมั่นของทดสอบทั้งฉบับ เท่ากับ 0.91

ตาราง 5 คะแนนจากการทดสอบระหว่างเรียนในภาคสนามของกลุ่มทดลองจากการเรียน
ด้วยชุดกิจกรรม เรื่อง Seasons and Weather โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

เลขที่	คะแนนแบบทดสอบย่อยหลังเรียน			รวม (30)
	ชุดกิจกรรมที่ 1 (10)	ชุดกิจกรรมที่ 2 (10)	ชุดกิจกรรมที่ 3 (10)	
1	7	8	8	21
2	7	8	8	21
3	7	8	7	22
4	8	7	7	22
5	7	7	7	21
6	7	6	7	20
7	7	7	7	21
8	7	8	8	23
9	7	7	8	22
10	7	7	7	21
11	8	8	8	24
12	7	7	8	22
13	8	8	8	24
14	7	8	8	23
15	8	8	8	24
16	7	8	7	22
17	8	8	7	23
18	7	8	7	22
19	7	7	7	21
20	8	7	8	23
21	7	8	8	23
22	7	8	8	23

ตาราง 5 (ต่อ)

เลขที่	คะแนนแบบทดสอบย่อยหลังเรียน			รวม (30)
	ชุดกิจกรรมที่ 1 (10)	ชุดกิจกรรมที่ 2 (10)	ชุดกิจกรรมที่ 3 (10)	
23	7	7	8	22
24	8	7	8	23
25	8	8	8	24
26	8	8	7	23
27	8	8	7	23
28	7	7	8	22
29	7	8	8	23
30	7	8	8	23
31	8	8	8	24
32	8	7	8	23
33	8	8	8	24
34	7	7	7	21
35	7	8	8	23
รวม	258	265	267	786
\bar{X}	7.37	7.57	7.63	22.46
S.D.	0.49	0.56	0.49	1.09
ร้อยละ	73.71	75.71	76.29	74.86

ตาราง 6 คะแนนจากการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทั้งทางเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนในภาคสนาม
 ของกลุ่มทดลองจากการเรียนด้วยชุดกิจกรรม เรื่อง Seasons and Weather โดยการจัดการ
 เรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 D^2

เลขที่	คะแนนก่อนเรียน	คะแนนหลังเรียน	ผลต่าง (D)	ผลต่างกำลัง 2 (D^2)
	(30 คะแนน)	(30 คะแนน)		
1	14	21	7	49
2	14	22	8	64
3	18	27	9	81
4	21	30	9	81
5	19	30	11	121
6	18	27	9	81
7	17	27	10	100
8	14	23	9	81
9	19	27	8	64
10	18	26	8	64
11	17	25	8	64
12	16	22	6	36
13	18	27	9	81
14	16	23	7	49
15	16	24	8	64
16	15	25	10	100
17	18	25	7	49
18	16	24	8	64
19	15	24	9	81
20	16	23	7	49
21	11	21	10	100
22	17	23	6	36
23	18	29	11	121

ตาราง 6 (ต่อ)

เลขที่	คะแนนก่อนเรียน	คะแนนหลังเรียน	ผลต่าง (D)	ผลต่างกำลัง 2 (D ²)
	(30 คะแนน)	(30 คะแนน)		
24	18	26	8	64
25	15	26	11	121
26	18	28	10	100
27	18	29	11	121
28	10	20	10	100
29	11	23	12	144
30	16	26	10	100
31	16	28	12	144
32	20	26	6	36
33	15	28	13	169
34	13	28	15	225
35	16	27	11	121
รวม	567	890	323	3,125
\bar{X}	16.20	25.43	9.26	89.29
S.D.	2.47	2.65	2.08	40.72
ร้อยละ	54	84.76	-	-

ตาราง 7 คะแนนจากการทดสอบระหว่างเรียนของการเรียนด้วยชุดกิจกรรม เรื่อง Seasons and Weather โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

เลขที่	คะแนนแบบทดสอบย่อยหลังเรียน			รวม (30)
	ชุดกิจกรรมที่ 1 (10)	ชุดกิจกรรมที่ 2 (10)	ชุดกิจกรรมที่ 3 (10)	
1	7	8	8	21
2	7	8	8	21
3	8	8	8	24
4	8	7	8	23
5	8	9	8	25
6	8	7	8	23
7	8	8	8	24
8	7	8	8	23
9	8	8	9	25
10	9	8	8	25
11	9	8	8	25
12	7	7	8	22
13	9	9	9	27
14	7	8	8	23
15	8	8	8	24
16	8	9	8	25
17	8	9	8	25
18	8	8	8	24
19	8	8	8	24
20	8	7	8	23
21	7	8	8	23
22	7	8	8	23

ตาราง 7 (ต่อ)

เลขที่	คะแนนแบบทดสอบย่อยหลังเรียน			รวม (30)
	ชุดกิจกรรมที่ 1 (10)	ชุดกิจกรรมที่ 2 (10)	ชุดกิจกรรมที่ 3 (10)	
23	8	8	9	25
24	8	7	8	23
25	8	9	8	25
26	8	8	8	24
27	9	8	8	25
28	7	7	8	22
29	7	8	8	23
30	7	8	8	23
31	8	8	8	24
32	8	7	8	23
33	8	9	8	25
34	9	8	8	25
35	7	8	9	24
รวม	274	279	284	837
\bar{X}	7.83	7.97	8.12	23.80
S.D.	0.66	0.62	0.32	1.28
ร้อยละ	78.28	79.71	81.14	79.71

ตาราง 8 คะแนนจากการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทั้งทางเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของการเรียน
ด้วยชุดกิจกรรม เรื่อง Seasons and Weather โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ
สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 D²

เลขที่	คะแนนก่อนเรียน	คะแนนหลังเรียน	ผลต่าง (D)	ผลต่างกำลัง 2 (D ²)
	(30 คะแนน)	(30 คะแนน)		
1	15	25	10	100
2	14	24	10	100
3	18	28	10	100
4	18	26	8	64
5	19	30	11	121
6	18	27	9	81
7	17	29	12	144
8	14	25	11	121
9	19	29	10	100
10	21	30	9	81
11	17	25	8	64
12	16	22	6	36
13	18	27	9	81
14	16	23	7	49
15	16	24	8	64
16	12	25	13	169
17	18	25	7	49
18	16	24	8	64
19	15	24	9	81
20	16	23	7	49
21	11	23	12	144
22	17	23	6	36
23	18	30	12	144

ตาราง 8 (ต่อ)

เลขที่	คะแนนก่อนเรียน	คะแนนหลังเรียน	ผลต่าง (D)	ผลต่างกำลัง 2 (D ²)
	(30 คะแนน)	(30 คะแนน)		
24	18	26	8	64
25	15	29	14	196
26	18	28	10	100
27	18	29	11	121
28	10	24	14	196
29	11	26	15	225
30	16	26	10	100
31	16	28	12	144
32	20	26	6	36
33	15	28	13	169
34	13	30	17	289
35	16	28	12	144
รวม	565	919	354	3,826
\bar{X}	16.14	26.26	10.11	109.31
S.D.	2.55	2.41	2.69	58.23
ร้อยละ	53.81	87.52	-	-

ตาราง 9 ผลการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยชุดกิจกรรม เรื่อง Seasons and Weather ที่เรียน โดยการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ข้อที่	ความพึงพอใจที่มีต่อชุดกิจกรรม					\bar{X}	S.D.	ระดับ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
	5	4	3	2	1			
1. ข้าพเจ้าชอบเรียนภาษาอังกฤษด้วยชุดกิจกรรม เรื่อง Seasons and Weather เพราะทำให้สามารถเข้าใจเนื้อหาได้ดีขึ้น	31	3	1	-	-	4.83	0.44	มากที่สุด
2. หลังจากที่ได้เรียนภาษาอังกฤษด้วยชุดกิจกรรม เรื่อง Seasons and Weather แล้ว ข้าพเจ้ารู้สึกอยากสนทนาภาษาอังกฤษมากขึ้นกว่าเดิม	34	1	-	-	-	4.98	0.16	มากที่สุด
3. ข้าพเจ้ารู้สึกพอใจในความรู้และความสามารถในการสนทนาต่างๆ ภาษาอังกฤษของตัวเอง	32	2	1	-	-	4.88	0.40	มากที่สุด
4. ข้าพเจ้ามีความกระตือรือร้นอยากรู้คำศัพท์และสำนวนภาษาอังกฤษใหม่ๆ เพิ่มขึ้นมากขึ้นกว่าเดิม	33	1	1	-	-	4.85	0.48	มากที่สุด
5. ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษจัดกิจกรรมที่ทำให้ผู้เรียนได้ฝึกอ่านและสนทนาภาษาอังกฤษมากขึ้น	32	2	1	-	-	4.88	0.40	มากที่สุด
6. หลังจากที่ได้เรียนวิชาภาษาอังกฤษด้วยชุดกิจกรรม เรื่อง Seasons and Weather ข้าพเจ้ามีความสนใจหนังสือที่เกี่ยวกับภาษาอังกฤษมากขึ้น	31	3	1	-	-	4.83	0.44	มากที่สุด

ตาราง 9 (ต่อ)

ข้อความ	ความรู้สึกหรือการกระทำ					\bar{X}	S.D.	ระดับ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
	5	4	3	2	1			
7. หลังจากที่ได้เรียนวิชาภาษาอังกฤษด้วยชุดกิจกรรม เรื่อง Seasons and Weather แล้ว ข้าพเจ้ารู้สึกว่าการอ่านและการสนทนาภาษาอังกฤษ เป็นสิ่งที่มีประโยชน์ และน่าฝึกฝนต่อไป	33	2	-	-	-	4.95	0.22	มากที่สุด
8. ข้าพเจ้ามีความกระตือรือร้นในการทำการบ้านหรืองานที่ได้รับมอบหมายในวิชาภาษาอังกฤษที่ครูสั่งมากขึ้น	32	3	-	-	-	4.93	0.26	มากที่สุด
9. ครูสอนวิชาภาษาอังกฤษมีวิธีการช่วยเหลือนักเรียนเมื่อมีปัญหา หรือติดขัดในการอ่านและการสนทนาภาษาอังกฤษ ได้เป็นอย่างดี	31	4	-	-	-	4.90	0.30	มากที่สุด
10. ข้าพเจ้าตั้งใจจะหาโอกาสอ่านภาษาอังกฤษให้มากขึ้นกว่าเดิม	31	2	2	-	-	4.85	0.48	มากที่สุด
รวม	320	23	7	-	-	4.90	0.33	มากที่สุด

ภาคผนวก ค

ชุดกิจกรรมเรื่อง Seasons and Weather

โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

คู่มือครู

ชุดกิจกรรม เรื่อง Seasons and Weather โดยการจัดการเรียนรู้
แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

พัฒนาโดย
ละออง แว่นศิลา

เสนอต่อมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้

คำนำ

คู่มือครูใช้ประกอบการใช้ชุดกิจกรรม เล่มที่ 1 เรื่อง Vocabulary โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เรื่อง Seasons and Weather สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เพื่อกำหนดกระบวนการเรียนรู้ และเนื้อหาสาระที่ใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอนให้บรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้ คู่มือครูประกอบด้วย

1. คู่มือการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้
 - 1.1 คำชี้แจงสำหรับครู
 - 1.2 แผนผังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค TGT
 - 1.3 จุดประสงค์การเรียนรู้
 - 1.4 แผนการจัดการเรียนรู้
 - 1.5 คำชี้แจงสำหรับนักเรียน
 - 1.6 ใบความรู้
 - 1.7 ชุดกิจกรรม
 - 1.8 ชองคำถาม
 - 1.9 แบบทดสอบท้ายชุดกิจกรรม
 - 1.10 เฉลยชุดกิจกรรมและชองคำถาม
2. เครื่องมือวัดประเมินผล
 - 2.1 แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน
 - 2.2 เฉลยแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

คู่มือครู

สำหรับประกอบการใช้ชุดกิจกรรม เล่มที่ 1 เรื่อง Vocabulary เรื่อง Seasons and Weather โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

คำชี้แจง

ชุดกิจกรรม เล่มที่ 1 เรื่อง Vocabulary เรื่อง Seasons and Weather โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สามารถใช้ฝึกทักษะภาษาอังกฤษได้ทั้งกลุ่มและรายบุคคล โดยครูผู้สอนควรปฏิบัติดังนี้

1. ขั้นตอนใช้ชุดกิจกรรม

1.1 ศึกษาคู่มือการใช้ชุดกิจกรรม

1.2 ศึกษามาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด สาระการเรียนรู้ และขั้นตอนการจัดการกิจกรรมใน

แผนการจัดการเรียนรู้ ชุดกิจกรรม เล่มที่ 1 Vocabulary

1.3 เตรียมอุปกรณ์ ใบความรู้ ชุดกิจกรรม ของคำถาม แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

1.4 นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน จำนวน 10 ข้อ

2. ขั้นตอนเตรียมผู้เรียน

2.1 นักเรียนคละกลุ่มคละความสามารถ กลุ่มละ 7 คน คละความสามารถ หมายถึงภายในกลุ่มเดียวกัน ประกอบด้วย นักเรียนที่มีระดับผลการเรียนดี นักเรียนที่มีระดับผลการเรียนปานกลาง นักเรียนที่มีระดับผลการเรียนอ่อน โดยใช้ระดับผลการเรียนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 ของนักเรียนตามเกณฑ์ ดังนี้

ระดับผลการเรียนดี หมายถึง นักเรียนที่มีระดับผลการเรียนดีช่วงคะแนน 70 ขึ้นไป

ระดับผลการเรียนปานกลาง หมายถึง นักเรียนที่มีระดับผลการเรียนพอใช้ ช่วงคะแนน

60 - 69

ระดับผลการเรียนอ่อน หมายถึง นักเรียนที่มีระดับผลการเรียนผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำช่วง

คะแนน 50 - 59

การจัดนักเรียนเข้ากลุ่ม

(นักเรียน 35 คน แบ่งออกเป็น 5 กลุ่ม สามารถจัดนักเรียนเข้ากลุ่มได้ในอัตราส่วน 2:3:2)

ระดับผู้เรียน	ชื่อ - สกุล	ชื่อกลุ่ม
นักเรียนเก่ง	1.....	1
	2.....	1
	3.....	2
	4.....	2
	5.....	3
	6.....	3
	7.....	4
	8.....	4
	9.....	5
	10.....	5
นักเรียนปานกลาง	1.....	นักเรียนจำนวน 3 คนนำไปสู่ กลุ่มใดก็ได้กลุ่มละ 3 คน ↓
	2.....	
	3.....	
	4.....	
	5.....	
	1.....	
2.....		

	3..... 4..... 5..... 1..... 2..... 3..... 4..... 5.....	
นักเรียนอ่อน	1..... 2..... 3..... 4..... 5..... 6..... 7..... 8..... 9..... 10.....	1 1 2 2 3 3 4 4 5 5
รวมนักเรียนทั้งหมด.....35..... คน		

2.2 กำหนดให้แต่ละกลุ่มคัดเลือกประธาน รองประธาน เลขานุการ และสมาชิกในกลุ่ม โดยกลุ่มที่นักเรียนทำกิจกรรมร่วมกันนี้ เรียกว่า กลุ่มบ้านของเรา (Home Group)

3. ขั้นสอน

แจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้

4. ขั้นกิจกรรม

4.1 สมาชิกในกลุ่มบ้านของเราได้รับชุดกิจกรรมและปฏิบัติตามหน้าที่แต่ละคนดังนี้

- สมาชิกคนที่ 1 มีหน้าที่อ่านคำถามและแยกแยะประเด็นที่โจทย์กำหนดหรือสิ่งที่เป็นประเด็นสำคัญ

- สมาชิกคนที่ 2 มีหน้าที่วิเคราะห์หาแนวทางตอบคำถาม อธิบายให้ได้มาซึ่งคำตอบ

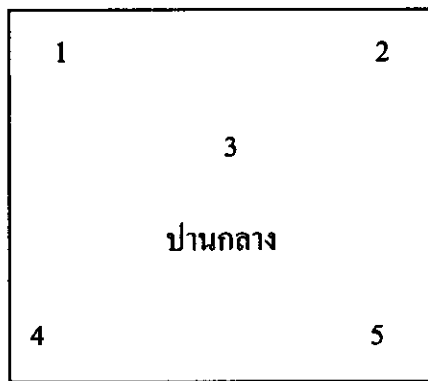
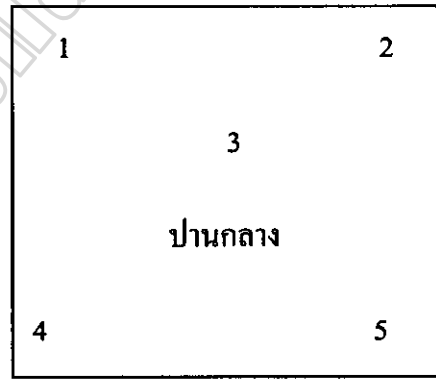
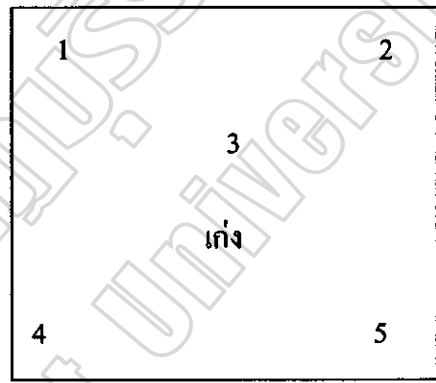
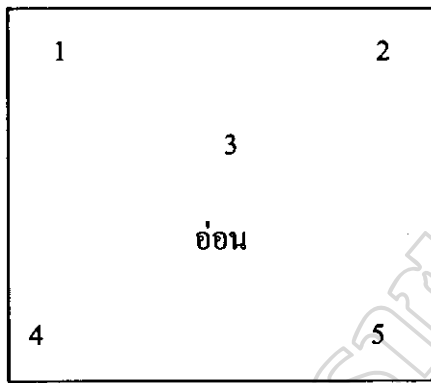
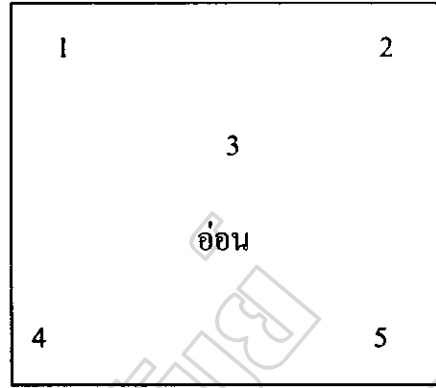
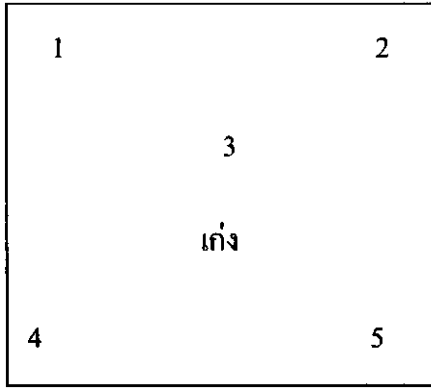
- สมาชิกคนที่ 3 มีหน้าที่รวบรวมข้อมูลและเขียนคำตอบ

- สมาชิกคนที่ 4 สรุปขั้นตอนทั้งหมด เพื่อตรวจคำตอบ

4.2 เมื่อผู้เรียนทำแต่ละตัวอย่างหรือแต่ละส่วนเสร็จแล้ว ให้นักเรียนหมุนเวียนเปลี่ยนหน้าที่กันในการทำโจทย์ข้อถัดไปทุกครั้งจนเสร็จ และสมาชิกในทีมช่วยกันและกระตุ้นให้นักเรียนทุกคนร่วมมือกันศึกษาตัวอย่าง ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน อธิบายให้เพื่อนฟังจนเข้าใจ

5. ขั้นแข่งขัน

5.1 ให้นักเรียนแต่ละกลุ่ม ซึ่งมีความสามารถแตกต่างกันไปแยกย้ายกันไปแข่งขันที่ติคประกาศไว้ โดยมีการจัดโต๊ะแข่งขัน เป็นกลุ่มๆละ 7 คน กำหนดให้นักเรียนเก่งแข่งกับนักเรียนเก่ง นักเรียนปานกลางแข่งกับนักเรียนปานกลาง นักเรียนอ่อนแข่งกับนักเรียนอ่อน โดยจัดแบบไม่ให้สมาชิกจากกลุ่มเดิมมาแข่งขันกันเอง โดยกำหนดตำแหน่งไว้ดังนี้

เฉลยคำตอบถูกต้อง

- คนที่ 1 หยิบซองคำถามมาแล้วเปิดอ่านคั้ง ๆ พร้อมชูคำถามที่อ่านขึ้นให้เพื่อน
ในกลุ่มที่แข่งเห็นทุกคน คนที่อ่านคำถามไม่มีสิทธิ์ตอบคำถาม

- คนที่ 2 ฟังและเขียนคำตอบ
- คนที่ 3 ฟังและเขียนคำตอบ
- คนที่ 4 ฟังและเขียนคำตอบ
- คนที่ 5 ฟังและเขียนคำตอบ

ทั้งหมดส่งคำตอบให้คนที่ 1 โดยเรียงลำดับส่งก่อนหลัง จากนั้นคนที่ 1 ตรวจสอบคำตอบ มีลำดับคะแนนดังนี้
ผู้ที่ตอบถูกคนแรกได้ 2 คะแนน
ผู้ที่ตอบถูกคนต่อไปได้ 1 คะแนน
ผู้ที่ตอบผิดได้ 0 คะแนน

5.2 ต่อไปสมาชิกในกลุ่มแข่งขันจะผลัดกันทำหน้าที่อ่านคำถามจนคำถามหมดโดยให้นักเรียนได้ตอบคำถามจำนวนที่เท่ากัน

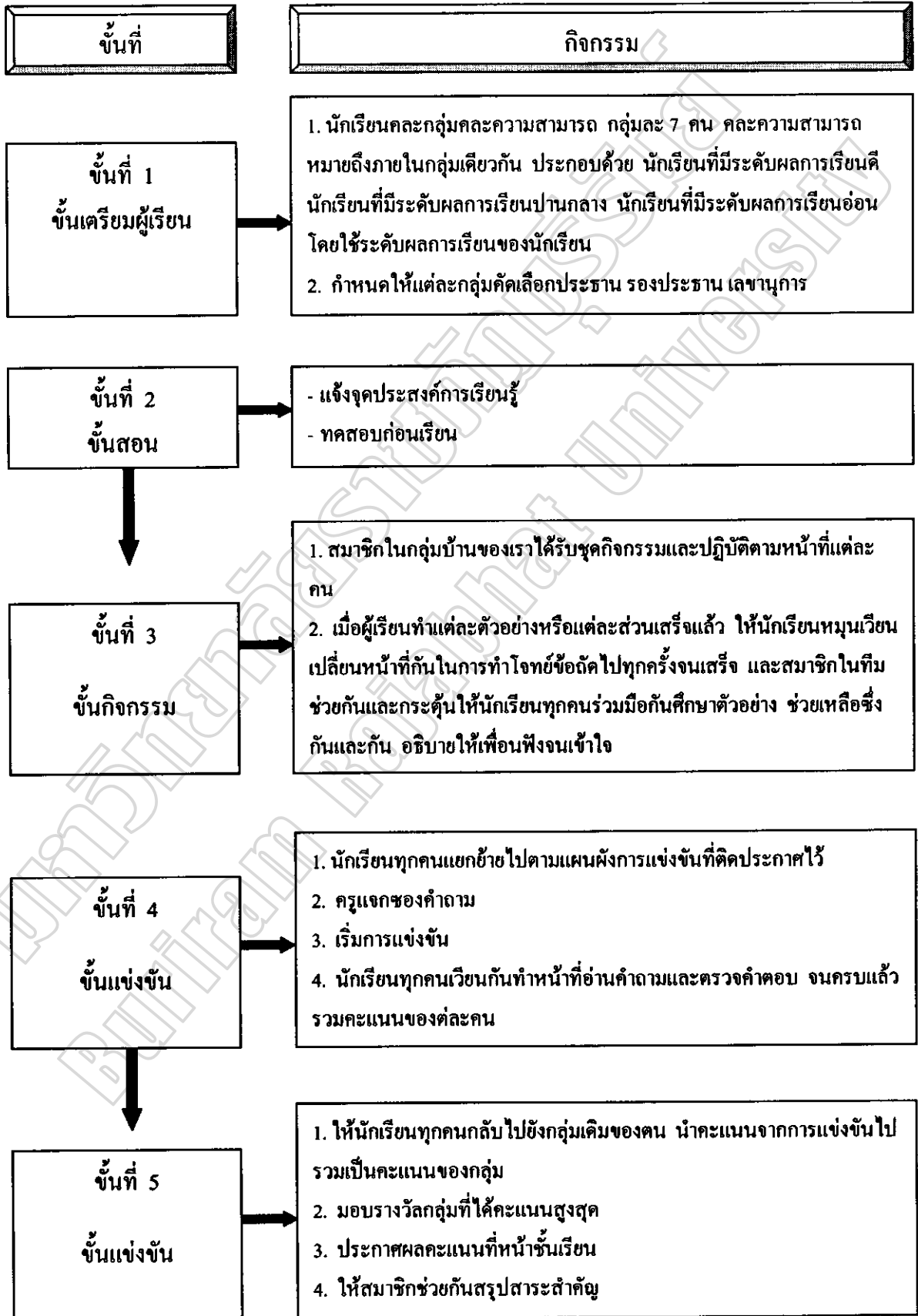
5.3 ให้นักเรียนทุกคนรวมคะแนนของตน โดยมีสมาชิกทุกคนในกลุ่มรับรองกันว่าถูกต้อง การคิดคะแนนจะได้คะแนนพิเศษเพิ่ม

- ผู้ที่ได้คะแนนสูงสุดอันดับ 1 ในแต่ละโต๊ะจะได้คะแนนเพิ่ม 10 คะแนน
- ผู้ที่ได้คะแนนสูงสุดอันดับ 2 ในแต่ละโต๊ะจะได้คะแนนเพิ่ม 8 คะแนน
- ผู้ที่ได้คะแนนสูงสุดอันดับ 3 ในแต่ละโต๊ะจะได้คะแนนเพิ่ม 5 คะแนน
- ผู้ที่ได้คะแนนสูงสุดอันดับ 4 ในแต่ละโต๊ะจะได้คะแนนเพิ่ม 4 คะแนน

6. ขั้นสรุปประเมินและมอบรางวัล

6.1 นักเรียนที่ไปทำการแข่งขันกลับเข้ากลุ่มเดิมนำคะแนนการแข่งขันแต่ละคนมารวมเป็นคะแนนของกลุ่ม ครูแจ้งผลการแข่งขันประกาศผลงานของทีมที่อยู่ในระดับคุณภาพดีมากเพื่อรับรองยกย่องชมเชย โดยมอบรางวัล ปิดประกาศบอร์ดของห้องเรียน

แผนภูมิสรุปขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค TGT

แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

เรื่อง Seasons and Weather

เวลา 12 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 seasons

จำนวน 4 ชั่วโมง

ใช้สอนวันที่ เดือน..... พ.ศ.

ผู้สอน นางละออง แวนศิลา

มาตรฐานการเรียนรู้ / ตัวชี้วัด

มาตรฐาน ค 1.1 อ่านออกเสียงคำ สะกดคำ อ่านกลุ่มคำ ประโยคและบทพูดเข้าจังหวะ(chant) ง่าย ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน

มาตรฐาน ค 1.1 เลือก/ระบุภาพหรือสัญลักษณ์หรือเครื่องหมายตรงตามความหมายของ ประโยค และข้อความสั้นๆที่ฟัง

สาระสำคัญ คำ กลุ่มคำ ประโยค และบทพูดเป็นความสำคัญของความเกี่ยวเนื่องถึงรูปภาพ สัญลักษณ์หรือ เครื่องหมายเพื่อการตีความหมายของประโยคและข้อความสืบไป

จุดประสงค์การเรียนรู้

ด้านความรู้

1. วิเคราะห์คำ กลุ่มคำ และประโยคสั้นๆที่กำหนดให้
2. เขียนคำศัพท์ของรูปภาพที่กำหนดให้
3. บอกกลุ่มคำของรูปภาพที่กำหนดให้ได้

ด้านทักษะกระบวนการ

1. ใช้วิธีการที่หลากหลายแก้ปัญหา
2. ใช้ความรู้ ทักษะและกระบวนการทางด้านภาษาในการแก้ปัญหาในสถานการณ์ต่างๆ ได้

อย่างเหมาะสม

3. ใช้เหตุผลประกอบการตัดสินใจ และสรุปผลได้อย่างเหมาะสม

ด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์

1. มีความรับผิดชอบ
2. มีระเบียบวินัย
3. ทำงานเป็นระบบ มีความรอบคอบ

สาระการเรียนรู้

1. คำ กลุ่มคำ และ โยค
2. รูปภาพ สัญลักษณ์และเครื่องหมาย

กระบวนการจัดการเรียนรู้

1. ขั้นเตรียมการ (ชั่วโมงที่ 1)

- 1.1 แจกมาตรฐานตัวชี้วัด และจุดประสงค์การเรียนรู้ให้นักเรียนทราบ
- 1.2 ครูแจกแบบทดสอบก่อนเรียน เล่มที่ 1 Seasons and Weather จำนวน 10 ข้อ ให้นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน 10 นาที
- 1.3 แบ่งนักเรียนทีมละ 5 คน แต่ละทีมให้คละกันทั้งเพศและความสามารถ ทีมที่มีสมาชิก 4 คน ประกอบด้วย เป็นคนเก่ง 1 คน ปานกลาง 2 คน และอ่อน 1 คน
- 1.4 กำหนดให้แต่ละกลุ่มคัดเลือกประธาน รองประธาน เลขานุการ และสมาชิกในกลุ่ม โดยกลุ่มที่นักเรียนทำกิจกรรมร่วมกันนี้ เรียกว่า กลุ่มบ้านของเรา (Home Group) แล้วให้แต่ละกลุ่มตั้งชื่อกลุ่มของตน

2. ขั้นสอน

- 2.1 ครูให้นักเรียนส่งตัวแทนกลุ่มละ 2 คน มารับแผ่นจิ๊กซอว์คนละ 2 แผ่น โดยปฏิบัติกิจกรรมเล่นเกม “จิ๊กซอว์ต่อรูปภาพ” โดยแจกจิ๊กซอว์ให้นักเรียนคนละหนึ่งแผ่น แล้วให้นักเรียนต่อเป็นรูปภาพ ครูช่วยเร้าความสนใจของนักเรียนในชั้นด้วยการถามว่าภาพที่ต่อเสร็จเรียบร้อยแล้ว จะเป็นรูปอะไร

- 2.2 ครูถามนักเรียนที่ออกมาต่อภาพว่ามีวิธีทำอย่างไรจนต่อภาพได้สำเร็จ เพื่อให้นักเรียนฝึกการสังเกตอย่างมีวิจารณญาณ และรู้จักวิเคราะห์การวางแผนงานและให้นักเรียนกลับเข้ากลุ่มเดิม

3. ขั้นตอนกิจกรรม (ชั่วโมงที่ 2)

3.1 สมาชิกในกลุ่มบ้านของเราได้รับเนื้อหา ศึกษาเนื้อหาจากใบความรู้ที่ 1 และชุดกิจกรรมที่ 1 เรื่อง Seasons and Weather โดยสมาชิกในกลุ่มแบ่งหน้าที่ปฏิบัติหน้าที่แต่ละคนดังนี้

- สมาชิกคนที่ 1 มีหน้าที่อ่านคำถามและแยกแยะประเด็นที่โจทย์กำหนดหรือสิ่งที่
เป็นประเด็นสำคัญ
- สมาชิกคนที่ 2 มีหน้าที่วิเคราะห์หาแนวทางตอบคำถาม อธิบายให้ได้มาซึ่ง
คำตอบ
- สมาชิกคนที่ 3 มีหน้าที่รวบรวมข้อมูลและเขียนคำตอบ
- สมาชิกคนที่ 4 มีหน้าที่สรุปขั้นตอนทั้งหมด เพื่อตรวจคำตอบ

3.2 เมื่อนักเรียนทำแต่ละตัวอย่างหรือแต่ละส่วนเสร็จแล้ว ให้นักเรียนหมุนเวียนเปลี่ยนหน้าที่กัน ในการทำโจทย์ข้อถัดไปทุกครั้งจนเสร็จ และสมาชิกในทีมช่วยกันและกระตุ้นให้นักเรียนทุกคนร่วมมือกัน ศึกษาตัวอย่าง ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน อธิบายให้เพื่อนฟังจนเข้าใจผลสำเร็จของกลุ่มนั้นจะขึ้นอยู่กับสมาชิก ในกลุ่ม ดังนั้นทุกคนต้องร่วมมือกัน

3.3 ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายและสรุป เรื่อง Seasons and Weather

4. ขั้นตอนการแข่งขัน (ชั่วโมงที่ 3)

4.1 ให้นักเรียนแต่ละกลุ่ม ซึ่งมีความสามารถแตกต่างกัน ไปแยกย้ายกันไปแข่งขันที่ติดประกาศไว้ โดยมีการจัดโต๊ะแข่งขันเป็นกลุ่มๆละ 5 คน กำหนดให้นักเรียนเก่งแข่งกับนักเรียนเก่ง นักเรียนปานกลาง แข่งกับนักเรียนปานกลาง และนักเรียนอ่อนแข่งกับนักเรียนอ่อน โดยจัดแบบไม่ให้สมาชิกจากกลุ่มเดิมมา แข่งขันกันเอง

- โต๊ะหมายเลข 1 เป็น โต๊ะแข่งขันสำหรับผู้เรียนที่มีความสามารถในระดับเก่ง
- โต๊ะหมายเลข 2 เป็น โต๊ะแข่งขันสำหรับผู้เรียนที่มีความสามารถในระดับอ่อน
- โต๊ะหมายเลข 3 เป็น โต๊ะแข่งขันสำหรับผู้เรียนที่มีความสามารถในระดับอ่อน
- โต๊ะหมายเลข 4 เป็น โต๊ะแข่งขันสำหรับผู้เรียนที่มีความสามารถในระดับเก่ง
- โต๊ะหมายเลข 5 เป็น โต๊ะแข่งขันสำหรับผู้เรียนที่มีความสามารถในระดับปานกลาง
- โต๊ะหมายเลข 6 เป็น โต๊ะแข่งขันสำหรับผู้เรียนที่มีความสามารถในระดับปานกลาง
- โต๊ะหมายเลข 7 เป็น โต๊ะแข่งขันสำหรับผู้เรียนที่มีความสามารถในระดับปานกลาง

4.2 การดำเนินการแข่งขัน

* ครูแจกซองคำถาม ที่มีคำถามและเฉลยคำตอบถูกต้องไว้แล้ว ให้กลุ่มละ 10 ซองวางไว้บนโต๊ะ

* เริ่มการแข่งขัน

- คนที่ 1 หยิบซองคำถามมาแล้วเปิดอ่านคั้งๆ พร้อมชูคำถามที่อ่านขึ้นให้เพื่อนในกลุ่มที่แข่งเห็นทุกคน คนที่อ่านคำถาม ไม่มีสิทธิ์ตอบคำถาม

- คนที่ 2 ฟังและเขียนคำตอบ
- คนที่ 3 ฟังและเขียนคำตอบ
- คนที่ 4 ฟังและเขียนคำตอบ
- คนที่ 5 ฟังและเขียนคำตอบ

ทั้งหมดส่งคำตอบให้คนที่ 1 โดยเรียงลำดับส่งก่อนหลัง จากนั้นคนที่ 1 ตรวจสอบคำตอบ มีลำดับคะแนนดังนี้

ผู้ที่ตอบถูกคนแรกได้ 2 คะแนน

ผู้ที่ตอบถูกคนต่อไปได้ 1 คะแนน

ผู้ที่ตอบผิดได้ 0 คะแนน

* ต่อไปสมาชิกในกลุ่มแข่งขันจะผลัดกันทำหน้าที่อ่านคำถามจนคำถามหมดโดยให้นักเรียนได้ตอบคำถามจำนวนที่เท่ากัน

* ให้นักเรียนทุกคนรวมคะแนนของตน โดยมีสมาชิกทุกคนในกลุ่มรับรองกันว่าถูกต้อง การคิดคะแนนจะได้คะแนนพิเศษเพิ่ม

- ผู้ที่ได้คะแนนสูงสุดอันดับ 1 ในแต่ละโต๊ะจะได้คะแนนเพิ่ม 10 คะแนน
- ผู้ที่ได้คะแนนสูงสุดอันดับ 2 ในแต่ละโต๊ะจะได้คะแนนเพิ่ม 8 คะแนน
- ผู้ที่ได้คะแนนสูงสุดอันดับ 3 ในแต่ละโต๊ะจะได้คะแนนเพิ่ม 5 คะแนน
- ผู้ที่ได้คะแนนสูงสุดอันดับ 4 ในแต่ละโต๊ะจะได้คะแนนเพิ่ม 4 คะแนน

5. ขั้นสรุปประเมินและมอบรางวัล (ชั่วโมงที่ 4)

5.1 นักเรียนที่ไปทำการแข่งขันกลับเข้ากลุ่มเดิมนำคะแนนการแข่งขันแต่ละคนมารวมเป็นคะแนนของกลุ่ม ครูแจ้งผลการแข่งขันพร้อมกับกล่าวชมกลุ่มที่ได้คะแนนสูงสุด

5.2 ครูและนักเรียนสรุปเนื้อหาที่เรียนมาเรื่อง Seasons and Weather

5.3 ประกาศผลงานของทีมที่อยู่ในระดับคุณภาพดีมากเพื่อรับรองยกย่อง ชมเชย มอบรางวัล ปิดประกาศบอร์ดของห้องเรียน

5.4 ครูแจกแบบทดสอบหลังเรียน เล่มที่ 1 Seasons and Weather จำนวน 10 ข้อ ให้นักเรียนทำเพื่อประเมินความก้าวหน้าของนักเรียน

สื่อ / แหล่งเรียนรู้

1. ใบความรู้ที่ 1
2. ชุดกิจกรรมที่ 1
3. ซองคำถาม
4. แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน เล่มที่ 1 Seasons and Weather

การวัดและประเมินผล

วิธีการ

1. สังเกต
 - 1.1 มีความรับผิดชอบ
 - 1.2 ทำงานร่วมกับผู้อื่น
 - 1.3 ทำงานเป็นระบบรอบคอบ
2. ตรวจสอบชุดกิจกรรมที่ 1.1
3. ตรวจสอบคำถาม
4. ตรวจสอบแบบทดสอบหลังเรียน เล่มที่ 1

เครื่องมือ

1. แบบสังเกตพฤติกรรม
2. ชุดกิจกรรมที่ 1.1
3. คำถาม
4. แบบทดสอบหลังเรียน

เกณฑ์

1. ผู้ประเมินสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน นักเรียนสามารถปฏิบัติได้
 - 7-9 คะแนน ได้รับคุณภาพ ดีมาก (3)
 - 4-6 คะแนน ได้รับคุณภาพ ดี (2)
 - 1-3 คะแนน ได้รับคุณภาพ พอใช้ (1)
2. ตรวจสอบชุดกิจกรรม นักเรียนสามารถ
 - ทำถูกต้องร้อยละ 70-100 ของจำนวนข้อทั้งหมด ได้ระดับคุณภาพ ดีมาก
 - ทำถูกต้องร้อยละ 50-69 ของจำนวนข้อทั้งหมด ได้ระดับคุณภาพ ดี
 - ทำถูกต้องร้อยละ 40-49 ของจำนวนข้อทั้งหมด ได้ระดับคุณภาพ พอใช้
 - ทำถูกต้องร้อยละ 0-39 ของจำนวนข้อทั้งหมด ได้ระดับคุณภาพ ปรับปรุงแก้ไข
3. ตรวจสอบชุดกิจกรรมจากคำถามทำถูกต้องร้อยละ 70 ของจำนวนข้อทั้งหมด ถือว่า ผ่าน
4. ตรวจสอบแบบทดสอบหลังเรียน เล่มที่ 1 Seasons and Weather ทำถูกต้องร้อยละ 70 ของจำนวนข้อทั้งหมด ถือว่า ผ่าน

กิจกรรมเสนอแนะ / กิจกรรมต่อเนื่อง

.....

.....

ความคิดเห็นผู้บริหารโรงเรียน

.....

.....

.....

ลงชื่อ

(ชิตเตอร์จำเนียร บุญทัน)

ผู้อำนวยการโรงเรียน

บันทึกผลหลังสอน

ผลการสอน

.....

.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

ข้อเสนอแนะและแนวทางแก้ไข

.....

.....

ลงชื่อผู้สอน

(นางละออง แวนศิลา)

ชุดกิจกรรม

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

ชุดที่ 1

Vocabulary

Seasons and weather

พัฒนาโดย

ละออง แวนติลา

โรงเรียนมารีย์อนุสรณ์

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1

สำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐาน

กระทรวงศึกษาธิการ

แบบทดสอบก่อนเรียน

ชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ชุดที่ 1 Seasons and weather ?

คำชี้แจง แบบทดสอบเป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 10 ข้อ จงเลือก

คำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว

1. How many seasons are there in England ?
 - a. There are two seasons.
 - b. There are three seasons.
 - c. There are four seasons.
 - d. There are five seasons.

2. What is the season in January ?
 - a. summer
 - b. autumn
 - c. spring
 - d. winter

3. What is the season in April ?
 - a. summer
 - b. autumn
 - c. spring
 - d. winter

4. The winter season is in
 - a. December
 - b. May
 - c. August
 - d. September

5. The summer season is in
 - a. February
 - b. May
 - c. July
 - d. October

6. It's in summer.

- a. rain
- b. windy
- c. cloudy
- d. hot

7. The flowers are bloom in.....

- a. summer
- b. autumn
- c. spring
- d. winter

8. It's in winter.

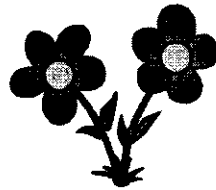
- a. rain
- b. cold
- c. sunny
- d. warm

9. We make a snowman in

- a. summer
- b. autumn
- c. spring
- d. winter

10. We go to the beach in

- a. summer
- b. autumn
- c. spring
- d. winter

ใบความรู้

Seasons and Weather

เรารู้จักฤดูกาลต่างๆเป็นภาษาอังกฤษกัน ซึ่งคำว่าฤดูกาล
ในภาษาอังกฤษ เราเรียกว่า Season ในประเทศอังกฤษจะมี 4 ฤดู
ผลัดเปลี่ยนหมุนเวียนกันไปในแต่ละปี

Winter ฤดูหนาว

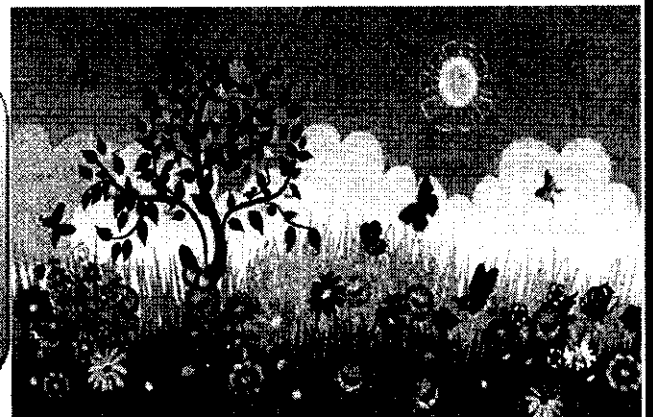
อยู่ในช่วงเดือน December

January February

Spring ฤดูใบไม้ผลิ

อยู่ในช่วงเดือน March,

April, May

Summer ฤดูร้อน

อยู่ในช่วงเดือน June, July ,
August

Autumn ฤดูใบไม้ร่วง

อยู่ในช่วงเดือน September
October November

weather

hot	windy	Sunny	rain	Warm
cloudy	snow	Storm	cold	wet

ชุดที่ 1

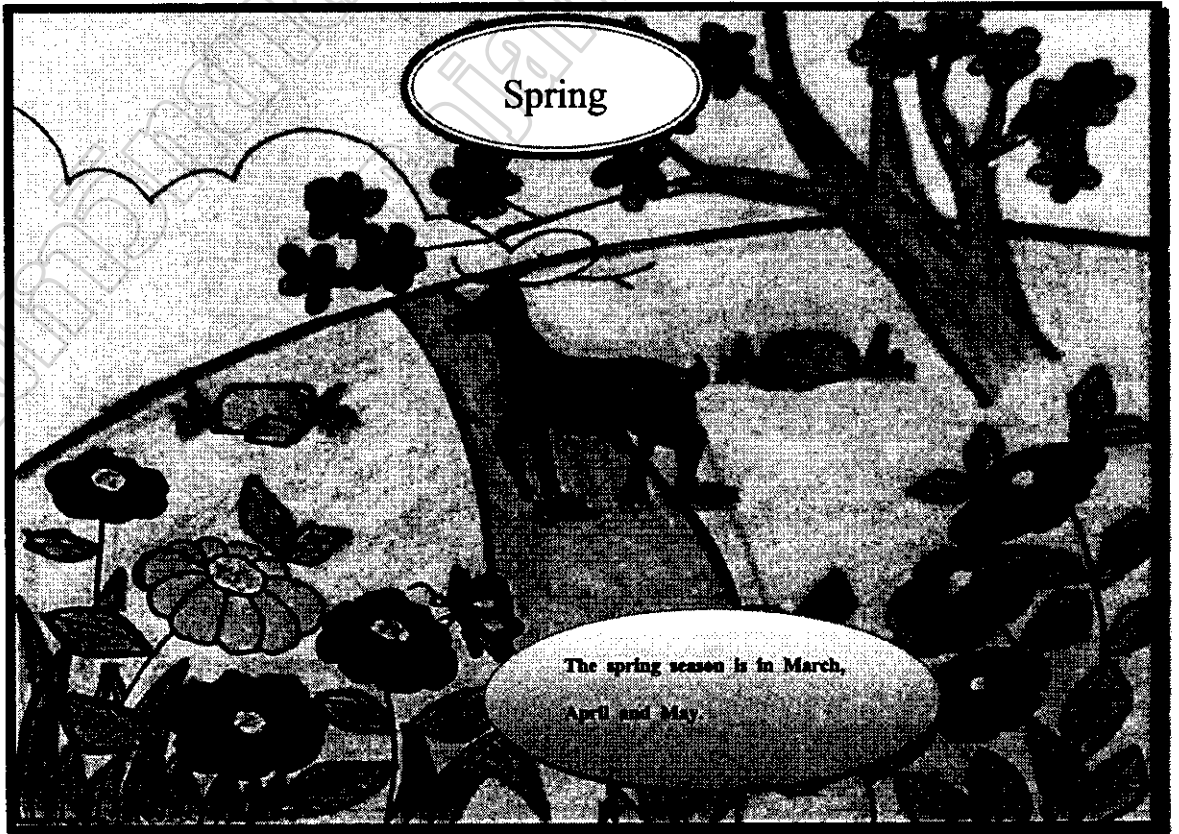
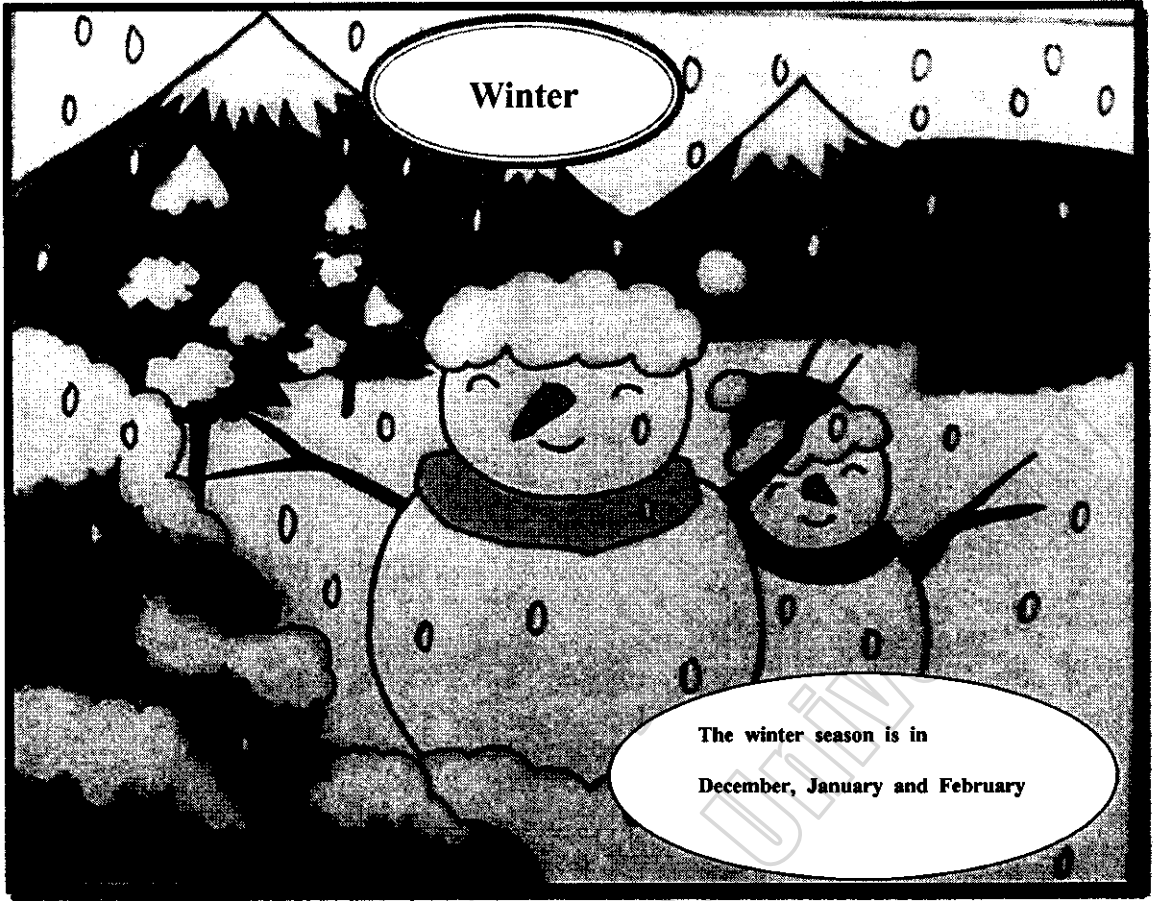
Vocabulary

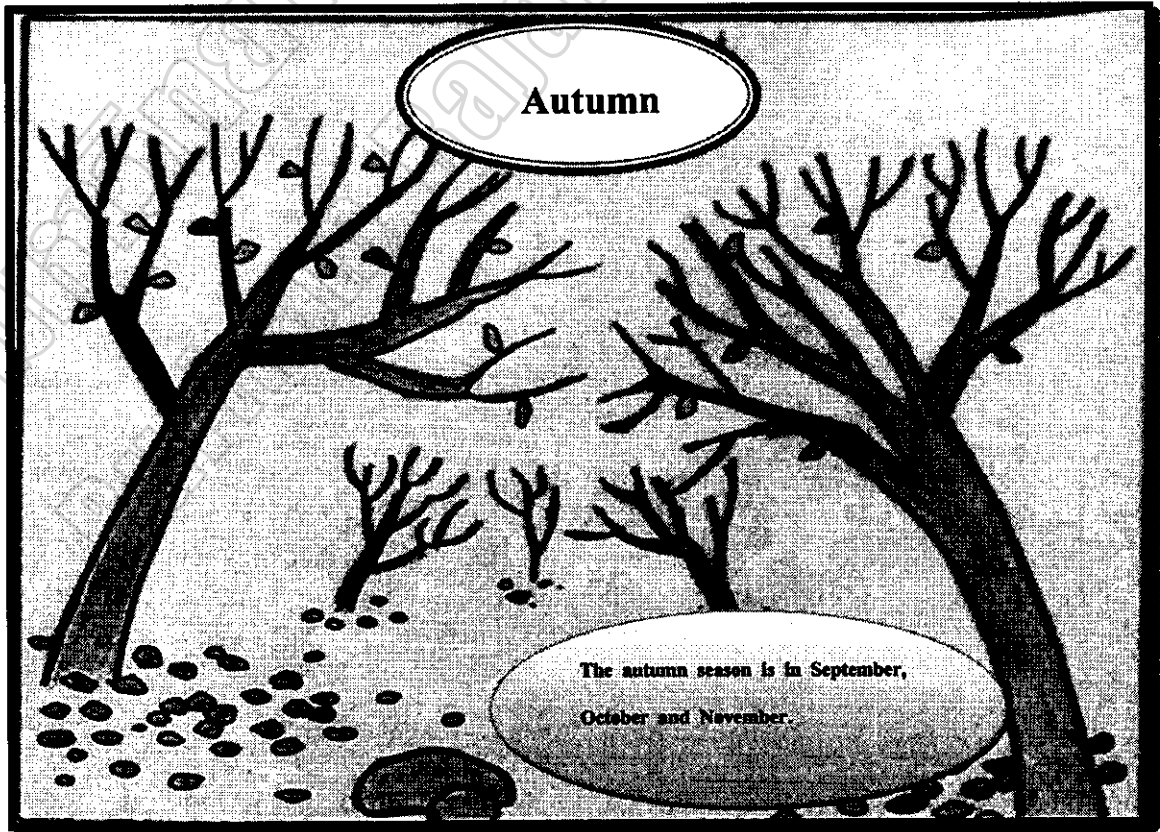
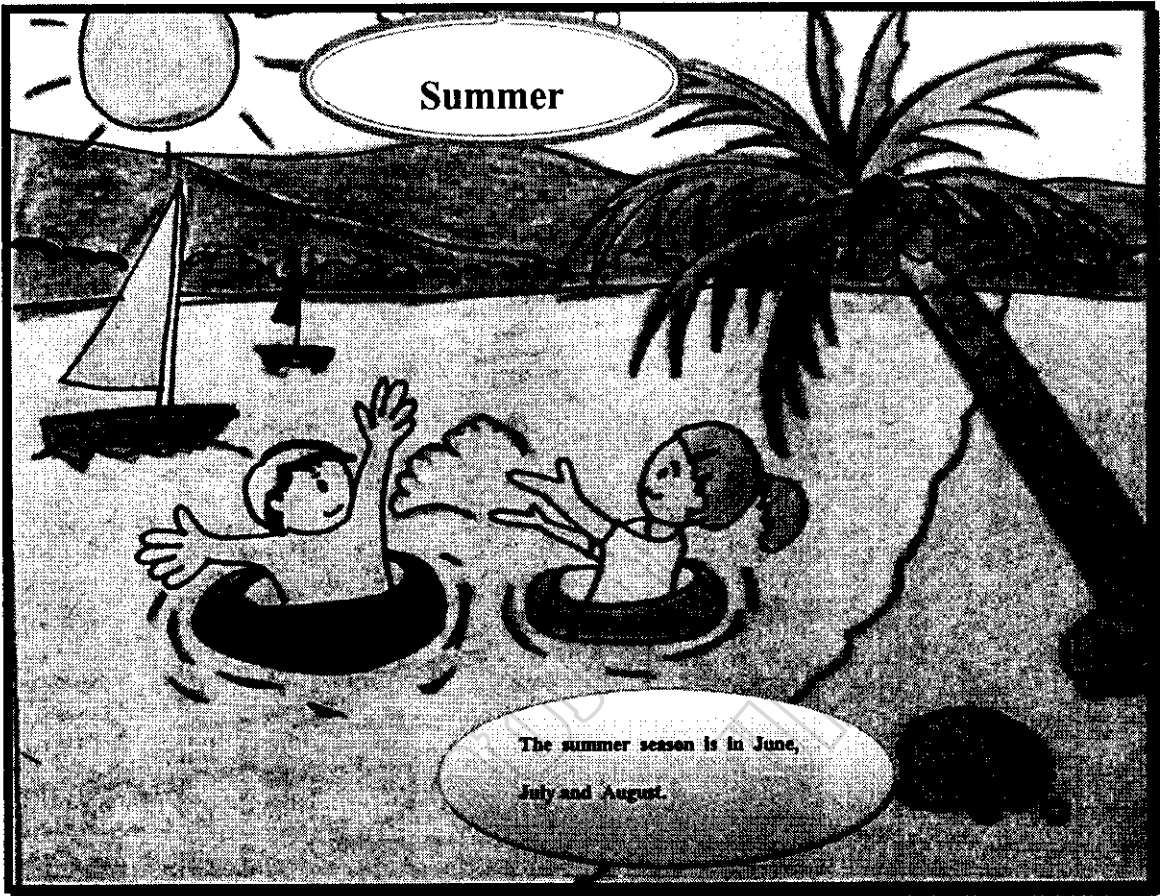
Seasons and Weather

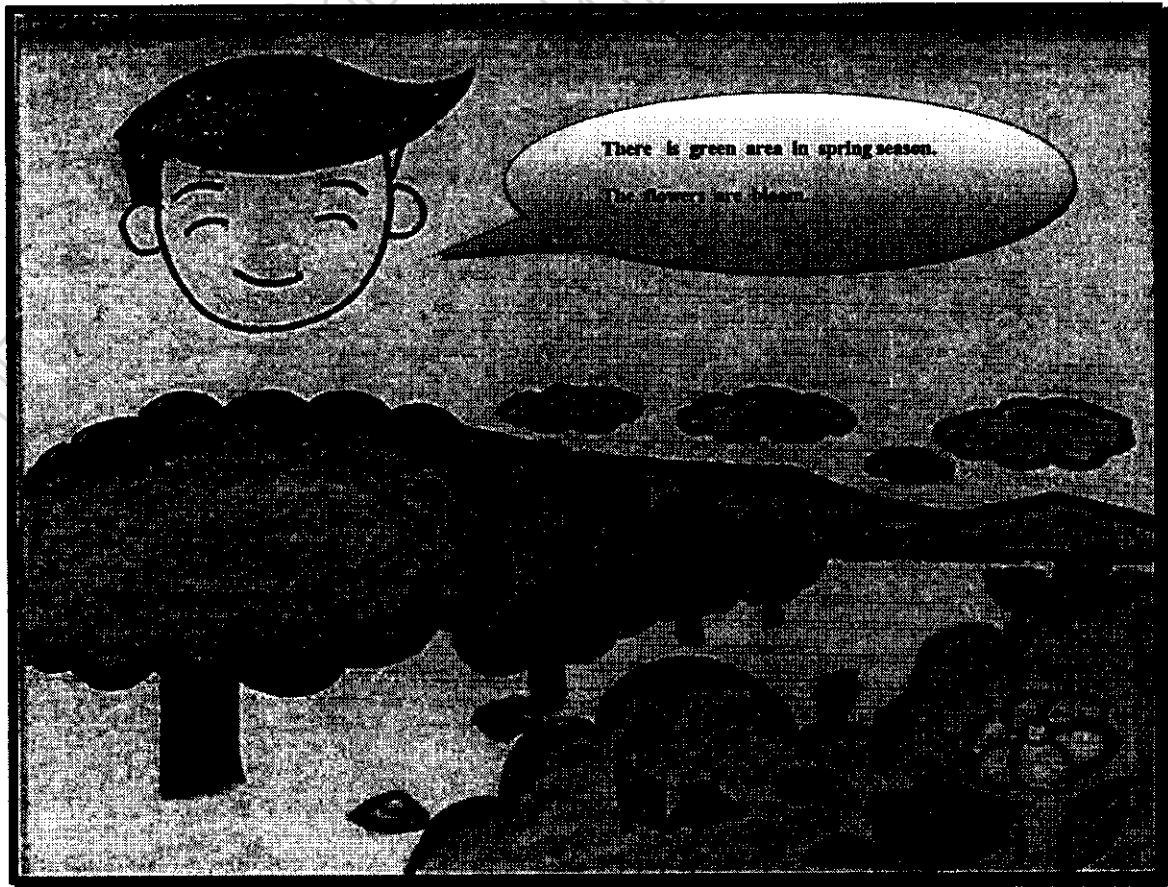

The seasons in England

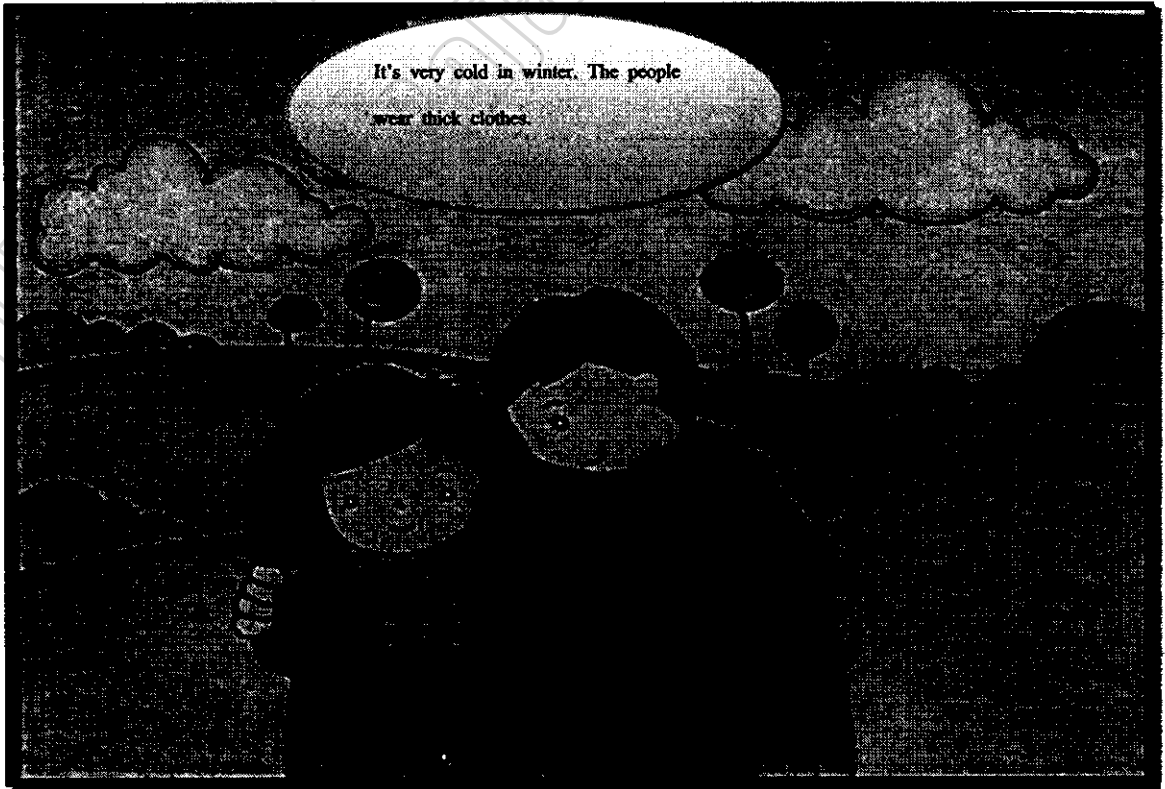

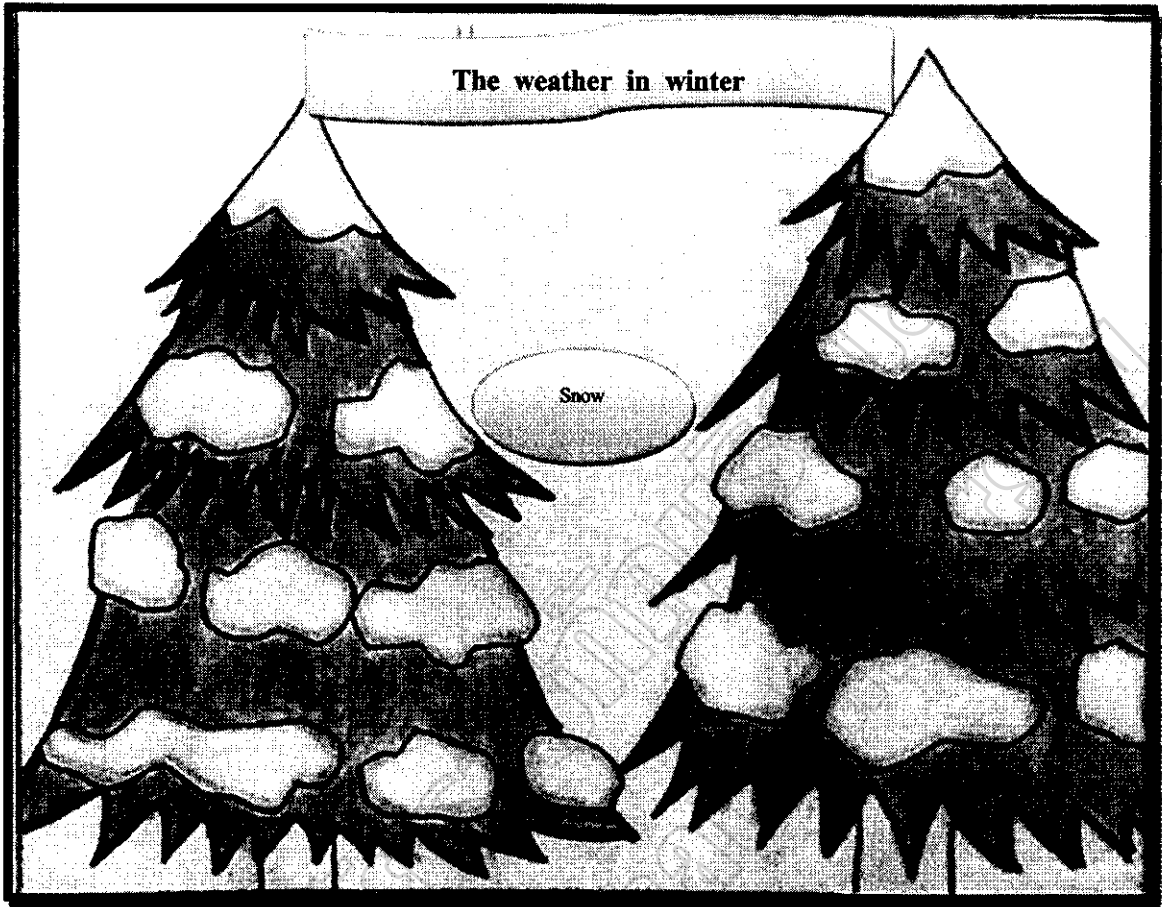

Sometimes, it's rain in the afternoon
in spring time.

It's very cold in winter. The people
wear thick clothes.

ชองคำถาม Seasons and Weather

Item 1: What season is in December ?

Ans. It's.....

Item 2 : When is winter season ?

Ans. 1)..... 2)..... 3).....

Item 3 : What do the people do in summer ?

Ans.

Item 4 : "It's dry and the leaves are fall down." What's the season is?

Ans. It's

Item 5 : What is the weather in winter?

Ans. It's

Item 6 : "The flowers are bloom." What's the season is?

Ans. It's

Item 7 : "It's sunny and windy. The children like to play with a kite."

What's the season is?

Ans. It's

Item 8 : What is this ?

Ans. It's

Item 9 : What kind of clothes the people wear in winter ?

Ans.

Item 10 : What season is for Christmas time ?

Ans. It's

แบบทดสอบหลังเรียน

ชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ชุดที่ 1 Seasons and Weather ?

คำชี้แจง แบบทดสอบเป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 10 ข้อ จงเลือก

คำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว

1. How many seasons are there in England ?

b. There are two seasons.	B. There are three seasons.
d. There are four seasons.	D. There are five seasons.

2. What is the season in January ?

a. summer	b. autumn
c. spring	d. winter

3. What is the season in April ?

a. summer	b. autumn
c. spring	d. winter

4. Winter is in

a. December	b. May
c. August	d. September

5. Summer is in

a. February	b. May
c. July	d. October

6. It's In summer.

- a. rain
- b. windy
- c. cloudy
- d. hot

7. The flowers are bloom in.....

- a. summer
- b. autumn
- c. spring
- d. winter

8. It's in winter.

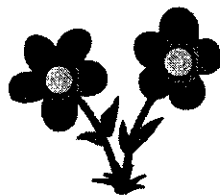
- a. rain
- b. cold
- c. sunny
- d. warm

9. We make a snowman in

- a. summer
- b. autumn
- c. spring
- d. winter

10. We go to the beach in

- a. summer
- b. autumn
- c. spring
- d. winter

คู่มือครู

ชุดกิจกรรม เรื่อง Seasons and Weather โดยการจัดการเรียนรู้
แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

พัฒนาโดย
ละออง แวนศิลา

เสนอต่อมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้

คำนำ

คู่มือครูใช้ประกอบการใช้ชุดกิจกรรม เล่มที่ 2 เรื่อง What's your favourite season? เรื่อง Seasons and Weather โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เพื่อ กำหนดกระบวนการเรียนรู้และเนื้อหาสาระที่ใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอนให้บรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้ คู่มือครูประกอบด้วย

1. คู่มือการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้
 - 1.1 คำชี้แจงสำหรับครู
 - 1.2 แผนผังการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค TAI
 - 1.3 จุดประสงค์การเรียนรู้
 - 1.4 แผนการจัดการเรียนรู้
 - 1.5 คำชี้แจงสำหรับนักเรียน
 - 1.6 แบบทดสอบย่อย
 - 1.7 ชุดกิจกรรม
 - 1.8 ใบงาน
 - 1.9 แบบทดสอบท้ายชุดกิจกรรม
 - 1.10 เฉลยชุดกิจกรรมและใบงาน
2. เครื่องมือวัดประเมินผล
 - 2.1 แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน
 - 2.2 เฉลยแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

คู่มือครู

สำหรับประกอบการใช้ชุดกิจกรรม เล่มที่ 2 เรื่อง What's your favourite season ? เรื่อง Seasons and Weather โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 คำชี้แจง

ชุดกิจกรรม เล่มที่ 2 เรื่อง What's your favourite season ? โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ด้วยเทคนิค TAI สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สามารถใช้ฝึกทักษะภาษาอังกฤษได้ทั้งกลุ่มและรายบุคคล โดยครูผู้สอนควรปฏิบัติดังนี้

1. ขั้นตอนการใช้ชุดกิจกรรม

1.1 ศึกษาคู่มือการใช้ชุดกิจกรรม

1.2 ศึกษามาตรฐานการเรียนรู้ คำชี้วัด สาระการเรียนรู้ และขั้นตอนการจัดการกิจกรรมในแผนการจัดการเรียนรู้ ชุดกิจกรรม เล่มที่ 2 เรื่อง What's your favourite season ?

1.3 เตรียมอุปกรณ์ ใบความรู้ ชุดกิจกรรม ใบงาน แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

2. ขั้นใช้แบบฝึกทักษะ

2.1 นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน จำนวน 10 ข้อ

2.2 ศึกษาขั้นตอนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค TAI ของแต่ละกิจกรรมการเรียนรู้ตามคอนดังนี้

2.2.1 แบ่งกลุ่มความสามารถ กลุ่มละ 7 คน ทละความสามารถ

หมายถึง ภายในกลุ่มเดียวกัน ประกอบด้วย นักเรียนที่มีระดับผลการเรียนดี นักเรียนที่มีระดับผลการเรียนปานกลาง นักเรียนที่มีระดับผลการเรียนอ่อน โดยใช้ระดับผลการเรียนของนักเรียนจากคะแนนแบบทดสอบหลังเรียน เล่มที่ 1 เรื่อง Vocabulary ตามเกณฑ์ ดังนี้

ระดับผลการเรียนดี หมายถึง นักเรียนที่มีระดับผลการเรียนดีช่วงคะแนน 70 ขึ้นไป

ระดับผลการเรียนปานกลาง หมายถึง นักเรียนที่มีระดับผลการเรียนพอใช้ ช่วงคะแนน 60 – 69

ระดับผลการเรียนอ่อน หมายถึง นักเรียนที่มีระดับผลการเรียนผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำช่วง

คะแนน 50 - 59

การจัดนักเรียนเข้ากลุ่ม

(ตัวอย่างนักเรียน 35 คน แบ่งออกเป็น 5 กลุ่ม สามารถจัดนักเรียนเข้ากลุ่มได้ในอัตราส่วน 2 : 3

: 2)

ระดับผู้เรียน	ชื่อ - สกุล	ชื่อกลุ่ม
นักเรียนเก่ง	1.....	1
	2.....	1
	3.....	2
	4.....	2
	5.....	3
	6.....	3
	7.....	4
	8.....	4
	9.....	5
	10.....	5
นักเรียนปานกลาง	1.....	นักเรียนจำนวน 3 คนนำไปสู่ กลุ่มใดก็ได้กลุ่มละ 3 คน ↓
	2.....	
	3.....	
	4.....	
	5.....	
	1.....	
	2.....	
	3.....	
	4.....	
	5.....	
	1.....	
	2.....	
	3.....	
	4.....	
	5.....	

นักเรียนอ่อน	1.....	1
	2.....	1
	3.....	2
	4.....	2
	5.....	3
	6.....	3
	7.....	4
	8.....	4
	9.....	5
	10.....	5
รวมนักเรียนทั้งหมด.....35..... คน		

2.2.2 นักเรียนทบทวนสิ่งที่เรียนมาแล้วให้ศึกษาเนื้อหาสาระการเรียนรู้ใหม่จากใบความรู้ ซึ่งมีวิธีการดังนี้

* กรณีสมาชิกของกลุ่มสามารถเรียนรู้บทเรียนได้ ให้ทำอย่างอิสระซึ่งความรู้ที่ได้รับจากการอภิปราย ชักถาม สรุปสาระการเรียนรู้ โดยมีครูเป็นผู้ให้คำแนะนำ ชี้แนะเพิ่มเติม

* กรณีสมาชิกของกลุ่มใดไม่สามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง ให้นักเรียนที่มีผลการเรียนดีของแต่ละกลุ่มปรึกษา แลกเปลี่ยนเรียนรู้ อภิปรายซักถามครูผู้สอน หลังจากนั้นให้นักเรียนกลับไปยังกลุ่ม เพื่อนำสาระการเรียนรู้ที่ได้รับไปขยายผลให้สมาชิกในกลุ่มรับทราบ

* นักเรียนแต่ละคนรับแบบฝึกทักษะที่ 2 แล้วจับคู่ภายในกลุ่มของตน นักเรียนดีคู่กับนักเรียนอ่อน ปานกลางจับคู่กัน เพื่อช่วยกันเรียนรู้และทำแบบฝึกทักษะที่ 2 ให้สำเร็จโดยนักเรียนแต่ละคนบันทึกเป็นรายบุคคล เมื่อทำสำเร็จแล้วเปลี่ยนคู่กับคนอื่นภายในกลุ่มตนเอง ตรวจสอบความถูกต้องตามเฉลยแบบฝึกทักษะที่ 2 ที่ครูจัดเตรียมไว้ให้ และสนทนาซักถามข้อสงสัยและข้อผิดพลาดของกลุ่มตนเอง กรณีนักเรียนคู่ใดทำแบบฝึกทักษะที่ 2 ได้ถูกต้องร้อยละ 70 ทำแบบทดสอบฉบับ A หรือ B โดยให้ทำเป็นรายบุคคลบันทึกคะแนนไว้ แต่ถ้าหากคู่ใดทำแบบฝึกทักษะที่ 2 ได้คะแนนได้น้อยกว่าร้อยละ 70 ให้นักเรียนทำแบบฝึกทักษะที่ 2 อีกครั้งจนกว่าจะทำได้ถึงร้อยละ 70 ถึงจะผ่าน และทำแบบทดสอบฉบับย่อย A หรือ B โดยให้ทำเป็นรายบุคคล บันทึกคะแนนไว้

* กรณีนักเรียนทำแบบทดสอบย่อยฉบับ A หรือ B ไม่ผ่านให้สมาชิกในกลุ่มของผู้ของตนชี้แนะเพิ่มเติมโดยให้ฝึกทำชุดกิจกรรมอีกครั้งจนกว่าจะทำได้ได้ถูกต้องร้อยละ 70 และให้ทำแบบทดสอบย่อยฉบับ A1 หรือ B1 ซึ่งเป็นแบบทดสอบย่อยฉบับคู่ขนานถูกต้องร้อยละ 70 จึงจะผ่านบันทึกคะแนน

* นำคะแนนจากการทำแบบทดสอบย่อยของแต่ละคนมารวมกันหาค่าเฉลี่ย เพื่อใช้เป็นคะแนนกลุ่ม

* เมื่อเรียนรู้จบชุดกิจกรรม นักเรียนทุกคนทำแบบทดสอบหลังเรียนและนำคะแนนจากผลการทดสอบของแต่ละคนมารวมกัน หาค่าเฉลี่ย เพื่อใช้เป็นคะแนนกลุ่ม

* คะแนนกลุ่มและความสำเร็จของกลุ่ม แต่ละแบบฝึกทักษะที่ 2 การเรียนรู้ครูรวบรวมคะแนนกลุ่ม เกณฑ์การให้รางวัล 3 ระดับ คือกลุ่มที่ได้คะแนนสูงสุดชนะเลิศ กลุ่มที่ได้คะแนนปานกลางเป็นกลุ่มรองชนะเลิศ และกลุ่มที่ได้คะแนนน้อยเป็นกลุ่มกลุ่มดี กลุ่มชนะเลิศและรองชนะเลิศก็จะได้รับใบรับรองเป็นรางวัล

แผนผังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค TAI

* ดำเนินการจัดกิจกรรมโดยใช้ชุดกิจกรรม เล่มที่ 2 เรื่อง What's your favourite season? โดยการเรียนการสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค TAI เรื่อง Seasons and Weather สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

* ขณะที่นักเรียนทำกิจกรรม ครูเดินดูการทำงานของนักเรียนอย่างใกล้ชิด เพื่อให้คำแนะนำช่วยเหลือ สำหรับนักเรียนที่มีความเข้าใจคลาดเคลื่อนหรือมีข้อสงสัย

3. ขั้นหลังใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้

3.1 บันทึกคะแนนจากการทำบัตรกิจกรรมของแต่ละคู่ภายในกลุ่ม เพื่อรวมเป็นคะแนนของกลุ่ม

3.2 บันทึกคะแนนจากการทำแบบทดสอบย่อยของแต่ละคน เพื่อรวมเป็นคะแนนของกลุ่ม

3.3 บันทึกคะแนนจากการทำแบบทดสอบหลังเรียน ซึ่งเป็นคะแนนรายบุคคลเพื่อรวมเป็นคะแนนกลุ่ม

3.4 สรุปความสำเร็จของกลุ่ม

แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TAI

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

เรื่อง Seasons and weather

เวลา 12 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 What's your favourite seasons ?

จำนวน 4 ชั่วโมง

ใช้สอนวันที่ เดือน..... พ.ศ.

ผู้สอน นางละออง แว่นศิลา

มาตรฐานการเรียนรู้ / ตัวชี้วัด

มาตรฐาน ค 1.1 ป.3/3 เลือก/ระบุภาพหรือสัญลักษณ์หรือเครื่องหมายตรงตามความหมายของประโยค และข้อความสั้นๆที่ฟัง

มาตรฐาน ค 1.1 ป.3/4 ตอบคำถามจากการฟังหรืออ่านประโยค บทสนทนาหรือนิทานง่ายๆ

มาตรฐาน ค 4.1 ป.3/1 ฟัง/พูดในสถานการณ์ง่ายๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน

สาระสำคัญ

1. สนทนาถาม – ตอบ เกี่ยวกับฤดูกาลและสภาพอากาศ
2. พูดในสถานการณ์ง่ายๆ ตามแบบที่ฟัง
3. บอกฤดูกาลและสภาพอากาศตามที่กำหนดให้

จุดประสงค์การเรียนรู้

ด้านความรู้

1. บอกได้ว่าสภาพอากาศในแต่ละฤดูเป็นอย่างไร
2. ระบุแต่ละฤดูประกอบด้วยเดือนใดบ้าง
3. คิดหาคำตอบจากภาพที่กำหนดให้

ด้านทักษะกระบวนการ

1. การสื่อสาร การสื่อความหมาย และการนำเสนอ
2. การใช้เหตุผล
3. นำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างเหมาะสม

ด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์

1. ทำงานเป็นระบบ
2. มีระเบียบวินัย
3. มีความรับผิดชอบ
4. มีความรอบคอบ

สาระการเรียนรู้

1. บทสนทนา การถาม – ตอบ เกี่ยวกับฤดูกาลและสภาพอากาศ
2. รูปภาพ สัญลักษณ์และเครื่องหมาย

กระบวนการจัดการเรียนรู้

1. ขั้นเตรียม (ชั่วโมงที่ 1)

- 1.1 แจกมาตรฐานการเรียนรู้ / ตัวชี้วัด จุดประสงค์ให้นักเรียนทราบ
- 1.2 ครูแจกแบบทดสอบก่อนเรียนแล้วให้นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน 10 นาที
- 1.3 แบ่งกลุ่มนักเรียนเป็นกลุ่มละ 7 คน ทดลองความสามารถ ครูชี้แจงวิธีเรียนเป็นกลุ่ม ภายใน

กลุ่มย่อยให้นักเรียนจับคู่ โดยให้นักเรียนที่เรียนเก่งจับคู่กับนักเรียนที่เรียนอ่อน นักเรียนที่เรียนปานกลางให้จับคู่กัน เพื่อฝึกปฏิบัติชุดกิจกรรมให้สำเร็จ คือผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ของจำนวนข้อ

2. ขั้นสร้างองค์ความรู้

2.1 ครูสอบถามนักเรียนคนหนึ่งว่าอากาศตอนเช้าของวันนี้เป็นอย่างไร แล้วให้นักเรียนทั้งชั้นช่วยกันทายว่าสภาพอากาศเมื่อเช้าของประเทศอังกฤษเป็นอย่างไร นักเรียนช่วยกันตอบ ครูบอกว่าที่นักเรียนตอบว่าหนาว ฝนตก ร้อน หิมะตกต่างๆ เหล่านั้นคือสภาพอากาศ ภาษาอังกฤษเรียกว่า weather ส่วนฤดูกาล เรียกว่า season

2.2 ครูยกตัวอย่างโดยใช้รูปภาพและบัตรคำ ดังนี้

1)

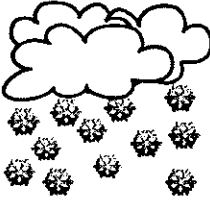

It's hot in summer.

Weather season

- 2) In winter, it's cloudy.
 ↓ ↓

- 3) It's raining outside now. I don't like rainy.
 ↓ ↓

- 4) It's snow and cold in winter.
 ↓ ↓ ↓

- 5) In autumn, it's warm and all leaves are fall down.
 ↓ ↓

ให้นักเรียนทั้งชั้นช่วยกันพิจารณาว่าคำที่ขีดเส้นใต้เมื่อคู่ประกอบด้วยภาพที่กำหนดให้แล้ว คำใดคือฤดูกาลและคำใดคือสภาพอากาศ

2.3 ครูให้ตัวแทนกลุ่มๆละ 2 คน ได้ออกมาที่หน้าชั้นเรียนเพื่อวางบัตรคำตอบในช่องว่างเพื่อทบทวนความเข้าใจของนักเรียน

3. ขั้นปฏิบัติกิจกรรม (ชั่วโมงที่ 2)

3.1 สมาชิกในกลุ่มได้รับเนื้อหา ศึกษาเนื้อหาจากใบความรู้ที่ 2 ศึกษาเนื้อหาสาระการเรียนรู้ใหม่

3.2 กรณีสมาชิกของกลุ่มสามารถเรียนรู้บทเรียนได้ ให้ทำอย่างอิสระซึ่งความรู้ที่ได้รับจากการอภิปราย ชักถาม สรุปลงสาระการเรียนรู้ โดยมีครูเป็นผู้ให้คำแนะนำ ชี้แนะเพิ่มเติม

3.3 กรณีสมาชิกของกลุ่มใดไม่สามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง ให้นักเรียนที่มีผลการเรียนรู้ของแต่ละกลุ่มปรึกษา แลกเปลี่ยนเรียนรู้ อภิปรายชักถามครูผู้สอน หลังจากนั้นให้นักเรียนกลับไปยังกลุ่มเพื่อนำสาระการเรียนรู้ที่ได้รับไปขยายผลให้สมาชิกในกลุ่มรับทราบ

3.4 นักเรียนแต่ละคนรับแบบฝึกทักษะที่ 2 แล้วจับคู่ภายในกลุ่มของตน นักเรียนคู่นี้กับนักเรียนอ่อน ปานกลางจับคู่กัน เพื่อช่วยกันเรียนรู้และแบบฝึกทักษะที่ 2 ให้สำเร็จโดยนักเรียนแต่ละคนบันทึกเป็นรายบุคคล เมื่อทำสำเร็จแล้วเปลี่ยนคู่กับคนอื่นภายในกลุ่มตนเอง ตรวจสอบความถูกต้องตามเฉลยแบบฝึกทักษะที่ครูจัดเตรียมไว้ให้ และสนทนาซักถามข้อสงสัยและข้อผิดพลาดของตัวเอง กรณีนักเรียนคูใดทำแบบฝึกทักษะที่ 2 ได้ถูกต้องร้อยละ 70 ทำแบบทดสอบฉบับ A หรือ B โดยให้ทำเป็นรายบุคคลบันทึกคะแนนไว้ แต่ถ้าหากคูใดทำแบบฝึกทักษะที่ 2 ได้คะแนนได้น้อยกว่าร้อยละ 70 ให้นักเรียนทำแบบฝึกทักษะที่ 2 อีกครั้งจนกว่าจะทำได้ถึงร้อยละ 70 ถึงจะผ่าน

4. ขั้นตรวจสอบความรู้ (ชั่วโมงที่ 3)

4.1 นักเรียนแต่ละคนทำแบบทดสอบย่อยฉบับ A โดยให้ทำเป็นรายบุคคล เพื่อตรวจสอบความรู้ของตนเอง เมื่อทำเสร็จแล้วให้เปลี่ยนกันตรวจภายในกลุ่มของตนเอง เกณฑ์การผ่านร้อยละ 70 ของจำนวนข้อ คือ ถูกต้อง 7 ข้อ จาก 10 ข้อ บันทึกคะแนนไว้

4.2 กรณีนักเรียนทำแบบทดสอบย่อยฉบับ A ไม่ผ่าน ให้สมาชิกในกลุ่มคู่ของตนชี้แนะเพิ่มเติม โดยให้ฝึกทำแบบฝึกทักษะที่ 2 อีกครั้งจนกว่าจะทำได้ได้ถูกต้องร้อยละ 70 และให้ทำแบบทดสอบย่อยฉบับ B ซึ่งเป็นแบบทดสอบย่อยฉบับคู่ขนานถูกต้องร้อยละ 70 ของจำนวนข้อ คือ ถูกต้อง 7 ข้อ จาก 10 ข้อ บันทึกคะแนนไว้

4.3 นักเรียนแต่ละคนทำแบบทดสอบย่อยฉบับ B โดยให้ทำเป็นรายบุคคล เพื่อตรวจสอบความรู้ของตนเอง เมื่อทำเสร็จแล้วให้เปลี่ยนกันตรวจภายในกลุ่มของตนเอง เกณฑ์การผ่านร้อยละ 70 ของจำนวนข้อ คือ ถูกต้อง 7 ข้อ จาก 10 ข้อ บันทึกคะแนนไว้

4.4 กรณีนักเรียนทำแบบทดสอบย่อยฉบับ A ไม่ผ่าน ให้สมาชิกในกลุ่มคู่ของตนชี้แนะเพิ่มเติม โดยให้ฝึกทำแบบฝึกทักษะที่ 2 อีกครั้งจนกว่าจะทำได้ได้ถูกต้องร้อยละ 70 และให้ทำแบบทดสอบย่อยฉบับ B ซึ่งเป็นแบบทดสอบย่อยฉบับคู่ขนานถูกต้องร้อยละ 70 ของจำนวนข้อ คือ ถูกต้อง 7 ข้อ จาก 10 ข้อ บันทึกคะแนนไว้

5. ชั้นสรุป (ชั่วโมงที่ 4)

5.1 ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปคะแนนกลุ่ม ความสำเร็จของกลุ่ม เกณฑ์การให้รางวัล 3 ระดับ คือกลุ่มที่ได้คะแนนสูงสุดชนะเลิศ กลุ่มที่ได้คะแนนปานกลางเป็นกลุ่มรองชนะเลิศ และกลุ่มที่ได้คะแนนน้อยเป็นกลุ่มดี กลุ่มชนะเลิศและรองชนะเลิศ ก็จะได้รับใบรับรองเป็นรางวัล

5.2 ให้นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน

สื่อ / แหล่งเรียนรู้

1. ใบความรู้ที่ 2
2. ชุดกิจกรรมที่ 2
3. แบบทดสอบย่อย
4. แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

การวัดและประเมินผล

วิธีการ

1. สังเกต
 - 1.1 มีความรับผิดชอบ
 - 1.2 ทำงานร่วมกับผู้อื่น
 - 1.3 ทำงานเป็นระบบรอบคอบ
2. ตรวจสอบแบบฝึกทักษะ
3. ตรวจสอบแบบทดสอบย่อย
4. ตรวจสอบแบบทดสอบหลังเรียน เล่มที่ 2

เครื่องมือ

1. แบบสังเกตพฤติกรรม
2. ตรวจสอบแบบฝึกทักษะ
3. แบบทดสอบย่อย
4. แบบทดสอบหลังเรียน

เกณฑ์

1. ผู้ประเมินสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน นักเรียนสามารถปฏิบัติได้
 - 7-9 คะแนน ได้รับคุณภาพ ดีมาก (3)
 - 4-6 คะแนน ได้รับคุณภาพ ดี (2)
 - 1-3 คะแนน ได้รับคุณภาพ พอใช้ (1)
2. ตรวจสอบชุดกิจกรรม นักเรียนสามารถ
 - ทำถูกต้องร้อยละ 70-100 ของจำนวนข้อทั้งหมด ได้ระดับคุณภาพ ดีมาก
 - ทำถูกต้องร้อยละ 50-69 ของจำนวนข้อทั้งหมด ได้ระดับคุณภาพ ดี
 - ทำถูกต้องร้อยละ 40-49 ของจำนวนข้อทั้งหมด ได้ระดับคุณภาพ พอใช้
 - ทำถูกต้องร้อยละ 0-39 ของจำนวนข้อทั้งหมด ได้ระดับคุณภาพ ปรับปรุงแก้ไข
3. ตรวจสอบแบบฝึกทักษะทำถูกต้องร้อยละ 70 ของจำนวนข้อทั้งหมด ถือว่า ผ่าน
4. ตรวจสอบทดสอบหลังเรียน เล่มที่ 1 Seasons and Weather ทำถูกต้องร้อยละ 70 ของจำนวนข้อทั้งหมด ถือว่า ผ่าน

กิจกรรมเสนอแนะ / กิจกรรมต่อเนื่อง

.....

.....

.....

ความคิดเห็นผู้บริหารโรงเรียน

.....

.....

.....

ลงชื่อ

(ชิสเตอร์จำเนียร บุญทัน)

ผู้อำนวยการโรงเรียน

บันทึกผลหลังสอน

ผลการสอน

.....
.....
.....

ปัญหาและอุปสรรค

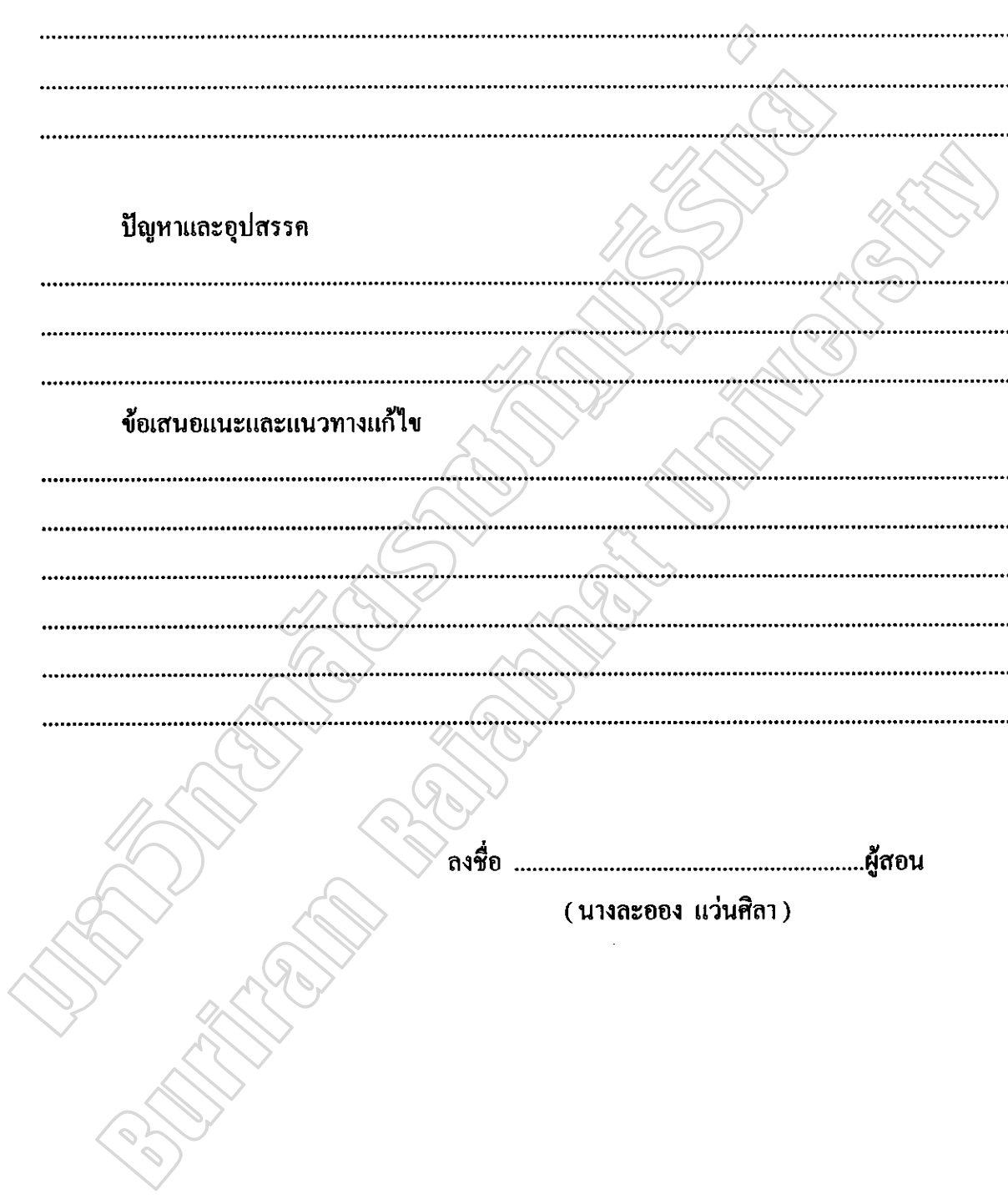
.....
.....
.....

ข้อเสนอแนะและแนวทางแก้ไข

.....
.....
.....
.....
.....
.....

ลงชื่อผู้สอน

(นางละออง แวนศิลา)

คำชี้แจงการใช้ชุดกิจกรรมชุดที่ 2

(สำหรับครู)

ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ชุดที่ 2 What is your favourite season ? เป็นสื่อการเรียนการสอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ดังนี้

1. ศึกษาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทั้งเนื้อหาและกิจกรรมให้เข้าใจ
 2. ศึกษาว่ากิจกรรมใดครูต้องมีส่วนร่วมในกิจกรรมหรือให้คำแนะนำเพิ่มเติม
 3. ชี้แจงให้นักเรียนอ่านคำแนะนำในการทำกิจกรรม และปฏิบัติตามขั้นตอนครบถ้วน คือ ทวีปแบบทดสอบก่อนเรียน การศึกษาในกิจกรรม การศึกษาแบบทำจริงการลงมือทำ การแสดงบทบาทสมมติตามสถานการณ์แบบฝึกเสริมทักษะ และ แบบทดสอบหลังเรียน
- เป็นกิจกรรมและเป็นชุดกิจกรรม

คำชี้แจงการใช้ชุดกิจกรรมชุดที่ 2

(สำหรับนักเรียน)

ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

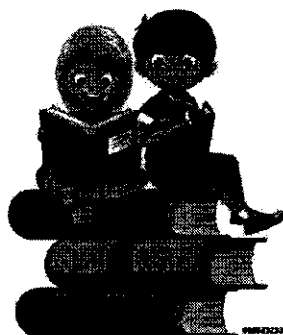
ชุดที่ 2 What is your favorite season? จัดทำขึ้นเพื่อให้นักเรียนใช้เพื่อศึกษาเกี่ยวกับการสนทนา

ถามตอบฤดูกาลและสภาพอากาศ เครื่องมือวัดอุณหภูมิตลอดจนช่วงฤดูกาลทั้ง 4 ฤดูของประเทศอังกฤษ

ผ่านทางกิจกรรมที่หลากหลาย ทั้งร่วมทำกิจกรรมกับครู และศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง นักเรียนควรปฏิบัติ

กิจกรรมตามขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาจุดประสงค์การเรียนรู้
2. ศึกษาขั้นตอนการปฏิบัติกิจกรรม
3. ทำแบบทดสอบก่อนเรียน
4. เริ่มทำกิจกรรมเรียงไปคนลำดับ ตามขั้นตอนของแต่ละกิจกรรม โดยไม่ข้ามขั้นตอนใดกับคนอื่นไป
5. ทำแบบทดสอบหลังเรียนและตรวจคำตอบจากเฉลย
6. นักเรียนต้องพอใจและไม่ปิดสมุดตอบกลับ

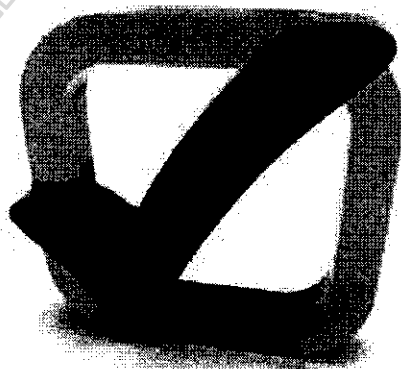

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนรู้หลักการถามและตอบเกี่ยวกับฤดูกาลและสภาพอากาศ
2. นักเรียนสนทนาถามและตอบฤดูกาลและสภาพอากาศในช่วงเดือน

ต่างๆ ได้อย่างถูกต้อง

และนักเรียนแสดงบทบาทสมมติเกี่ยวกับเดือนและสภาพอากาศที่ใช้ได้

6. It's in winter.

- a. rain
- b. windy
- c. cold
- d. hot

7. We wear thick clothes in

- a. summer
- b. autumn
- c. spring
- d. winter

8. We wear raincoat and in rainy season.

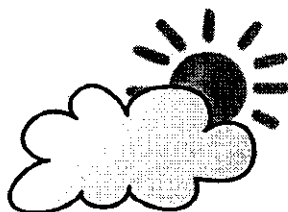
- a. boots
- b. shorts
- c. gloves
- d. scarf

9. Has three seasons.

- a. New Zealand
- b. Thailand
- c. England
- d. Australia

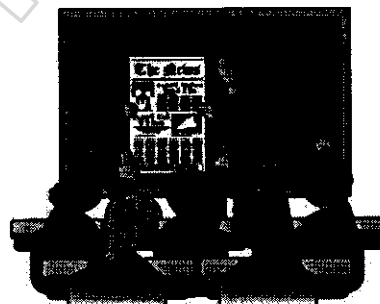
10. Is it four seasons in England ?

- a. Yes, it's four.
- b. No, it isn't.
- c. Yes, it is.
- d. No. England not.

คำชี้แจงการศึกษาคำศัพท์ฤดูกาลและสภาพอากาศ

1. ครูให้นักเรียนฟังเสียงการอ่านออกเสียงการสนทนาภาษาอังกฤษ
ในใบความรู้และให้นักเรียนอ่านออกเสียงตาม
2. นักเรียนศึกษาทำความเข้าใจเนื้อหาสาระในใบความรู้
3. ครูให้นักเรียนฟังเสียงการอ่านออกเสียงการสนทนาภาษาอังกฤษ
เกี่ยวกับฤดูกาลและสภาพอากาศและให้นักเรียนอ่านออกเสียงตาม
4. นักเรียนอ่านบทสนทนาและทำความเข้าใจ
5. นักเรียนฝึกอ่านบทสนทนาและทำความเข้าใจ
6. นักเรียนฝึกอ่านบทสนทนาและทำความเข้าใจ

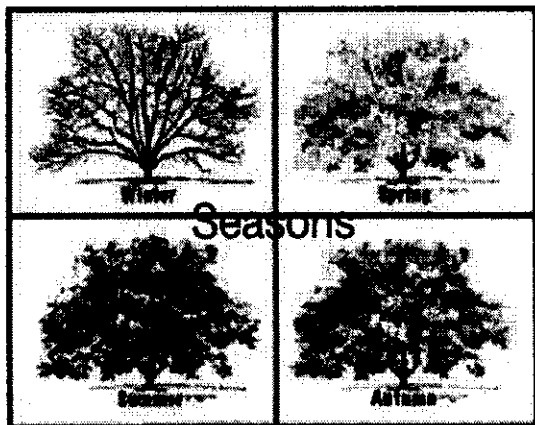
ใบความรู้

Favourite season

เรารู้จักคำว่า Favourite กันคะ

Favourite แปลว่า โปรดปราน ชื่นชอบ ซึ่งคำนี้สะกดได้ 2 แบบ คือ
 Favorite เป็นการสะกดแบบอเมริกัน และ
 Favourite เป็นการสะกดแบบอังกฤษคะ
 ซึ่งทั้ง 2 คำนี้ออกเสียงเหมือนกันและมีความหมายเหมือนกัน
 ต่างแค่สะกดไม่เหมือนกันนะคะ

และหากต้องการถามว่าคุณชอบฤดูอะไร
ใช้ประโยคคำถาม ดังนี้
What's your favourite season ?

คำตอบคือ
My favourite season is
เติมฤดูที่ชอบที่สุดคะ

เช่น
What is your favourite season?
I like winter.

เราสามารถตอบในรูปแบบอื่นที่มีลักษณะ
ใกล้เคียงกันคะ เช่น
Winter is my favourite season.
I love the first day of summer.

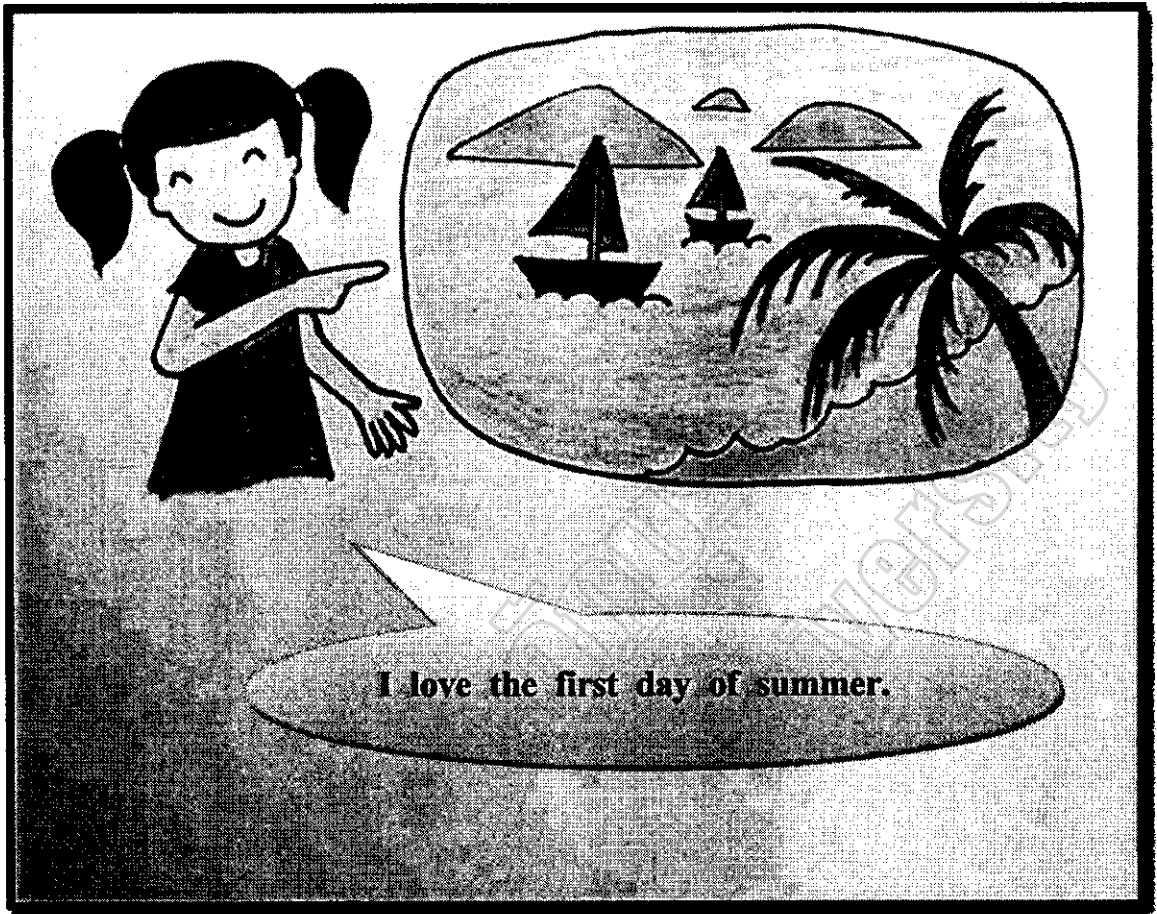
ชุดที่ 2

Conversation

What is your favourite season?

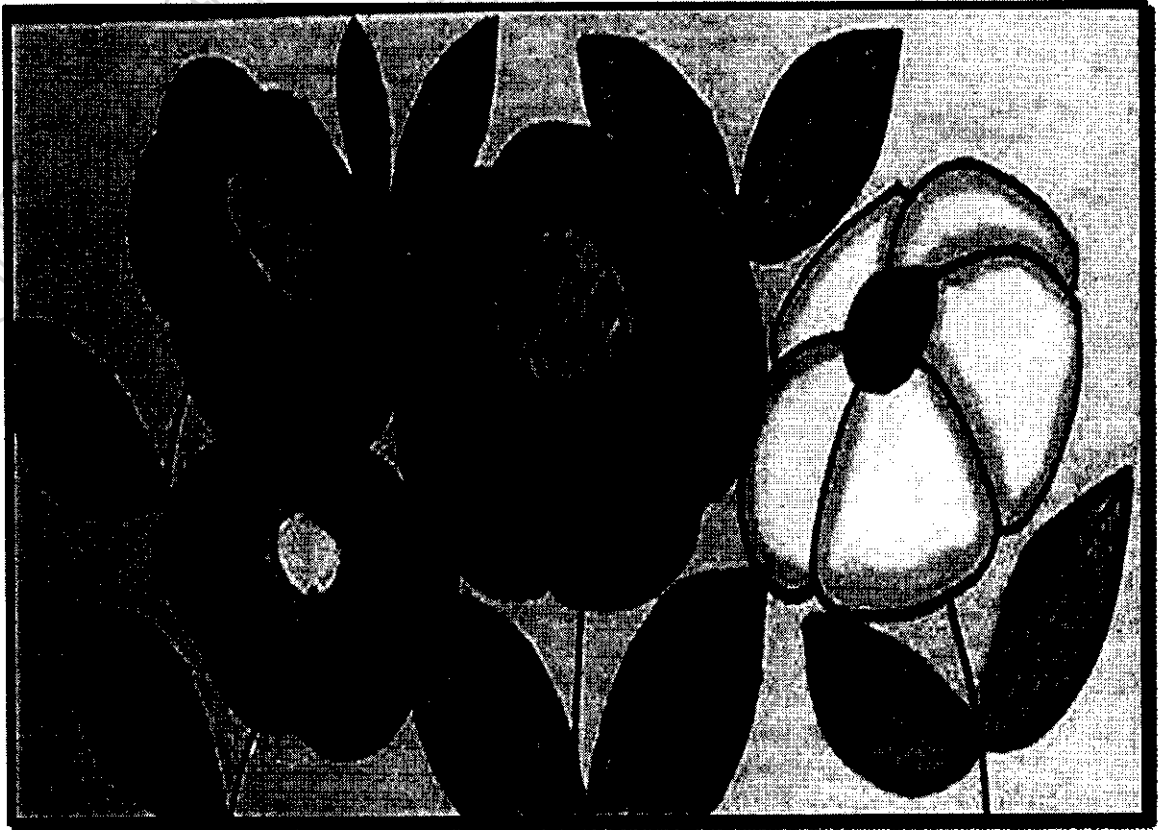
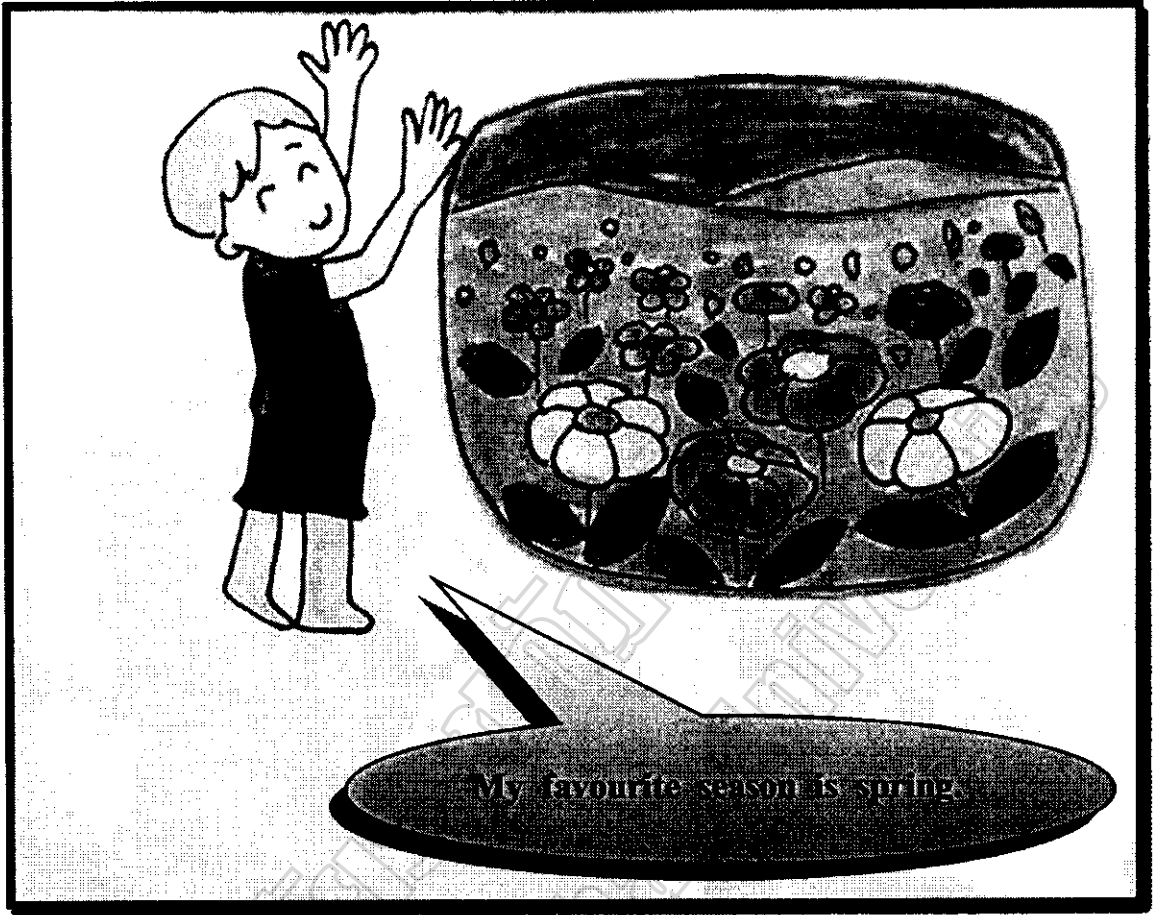

I like to go to the beach.

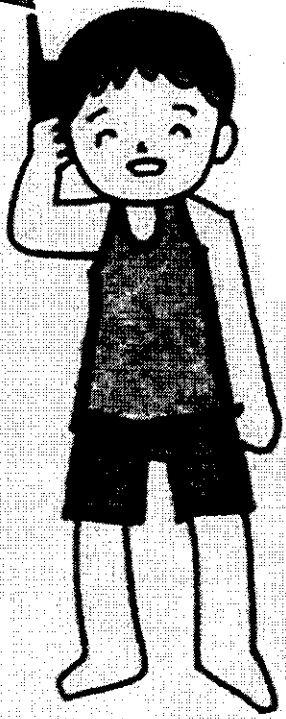
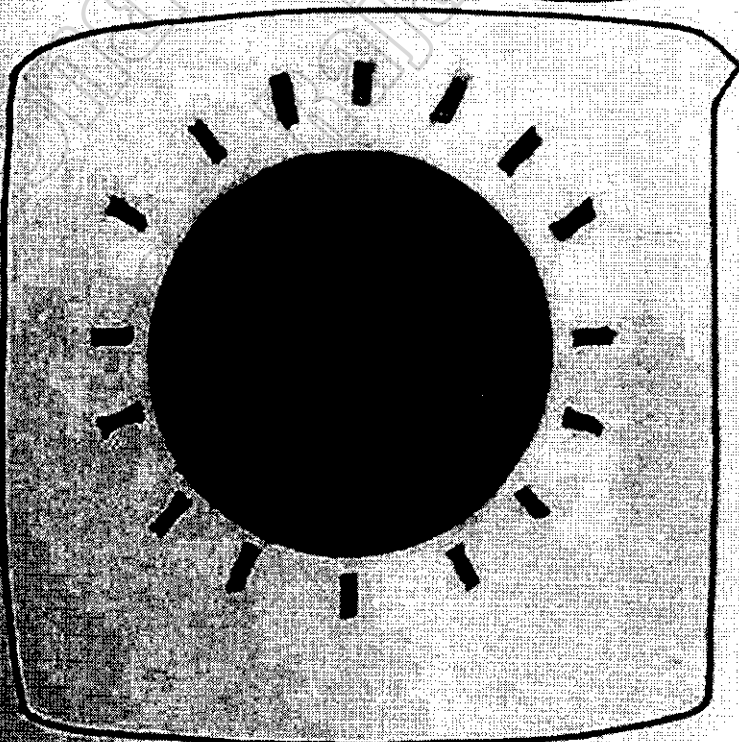

Hi, Tom what about the weather there? It's cold here.

Hi, Jane. Here is very hot.

There are three seasons in Thailand.

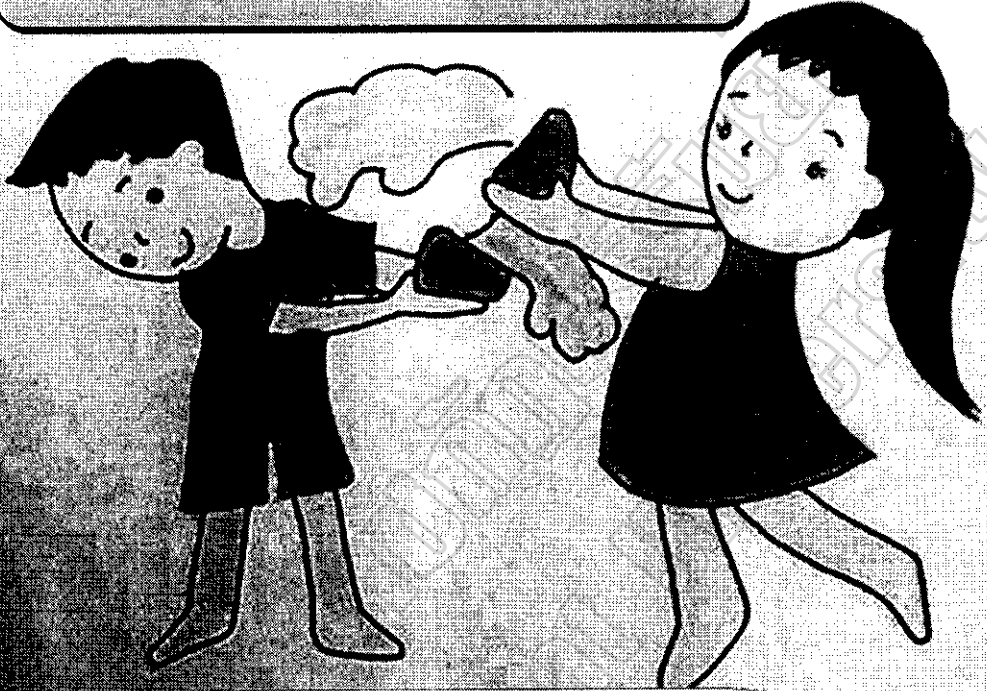

Winter
 It's cold in the morning.
 Almost people wear thick clothes.

Summer
 It's sunny and very hot. Many people like to go to the sea.
 There are many activities.

Rainy
 It's rain and wet. The weather is cool.
 Sometimes it's cloudy and windy.

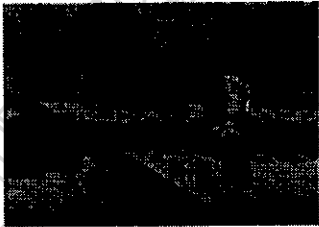
In summer, it's very hot. There is the Songkran Festival in April. People will throw water on someone.

Songkran Festival is on 12th-14th April

Summer is in February, March, April and May.

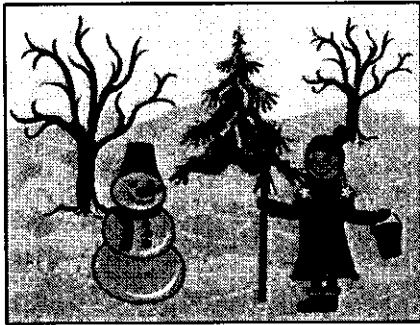

Rainy is in June, July, August, September and October.

Winter is in November, December and January.

Seasons in England

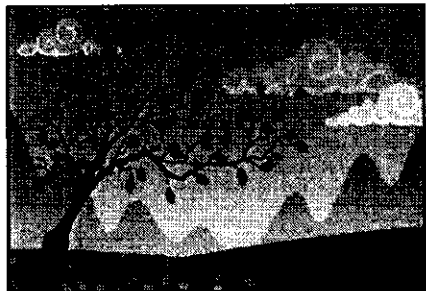
Winter is in December,
January, and February.

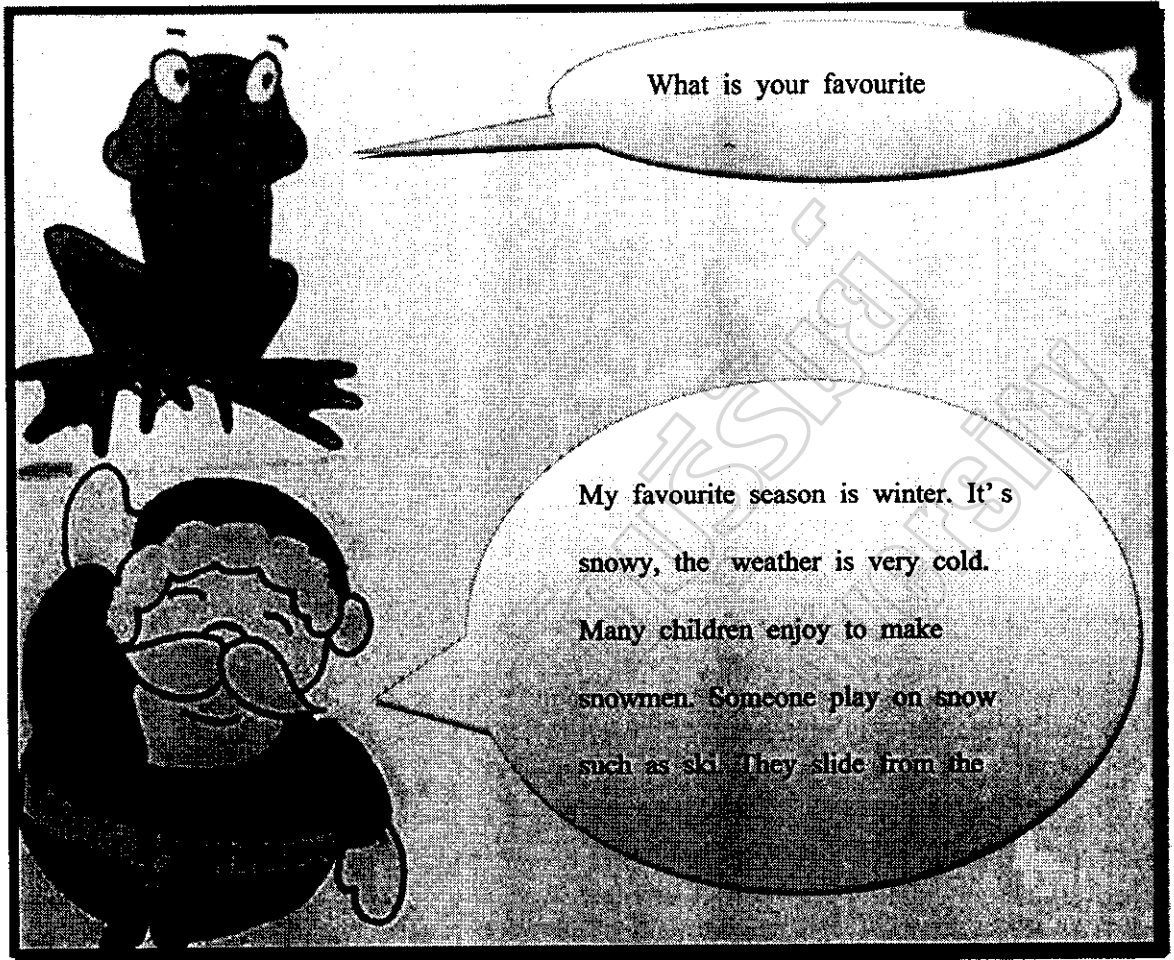
Winter is in March, April, and
May.

Winter is in June, July, and
August.

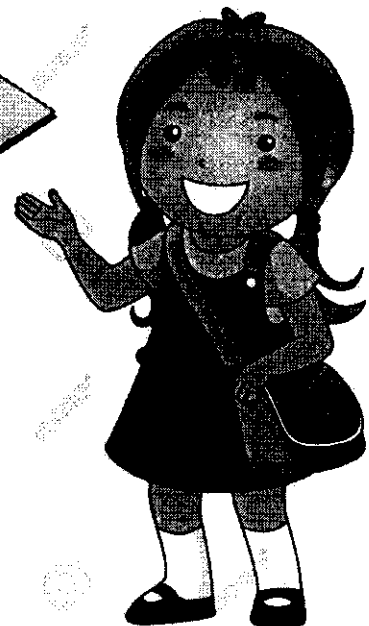
Winter is in September,
October, and November.

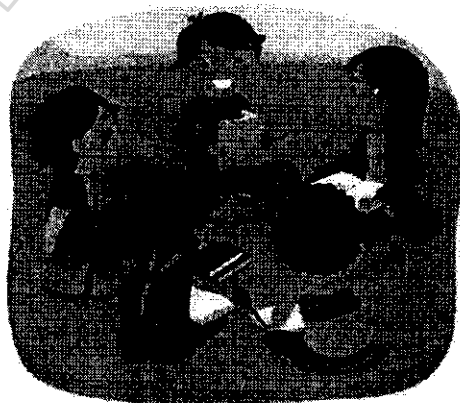
Culture Note :

Thailand is a tropical country, it only has three seasons. Most western countries that are much time zone (USA, United Kingdom, Canada) or much further south (Australia, New Zealand) have four seasons.

คำชี้แจงการทำกิจกรรมอ่านออกเสียง

1. แบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็น 5 กลุ่ม ๆ ละ 7 คน
2. นักเรียนแต่ละกลุ่มศึกษาเนื้อหาจากกิจกรรมชุดที่ 2 Conversation แต่ละกลุ่มฝึกอ่านบทสนทนาจากชุดกิจกรรม จากนั้นฝึกซ้อมแสดง บทบาทสมมติ
3. นักเรียนนำเสนอการแสดงบทบาทสมมติหน้าชั้นเรียน ครูตั้งเหตุการณ์นำเสนอ นักเรียนกลุ่มที่เหลือเป็นผู้ฟัง
4. นักเรียนร่วมกันสรุปการเรียนรู้ที่ได้รับจากการนำเสนอหน้าชั้นเรียน

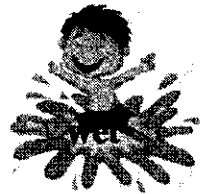
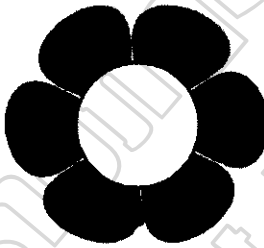
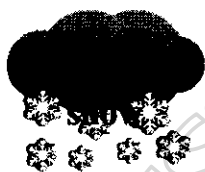
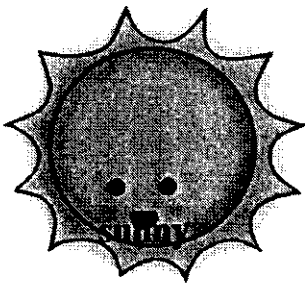
คำชี้แจงการทำแบบฝึกเสริมทักษะ

1. นักเรียนทำแบบฝึกตามคำสั่ง คิดให้ดีก่อนตอบ
2. ตอบเสร็จเปิดเฉลยท้ายเล่มเพื่อตรวจคำตอบ
3. บันทึกคะแนนลงในตารางที่ให้ไว้
4. นักเรียนทำหมดทุกแบบฝึกแล้ว ทำแบบทดสอบหลังเรียนด้วย
5. นักเรียนต้องซื่อสัตย์ไม่เปิดดูคำตอบก่อน

แบบฝึกเสริมทักษะ
ชุดที่ 1

คำชี้แจง เลือกคำที่ถูกต้องเติมลงในช่องว่าง

1. There are three seasons in
2. It's in rainy season.
3. It's in summer.
4. It'sin winter.
5. The flowers are in spring.

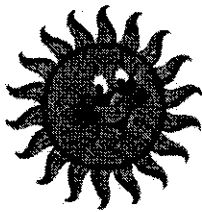
แบบฝึกเสริมทักษะ

ชุดที่ 2

คำชี้แจง จับคู่ระหว่างภาพกับคำศัพท์ที่มีความหมายตรงกัน

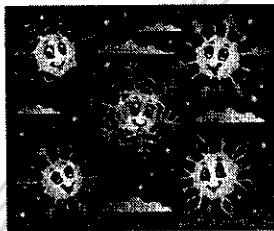

1

snowy

2

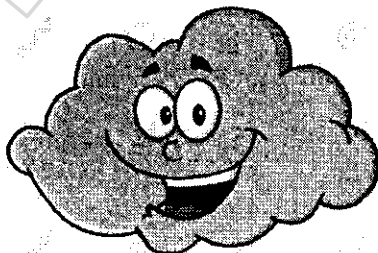
sunny

3

cloudy

4

blossom

แบบฝึกเสริมทักษะ

ชุดที่ 3

คำชี้แจง

นำตัวอักษรหน้าคำศัพท์ที่กำหนดให้มาเติมลง

หน้าประโยคที่สัมพันธ์กัน

A. winter

B. spring

C. summer

D. autumn

E. rainy season

___ 1. The people do many activities on the beach.

___ 2. The children funny to play with kites.

___ 3. There is orange area.

___ 4. The people will take umbrellas and boots go outside.

___ 5. We wear thick clothes.

แบบฝึกเสริมทักษะ

ชุดที่ 4

ถ้อยแจ่ง เติมคำลงในช่องว่าง จากภาพที่กำหนดให้

1.

The leaves are down on the floor in..... The children are playing together They are funny.

2.

The weather is very hot in Many people go to the They are happy to play on the beach.

3.

It's in winter. The children play with a They enjoy to play on snow.

แบบฝึกเสริมทักษะ

ชุดที่ 5

คำชี้แจง นำคำที่กำหนดให้ไปแต่งประโยคสั้นๆได้

- 1. summer / the sea
- 2. cloudy / rainy season
- 3. flowers / spring
- 4. falling leaves / autumn

A large, dark, textured rectangular area with a house-like shape at the top, intended for students to write their sentences. The shape has two small rectangular windows on the top edge.

แบบทดสอบหลังเรียน

ชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ชุดที่ 2 What is your favourite season ?

คำชี้แจง แบบทดสอบเป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 10 ข้อ จงเลือก

คำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว

1. What is your favourite season?

- a. I like to go to the beach. b. There are four seasons.
c. I like summer. d. It's cold in winter.

2. What kind of activities do you do in summer?

- a. It's in May. b. I swim in the sea.
c. The flowers are bloom. d. It's a snowman.

3. Do you like to go to the beach ?

- a. Yes, I do. b. Yes, I am.
c. Yes, you do. d. No, I do.

4. Is it rain in summer ?

- a. Yes, it is. b. Yes, it rain. c. No, it hot. d. No, it isn't.

5. Songkran festival is in

- a. England b. New Zealand
c. Thailand d. Australia

6. It's in winter.

- a. rain
- b. windy
- c. cold
- d. hot

7. We wear thick clothes in

- a. summer
- b. autumn
- c. spring
- d. winter

8. We wear raincoat and in rainy season.

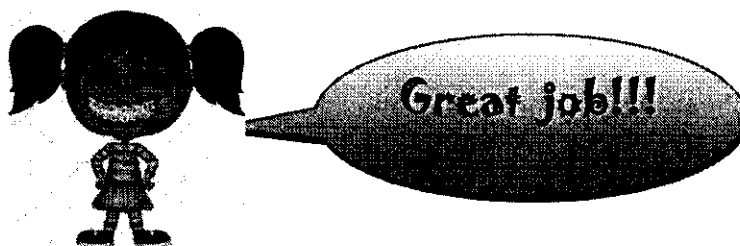
- a. boots
- b. shorts
- c. gloves
- d. scarf

9. has three seasons.

- a. New Zealand
- b. Thailand
- c. England
- d. Australia

10. Is it four seasons in England ?

- a. Yes, it's four.
- b. No, it isn't.
- c. Yes, it is.
- d. No. England not.

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยสุโขทัยวิทยา
Buriram Rajabhat University

เฉลย

แบบทดสอบก่อนเรียน

1. c 2. b 3. a 4. d 5. c
6. c 7. d 8. a 9. b 10. c

แบบฝึกทักษะชุดที่ 1

1. Thailand 2. wet 3. sunny 4. snow 5. bloom

แบบฝึกทักษะชุดที่ 2

1. sunny 2. snowy 3. blossom 4. cloudy

แบบฝึกทักษะชุดที่ 3

1. C 2. B 3. D 4. E 5. A

แบบฝึกทักษะชุดที่ 4

1. falling / autumn
2. summer / beach (sea)
3. cold / snowman

แบบฝึกทักษะชุดที่ 5

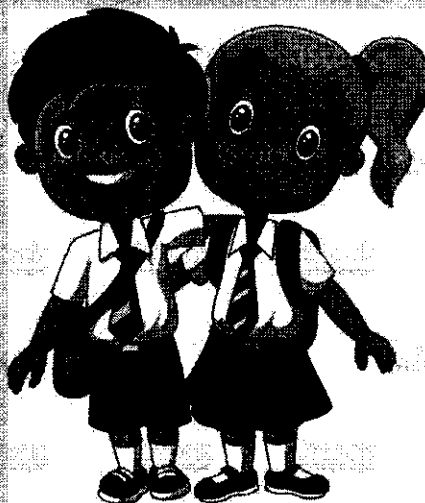
แต่งประโยคจากคำที่กำหนดให้

- 1.
- 2.
- 3.
- 4.
- 5.

อยู่ในดุลวิญของผู้สอน

แบบทดสอบหลังเรียน

- 1. c 2. b 3. a 4. d 5. c
- 6. c 7. d 8. a 9. b 10. c

คู่มือครู

ชุดกิจกรรม เรื่อง Seasons and Weather โดยการจัดการเรียนรู้
แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

พัฒนาโดย
ละออง แวนศิลา

เสนอต่อมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้

คำนำ

คู่มือครูใช้ประกอบการใช้ชุดกิจกรรม เล่มที่ 3 Short story เรื่อง She doesn't like it. โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เพื่อกำหนดกระบวนการเรียนรู้และเนื้อหาสาระที่ใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอนให้บรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้ คู่มือครูประกอบด้วย

1. คู่มือการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้
 - 1.1 คำชี้แจงสำหรับครู
 - 1.2 แผนผังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค JIGSAW
 - 1.3 จุดประสงค์การเรียนรู้
 - 1.4 แผนการจัดการเรียนรู้
 - 1.5 คำชี้แจงสำหรับนักเรียน
 - 1.6 ใบความรู้
 - 1.7 ชุดกิจกรรม
 - 1.8 ใบงาน
 - 1.9 แบบทดสอบท้ายชุดกิจกรรม
 - 1.10 เฉลยชุดกิจกรรมและใบงาน
2. เครื่องมือวัดประเมินผล
 - 2.1 แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน
 - 2.2 เฉลยแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

คู่มือครู

สำหรับประกอบการใช้ชุดกิจกรรม เล่มที่ 3 Short Story เรื่อง She doesn't like it. โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

คำชี้แจง

ชุดกิจกรรม เล่มที่ 3 Short Story โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค JIGSAW เรื่อง She doesn't like it. สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สามารถใช้ฝึกทักษะภาษาอังกฤษได้ทั้งกลุ่มและรายบุคคล โดยครูผู้สอนควรปฏิบัติดังนี้

1. ขั้นตอนใช้ชุดกิจกรรม

1.1 ศึกษาคู่มือการใช้ชุดกิจกรรม

1.2 ศึกษามาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด สาระการเรียนรู้ และขั้นตอนการจัดกิจกรรมในแผนการจัดการเรียนรู้ ชุดกิจกรรม เล่มที่ 3 Short Story

1.3 เตรียมอุปกรณ์ ใบความรู้ ชุดกิจกรรม ใบงาน แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

1.4 นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน จำนวน 10 ข้อ

2. ขั้นตอนเตรียมผู้เรียน

2.1 นักเรียนคละกลุ่มคละความสามารถ กลุ่มละ 7 คน คละความสามารถ หมายถึงภายในกลุ่มเดียวกัน ประกอบด้วย นักเรียนที่มีระดับผลการเรียนดี นักเรียนที่มีระดับผลการเรียนปานกลาง นักเรียนที่มีระดับผลการเรียนอ่อน โดยใช้ระดับผลการเรียนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 ของนักเรียนตามเกณฑ์ ดังนี้

ระดับผลการเรียนดี หมายถึง นักเรียนที่มีระดับผลการเรียนดีช่วงคะแนน 70 ขึ้นไป

ระดับผลการเรียนปานกลาง หมายถึง นักเรียนที่มีระดับผลการเรียนพอใช้ ช่วงคะแนน

60 - 69

ระดับผลการเรียนอ่อน หมายถึง นักเรียนที่มีระดับผลการเรียนผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำช่วง

คะแนน 50 - 59

การจัดนักเรียนเข้ากลุ่ม

(นักเรียน 35 คน แบ่งออกเป็น 5 กลุ่ม สามารถจัดนักเรียนเข้ากลุ่มได้ในอัตราส่วน 2:3:2)

ระดับผู้เรียน	ชื่อ - สกุล	ชื่อกลุ่ม
นักเรียนเก่ง	1.....	1
	2.....	1
	3.....	2
	4.....	2
	5.....	3
	6.....	3
	7.....	4
	8.....	4
	9.....	5
	10.....	5
นักเรียนปานกลาง	1.....	นักเรียนจำนวน 3 คนนำไปสู่ กลุ่มใดก็ได้กลุ่มละ 3 คน ↓
	2.....	
	3.....	
	4.....	
	5.....	
	1.....	
	2.....	
	3.....	
	4.....	
	5.....	
	1.....	
	2.....	
	3.....	
	4.....	
	5.....	
นักเรียนอ่อน	1.....	1
	2.....	1
	3.....	2

4.....	2
5.....	3
6.....	3
7.....	4
8.....	4
9.....	5
10.....	5
รวมนักเรียนทั้งหมด.....35..... คน	

2.2 กำหนดให้แต่ละกลุ่มคัดเลือกประธาน รองประธาน เลขานุการ และสมาชิกในกลุ่ม โดยกลุ่มที่นักเรียนทำกิจกรรมร่วมกันนี้ เรียกว่า กลุ่มบ้าน (Home Group)

3. ขั้นสอน

แจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้

4. ขั้นกิจกรรม

4.1 กลุ่มบ้าน (Home group) แต่ละกลุ่มมอบหมายภาระงานให้สมาชิกรับผิดชอบดังนี้

คนที่ 1 รับผิดชอบใบงานที่ 1

คนที่ 2 รับผิดชอบใบงานที่ 2

คนที่ 3 รับผิดชอบใบงานที่ 3

คนที่ 4 รับผิดชอบใบงานที่ 4

คนที่ 5 รับผิดชอบใบงานที่ 5

คนที่ 6 รับผิดชอบใบงานที่ 6

คนที่ 7 รับผิดชอบใบงานที่ 7

4.2 จัดกลุ่มเชี่ยวชาญ (Expert group) โดยให้นักเรียนกลุ่มบ้านของแต่ละกลุ่มที่รับผิดชอบเรื่องเดียวกัน ไปรวมกลุ่มใหม่ แล้วศึกษา 1 ทำความเข้าใจเนื้อหา ทำใบงาน หรือทำกิจกรรมร่วมกันจนมีความเข้าใจในเรื่องนั้น ๆ อย่างดี

5. ขั้นสรุปประเมินและมอบรางวัล

5.1 กลับกลุ่มบ้าน (Home group) โดยนักเรียนแต่ละคนกลับกลุ่มเดิม แล้วผลัดกันอธิบายให้สมาชิกในกลุ่มฟัง เริ่มจากเรื่องที่ 1 2 3 ไปจนครบทุกคน สมาชิกในกลุ่มซักถามจนเป็นที่เข้าใจ

5.2 แต่ละกลุ่มเตรียมตัวทดสอบรายบุคคล แล้วรวมคะแนน หรือเฉลี่ยคะแนนเป็นคะแนนของกลุ่ม

5.3 มอบรางวัลหรือประกาศเกียรติคุณแก่กลุ่มที่ได้คะแนนรวมหรือคะแนนเฉลี่ยสูงสุด

แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค JIGSAW

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

เรื่อง Seasons and weather

เวลา 12 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 She doesn't like it ?

จำนวน 4 ชั่วโมง

ใช้สอนวันที่ เดือน..... พ.ศ.

ผู้สอน นางละออง แว่นศิลา

.....

มาตรฐานการเรียนรู้ / ตัวชี้วัด

มาตรฐาน ค 1.1 ป.3/3 เลือก/ระบุภาพหรือสัญลักษณ์หรือเครื่องหมายตรงตามความหมาย
ของประโยค และข้อความสั้นๆ ที่ฟัง

มาตรฐาน ค 1.1 ป.3/4 ตอบคำถามจากการฟังหรืออ่านประโยค บทสนทนาหรือนิทาน
ง่ายๆ

มาตรฐาน ค 4.1 ป.3/1 ฟัง/พูดในสถานการณ์ง่ายๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน

สาระสำคัญ

1. อ่านออกเสียงเกี่ยวกับฤดูกาลและสภาพอากาศ
2. พูดในสถานการณ์ง่ายๆ ตามแบบที่ฟัง
3. บอกหรือเล่าเหตุการณ์จากเรื่องที่กำหนดให้ได้

จุดประสงค์การเรียนรู้

ด้านความรู้

1. บอกได้เรื่องที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับอะไร
2. เรียงลำดับเหตุการณ์ก่อน – หลัง ได้ถูกต้องหรือไม่
3. ตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านได้หรือไม่

ด้านทักษะกระบวนการ

1. การสื่อสาร การสื่อความหมาย และการนำเสนอ
2. การใช้เหตุผล
3. การคิดสร้างสรรค์
4. กระบวนการทำงานกลุ่ม

ด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์

1. ทำงานเป็นระบบ
2. มีระเบียบวินัย
3. มีความรับผิดชอบ
4. มีความรอบคอบ

สาระการเรียนรู้

1. การอ่านออกเสียงเรื่องสั้นเกี่ยวกับฤดูกาลและสภาพอากาศ
2. รูปภาพ สัญลักษณ์และเครื่องหมาย

กระบวนการจัดการเรียนรู้

1. ขั้นเตรียม (ชั่วโมงที่ 1)

- 1.1 แจกมาตรฐานการเรียนรู้ / ตัวชี้วัด จุดประสงค์ให้นักเรียนทราบ
- 1.2 ครูแจกแบบทดสอบก่อนเรียนแล้วให้นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน 10 นาที
- 1.3 แบ่งกลุ่มนักเรียนเป็นกลุ่ม ๆ ละ 7 คน ทดลองความสามารถ ครูชี้แจงวิธีเรียนเป็นกลุ่ม ภายใน

กลุ่มย่อยให้นักเรียนจับคู่ โดยให้นักเรียนที่เรียนเก่งจับคู่กับนักเรียนที่เรียนอ่อน นักเรียนที่เรียนปานกลางให้จับกลุ่มกัน เพื่อฝึกปฏิบัติชุดกิจกรรมให้สำเร็จ คือผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ของจำนวนข้อ

2. ขั้นสร้างองค์ความรู้

2.1 ครูสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับฤดูกาลและสภาพอากาศต่างๆ แล้วถามนักเรียนว่าฤดูอะไรทำให้พื้นเฉอะแฉะหรือเปียกชุ่มด้วยน้ำ

2.2 ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนตอบคำถามอย่างอิสระ เพื่อจะได้รับรู้ปัญหาและอธิบายให้นักเรียนเข้าใจ แล้วครูเปลี่ยนคำถามใหม่ ในฤดูกาลใหม่หมุนเวียนจนครบ 5 ฤดูกาล

2.3 ครูชี้แจงให้นักเรียนทราบว่า สภาพที่พื้นดินหรือพื้นที่โดยทั่วไปเปียกแฉะนั้น เป็นช่วงฤดูฝนนั่นเอง ฤดูหนาวเมืองไทยอากาศเย็น บางพื้นที่อากาศหนาวส่วนต่างประเทศบางประเทศอาจมีหิมะตกเป็นต้น

2.4 ให้นักเรียนศึกษาความรู้เกี่ยวกับฤดูกาลจากใบงาน

2.5 ให้นักเรียนบอกสภาพอากาศในแต่ละฤดูกาลว่าเป็นอย่างไรบ้าง และให้ร่วมกันอภิปรายสภาพอากาศเป็นอย่างไร

2.6 ครูยกตัวอย่าง 3 สภาพอากาศในแต่ละฤดูกาลให้นักเรียนฟัง

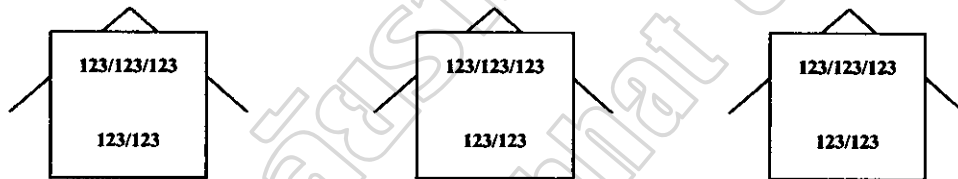
2.7 ให้นักเรียนซักถามครูในส่วนที่ยังมีข้อสงสัย

3. ขั้นปฏิบัติกิจกรรม (ชั่วโมงที่ 2)

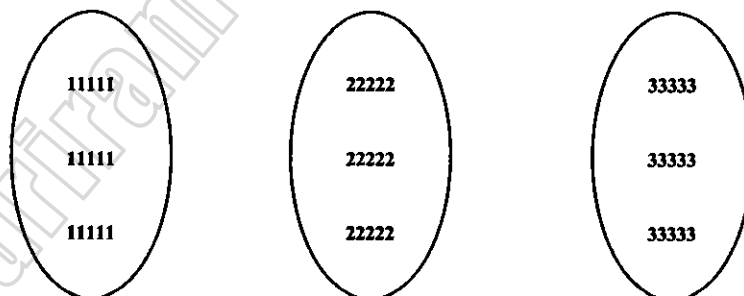
3.1 ครูสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับฤดูกาลและสภาพอากาศต่างๆ ที่เป็นประโยชน์ก่อนนักเรียนและชุมชน พร้อมให้นักเรียนช่วยกันอธิบายความหมายของคำว่า seasons and weather

3.2 ครูอธิบายความหมายของ seasons and weather และประโยชน์ของสิ่งที่จะได้รับของสิ่งมีชีวิตและสิ่งที่ไม่มีชีวิตในแต่ละฤดูกาล เพื่อให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจ และกระตุ้นให้เกิดความสนใจอยากลงมือปฏิบัติ

3.3 ให้นักเรียนแบ่งกลุ่มออกเป็น 3 กลุ่มใหญ่ กำหนดหมายเลขประจำกลุ่มเป็น 1 2 3 เรียกว่ากลุ่มบ้าน ดังนี้

3.4 ให้นักเรียนกลุ่มบ้านหมายเลขเดียวกัน ไปอยู่กลุ่มใหม่ที่มีหมายเลขเดียวกัน แบ่งเป็นกลุ่มย่อยเพื่อไม่ให้กลุ่มใหญ่เกินไป เรียกกลุ่มใหม่นี้ว่า กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ ดังนี้

3.5 ให้นักเรียนที่เป็นผู้เชี่ยวชาญแต่ละกลุ่มศึกษาความรู้จากแหล่งการเรียนรู้ต่างๆ เพื่อปฏิบัติกิจกรรม ดังนี้

ผู้เชี่ยวชาญหมายเลข 1 ศึกษาและสรุปความรู้เกี่ยวกับสภาพอากาศในแต่ละฤดูกาล

ผู้เชี่ยวชาญหมายเลข 2 ศึกษาและสรุปความรู้เกี่ยวกับเสื้อผ้าที่สวมใส่ในแต่ละฤดูกาล

ผู้เชี่ยวชาญหมายเลข 3 ศึกษาและสรุปความรู้เกี่ยวกับข้อควรปฏิบัติตนในแต่ละฤดูกาล

4. ขั้นตรวจสอบความรู้ (ชั่วโมงที่ 3)

4.1 นักเรียนเข้ากลุ่มผู้เชี่ยวชาญกลุ่มเดิม นำความรู้ที่ได้ศึกษามาในชั่วโมงก่อน มาอภิปรายถึงความรู้ที่ได้ศึกษา ตลอดจนซักถามข้อสงสัยจนเข้าใจและเชี่ยวชาญ ตอบปัญหา ทบทวน ให้เกิดความเข้าใจอย่างชัดเจน

4.2 นักเรียนผู้เชี่ยวชาญกลับเข้ากลุ่มบ้าน ในกลุ่มบ้านจะมีผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 เรื่องรวมอยู่ในกลุ่มเดียวกัน ให้อธิบายให้เพื่อนฟังทีละเรื่องจนครบ แล้วเปิดโอกาสให้เพื่อนซักถามและอภิปรายเพิ่มเติม

4.3 นักเรียนและครูร่วมกันสรุปประเด็นความรู้

4.4 ครูย้ำเตือนให้นักเรียนตระหนักถึงความสามัคคีในการทำงานร่วมกัน และความสามัคคีเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยผลักดันให้การทำงานสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนด

5. ขั้นสรุป (ชั่วโมงที่ 4)

5.1 ครูให้นักเรียนแต่ละคนทำการทดสอบเกี่ยวกับเนื้อหาความรู้ที่ครอบคลุมทุกหัวข้อที่เรียนรู้ แล้วนำคะแนนของสมาชิกแต่ละคนในกลุ่มมารวมกันเป็นคะแนนของกลุ่ม มอบรางวัลหรือคำชื่นชมกลุ่มที่มีคะแนนรวมสูงสุด

5.2 ให้นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน

สื่อ / แหล่งเรียนรู้

1. ใบงาน
2. ชุดกิจกรรมที่ 3
3. แบบฝึกทักษะ
4. แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

การวัดและประเมินผล

วิธีการ

1. สังเกต
 - 1.1 มีความรับผิดชอบ
 - 1.2 ทำงานร่วมกับผู้อื่น
 - 1.3 ทำงานเป็นระบบรอบคอบ
2. ตรวจสอบแบบฝึกทักษะ
3. ตรวจสอบแบบทดสอบย่อย
4. ตรวจสอบแบบทดสอบหลังเรียน เล่มที่ 3

เครื่องมือ

1. แบบสังเกตพฤติกรรม
2. ตรวจสอบแบบฝึกทักษะ
3. แบบทดสอบหลังเรียน

เกณฑ์

1. ผู้ประเมินสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน นักเรียนสามารถปฏิบัติได้
 - 7-9 คะแนน ได้รับคุณภาพ ดีมาก (3)
 - 4-6 คะแนน ได้รับคุณภาพ ดี (2)
 - 1-3 คะแนน ได้รับคุณภาพ พอใช้ (1)
2. ตรวจสอบชุดกิจกรรม นักเรียนสามารถ
 - ทำถูกต้องร้อยละ 70-100 ของจำนวนข้อทั้งหมด ได้ระดับคุณภาพ ดีมาก
 - ทำถูกต้องร้อยละ 50-69 ของจำนวนข้อทั้งหมด ได้ระดับคุณภาพ ดี
 - ทำถูกต้องร้อยละ 40-49 ของจำนวนข้อทั้งหมด ได้ระดับคุณภาพ พอใช้
 - ทำถูกต้องร้อยละ 0-39 ของจำนวนข้อทั้งหมด ได้ระดับคุณภาพ ปรับปรุงแก้ไข
3. ตรวจสอบแบบฝึกทักษะทำถูกต้องร้อยละ 70 ของจำนวนข้อทั้งหมด ถือว่า ผ่าน
4. ตรวจสอบแบบทดสอบหลังเรียน เล่มที่ 3 Seasons and Weather ทำถูกต้องร้อยละ 70 ของจำนวนข้อทั้งหมด ถือว่า ผ่าน

กิจกรรมเสนอแนะ / กิจกรรมต่อเนื่อง

.....
.....
.....

ความคิดเห็นผู้บริหารโรงเรียน

.....
.....
.....

ลงชื่อ

(จิตเตอร์จำเนียร บุญทัน)

ผู้อำนวยการ โรงเรียน

บันทึกผลหลังสอน

ผลการสอน

.....
.....
.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....
.....
.....

ข้อเสนอแนะและแนวทางแก้ไข

.....
.....
.....
.....
.....
.....

ลงชื่อ ผู้สอน

(นางละออง แว่นศิลา)

คำชี้แจงการใช้ชุดกิจกรรมชุดที่ 3

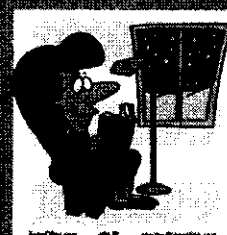
(สำหรับครู)

ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ชุดที่ 3 Short Story เรื่อง Sarah doesn't like it. เป็นสื่อการเรียนการสอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ดังนี้

1. ศึกษาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทั้งเนื้อหาและกิจกรรมให้เข้าใจ
2. ศึกษาว่ากิจกรรมใดครูต้องมีส่วนร่วมในกิจกรรมหรือให้คำแนะนำเพิ่มเติม
3. ชี้แจงให้นักเรียนอ่านคำแนะนำในการทำกิจกรรม และปฏิบัติตามขั้นตอนตามลำดับ คือ ทำแบบทดสอบก่อนเรียน การศึกษาใบความรู้ การศึกษาผลงานการช้การสนทนา การแสดงบทบาทสมมติของผลงานการช้ การฝึกปฏิบัติทักษะ และ แบบทดสอบหลังเรียน

ถ้ามีข้อสงสัยประการใด กรุณาติดต่อผู้จัดทำ

คำชี้แจงการใช้ชุดกิจกรรมชุดที่ 2

(สำหรับนักเรียน)

ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

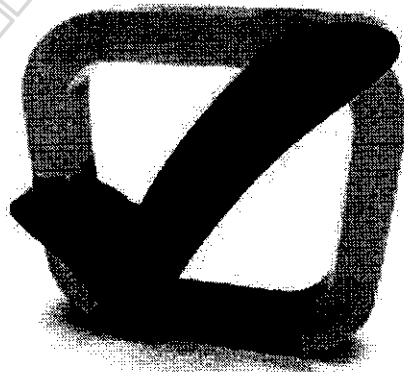
ชุดที่ 3 Short Story เรื่อง Sarah doesn't like it จัดทำขึ้นเพื่อให้นักเรียนใช้เพื่อศึกษาเกี่ยวกับการเรื่องราวของเด็กคนหนึ่งกับฤดูกาลและสภาพอากาศ ความรู้สึก และความ ต้องการผ่านทางกิจกรรมที่หลากหลาย ทั้งร่วมทำกิจกรรมกับครู และศึกษาด้วยตนเอง นักเรียนควรปฏิบัติกิจกรรมตามขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาจุดประสงค์การเรียนรู้
2. ศึกษาขั้นตอนการปฏิบัติกิจกรรม
3. ทำแบบทดสอบก่อนเรียน
4. เริ่มทำกิจกรรมเรียงไปตามลำดับ ตามขั้นตอนของแต่ละกิจกรรม โดยไม่ข้ามขั้นตอนใดขั้นตอนหนึ่งไป
5. ทำแบบทดสอบหลังเรียน และตรวจคำตอบจากเฉลย
6. นักเรียนต้องข้อสงสัยไม่ไปคลุกคลีตอบก่อน

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนรู้หลักการอ่านออกเสียง
2. นักเรียนอ่านเรื่องสั้นแล้วสามารถตอบคำถามได้อย่างถูกต้อง
3. นักเรียนแสดงบทบาทสมมติตามสถานการณ์ที่วางมาให้ได้

แบบทดสอบก่อนเรียน

ชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ชุดที่ 3 3 Short Story เรื่อง Sarah doesn't like it.

คำชี้แจง แบบทดสอบเป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 10 ข้อ จงเลือก

คำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว

1. What is weather like today ?

a. It's raining.	b. There are three seasons.
c. I like to wear shorts.	d. It's hot in summer.

2. Is it raining a lot ?

a. I take an umbrella.	b. I wear raincoat.
c. No, it isn't.	d. Yes, it is.

3. Why is Sarah sad ? Because

a. She is sick.	b. She can't go out to play.
c. She hits a window.	d. She is angry with her friend.

4. What does Sarah want ?

a. She wants a new dress.	b. She wants to go to school.
c. She wants the rain to stop.	d. She wants to talk with someone.

5. Why is she bored ? Because

a. The rain still raining.	b. The window is wet.
c. Her friend goes away	d. The dolls are very old.

6. Where is she sitting now ?

- a. near the fireplace
- b. near the window
- c. near her mother
- d. near her friend

7. Who lives near her ?

- a. Her mother.
- b. Her friend.
- c. Her father
- d. Her puppy.

8. Is her friend's house far from her house ?

- a. Yes, it is.
- b. Yes, it isn't.
- c. No, it is.
- d. No, it isn't.

9. How does she ask her friend to come over ?

- a. She called to her friend.
- b. Her mother asks her friend.
- c. with herself
- d. She takes her friend with a car.

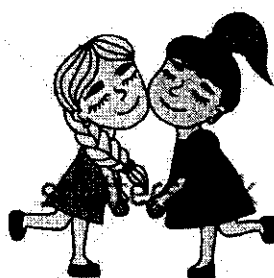
10. Why is Sarah glad ?

- a. She gets a new doll.
- b. The rain is to stop.
- c. Her friend is coming to play with her.
- d. She likes rainy season.

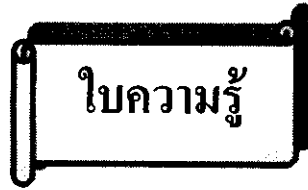

คำชี้แจงการศึกษาเรื่องสั้น

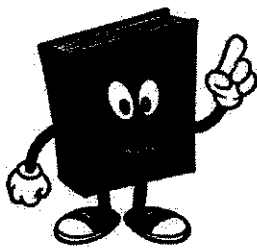
1. ครูให้นักเรียนฟังเสียงการอ่านออกเสียงเรื่องสั้นภาษาอังกฤษ
ในใบความรู้และให้นักเรียนอ่านออกเสียงตาม
2. นักเรียนศึกษาทำความเข้าใจเนื้อหาสาระในใบความรู้
3. ครูให้นักเรียนฟังเสียงการอ่านออกเสียงเรื่องสั้นภาษาอังกฤษ
เกี่ยวกับเรื่องราวของบุคคลในเรื่องสั้นและให้นักเรียนอ่านออกเสียงตาม
4. นักเรียนอ่านเรื่องสั้นและทำความเข้าใจ
5. นักเรียนแสดงบทบาทสมมติตามชุดกิจกรรมที่ 3 Short Story
เรื่อง Sarah doesn't like it

You are my best friend!

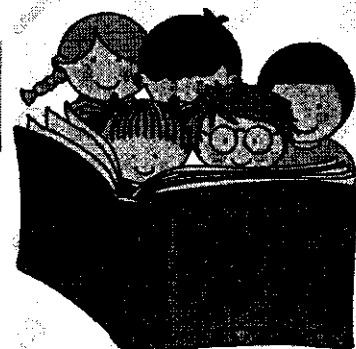
Short Story

เรารู้จักคำว่า Short story กันคะ

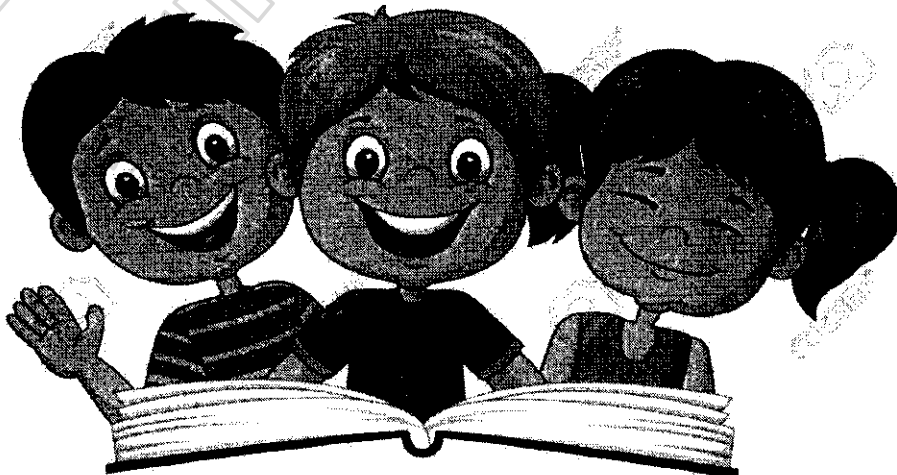
เรื่องสั้น คือ บันทึกรายความร้อยแก้วรูปแบบหนึ่ง โดยมีเหตุการณ์
ในเรื่องและตัวละครน้อย มักจบแบบพลิกความคาดหมายหรือจบแบบทิ้ง
ให้คิด เป็นต้น การดำเนินเรื่องจะมุ่งเข้าสู่ประเด็นหลักอย่างรวดเร็ว ต้น
กำเนิดของเรื่องสั้นมาจากการประพันธ์การเล่านิทาน ซึ่งมักจะปูโครงเรื่อง
อย่างคร่าวๆ แล้วเข้าสู่จุดสำคัญของเรื่องอย่างรวดเร็ว

ลักษณะเด่นของเรื่องสั้นคือ มักมีเหตุการณ์หลักเพียงเหตุการณ์เดียว
โครงเรื่องเป็นคู่ ฉากคู่ จำนวนตัวละครมีมากหรือน้อยก็ได้ และมี
ระยะเวลาตั้งแต่ต้นจนจบเรื่องไม่นานนัก

องค์ประกอบของเรื่องสั้น

1. แก่นเรื่อง คือ แนวคิดหรือจุดสำคัญของเรื่อง
2. โครงเรื่อง คือ คำโครงเรื่องที่คุณแต่งกำหนดไว้ก่อนว่าจะแต่งเรื่องไปทางไหน
3. ตัวละคร คือ บทบาทสมมุติที่คุณแต่งกำหนด และเพราะเป็นเรื่องที่เน้นแนวคิดผู้เขียนจึงสร้างตัวละครน้อย
4. บทสนทนา คือ ด้อยคำที่ตัวละครใช้พูดจาโต้ตอบกัน
5. ฉาก คือ สถานที่ที่เกิดเหตุการณ์ในเรื่อง หมายถึงรวมถึงเวลา

ชุดที่ 3

Short story

Sarah doesn't like it.

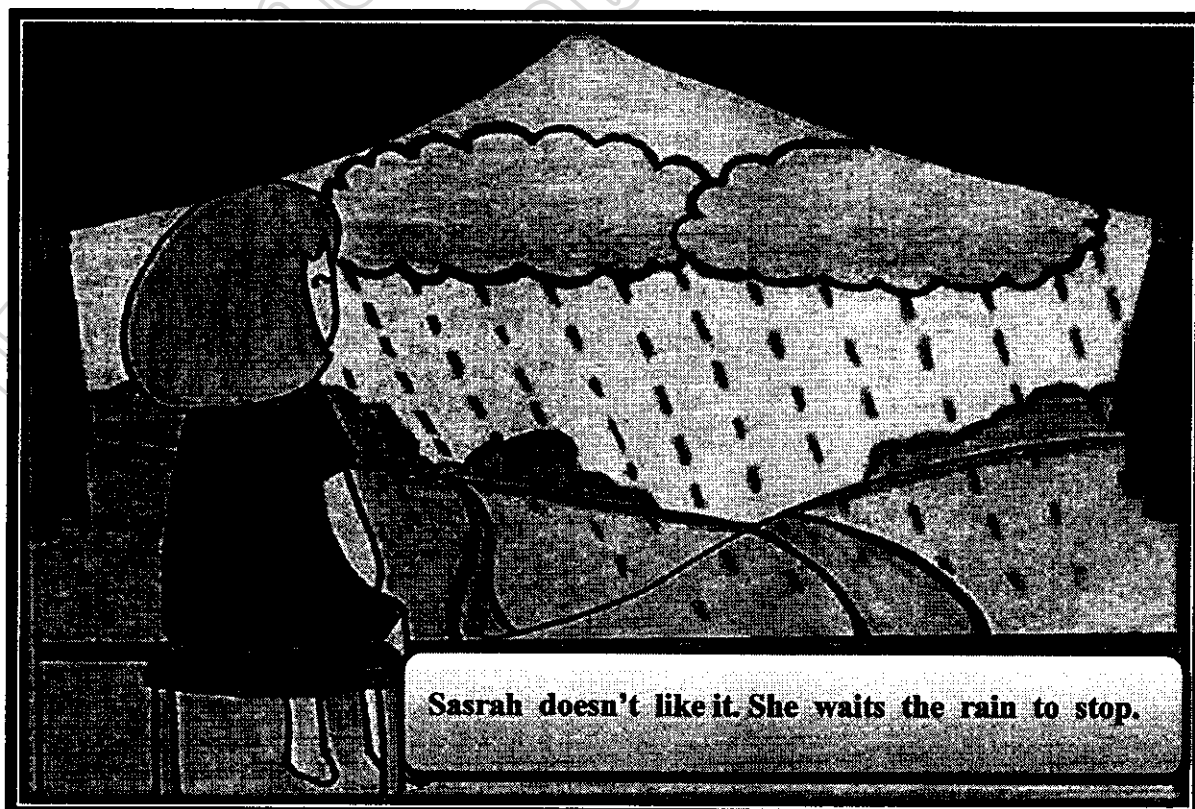
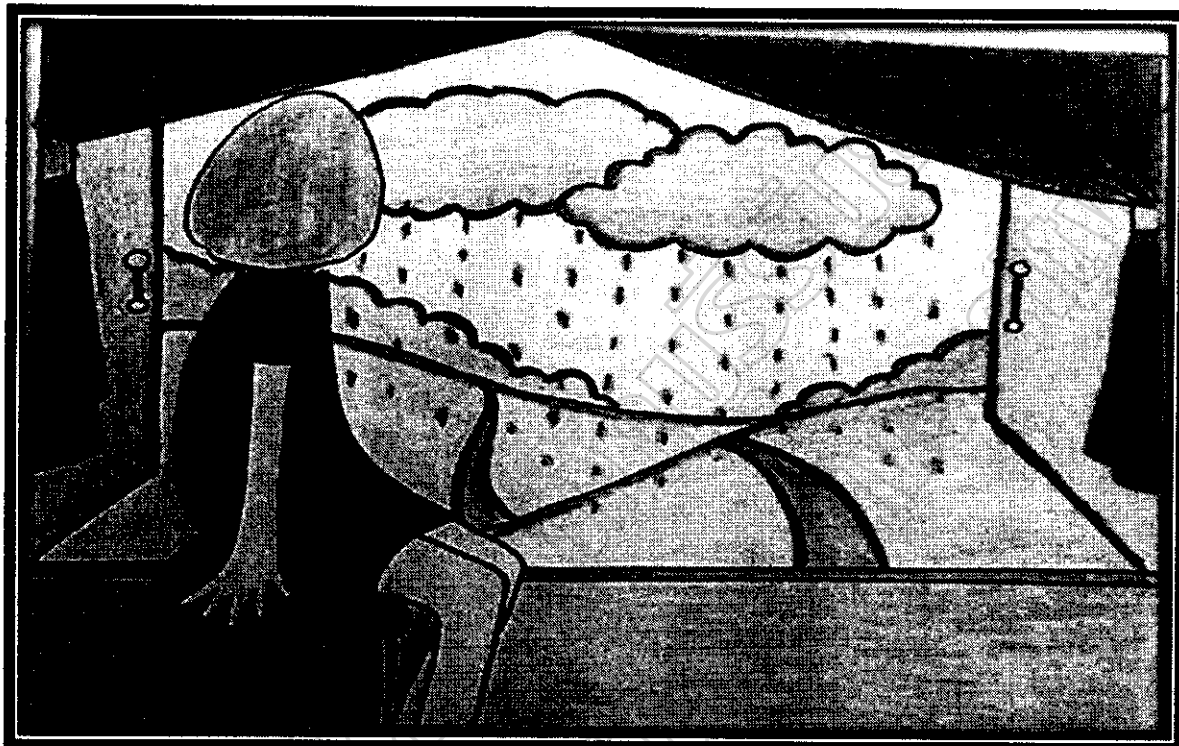

This is Sarah.

It is Morning Sunday. She is happy with the fresh air.

She is looking around outside and humming songs.

Soon later. It's cloudiness and raining very hard.

Sasrah doesn't like it. She waits the rain to stop.

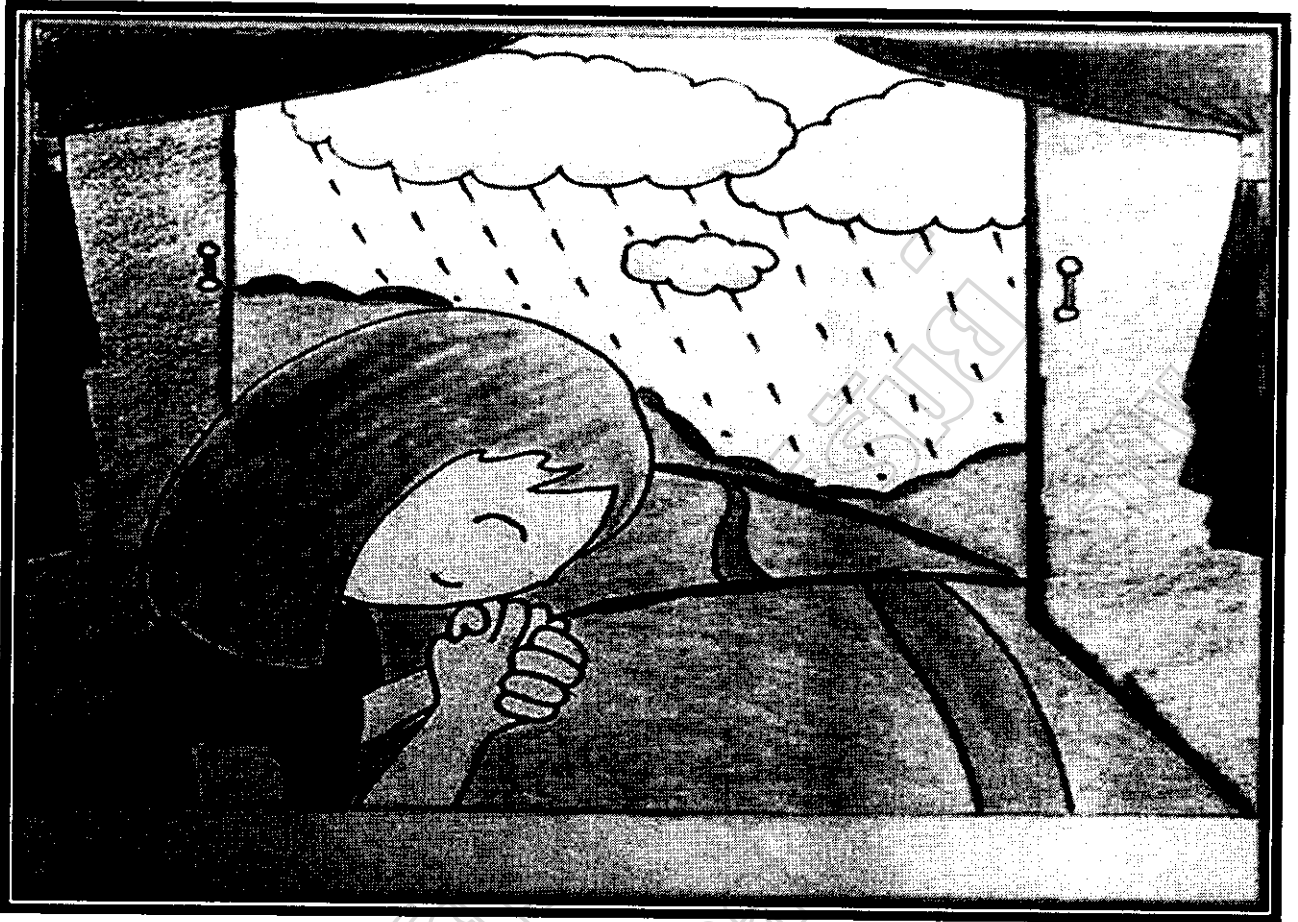

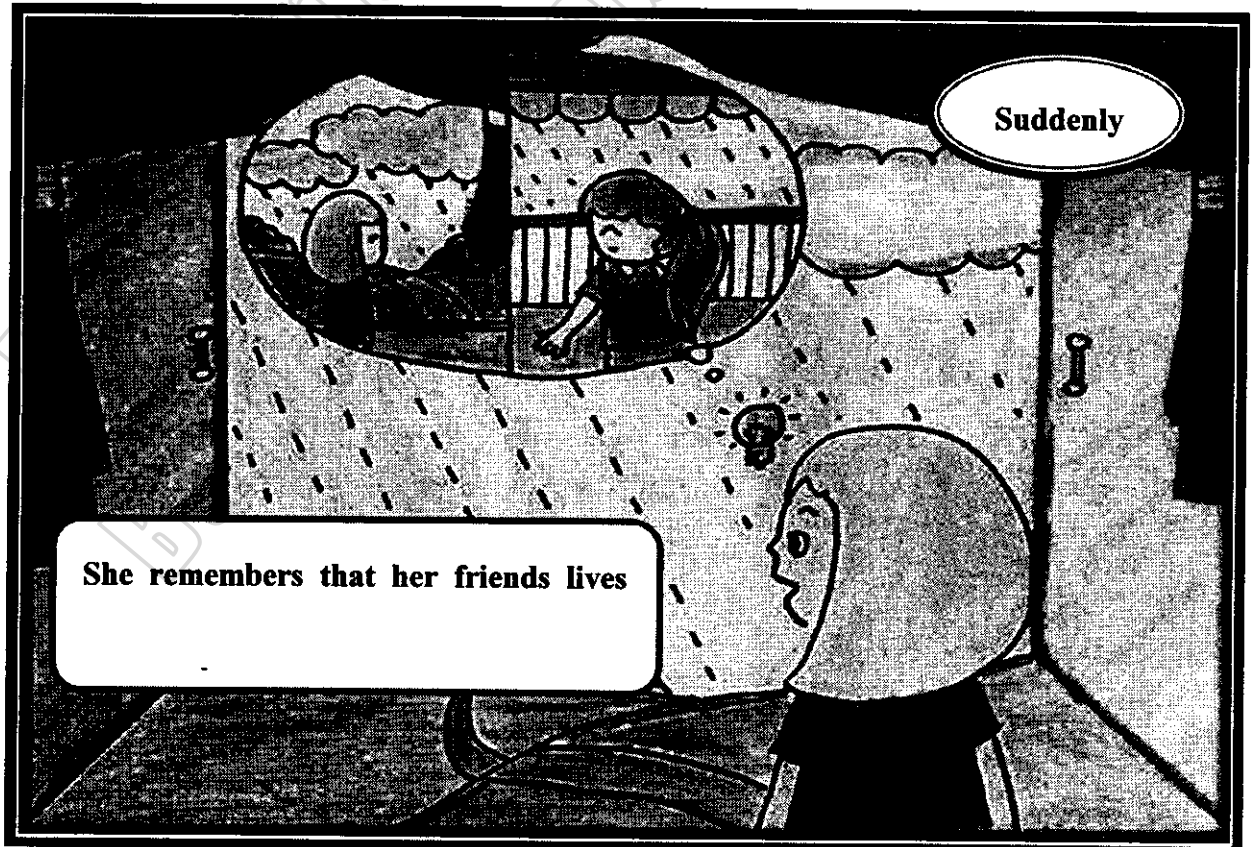
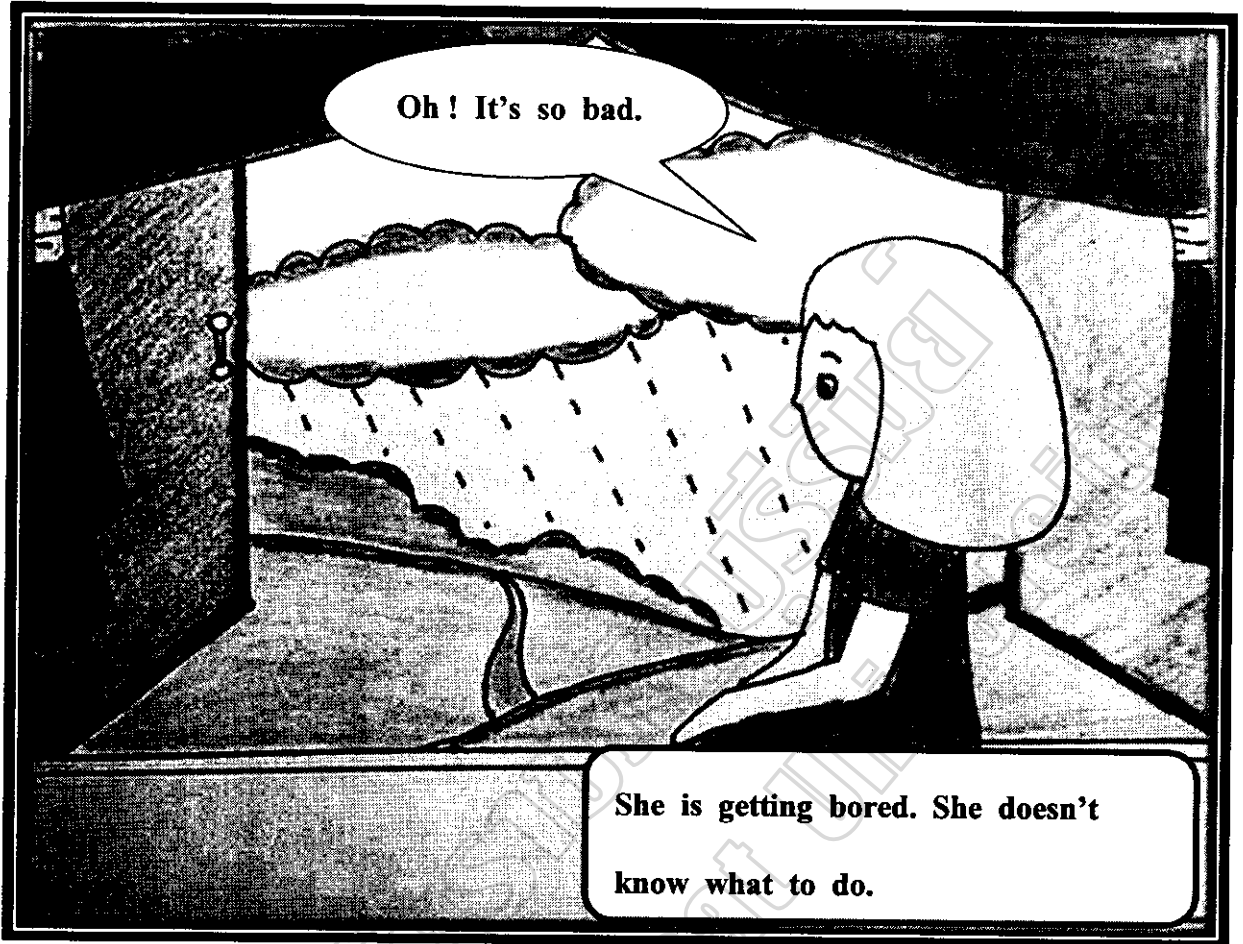
She is really sad.

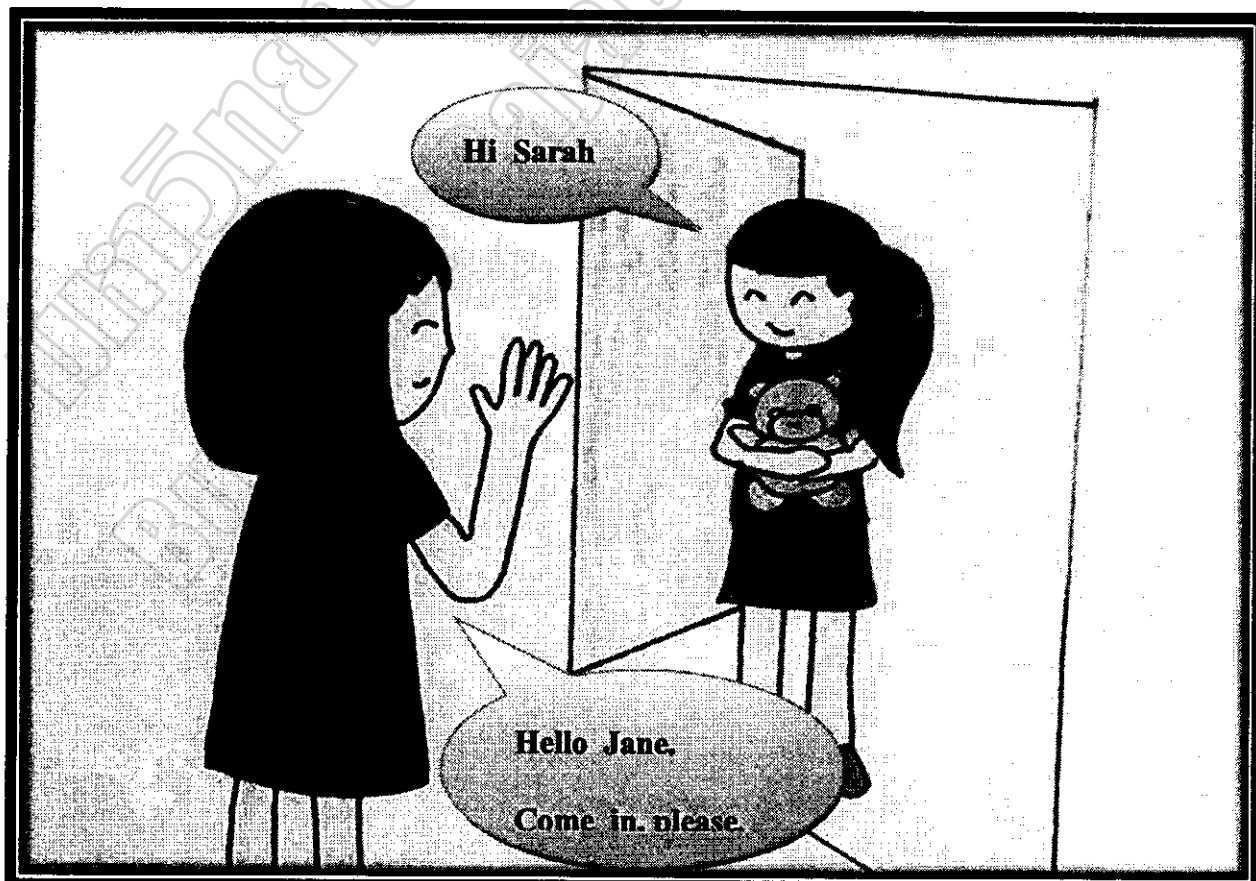
Because she can't go out to play.

She is sitting near the window and looking out of the window.

**How glad she is! Her friend is coming
to play with her. They are sharing toys
and playing together.**

คำชี้แจงการทำกิจกรรมอ่านออกเสียง

1. แบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็น 5 กลุ่ม ๆ ละ 7 คน
2. นักเรียนแต่ละกลุ่มศึกษาเนื้อหาจากกิจกรรมชุดที่ 3 Short story เรื่อง Sarah doesn't like it.

แต่ละกลุ่มฝึกอ่านบทสนทนาจากชุดกิจกรรม จากนั้นฝึกซ้อมแสดง

บทบาทสมมุติ

3. นักเรียนนำเสนอการแสดงบทบาทสมมุติหน้าชั้นเรียน ครูสังเกตการนั่งเสบอ นักเรียนกลุ่มที่เหลือเป็นผู้ฟัง
4. นักเรียนร่วมกันสรุปการเรียนรู้ที่ได้รับจากการนำเสนอหน้าชั้นเรียน

คำชี้แจงการทำแบบฝึกเสริมทักษะ

1. นักเรียนทำแบบฝึกตามคำสั่ง กิจให้คิดก่อนตอบ
2. ตอบเสร็จเปิดเฉลยท้ายเล่มเพื่อตรวจคำตอบ
3. บันทึกคะแนนลงในตารางที่ให้ไว้
4. นักเรียนทำหมดทุกแบบฝึกแล้ว ทำแบบทดสอบหลังเรียนด้วย
5. นักเรียนต้องชือสัตย์ไม่เปิดดูคำตอบก่อน

แบบฝึกเสริมทักษะ

ชุดที่ 1

คำชี้แจง โยงเส้นจับคู่คำศัพท์ภาษาอังกฤษกับภาษาไทยให้ถูกต้อง

1. cloudiness	แบ่งปัน
2. whereas	ทันใดนั้น
3. sharing	ภาวนา
4. suddenly	ครีမ်ฟ้าครีမ်ฝน
5. pray	อย่างไรก็ตาม
6. hard	ถัดไป
7. next to	หนัก
8. remember	เบื่อ
9. glad	คิใจ
10. bored	จ้่า

แบบฝึกเสริมทักษะ

ชุดที่ 2

คำชี้แจง จับคู่ระหว่างภาพกับประโยคให้มีความหมายตรงกัน

1

It's hard raining

2

She is glad.

3

She phones her friend.

4

They are sharing toys.

แบบฝึกเสริมทักษะ

ชุดที่ 3

คำข้อนองเติมคำที่กำหนดให้ในช่องว่างให้สมบูรณ์

hear, Tom, mountains, How, sunny,

weather, Not, sweater, cold, T-shirt

Joe : Hello! May I speak with ..1.., please ?

Tom : Speaking.

Joe : Hello, Tom. ..2.. are you ?

Tom : ..3.. so well. I have a little4...

Joe : I'm sorry to ...5... that. What's the ...6... like
today?

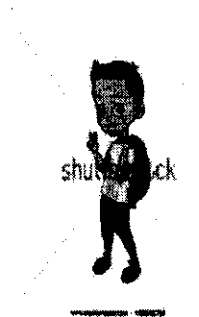
Tom : It's raining, I don't like it?

Joe : What weather do you like?

แบบฝึกเสริมทักษะ
ชุดที่ 4

คำชี้แจง โยงเส้นจับคู่และเขียนเลือกอักษรเติมลงให้อยู่ในกลุ่มเดียวกัน

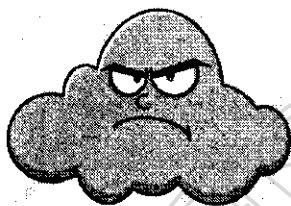
1. winter	It's blossom.....	a. shorts and vest
2. rainy	It's raining.	b. gloves and scarf
3. spring	It's cold.	c. T-shirt and pants
4. summer	It's warm.	d. raincoat and boots
5. autumn	It's sunny.	e. blouse and mini skirt

แบบฝึกเสริมทักษะ

ชุดที่ 5

คำชี้แจง นำตัวอักษรที่กำกับภาพเติมลงให้มีความหมายที่ถูกต้อง

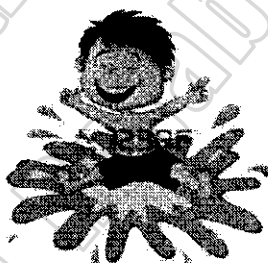
A

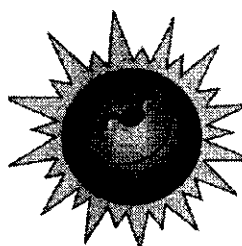
B

C

D

E

It's a day. Thong is swimming in the swimming

pool. Soon later he hurry back home because it's He is

looking at the sky. It's and starting to

One hour later, It's stop to rain. Thong is running out side. Now it's

..... There's a lot of water on the floor. He is swimming again now.

แบบทดสอบหลังเรียน

ชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ชุดที่ 3 3 Short Story เรื่อง Sarah doesn't like it.

คำชี้แจง แบบทดสอบเป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 10 ข้อ จงเลือก

คำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว

1. What is weather like today?

a. It's raining.	b. There are three seasons.
c. I like to wear shorts.	d. It's hot in summer.

2. Is it raining a lot?

a. I take an umbrella.	b. I wear raincoat.
c. No, it isn't.	d. Yes, it isn't.

3. Why is Sarah sad? Because

a. She is sick.	b. She can't go out to play.
c. She hits a window.	d. She is angry with her friend.

4. What does Sarah want?

a. She wants a new dress.	b. She wants to go to school.
c. She wants the rain to stop.	d. She wants to talk with someone.

5. Why is she bored? Because

a. The rain still raining.	b. The window is wet.
c. Her friend goes away	d. The dolls are very old.

6. Where is she sitting now ?

- a. near the fireplace
- b. near the window
- c. near her mother
- d. near her friend

7. Who lives near her ?

- a. Her mother.
- b. Her friend.
- c. Her father
- d. Her puppy.

8. Is her friend's house far from her house ?

- a. Yes, it is.
- b. Yes, it isn't.
- c. No, it is.
- d. No, it isn't.

9. How does she ask her friend to come over ?

- a. She called to her friend.
- b. Her mother asks her friend.
- c. with herself
- d. She takes her friend with a car.

10. Why is Sarah glad ?

- a. She gets a new doll.
- b. The rain is to stop.
- c. Her friend is coming to play with her.
- d. She likes rainy season.

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

เฉลย

แบบทดสอบก่อนเรียน

1. a 2. c 3. b 4. c 5. a
6. b 7. b 8. d 9. a 10. c

แบบฝึกทักษะชุดที่ 1

1. ครีมหักตัวรับฝน 2. อย่งไรก็ตาม 3. แบ่งปัน 4. ทันใดนั้น
5. ภาวนา 6. หนัก 7. ถัดไป 8. จำ 9. ลีใจ 10. เมื่อ

แบบฝึกทักษะชุดที่ 2

1. They are sharing toys. 2. She phones her friend.
3. She is glad. 4. It's hard raining.

แบบฝึกทักษะชุดที่ 3

1. Tom 2. How 3. Not 4. cold 5. hear
6. weather 7. sunny 8. T-shirt 9. sweater 10. mountain

แบบฝึกทักษะชุดที่ 4

1. It's cold. / gloves and scarf
2. It's raining. / umbrella and boots
3. It's blossom. / T-shirt and jeans
4. It's sunny. / shorts and vest
5. It's warm. / shirt and pants

แบบฝึกทักษะชุดที่ 5

1. E 2. B 3. A 4. C 5. D

แบบทดสอบหลังเรียน

1. a 2. c 3. b 4. c 5. a
6. b 7. b 8. d 9. a 10. c

ภาคผนวก ง

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยชุดกิจกรรม เรื่อง Seasons and
weather โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

แบบทดสอบก่อนเรียน

PRETEST

ชุดกิจกรรมเรื่อง Seasons and weather โดยการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือ
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

คำชี้แจง แบบทดสอบเป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ จงเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุด
เพียงคำตอบเดียว

1. How many seasons are there in England ?
 - a. There are two seasons.
 - b. There are three seasons.
 - c. There are four seasons.
 - d. There are five seasons.
2. What is the season in January ?
 - a. summer
 - b. autumn
 - c. spring
 - d. winter
3. What is the season in April for Thailand ?
 - a. summer
 - b. autumn
 - c. spring
 - d. winter
4. The winter is in
 - a. December
 - b. May
 - c. August
 - d. September
5. The summer is in
 - a. February
 - b. May
 - c. July
 - d. October
6. It's in summer.
 - a. rain
 - b. windy
 - c. cloudy
 - d. hot

7. The flowers are bloom in.....
- a. summer
 - b. autumn
 - c. spring
 - d. winter
8. It's in winter.
- a. rain
 - b. cold
 - c. sunny
 - d. warm
9. We make a snowman in
- a. summer
 - b. autumn
 - c. spring
 - d. winter
10. We go to the beach in
- a. summer
 - b. autumn
 - c. spring
 - d. winter
11. What is your favourite season?
- a. I like to go to the beach.
 - b. There are four seasons.
 - c. I like summer.
 - d. It's cold in winter.
12. What kind of activities do you do in summer?
- a. It's in May.
 - b. I swim in the sea.
 - c. The flowers are bloom.
 - d. It's a snowman.
13. Do you like to go to the beach ?
- a. Yes, I do.
 - b. Yes, I am.
 - c. Yes, you do.
 - d. No, I do.
14. Is it rain in summer ?
- a. Yes, it is.
 - b. Yes, it rain.
 - c. No, it hot.
 - d. No, it isn't.
15. Songkran festival is in
- a. England
 - b. New Zealand
 - c. Thailand
 - d. Australia
16. It's in winter.
- a. rain
 - b. windy
 - c. cold
 - d. hot

17. We wear thick clothes in

- a. summer
b. autumn
c. spring
d. winter

18. We wear raincoat and in rainy season.

- a. boots
b. shorts
c. gloves
d. scarf

19. has three seasons.

- a. New Zealand
b. Thailand
c. England
d. Australia

20. Is it four seasons in England?

- a. Yes, it's four.
b. No, it isn't.
c. Yes, it is.
d. No. England not.

21. What type of weather is shown in the picture?

- a. snowy
b. windy
c. rainy
d. foggy

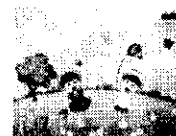
22. In which season can you wear these clothes?

- a. fall
b. spring
c. winter
d. summer

23. What season is shown in the picture?

- a. winter
b. summer
c. fall
d. spring

24. In which season can you go swimming?

- a. winter
b. summer
c. fall
d. spring

25. What season is shown in the picture?

- a. winter
b. summer
c. autumn
d. spring

26. In which season do flowers bloom?

a. winter

c. fall

b. summer

d. spring

27. What type of weather is shown in the picture?

a. winter

c. fall

b. summer

d. spring

28. It's spring. What's the weather like?

a. cold and wet

c. hot and stormy

b. fine and cool

d. rainy and foggy

29. It's summer. What the weather like?

a. cold and wet

c. hot and sunny

b. warm and sunny

d. rainy and foggy

30. It's hot and the sky is clear. What season is it?

a. winter

c. summer

b. fall

d. spring

แบบทดสอบหลังเรียน

POSTTEST

ชุดกิจกรรมเรื่อง Seasons and weather โดยการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือ
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

คำชี้แจง แบบทดสอบเป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ จงเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุด
เพียงคำตอบเดียว

1. How many seasons are there in England ?
 - a. There are two seasons.
 - b. There are three seasons.
 - c. There are four seasons.
 - d. There are five seasons.
2. What is the season in January ?
 - a. summer
 - b. autumn
 - c. spring
 - d. winter
3. What is the season in April for Thailand ?
 - a. summer
 - b. autumn
 - c. spring
 - d. winter
4. The winter is in
 - a. December
 - b. May
 - c. August
 - d. September
5. The summer is in
 - a. February
 - b. May
 - c. July
 - d. October
6. It's in summer.
 - a. rain
 - b. windy
 - c. cloudy
 - d. hot

7. The flowers are bloom in.....
- a. summer
 - b. autumn
 - c. spring
 - d. winter
8. It' s in winter.
- a. rain
 - b. cold
 - c. sunny
 - d. warm
9. We make a snowman in
- a. summer
 - b. autumn
 - c. spring
 - d. winter
10. We go to the beach in
- a. summer
 - b. autumn
 - c. spring
 - d. winter
11. What is your favourite season?
- a. I like to go to the beach.
 - b. There are four seasons.
 - c. I like summer.
 - d. It's cold in winter.
12. What kind of activities do you do in summer?
- a. It' s in May.
 - b. I swim in the sea.
 - c. The flowers are bloom.
 - d. It' s a snowman.
13. Do you like to go to the beach ?
- a. Yes, I do.
 - b. Yes, I am.
 - c. Yes, you do.
 - d. No, I do.
14. Is it rain in summer ?
- a. Yes, it is.
 - b. Yes, it rain.
 - c. No, it hot.
 - d. No, it isn't.
15. Songkran festival is in
- a. England
 - b. New Zealand
 - c. Thailand
 - d. Australia
16. It' s in winter.
- a. rain
 - b. windy
 - c. cold
 - d. hot

17. We wear thick clothes in

- a. summer
b. autumn
c. spring
d. winter

18. We wear raincoat and in rainy season.

- a. boots
b. shorts
c. gloves
d. scarf

19. has three seasons.

- a. New Zealand
b. Thailand
c. England
d. Australia

20. Is it four seasons in England ?

- a. Yes, it's four.
b. No, it isn't.
c. Yes, it is.
d. No. England not.

21. What type of weather is shown in the picture?

- a. snowy
b. windy
c. rainy
d. foggy

22. In which season can you wear these clothes?

- a. fall
b. spring
c. winter
d. summer

23. What season is shown in the picture?

- a. winter
b. summer
c. fall
d. spring

24. In which season can you go swimming?

- a. winter
b. summer
c. fall
d. spring

25. What season is shown in the picture?

- a. winter
b. summer
c. autumn
d. spring

26. In which season do flowers bloom?

a. winter

c. fall

b. summer

d. spring

27. What type of weather is shown in the picture?

a. winter

c. fall

b. summer

d. spring

28. It's spring. What's the weather like?

a. cold and wet

c. hot and stormy

b. fine and cool

d. rainy and foggy

29. It's summer. What the weather like?

a. cold and wet

c. hot and sunny

b. warm and sunny

d. rainy and foggy

30. It's hot and the sky is clear. What season is it?

a. winter

c. summer

b. fall

d. spring

เฉลยข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยชุดกิจกรรม โดยการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือ
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ข้อที่ 1 c.

ข้อที่ 2 d.

ข้อที่ 3 a.

ข้อที่ 4 a.

ข้อที่ 5 b.

ข้อที่ 6 d.

ข้อที่ 7 c.

ข้อที่ 8 b.

ข้อที่ 9 d.

ข้อที่ 10 a.

ข้อที่ 11 c.

ข้อที่ 12 b.

ข้อที่ 13 a.

ข้อที่ 14 d.

ข้อที่ 15 c.

ข้อที่ 16 c.

ข้อที่ 17 d.

ข้อที่ 18 a.

ข้อที่ 19 b.

ข้อที่ 20 c.

ข้อที่ 21 c.

ข้อที่ 22 c.

ข้อที่ 23 d.

ข้อที่ 24 b.

ข้อที่ 25 c.

ข้อที่ 26 d.

ข้อที่ 27 a.

ข้อที่ 28 b.

ข้อที่ 29 c.

ข้อที่ 30 c.

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ - สกุล	นางละออง แว่นศิลา
วัน เดือน ปี เกิด	วันที่ 28 เดือนกันยายน พ.ศ. 2521
สถานที่เกิด	อำเภอพลับพลาชัย จังหวัดบุรีรัมย์
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 29/1 หมู่ 10 ตำบลบ้านจันตุม อำเภอพลับพลาชัย จังหวัดบุรีรัมย์ 31250
ตำแหน่งหน้าที่การงาน	ครูผู้สอน
สถานที่ทำงานในปัจจุบัน	โรงเรียนมารีย์อนุสรณ์ อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ 31000
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2533 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดบ้านจันตุม อำเภอประโคนชัย จังหวัดบุรีรัมย์ พ.ศ. 2539 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนพลับพลาชัยพิทยาคม อำเภอพลับพลาชัยพิทยาคม จังหวัดบุรีรัมย์ พ.ศ. 2544 ระดับปริญญาตรี ครุศาสตรบัณฑิต (ค.บ.) สาขาวิชาภาษาอังกฤษ สถาบันราชภัฏบุรีรัมย์ อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ พ.ศ. 2561 ระดับปริญญาโท ครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) สาขาวิชาหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ มหาวิทยาลัยราชภัฏ บุรีรัมย์ อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์